

ສຶກສາສະພາບການຮຽນ-ການສອນພາສາອັງກິດ, ທັກສະການອ່ານ

ລະບົບ 12+4 ປີທີ 4EA ທີ່ວິທະຍາໄລຄູສາລະວັນ

ສຶກຮຽນ 2018-2019.

ນາງ ລັດສະໝີ ວົງສາລາດ

ວິທະຍາໄລຄູສາລະວັນ

ສຶກຮຽນ 2018-2019

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ
----- 000 -----

ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ

ກົມສ້າງຄູ

ວິທະຍາໄລຄູສາລະວັນ

ເລກທີ..... /ວຄ.ສ

ລວ/2019

ໃບຢັ້ງຢືນ ການດຳເນີນບົດວິໄຈ

ຜູ້ອຳນວຍການວິທະຍາໄລຄູສາລະວັນອອກໃບຢັ້ງຢືນໃຫ້ແກ້: ນາງ ລັດສະໝີ ວົງສາລາດ ຄູສອນ
ພາສາອັງກິດ ສັງກັດຢູ່ຫ້ອງການພັດທະນາຄູ ວິທະຍາໄລຄູສາລະວັນ ທີ່ໄດ້ສຳເລັດການວິໄຈໃນຫົວຂໍ້: **ສຶກ
ສາສະພາບການຮຽນ-ການສອນພາສາອັງກິດ, ທັກສະການອ່ານ ລະບົບ 12+4 ສາຍ: ພາ
ສາອັງກິດ ປີທີ 4EA ທີ່ວິທະຍາໄລຄູສາລະວັນ ສົກຮຽນ 2018-2019, ບົດວິໄຈ 5 ບົດ ມີຈຳນວນ
190 ຫນ້າ.**

ດັ່ງນັ້ນ, ຈຶ່ງເຮັດໜັງສືຢັ້ງຢືນການດຳເນີນຄົ້ນຄວ້າບົດວິໄຈເພື່ອເປັນຫຼັກຖານ ທາງດ້ານວິຊາການ.

ຜູ້ວິໄຈ: ນາງ ລັດສະໝີ ວົງສາລາດ

ດຣ. ໂພທອງ ພົງສິງຄາມ

ທີ່ປຶກສາຂຽນບົດ

.....

ນາງ ຫັດຖະກອນ ອິນທະລາດ

ຜູ້ຊ່ວຍທີ່ປຶກສາຂຽນບົດ

.....

ທີ່ວິທະຍາໄລຄູສາລະວັນ, ວັນທີ.....

ຜູ້ອຳນວຍການວິທະຍາໄລຄູສາລະວັນ

.....

ໃບກຽດຕິຄຸນ

ບົດວິໄຈສະບັບນີ້ສໍາເລັດລຸ່ວງໄດ້ຍ້ອນຄວາມເອົາໃຈໃສ່ ແລະ ຄວາມກະລຸນາຢ່າງສູງຈາກ ດຣ ໂພທອງ ຟິງສິງຄາມ ແລະ ນາງ ຫັດຖະກອນ ອິນທະລາດ ທີ່ກະລຸນາໃຫ້ຄໍາປຶກສາ ແລະ ແນະນໍາ ແນວທາງທີ່ຖືກຕ້ອງຕະຫຼອດຈົນແກ້ໄຂຂໍ້ບົກຜ່ອງຕ່າງໆ ດ້ວຍຄວາມລະອຽດ ແລະ ເອົາໃຈໃສ່ດ້ວຍດີ ຕະຫຼອດ. ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວິໄຈຮູ້ສຶກຊາບຊຶ່ງໃນຄວາມກະລຸນາຂອງທ່ານເປັນຢ່າງຍິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າໃນນາມຜູ້ ວິໄຈຂໍສະແດງຄວາມຂອບໃຈເປັນຢ່າງສູງ ມານະໂອກາດນີ້ດ້ວຍ.

ຂໍຂອບໃຈຫົວໜ້າຫ້ອງການສາຍພາສາອັງກິດທີ່ໄດ້ໃຫ້ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອໃນການລົງເກັບກໍາຂໍ້ ມູນຕະຫຼອດຮອດຄວາມຄິດເຫັນຕ່າງໆທີ່ປະກອບໃສ່ໃນການຂຽນບົດຄັ້ງນີ້.

ຂໍຂອບໃຈມາຍັງນັກສຶກສາທີ່ຮຽນພາຍໃນ ສາຍພາສາອັງກິດ ໂດຍສະເພາະແມ່ນນັກສຶກ ປີທີ 4 ທີ່ ໄດ້ໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມືໃນການເກັບກໍາຂໍ້ມູນໃນການສຶກສາວິໄຈຄັ້ງນີ້ດ້ວຍ.

ຄຸນຄ່າ ແລະ ປະໂຫຍດຂອງບົດວິໄຈສະບັບນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍມອບເປັນຄຸນຄ່າ, ຜົນງານແກ່ນັກສຶກ ສາພາຍໃນສາຍພາສາອັງກິດ ໃນວິທະຍາໄລຄູສາລະວັນ ທີ່ເຮັດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບຜົນສໍາເລັດການສຶກສາ ວິໄຈຄັ້ງນີ້.

ນາງ ລັດສະໝີ ວົງສາລາດ

ຫົວຂໍ້ວິທະຍານິພົນ: ສຶກສາສະພາບການຮຽນ-ການສອນພາສາອັງກິດ, ທັກສະການອ່ານ ຂອງນັກສຶກ

ສາລະບົບ 12+4 ສາຍພາສາອັງກິດ ປີ 4 ວິທະຍາໄລຄູສາລະວັນ ສົກຮຽນ
2018-2019

ຜູ້ຄົ້ນຄວ້າ: ນາງ ລັດສະໝີ ວົງສາລາດ

ປະລິນຍາ: ປະລິນຍາດີ

ດຣ ໂພທອງ ຟິງສິງຄາມ

ທີ່ປຶກສາ: ນາງ ຫັດຖະກອນ ອິນທະລາດ

ບົດຄັດຫຍໍ້

ຈຸດປະສົງຂອງການຄົ້ນຄວ້າໃນຄັ້ງນີ້: ແມ່ນ 1). ເພື່ອສຶກສາສະພາບການຮຽນ-ການສອນພາສາອັງກິດທັກສະການອ່ານຂອງນັກສຶກສາສາຍພາສາອັງກິດ ຕາມເກນ 80/80, 2). ເພື່ອສຶກສາປະສິດທິຜົນການສອນຂອງຄູສອນພາສາອັງກິດ.

ກຸ່ມຕົວຢ່າງຄື: ນັກສຶກສາລະບົບ 12+4 ສາຍ: ພາສາອັງກິດ ປີທີ 4 ຂອງວິທະຍາໄລຄູສາລະວັນ ພາກຮຽນທີ 1 ສົກຮຽນ 2018-2019 ຈຳນວນ 32 ຄົນ, ເຊິ່ງໄດ້ມາຈາກການເລືອກແບບເຈາະຈົງ (Purposive Sampling) ການຈັດການຮຽນ-ການສອນໃຊ້ເວລາ 3 ອາທິດໆລະ 2 ຊົ່ວໂມງລວມ 6 ຊົ່ວໂມງ. ເຄື່ອງມືທີ່ໃຊ້ໃນການວິໄຈໃນຄັ້ງນີ້ຄື: 1). ແຜນການສອນ, 2). ແບບທົດສອບວັດຜົນ ແລະ 3). ແບບສັງເກດ (Observation form).

ຜົນຂອງການວິໄຈພົບວ່າ

1. ແຜນການສອນໂດຍການນຳໃຊ້ແບບເຝິກ ເຂົ້າໃນການຮຽນ-ການສອນ ພາສາອັງກິດ, ທັກສະການອ່ານຂອງນັກສຶກສາ ສາຍ: ພາສາອັງກິດ ປີທີ 4 ມີປະສິດທິພາບ 80.06/81.75 ເຊິ່ງເປັນໄປຕາມເກນ 80/80ທີ່ຕັ້ງໄວ້

2. ໃນລະຫວ່າງການດຳເນີນກິດຈະກຳການຮຽນ-ການສອນໂດຍການນຳໃຊ້ແບບເຝິກ ເຂົ້າໃນການຮຽນ-ການສອນ ພາສາອັງກິດ, ທັກສະການອ່ານຂອງນັກສຶກສາ ສາຍ: ພາສາອັງກິດ ປີທີ 4 ເຫັນວ່າຄະແນນ ພຶດຕິກຳນັກຮຽນໃນຂະບວນການໃຊ້ ແບບເຝິກ ການຮຽນຮູ້ຄຳສັບໂດຍພາບລວມຢູ່ໃນລະດັບດີ ເຊິ່ງມີຄະແນນສະເລ່ຍ $\bar{X} = 4.52$

ສາລະບານ

ໜ້າ

ໃບຢັ້ງຢືນ	A
ໃບກຽດຕິຄຸນ.....	B
ບົດຄັດຫຍໍ້.....	C
ບົດທີ 1.....	1
1. ຄວາມໝາຍແລະຄວາມສໍາຄັນຂອງການສຶກສາທັກສະໃນການອ່ານພາສາອັງກິດ.	1
2. ຄໍາຖາມວິໄຈ.....	3
3. ຈຸດປະສົງຂອງການຄົ້ນຄ້ວາວິໄຈ	4
4. ຜົນປະໂຫຍດທີ່ຄາດວ່າຈະໄດ້ຮັບ	4
5. ຂອບເຂດຂອງການສຶກສາ	4
6. ກອບແນວຄວາມຄິດຂອງການສຶກສາ	5
ບົດທີ 2.....	6
I. ການກຽມການສອນ.....	8
ລັກສະນະຂອງການກຽມການສອນ	9
IV. ຫຼັກສູດການຮຽນ-ການສອນພາສາອັງກິດ.....	14
ວິທີສອນການອ່ານ (The method of teaching reading)	16
ງານວິໄຈຕ່າງປະເທດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.....	18
ບົດທີ 3.....	
ປະຊາກອນ ແລະ ກຸ່ມຕົວຢ່າງ	
ລັກສະນະຂອງແບບທົດສອບ	148
ການເກັບກຳ ແລະ ລວບລວມຂໍ້ມູນ.....	149
ສະຖິຕິທີ່ໃຊ້ໃນການວິເຄາະຂໍ້ມູນ	149
ແບບທົດສອບ	164

Laos – climate and seasons.....	166
Pi Mai Lao – Lao New Year	168
ບົດທີ 4.....	151
ຕາຕະລາງທີ1ສະແດງເຖິງການວິເຄາະຂໍ້ມູນສ່ວນຕົວຂອງຈຳນວນກຸ່ມຕົວຢ່າງທີ່ຕອບແບບສອບຖາມແມ່ນ ກຸ່ມນັກຮຽນ 32 ຄົນ. ໂດຍການຈຳແນກເພດ.....	152
ຕາຕະລາງທີ4.ແມ່ນຕາຕະລາງສະແດງຜົນວິເຄາະຂໍ້ມູນການປະຕິບັດການຮຽນ-ການສອນທັກສະການອ່ານ ພາສາອັງກິດໃນຂັ້ນຕອນການຮຽນ-ການສອນພາກຫຼັງການອ່ານ (postReading) ດ້ວຍຄຳສະເລ່ຍແລະ ລະດັບການປະຕິບັດ.....	156
ກ. ພາກກ່ອນການອ່ານ (pre – Reading).....	157
ຂ. ພາກລະຫ່ວາງການອ່ານ (while Reading)	158
ຄ. ພາກຫຼັງການອ່ານ (Post Reading)	158
ອະພິປາຍຜົນ.	159
III. ພາກສະເໜີແນະ	160
ບົດທີ5.....	161
ສະຫຼຸບຜົນການສຶກສາຂໍ້ມູນ.....	162

ບົດທີ 1

ບົດນຳ

1. ຄວາມໝາຍ ແລະ ຄວາມສຳຄັນຂອງການສຶກສາທັກສະໃນການອ່ານພາສາອັງກິດ.

ພາສາອັງກິດເປັນພາສາໜຶ່ງທີ່ປະຫວັດສາດ ແລະ ວິວັດທະນາການອັນຍາວນານໄດ້ຖືກຖ່າຍທອດລຸ້ນຕໍ່ລຸ້ນຂອງຊາວຕາເວັນຕົກຫຼາຍຊົ່ວຄົນເຊັ່ນ: ປະເທດທີ່ໃຊ້ພາສາອັງກິດຜ່ານການເວລາ ແລະ ຍຸກສະໄໝພາສາອັງກິດໄດ້ວິວັດທະນາການມີການປ່ຽນແປງ ແລະ ໄດ້ຮັບຜົນສະທ້ອນຈາກພາສາອື່ນເຊັ່ນ: Angle Saxon Latin French Greek ດັ່ງນັ້ນການສຶກສາຄົ້ນຄ້ວາເພື່ອການຮຽນ-ການສອນກໍ່ເປັນວິທະຍາສາດໜຶ່ງທີ່ຕ້ອງພັດທະນາເໝືອນກັນກັບຂະແໜງອື່ນ.

ໃນປະຈຸບັນເມື່ອສັງຄົມໃຫ້ຄວາມສຳຄັນຕໍ່ພາສາອັງກິດຫຼາຍ ແລະ ຫຼາຍປະເທດໃນທົ່ວໂລກໄດ້ຮັບຮູ້ ແລະ ຖືກນຳໃຊ້ຢ່າງກວ້າງຂວາງໄດ້ນິຍົມໃນວຽກງານສາກົນຫຼາຍຈົນກາຍເປັນພາສາທາງການທີ່ອົງການຖືກຮັບຮອງ, ເພື່ອເຂົ້າໃຊ້ໃນການສື່ສານພົວພັນວຽກງານຕ່າງໆຂອງຄົນ ແລະ ກຸ່ມຄົນຕະຫຼອດຮອດລະຫວ່າງປະເທດກັບປະເທດອື່ນໆ. ມີບາງປະເທດກໍ່ໄດ້ກຳນົດພາສາອັງກິດເປັນພາສາທາງການແທນພາສາແມ່ເຊັ່ນ: India, Singapore ຄືກັບປະເທດເຈົ້າຂອງພາສາເຊັ່ນ: Britain United State, Australia, Newzeland (Oxford advance learners Dictionary) ເມື່ອພາສາອັງກິດມີການຊົມໃຊ້ຫຼາຍໃນການສຶກສາຮຳຮຽນຈຶ່ງມີຄວາມສຳຄັນ ແລະ ຈຳເປັນສຳລັບປະເທດທີ່ບໍ່ທັນໄດ້ໃຊ້ພາສາອັງກິດເປັນພາສາທາງການ ແລະ ແນ່ນອນເພື່ອໃຫ້ການຮຽນພາສາອັງກິດມີຄວາມກ້າວໜ້າໃນການອ່ານຈຶ່ງເປັນພື້ນຖານທີ່ດີ.

ພາສາອັງກິດເປັນພາສາໜຶ່ງທີ່ສັບສົນ ແລະ ເຂົ້າໃຈຍາກຄຳສັບໃນພາສາອັງກິດບາງຄຳສັບເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງຈຳນວນຫຼາຍສາມາດວາງໃສ່ຂອງປະໂຫຍກທີ່ຫາບ່ອນຈົບບໍ່ໄດ້ກໍ່ມີ (Scientific English and Edition by Robert a day).

ດັ່ງນັ້ນ, ການອ່ານຈຶ່ງມີຄວາມໝາຍຫຼັກຢ່າງຍາກ ແຕ່ກ່ອນການອ່ານໃຫ້ເຂົ້າໃຈໄດ້ແມ່ນມີຄວາມກ່ຽວພັນກັບການເອົາຄວາມໝາຍມາຈາກມາຈາກຄຳສັບແຕ່ລະຄຳສັບ ດັ່ງນັ້ນຄືນຄ້ວາຂອງນັກສຶກສາຫຼາຍທ່ານ

ເຊັ່ນ: (Good man 1970 Smith 1971 Branfor and ohnson 1973 Rumellart 1971)
 ໄດ້ສະແດງເຖິງການໃຫ້ຄຳເຫັນເຖິງການເປັນຜູ້ອ່ານອອກສຽງຢ່າງຊັດເຈນຂອງຄຳສັບ ເຊິ່ງຜູ້ອ່ານໄດ້ໃຊ້ 3
 ປະເພດຫຼັກການຄື: ເຂົ້າເຈົ້າຖືເອົາສັນຍາລັກຂອງສຽງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ (Graphonetic) ການຂຽນຂອງພາສາ
 ອັງກິດ (Gra – pho) ການອອກສຽງຂອງພາສາ (Phonetic) ທີ່ສາມາດເຮັດໃຫ້ຜູ້ອ່ານ-ອ່ານໄດ້ເຖິງ
 ຄວາມໝາຍທີ່ເຊື່ອງຊ້ອນຢູ່ໃນພາສາ (Kiding instruction: Bualding language skill, page
 139) ຖືວ່າເປັນປະກົດການແຈ່ມແຈ້ງ ການອ່ານແມ່ນວິທີການຟື້ນຖານຂອງການຮຽນພາສາອັງກິດໃນຂັ້ນ
 ຄວາມຮູ້ແຫ່ງພາສາອັງກິດຂັ້ນສູງໆ ແມ່ນຮູ້ໄດ້ກະຈ່າງແຈ້ງຂອງບັນຫານີ້ເພາະວ່າ: ໃນໜ້າເຈ້ຍທີ່ເຕັມໄປ
 ດ້ວຍຕົວອັກສອນໜັງສືອັກສອນລ້ວນແຕ່ສ້າງຂຶ້ນດ້ວຍສັນຍາລັກທີ່ແທນຈາກຄຳສັບ ເມື່ອຄຳສັບຮ່ວມ
 ເຂົ້າກັນເປັນປະໂຫຍກຈາກປະໂຫຍກຕໍ່ປະໂຫຍກເກາະກ່າຍກັນເປັນວັກຕອນທີ່ເຮົາອ່ານນັ້ນ ຜົນອອກມາຄື
 ຄຳສັບປະໂຫຍກອັກສອນເຫຼົ່ານັ້ນເອີ້ນວ່າ: ພາສາຂຽນ, ສະນັ້ນ ການອ່ານຈຶ່ງເປັນວິທີຟື້ນຖານຂອງການຮຽນ
 ພາສາອັງກິດ. (Kwading intrution. How language is important to reading page 39
).

ການຮຽນພາສາອັງກິດເປັນຂະບວນການໜຶ່ງໃນຂະບວນການສຶກສາຄົ້ນຄ້ວາຕ້ອງໃຊ້ຄວາມ
 ພະຍາຍາມຫຼາຍໂດຍສະເພາະແມ່ນທັກສະການອ່ານ. ດັ່ງນັ້ນ ການຮຽນຮູ້ພາສາອັງກິດແມ່ນໜຶ່ງໃນການຝຶກ
 ທັກສະທາງດ້ານພາສາຕ່າງປະເທດນອກຈາກວິຊາຕ່າງໆໃນຫ້ອງຮຽນ, ຮຽນພາສາອັງກິດກໍເປັນພາສາທີ່
 ສຳຄັນ ແລະ ຈຳເປັນພາສາໜຶ່ງໃນການຮຽນຮູ້ເພາະເປັນພາສາສາກົນ(International language)
 ແລະ ຖືກນຳໃຊ້ຢ່າງກ້ວາງຂວາງໃນຫຼາຍໆຂົງເຂດເຊັ່ນ: ດ້ານອຸດສະຫະກຳການຄ້າ, ການທ່ອງທ່ຽວ ແລະ
 ການບໍລິຫານເປັນຕົ້ນ. ສຳລັບຢູ ສ ປ ປລາວ ຂອງພວກເຮົາພາສາອັງກິດມີຄວາມສຳຄັນໃນການຮຽນຮູ້
 ເພາະວ່າປະເທດລາວໄດ້ເປີດກ້ວາງການຄ້າ ແລະ ການພົວພັນນັບມື້ນັບຫຼາຍຂຶ້ນທັງເປັນການຕອບສະໜອງ
 ແນວທາງນະໂຍບາຍຂອງພັກ ແລະ ລັດຖະບານໃນການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ (ບົດຄຳນຳຂອງ
 ທ່ານ ຄຳແພງ ແສງພະຈັນ, 2006 New vision English).

ດັ່ງທີ່ພວກເຮົາຮັບຮູ້ນຳກັນແລ້ວວ່າໂລກປະຈຸບັນນີ້ເປັນໂລກແຫ່ງຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ວ່ອງໄວທັນຍຸກ
 ທັນເຫດການ, ການອ່ານພາສາອັງກິດເພື່ອຊອກຫາຂໍ້ມູນຂ່າວສານຄົ້ນຄ້ວາວິທະຍາສາດການນຳໃຊ້ຄອມພິວ
 ເຕີ (Computer) ອື່ນໆ ແລະ ຈຳເປັນດ້ວຍເຫດນັ້ນຄວາມສາມາດໃນການອ່ານພາສາອັງກິດໄດ້ເກັ່ງ
 ແລະ ສຳຄັນທີ່ສຸດໃນທຸກມື້ນີ້ການອ່ານພາສາອັງກິດເກັ່ງຈະເຮັດໃຫ້ທ່ານມີຄວາມກ້າວໜ້າທາງດ້ານພາສາ

ອັງກິດ ແລະ ຊ່ວຍໃຫ້ທ່ານເຮັດວຽກສະດວກສະບາຍທັນໃຈທັນເວລາທັນເຫດການ. ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ນັກສຶກສາຢູ່ວິທະຍາໄລທີ່ກຳລັງສຶກສາຄົ້ນຄ້ວາຮຽນພາສາອັງກິດ, ດັ່ງນັ້ນ ພື້ນຖານການຮຽນພາສາອັງກິດ ໃນການອ່ານເປັນປັດໃຈພື້ນຖານທີ່ສຳຄັນ.

ວິທະຍາໄລຄູສາລະວັນ ກໍ່ເປັນວິທະຍາໄລທີ່ນອນຢູ່ໃນ 8 ສະຖາບັນສ້າງຄູ່ທົ່ວປະເທດ ມີລະບົບ ການຮຽນ-ການສອນວິຊາຕ່າງໆ ທີ່ເປັນລະບົບສົມຄວນ ແລະ ພາສາອັງກິດກໍ່ເປັນພາສາໜຶ່ງໃນຫຼັກສູດຂອງ ວິທະຍາໄລຕາມຫຼັກສູດທີ່ກະຊວງສຶກສາວາງອອກ, ເພື່ອຢາກຮູ້ເຖິງສະພາບການຮຽນ-ການສອນຂອງ ວິທະຍາໄລຄູສາລະວັນໄດ້ພົບເຫັນສະພາບການຮຽນ-ການສອນພາສາອັງກິດໃນໄລຍະຜ່ານມາຢ່າງຈະແຈ້ງ ຈິ່ງມີຄວາມສົນໃຈສຶກສາວິໄຈຫາແນວທາງສົ່ງເສີມການຮຽນ-ການສອນພາສາອັງກິດຂອງ ວິທະຍາໄລຄູ ສາລະວັນແຫ່ງນີ້ ໃນສົກຮຽ 2018-2019 ເພື່ອສຶກສາປັບປຸງຄຸນນະພາບການຮຽນ-ການສອນ ແລະ ຖອດ ຖອນບົດຮຽນເອົາຈຸດດີ ແລະ ປັບປຸງຈຸດຍັງຄ້າງຄາ ແລະ ເພື່ອນຳໄປປະກອບສ່ວນໃນວຽກງານສິດສອນຂອງ ຕົນກໍ່ຄືຄູອາຈານຜູ້ອື່ນໆທີ່ຢາກພັດທະນາການສອນໃນທັກສະການອ່ານໃຫ້ມີຄວາມກ້າວໜ້າໃນຕໍ່ໄປ.

1. ຄຳຖາມວິໄຈ

- ສຶກສາສະພາບບັນຫາການຮຽນ-ການສອນພາສາອັງກິດ, ທັກສະການອ່ານ ຂອງນັກສຶກ ສາລະວິບ 12+4 ສາຍ: ພາສາອັງກິດ ປີທີ 4 ມີປະສິດທິພາບຫຼືບໍ່?
- ການປະຕິບັດກິດຈະກຳການຮຽນ-ການສອນພາສາອັງກິດໂດຍນຳໃຊ້ແບບເຝິກຈະມີປະ ສິດຜົນຫຼືບໍ່?

2. ຈຸດປະສົງຂອງການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈ

- ເພື່ອສຶກສາສະພາບການຮຽນ-ການສອນພາສາອັງກິດ, ທັກສະການອ່ານຂອງນັກສຶກສາສາຍພາສາອັງກິດ ມີປະສິດທິພາບຕາມເກນທີ່ຕັ້ງໄວ້ 80/80.
- ເພື່ອສຶກສາປະສິດທິຜົນການສອນຂອງຄູສອນພາສາອັງກິດໃນການປະຕິບັດກິດຈະກຳການຮຽນ-ການສອນໂດຍການໃຊ້ແບບເຝິກ.

3. ຜົນປະໂຫຍດທີ່ຄາດວ່າຈະໄດ້ຮັບ

- ແຜນການສອນໂດຍການນຳໃຊ້ແບບເຝິກ ເຂົ້າໃນການຮຽນ-ການສອນ ພາສາອັງກິດ, ທັກສະການອ່ານຂອງນັກສຶກສາ ສາຍ: ພາສາອັງກິດ ປີທີ 4 ມີປະສິດທິພາບ 80.06/81.75 ເຊິ່ງເປັນໄປຕາມເກນ 80/80 ທີ່ຕັ້ງໄວ້.
- ໃນລະຫວ່າງການດຳເນີນກິດຈະກຳການຮຽນ-ການສອນໂດຍການນຳໃຊ້ແບບເຝິກ ເຂົ້າໃນການຮຽນ-ການສອນ ພາສາອັງກິດ, ທັກສະການອ່ານຂອງນັກສຶກສາ ສາຍ: ພາສາອັງກິດ ປີທີ 4 ເຫັນວ່າຄະແນນ ພິດຕິກຳນັກຮຽນໃນຂະບວນການໃຊ້ ແບບເຝິກ ການຮຽນ ຮູ້ຄຳສັບໂດຍພາບລວມຢູ່ໃນລະດັບດີ ເຊິ່ງມີຄະແນນສະເລ່ຍ $\bar{X} = 4.52$

4. ຂອບເຂດຂອງການສຶກສາ

ການສຶກສາໃນຄັ້ງນີ້ແມ່ນສຶກສາສະເພາະແຕ່ຂົງເຂດສະພາບສຶກສາສະພາບການຮຽນ-ການສອນພາສາອັງກິດ, ທັກສະການອ່ານຂອງນັກສຶກສາ ລະບົບ 12+4 ສາຍ: ພາສາອັງກິດປີທີ 4 ທີ່ວິທະຍາໄລຄູສາລະວັນ ສົກຮຽນ 2018-2019.

1. ຕົວປ່ຽນຕົ້ນ (Independent variable)

1.1. ການຮຽນ-ການສອນ

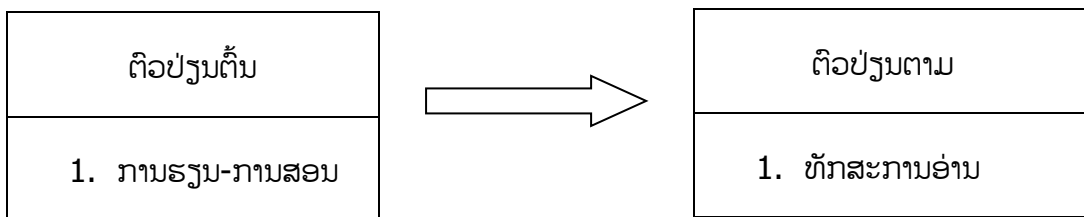
2. ຕົວປ່ຽນຕາມ(Dependent variable)

2.1. ທັກສະການອ່ານ

5. ກອບແນວຄວາມຄິດຂອງການສຶກສາ

ການສຶກສາໃນຄັ້ງນີ້ແມ່ນສຶກສາສະເພາະແຕ່ຂົງເຂດສະພາບສຶກສາສະພາບການຮຽນ-ການສອນ ພາສາອັງກິດ, ທັກສະການອ່ານຂອງນັກສຶກສາ ລະບົບ 12+4 ສາຍ: ພາສາອັງກິດປີທີ 4 ທີ່ວິທະຍາໄລຄູ ສາລະວັນ ສົກຮຽນ 2018-2019 ໃນ 1 ດ້ານຄື: ທັກສະການອ່ານ.

ການຮຽນ-ການສອນໃຫ້ສອດຄ່ອງຖືກຕ້ອງຕາມໂຄງການຫຼັກສູດທີ່ກະຊວງສຶກສາທິການໄດ້ລະບຸ ໄວ້ດັ່ງແຜນວາດລຸ່ມນີ້:

ແຜນວາດທີ 1.1 ສະແດງກອບແນວຄວາມຄິດການສຶກສາ

ບົດທີ 2

ທິດສະດີ ແລະ ເອກະສານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ

I. ຄວາມເປັນມາ ແລະ ວິທີສອນທົ່ວໄປ

ນັກຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ນັກສຶກສາທີ່ຕິດຕໍ່ກັບການທຳນາຍໄດ້ອຸທິດຢາດເຫຼືອ ແລະ ມັນສະໜອງຂອງຕົນໃນພາລະກິດການສຶກສາ ໂດຍອີງໃສ່ບົດຮຽນຕົວຈິງການເຄື່ອນໄຫວຂອງຕົນສົມທົບກັບການເຄື່ອນໄຫວຂອງຜູ້ອື່ນມາສັງລວມເປັນຫຼັກການໃນການສິດສອນ ເຊັ່ນ: ທ່ານ ອຸຊິນສະກີ ແລະ ທ່ານ ໂກແມນສະກິດ ທັງສອງທ່ານໄດ້ພະຍາຍາມຄົ້ນຄວ້າເພື່ອສຶກສາເນື້ອໃນການສິດສອນໃຫ້ເປັນລະບົບ:

- ສິດສອນຕ້ອງອີງໃສ່ຄວາມສາມາດ ຈຸດພິເສດ ແລະ ອາຍຸຂອງນັກຮຽນ
- ສິດສອນຕ້ອງຮັບປະກັນລັກສະນະປະຈຳຕາ
- ສິດສອນຕ້ອງເສີມຂະຫຍາຍລັກສະນະການຕື່ນຕົວຂອງນັກຮຽນ
- ໂຮງຮຽນຕ້ອງຕິດພັນກັບຊີວິດສັງຄົມ

ທ່ານ ອິລິມາ (ລັດເຊຍ) ໄດ້ໃຫ້ທັດສະນະວ່າ: ຫຼັກການສິດສອນ ແມ່ນທິດສະດີທີ່ມີລັກສະນະຕັດສິນຂັ້ນຕອນຂອງການສິດສອນຂອງໂຮງຮຽນ.

ນອກຈາກນີ້ຍັງມີນັກສຶກສາຫຼາຍທ່ານທີ່ໄດ້ໃຫ້ທັດສະນະກ່ຽວກັບທິດສະດີສິດສອນທີ່ມີລັກສະນະຄ້າຍຄືກັນ. ໂດຍຄຽງຄູ່ກັບການເຕີບໃຫຍ່ຂະຫຍາຍຕົວທາງດ້ານເສດຖະກິດ, ການເມືອງ ແລະ ສັງຄົມທີ່ມີການປ່ຽນແປງຕາມຍຸກຕາມສະໄໝຈົນເຖິງປະຈຸບັນນີ້.

ການສຶກສາໝາຍເຖິງ: ການສຶກສາແມ່ນການສ້າງຜູ້ທີ່ມີຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດທີ່ຈະມີທັກສະພື້ນຖານທີ່ຈຳເປັນເພື່ອໃຫ້ມີລັກສະນະຈິດໃຈດີ ກຽມພ້ອມທີ່ຈະຕໍ່ສູ້ກັບຕົວເອງແລະສັງຄົມ ພ້ອມທີ່ຈະສາມາດເຮັດວຽກສຳລັບການເຮັດວຽກ ການສຶກສາຊ່ວຍໃຫ້ປະຊາຊົນພັດທະນາທັງທາງດ້ານຈິດຕະສາດ, ຈິດໃຈ, ທາງດ້ານຮ່າງກາຍ ແລະ ທາງສັງຄົມ.

ການຮຽນ-ການສອນໝາຍເຖິງ: ຄວາມຫມາຍຂອງການສອນແລະການຮຽນຮູ້ ໃນດ້ານການສຶກສາ, ມີຄຳນິຍາມຫຼາຍຢ່າງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບແບບການສອນ. ສຳລັບຄວາມຫມາຍຂອງຄຳສັບ, ການສິດສອນແມ່ນແບ່ງອອກເປັນ 2 ພາກສ່ວນດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ ... ການສິດສອນແມ່ນຂັ້ນຕອນຂອງການພົວພັນລະຫວ່າງນັກຮຽນແລະນັກຮຽນ. ອະນຸຍາດໃຫ້ນັກຮຽນປ່ຽນແປງພຶດຕິກຳຕາມຈຸດປະສົງທີ່ລະບຸໄວ້.

ທັກສະໝາຍເຖິງ: ທັກສະແມ່ນຄວາມຊັດເຈນຫຼືຄວາມສາມາດຂອງບຸກຄົນໃນຫົວຂໍ້ໃດຫນຶ່ງ. ຊຶ່ງອາດຈະເປັນທັກສະດ້ານຮ່າງກາຍ ຄວາມຮູ້ແລະສັງຄົມ ເກີດຂຶ້ນຈາກການຮຽນຮູ້, ການຝຶກອົບຮົມ, ເຮັດວຽກຮ່ວມກັບຄົນອື່ນ. ການສອນແລະການຄຸ້ມຄອງ ຕົວຢ່າງຂອງທັກສະເຊັ່ນ: ຄຸນຄ່າສາມາດໃນການນຳໃຊ້ຄຳຖາມ. ການນຳເຂົ້າເຂົ້າໃນບົດຮຽນ ການນຳໃຊ້ອຸປະກອນການສອນ ນັກຮຽນມີການຟັງ, ເວົ້າ, ອ່ານ, ຂຽນ, ຄິດໄລ່ຫຼືມີທັກສະທາງສັງຄົມ.

ການອ່ານໝາຍເຖິງ: ການຕີຄວາມຂອງລັກສະນະທີ່ຖືກອ່ານເປັນຄວາມຮູ້, ແນວຄວາມຄິດແລະຄວາມເຂົ້າໃຈເລື່ອງທີ່ອ່ານຢ່າງແທ້ຈິງດັ່ງທີ່ຜູ້ຂຽນຂຽນ ຜູ້ອ່ານສາມາດນຳໃຊ້ຄວາມຮູ້, ແນວຄວາມຄິດຫຼືອຸປະກອນຈາກເລື່ອງທີ່ຖືກອ່ານເພື່ອເປັນປະໂຫຍດ.

II. ຫຼັກການສິດສອນທົ່ວໄປ

ຫຼັກການສິດສອນລວມ 7 ຫຼັກການຄື:

1. ການສິດສອນຕ້ອງຮັບປະກັນການສຶກສາແນວຄິດດ້ານການເມືອງໃຫ້ແກ່ຜູ້ຮຽນ
2. ການສິດສອນຕ້ອງຮັບປະກັນຄວາມຮູ້ດ້ານວິທະຍາສາດທຳມະຊາດ ແລະ ວິທະຍາສາດສັງຄົມໃຫ້ຊັດເຈນ.
3. ການສິດສອນຕ້ອງຮັບປະກັນຄວາມສອດຄ່ອງລະຫວ່າງເນື້ອໃນບົດຮຽນ.
4. ການສິດສອນຕ້ອງຮັບປະກັນໃຫ້ມີຄວາມຮູ້ມີການຕໍ່ເນື່ອງກັນເປັນລະບົບ.
5. ການສິດສອນຕ້ອງຮັບປະກັນໃຫ້ມີຄວາມປະຊາທິປະໄຕຕໍ່ຜູ້ຮຽນ.
6. ການສິດສອນຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ເດັກທີ່ມີຈຸດພິເສດ.
7. ການສິດສອນຕ້ອງຮັບປະກັນໃຫ້ມີເຄື່ອງມືທີ່ສຳພັດດ້ວຍອິນຊີໃນການປະຕິບັດຕົວຈິງ

2. ວິທີສິດສອນ

ວິທີສິດສອນມີ 2 ຮູບແບບຄື: ການສິດສອນແບບເອົາຄູເປັນຈຸດໃຈກາງ ແລະ ການສິດສອນແບບເອົານັກຮຽນເປັນຈຸດໃຈກາງ

2.1 ການສິດສອນແບບເອົາຄູເປັນຈຸດໃຈກາງມີ 3 ແບບຄື:

- ວິທີການສິດສອນແບບບັນລະຍາຍ
- ວິທີການສິດສອນແບບສາທິດ
- ວິທີການສິດສອນແບບໂດຍການທົດແທນ

2.2 ການສິດສອນແບບເອົານັກຮຽນເປັນຈຸດໃຈກາງມີ 11 ແບບຄື:

- ວິທີການສິດສອນແບບທົດລອງ
- ວິທີການສິດສອນແບບໂຄງການ
- ວິທີການສິດສອນແບບສູນການຮຽນ
- ວິທີການສິດສອນແບບສືບສວນ ແລະ ສອບສວນ
- ວິທີການສິດສອນແບບແບ່ງກຸ່ມເຮັດວຽກ
- ວິທີການສິດສອນແບບອະພິປາຍ
- ວິທີການສິດສອນແບບເປັນໜ່ວຍ
- ວິທີການສິດສອນແບບປົກຄຸມໄປຫາອັນລວມ
- ວິທີການສິດສອນແບບອັນລວມໄປຫາປົກຄຸມ
- ວິທີການສິດສອນແບບສະແດງບົດບາດ
- ວິທີການສິດສອນແບບວິທະຍາສາດ

(ຫຼັກສູດການສອນມັດທະຍົມສຶກສາສຳລັບໂຮງຮຽນສ້າງຄູ ລະບົບ 11+3 ປີທີ 1 ກະຊວງສຶກສາທິການສູນພັດທະນາຄູ 1998 ໜ້າທີ 29-31)

III. ການກຽມການສອນ

1. ຄວາມໝາຍຄວາມສຳຄັນຂອງການກຽມການສອນ

ການປະກອບພາສາອັງກິດທຸກຢ່າງໃນສັງຄົມກໍ່ຄືຊີວິດປະຈຳວັນ ຕ້ອງມີການກຽມຕົວກຽມເຄື່ອງມື , ເຄື່ອງໃຊ້ຕ່າງໆ ປະກອບເຂົ້າໃສ່ໃນການປະຕິບັດພາລະກິດນັ້ນ ເຊັ່ນ: ສິ່ງທີ່ເຫັນງ່າຍໆ ໃນການຮັບປະທານອາຫານກໍ່ຕ້ອງໄດ້ກຽມຖ້ວຍ, ບ່ວງ ເພື່ອໃສ່ອາຫານ ແລະ ອື່ນໆ.

ໃນການຈັດການຮຽນ-ການສອນເພື່ອໃຫ້ເກີດການຮຽນນັ້ນກໍ່ຈຳຕ້ອງໄດ້ກຽມໄວ້ລ່ວງໜ້າເຊິ່ງເອີ້ນວ່າ: ການກຽມການສອນຄື: ກຽມສະຖານທີ່, ອຸປະກອນ, ເຄື່ອງມື, ປຶ້ມແບບຮຽນ ແລະ ປຶ້ມຄູ່ມືໃຊ້ເຂົ້າໃນການສອນທີ່ຈຳເປັນ ການກຽມການສອນທີ່ຈະໃຫ້ການຮຽນຮູ້ໃຫ້ນັກຮຽນນັ້ນຕ້ອງອາໄສທັກສະ ແລະ ເທັກນິກຫຼາຍຢ່າງເຊັ່ນ: ວິທະຍາການສຶດສອນເນື້ອໃນບົດຮຽນ, ກິດຈະກຳປະກອບການຮຽນ-ການສອນ ແລະ ອາດໄປເຖິງນັກຮຽນໂດຍການບອກ ຫຼື ແຈ້ງໃຫ້ນັກຮຽນຮັບຮູ້ລ່ວງໜ້າ ຫຼື ຊົ່ວໂມງຕໍ່ໄປເພາະວ່າບາງເທື່ອເມື່ອກິດຈະກຳຫາກໃຊ້ອຸປະກອນຈຳນວນຫຼາຍ ແລະ ນັກຮຽນພໍຈະຫາໄດ້ມານຳໃຊ້ປະກອບເຂົ້າໃນກິດຈະກຳໄດ້ຖືກຕ້ອງ ແລະ ບໍ່ເປັນການເສຍເວລາໃນການຈັດຫາອຸປະກອນໃນລະຫວ່າງການຮຽນ-ການສອນໃຫ້ໄດ້ຕາມໂຄງການຫຼັກສູດທີ່ກຳນົດໄວ້.

2. ຄຸນປະໂຫຍດທີ່ໄດ້ໃນການຮຽນ-ການສອນ

- ການກຽມການສອນຂອງຄູເຮັດໃຫ້ຄູມີຄວາມພ້ອມຄວາມເຊື່ອໝັ້ນໃນການສອນນັກຮຽນດ້ວຍວິທີໃດຈຶ່ງຈະໄດ້ຮັບຜົນ.
- ຄູສາມາດໃຊ້ວິທີທົດສອບສິ່ງທີ່ນັກຮຽນ ຮຽນມາແລ້ວນັ້ນໄດ້ຖືກຕ້ອງ ແລະ ເໝາະສົມໄດ້ຜົນຢ່າງມີປະສິດທິພາບ.
- ເພື່ອຈະໄດ້ຊອກຫາຂໍ້ຂາດຕົກບົກຜ່ອງທີ່ຈະແກ້ໄຂຢູ່ໃນການສອນ ແລະ ກິດຈະກຳໃນຄັ້ງຕໍ່ໆໄປ.
- ການກຽມການສອນຄູຈະມີຄວາມຮອບຄອບຕໍ່ການມຸ້ງໝາຍຈຸດປະສົງຂອງກິດຈະກຳໃນການຮຽນ-ການສອນ.
- ການຮຽນ-ການສອນຄູໄດ້ຄວາມພະຍາຍາມ ແລະ ປະສິບການ.

ລັກສະນະຂອງການກຽມການສອນ

ການກຽມການສອນປະກອບມີ 2 ລັກສະນະໃຫຍ່ຄື:

- ການກຽມຕົວຂອງຄູທີ່ຈະສອນ
- ການຂຽນບົດບັນທຶກການສອນ (ການຂຽນແຜນການສອນ).

3. ຂັ້ນຕອນຂອງການກຽມການສອນ

1. ສຶກສາຄວາມຄິດຂອງບົດນັ້ນໆຫຼື ເລື່ອງນັ້ນໃຫ້ເຂົ້າໃຈຢ່າງເລິກເຊິ່ງຖ້າຫາກບໍ່ເຂົ້າໃຈຕ້ອງຖາມຄູນຳກັນຖາມວິຊາການຂອງໂຮງຮຽນວິຊາການກຸ່ມຮັບຜິດຊອບສາຂາວິຊາ.
2. ສຶກສາເຖິງວັດຖຸປະສົງ ແລະຄວາມໝາຍຂອງບົດນັ້ນໆ ເພື່ອທຳຄວາມເຂົ້າໃຈເມື່ອສອນຈົບບົດແລ້ວນັກຮຽນຮູ້ຫຍັງ ແລະ ເຮັດຫຍັງ ? ໄດ້ປ່ຽນພຶດຕິກຳໄປຄືແນວໃດ ? ເຊິ່ງເປັນແນວທາງທົດສອບການຮຽນຮູ້ຂອງນັກຮຽນດ້ວຍ.
3. ສຶກສາຄື້ນຄ້ວາເນື້ອໃນລະອຽດຂອງບົດຮຽນແມ່ນເລື່ອງຫຍັງແດ່ ? ທີ່ກ່ຽວພັນກັບຄວາມຄິດ ແລະ ຈຸດປະສົງທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ຄວາມໝາຍບໍ່ແຈ້ງ, ສຶກສາການຮຽນທັງໝົດຂອງແຕ່ລະບົດມີຫຍັງແດ່ ? ແຕ່ລະການຮຽນຮູ້ນັ້ນໄດ້ກົງກັບກົດຈະກຳເນື້ອໃນຂອງແຕ່ລະບົດຫຼືຈະຫາໄດ້ດ້ວຍວິທີ ແລະ ແນວໃດສາມາດສ້າງເອງໄດ້ບໍ່ ຈະໃຊ້ເວລາເທົ່າໃດທັນກັບຄວາມຕ້ອງການທີ່ຈະໃຊ້.
4. ສຶກສາກົດຈະກຳການຮຽນ-ການສອນທັງໝົດກວດສອບເບິ່ງວ່າກົດຈະກຳທັງໝົດແລະເລື່ອງຕອບສະໜອງເນື້ອໃນຂໍ້ໃດ ແລະ ຈຸດປະສົງໃດ ແລະ ສອນຕາມກົດຈະກຳນັ້ນຫຼືບໍ່ຖ້າຫາກວິທີໃດຕ້ອງອອກແບບກົດຈະກຳໃໝ່ແທນ.
5. ການສຶກສາເຮັດ ແລະການປະເມີນຜົນແຕ່ລະຄັ້ງວ່າມີວິທີໃດວິທີເຫຼົ່ານັ້ນເໝາະສົມແລ້ວຫຼືບໍ່ກັບເນື້ອໃນແຕ່ລະກົດຈະກຳທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້. (ຄະນະສຶກສາສາດວິຊາປະສົບການວິຊາຊີບຄູປີ 2001).

IV. ຄວາມໝາຍຂອງການອ່ານ

ການອ່ານ ແມ່ນຂະບວນການຮັບຮູ້ຈາກເຄື່ອງມືສື່ສານຄືການຮັບຮູ້ຂໍ້ຄວາມໃນໜັງສື, ສິ່ງທີ່ຂຽນຫຼືສິ່ງທີ່ເປັນສັນຍາລັກຕ່າງໆ ແລ້ວຕີຄວາມໝາຍມາເປັນຄວາມຄິດລວມ ແລະນຳເອົາຄວາມຄິດດັ່ງກ່າວໄປໃຊ້ໃຫ້ເກີດປະໂຫຍດແກ່ຕົນເອງ ແລະສ່ວນລວມ (ຫຼັກສູດ ແລະການສອນພາສາລາວ : 2008 : 17)

ການອ່ານໝາຍເຖິງການແປຕົວອັກສອນອອກມາເປັນຄວາມເວົ້າ ຫຼືຄວາມຄິດ ແລະມີຄວາມໝາຍສໍາລັບໃຊ້ສື່ຄວາມຄິດລະຫວ່າງຜູ້ຂຽນ ແລະ ຜູ້ອ່ານ, ການອ່ານຈະຕ້ອງຈັບໃຈຄວາມສໍາຄັນຂອງຂໍ້ຄວາມ ເພື່ອສາມາດຜູດເປັນເລື່ອງໄດ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແລະ ຜູ້ອ່ານຈະຕ້ອງສ້າງມະນຸດພາບຂຶ້ນໃນຂະນະທີ່ກຳລັງອ່ານຢູ່ນັ້ນ (ກະຊວງສຶກສາທິການ ແບບຮຽນພາສາລາວມັດທະຍົມປີທີ1: 2010:1).ການອ່ານເປັນທັກສະໜຶ່ງໃນ 4 ທັກສະການໃຊ້ພາສາຄື:ທັກສະການຟັງ, ການເວົ້າ, ການອ່ານ ແລະ ການຂຽນ.ໃນນັ້ນການອ່ານເປັນທັກສະທີ່ສໍາຄັນ ເພາະວ່າໃນຊີວິດປະຈຳວັນໂດຍສະເພາະແມ່ນການອ່ານເພື່ອໃຫ້ຄວາມຮູ້ ແລະ ຄວາມເພີດເພີນ. ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວການອ່ານມີ 2 ລັກສະນະຄື: ການອ່ານອອກສຽງ ແລະ ການອ່ານໃນໃຈ ເຊິ່ງການອ່ານແຕ່ລະລັກສະນະຈະມີປະສິດທິພາບນັ້ນກໍຕໍ່ເມື່ອໄດ້ຮັບການຝຶກຝົນເປັນຢ່າງດີ, (ກະຊວງສຶກສາທິການພາສາລາວ - ວັນະຄະດີ ມັດທະຍົມປີທີ2 2008:34).

1. ຄວາມສໍາຄັນຂອງການອ່ານ

ຄວາມເຂົ້າໃຈໃນການອ່ານຕ້ອງອາໄສຄວາມຮູ້ທີ່ຕົນມີຢູ່, ເພາະການທີ່ມີຄວາມຮູ້ໃນເລື່ອງທີ່ອ່ານມາກ່ອນຈະຊ່ວຍໃນການພິຈາລະນາເນື້ອໃນຂອງເລື່ອງໄດ້ດີ ແລະ ຈະຮູ້ຮູບແບບໂຄງສ້າງການຂຽນຂອງເລື່ອງແລ້ວກໍຈະເຂົ້າໃຈໄດ້ງ່າຍຂຶ້ນ (ພັດສະລາກອນບຸນທາມາ 2007:13).

ການອ່ານ ເປັນສິ່ງຈໍາເປັນໂດຍສະເພາະໃນການສະແຫວງຫາຄວາມຮູ້ໃນລະດັບສູງ ເຊັ່ນ: ລະດັບມັດທະຍົມ,ອຸດົມສຶກສາ. ການອ່ານເປັນປັດໃຈສໍາຄັນໃນການດໍາລົງຊີວິດ.ຜູ້ທີ່ອ່ານໜັງສືເກ່ງຈະເຂົ້າໃຈເນື້ອເລື່ອງທີ່ອ່ານໄວວາ,ຈັບໃຈຄວາມຖືກຕ້ອງຊັດເຈນ,ສ້າງປະສົບການໃຫ້ແກ່ຕົນ ເຊິ່ງສາມາດມີວິຈາລະນາຍານ ແລະ ເປັນນັກອ່ານທີ່ດີອີກດ້ວຍ. ໃນເອກະສານອ້າງອີງສະບັບສະນີຍັງໄດ້ລະບຸອີກວ່າ: ຄວາມສໍາຄັນຂອງການອ່ານໄດ້ເປັນປະໂຫຍດຫຼາຍຢ່າງຕໍ່ກັບການດໍາລົງຊີວິດຂອງຄົນເຮົາ ເພາະວ່າການອ່ານ.

- ຊ່ວຍໃຫ້ໄດ້ຮັບຄວາມຮູ້ຫຼືຕອບສະໜອງໃນສິ່ງທີ່ຢາກຮູ້ ເມື່ອຢາກຮູ້ເລື່ອງໃດກໍສາມາດສຶກສາຄົ້ນຄ້ວາດ້ວຍວິທີການອ່ານ.
- ຊ່ວຍໃນການພັດທະນາຕົນເອງທາງຮ່າງກາຍ,ສະຕິປັນຍາ,ອາລົມ ແລະສັງຄົມເຊິ່ງການສຶກສາດ້ວຍການອ່ານຈະຊ່ວຍນໍາເອົາຄວາມຮູ້ທີ່ໄດ້ຮັບມາປັບປຸງພັດທະນາຕົນໃຫ້ດີຂຶ້ນ ເພື່ອໃຫ້ຢູ່ໃນສັງຄົມຢ່າງມີຄວາມສຸກ ເປັນທີ່ເພິ່ງປາຖະໜາຂອງຄົນໂດຍທົ່ວໄປ.

- ຊ່ວຍປັບປຸງສະຖານະພາບຕົນໃຫ້ດີຂຶ້ນ ເນື່ອງຈາກວ່າການສະແຫວງຫາຄວາມຮູ້ດ້ວຍການອ່ານຈະພັດທະນາຄວາມກ້າວໜ້າໃນອາຊີບຂອງຕົນເອງໃຫ້ດີຂຶ້ນ,ສາມາດປັບຕົວໄດ້ດີ,ນຳຄວາມຮູ້ໄປພັດທະນາອາຊີບໃຫ້ກ້າວໜ້າ.
- ຊ່ວຍໃຫ້ເກີດຄວາມມ່ວນຊື່ນເພາະວ່າການອ່ານຊ່ວຍເຮັດໃຫ້ຜ່ອນຄາຍອາລົມ,ໃຫ້ເກີດຄວາມເບີກບານມ່ວນຊື່ນຈາກເລື່ອງທີ່ອ່ານເຊິ່ງຖືເປັນການພັກຜ່ອນອີກທາງໜຶ່ງໄດ້ເໝືອນກັນ.
- ຊ່ວຍໃຫ້ຊີວິດປອດໄພ ແລະພັດທະນາປະເທດໃຫ້ກ້າວໜ້າ. ຖ້າຫາກປະຊາຊົນສາມາດອ່ານໜັງສືໄດ້ແລ້ວກໍຈະເຮັດໃຫ້ການປະຕິບັດຕົນໄດ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ແລະລະບຽບການຂອງບ້ານເມືອງເຊັ່ນ: ຂ້າມຫົນທາງໄດ້ຖືກຕ້ອງຕາມຄໍາຕັກເຕືອນ,ການບໍ່ທໍາຄວາມຜິດໃນສິ່ງຕ່າງໆ,ການຮັກສາຄວາມສະອາດ,ບໍ່ຖິ້ມຂີ້ເຫຍື້ອຊະຊາຍ,ການຮ່ວມມືໃນການເສຍພາສີ,ການບໍ່ຖືກຫຼອກລວງຕະຫຼອດຈົນຮອດຄວາມປອດໄພໃນຊີວິດ ເຊັ່ນ: ການໃຊ້ຢາໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມຄໍາແນະນໍາຂອງແພດເປັນຕົ້ນ.ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຊ່ວຍພັດທະນາປະເທດອີກດ້ວຍ. (ຫຼັກສູດ ແລະ ການສອນພາສາລາວ 2008 : 17-18)

V. ຫຼັກການໃນການສອນອ່ານ

ໃນການສອນຫັກສະການອ່ານຄູຄວນຄໍາເນີງເຖິງຫຼັກການສໍາຄັນບາງປະການ ເພື່ອໃຫ້ການສອນໄດ້ຮັບຜົນດີ ເຊິ່ງຄວນປະຕິບັດດັ່ງນີ້:

- ສ້າງຄວາມສົນໃຈໝາຍຄວາມວ່ານັກຮຽນແຕ່ລະຄົນອາດຈະມີຄວາມສົນໃຈແຕກຕ່າງກັນຄວນສົ່ງເສີມໃຫ້ອ່ານໜັງສືຫຼາຍປະເພດ. ຄູຄວນເລືອກກິດຈະກຳການອ່ານໃຫ້ຖືກໃຈນັກຮຽນ,ສົ່ງເກດຄວາມສົນໃຈ ແລະ ເລືອກເອກະສານທີ່ນັກຮຽນຈະໄດ້ຮັບຄວາມສໍາເລັດໃນການອ່ານຄືບໍ່ຍາກ ແລະກໍ່ບໍ່ງ່າຍເກີນໄປ.
- ຕ້ອງເຂົ້າໃຈຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງບຸກຄົນບັນຫານີ້ກໍ່ເນື່ອງຈາກວ່ານັກຮຽນແຕ່ລະຄົນມີພັດທະນາການທາງສະໝອງໃນການອ່ານບໍ່ຄືກັນບາງຄົນອ່ານໄດ້ຊ້າ,ບາງຄົນອ່ານໄດ້ໄວຈຶ່ງຄວນສອນເປັນກຸ່ມໆ.
- ກ່ອນທີ່ຈະໃຫ້ນັກຮຽນອ່ານຄູຄວນບອກຈຸດມຸ່ງໝາຍໃນການອ່ານເສຍກ່ອນເຊັ່ນ:ຈົບໃຈຄວາມສໍາຄັນ,ອ່ານເພື່ອທົດສອບຄວາມເຂົ້າໃຈ,ອ່ານເພື່ອວິຈານ...

- ກ່ອນທີ່ຈະສອນອ່ານໜັງສືປະເພດໃດແບບໃດກໍ່ຕາມຄູ່ຈະຕ້ອງອ່ານເລື່ອງນັ້ນໃຫ້ເຂົ້າໃຈເນື້ອໃນເລື່ອງທັງໝົດ ເພາະຈະໄດ້ເນັ້ນໃສ່ສ່ວນທີ່ສໍາຄັນ ແລະ ເຝິກກິດຈະກຳຕ່າງໆໄດ້ຖືກຕ້ອງ.
- ການອ່ານທີ່ດີ ຈະຕ້ອງເຂົ້າໃຈຄວາມໝາຍບໍ່ພຽງແຕ່ອ່ານໄດ້ຈະຕ້ອງອ່ານເປັນອີກດ້ວຍ.
- ການອ່ານທີ່ດີຈະຕ້ອງຕັ້ງໃຈໃຫ້ທ່ຽງໝັ້ນພະຍາຍາມທຳໃຈໃຫ້ສະຫງົບຢູ່ສະເໝີ.
- ຕ້ອງເຝິກໃຫ້ນັກຮຽນອ່ານໜັງສືທີ່ດີ,ມີປະໂຫຍດຢ່າງສະໝໍ່າສະເໝີພ້ອມທັງເຂົ້າໃຈສິລະປະການແຕ່ງ ໜັງສື ເຊັ່ນ: ສິລະປະການໃຊ້ຖ້ອຍຄໍາ...
- ຕ້ອງເຝິກອັດຕາຄວາມໄວໃນການອ່ານ.
- ຕ້ອງຈັດກິດຈະກຳສິ່ງເສີມໃນການອ່ານຢູ່ສະເໝີ ເຊັ່ນ: ສອນໃຫ້ສັງເກດປະໂຫຍກທີ່ເປັນໃຈຄວາມສໍາຄັນ,ຮູ້ຈັກຄວາມໝາຍໄດ້ຖືກຕ້ອງ,ສະແດງຄວາມຄິດເຫັນ,ວິເຄາະເລື່ອງຫຼືເຫດການ,ເຝິກອະພິປາຍ...
- ການປະເມີນຜົນການອ່ານຕ້ອງປະຕິບັດເລື້ອຍໆອາດຈະໃຊ້ວິທີສັງເກດ,ອອກແບບທົດສອບ.(ຫຼັກສູດ ແລະການສອນພາສາລາວ : 2008 : 18-19).

ໃນການສອນອ່ານ ແມ່ນຈະເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍການສໍາຫຼວດຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ຄວາມສົນໃຈຂອງນັກຮຽນ ແລ້ວຈຶ່ງເລືອກບົດອ່ານເພື່ອນຳເອົາບົດອ່ານມາສອນໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມວິທີການ.ການນຳເອົາບົດອ່ານມາສອນນັ້ນມີກິດຈະກຳຢູ່ 3 ຂັ້ນຕອນຄື:

1. ກ່ອນການອ່ານ: ໃນຂັ້ນຕອນນີ້ຈະມີຢູ່ 3 ຈຸດປະສົງຄື:

- ແນະນຳຫົວຂໍ້ເລື່ອງ ແລະ ກະຕຸກຄວາມສົນໃຈຂອງນັກຮຽນ.
- ສ້າງຄວາມດຶງດູດຈິດໃຈໂດຍໃຊ້ເຫດຜົນວ່າ ເປັນຫຍັງຈຶ່ງອ່ານ.
- ກຽມໃຫ້ນັກຮຽນຄຸ້ນເຄີຍກັບຮູບແບບຂອງບົດຮຽນ,ຄຸກຕ້ອງຖາມຕົນເອງວ່ານັກຮຽນມີຄວາມຄິດ,ຄວາມຮູ້ສຶກກ່ຽວກັບເລື່ອງທີ່ຈະອ່ານມາກ່ອນແລ້ວຫຼືບໍ່,ເປັນຫຍັງນັກຮຽນຈຶ່ງຢາກອ່ານເລື່ອງນີ້. ຄຳຖາມເລົ່ານີ້ຈະຊ່ວຍແນະນຳໃຫ້ຄູ່ຮູ້ວິທີການໃນການນຳສະເໜີບົດ,ກະຕຸກຄວາມສົນໃຈໃນການຮຽນ.ໃນຂະນະດຽວກັນກໍ່ເປັນການກຽມນັກຮຽນໃຫ້ຄຸ້ນເຄີຍກັບພາສາຂຽນ ແລະຮູບພາບການຂຽນຂອງຜູ້ຂຽນ.

2. ຂະນະທີ່ກຳລັງອ່ານ: ກິດຈະກຳ ໃນຂະນະທີ່ກຳລັງອ່ານໄດ້ແກ່ຄຳຖາມປະເພດຕ່າງໆ ເຊັ່ນ: ຄຳຖາມທ້າຍບົດ,ຄຳຖາມກ່ອນອ່ານ,ຄຳຖາມກວດສອບຄວາມເຂົ້າໃຈໃນລະຫວ່າງການອ່ານ. ເຊິ່ງໃນຂັ້ນຕອນນີ້ຈະມີ 3 ຈຸດປະສົງຄື:

- ຊ່ວຍໃຫ້ເຂົ້າໃຈໂຄງສ້າງຂອງບົດ.
- ຊ່ວຍໃຫ້ເນື້ອໃນຂອງບົດຮຽນແຈ່ມແຈ້ງ.
- ຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ອ່ານເຂົ້າໃຈຈຸດປະສົງໃນການຂຽນຂອງຜູ້ຂຽນ.

3. ຫຼັກການອ່ານ: ຂັ້ນຕອນນີ້ຈະປະກອບມີຢູ່ 2 ຈຸດປະສົງຄື:

- ຊ່ວຍທົບທວນ, ສະຫຼຸບເລື່ອງທີ່ອ່ານໄປແລ້ວ.
- ຊ່ວຍເຊື່ອມຕໍ່ບົດກັບຄວາມຮູ້, ຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ຄວາມເປັນເຈົ້າການຂອງຜູ້ຮຽນ.

(ວິທີສອນພາສາລາວ 1 : 2009 : 70-71)

VI. ຫຼັກສູດການຮຽນ-ການສອນພາສາອັງກິດ

1. ຈຸດປະສົງຂອງຫຼັກສູດ

- ❖ ເພື່ອກໍ່ສ້າງເສີມຂະຫຍາຍທັກສະໃນການນຳໃຊ້ພາສາອັງກິດຂອງນັກຮຽນ.
- ❖ ເພື່ອໃຫ້ນັກຮຽນມີຄວາມຮູ້ໃນການສື່ສານກັບຄົນອື່ນທີ່ເວົ້າພາສາອັງກິດໃຫ້ໄດ້ດີ.
- ❖ ເພື່ອເສີມສ້າງໃຫ້ນັກຮຽນມີຄວາມຮູ້ຮອບຕົວ ແລະ ຮັບຮູ້ສະພາບແວດລ້ອມຂອງເຂົາເຈົ້າເອງໃຫ້ໄດ້ດີຂຶ້ນກ່ວາເກົ່າພ້ອມທັງເຂົ້າໃຈວັດທະນະທຳຂອງຊາດຢູ່ໃນພູມມີພາກອາຊີ ແລະ ໃນໂລກ.
- ❖ ເພື່ອສ້າງເງື່ອນໄຂວິທີທາງທີ່ຈະສ້າງນ້ຳໃຈສາມັກຄີ ແລະ ມິດຕະພາບກັບບັນປະເທດຕ່າງໆດ້ວຍການນຳໃຊ້ພາສາອັງກິດເປັນສື່ກາງ.
- ❖ ເພື່ອສ້າງພື້ນຖານຄວາມຮູ້ສາມາດໃນການນຳໃຊ້ພາສາຕ່າງປະເທດອັນໜັກແໜ້ນສົມຄວນໃຫ້ແກ່ນັກຮຽນ ສຳລັບການອອກສູ່ສັງຄົມ ແລະ ການສຶກສາຂັ້ນສູງ.

2. ຫຼັກການຮຽນ-ການສອນ

➤ ການຮຽນມີຄວາມແຕກຕ່າງ

- ຕະຫຼອດຮອດປະສົບປະການ (ດ້ວຍການເຮັດຕົວຈິງ)
- ຕະຫຼອດຮອດການສັງເກດ ແລະ ເບິ່ງ (ດ້ວຍການເຫັນຕົວຈິງ)
- ຕະຫຼອດການເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍການບອກສອນ

ການຮຽນທີ່ດີບໍ່ແມ່ນການຮຽນພຽງແຕ່ວິທີດຽວຕ້ອງແມ່ນຫຼາຍວິທີ ເຊັ່ນ: ການອ່ານ, ໄດ້ຍິນ, ຂຽນ ແລະ ເວົ້າ, ຄູຄວນໃຊ້ອຸປະກອນທີ່ຫຼາກຫຼາຍ ແລະ ວິທີເຕັກນິກການທີ່ຊ່ວຍນັກຮຽນໝົດທຸກຄົນຮຽນໄດ້ດີ.

➤ ຄວາມແຕກຕ່າງການຮຽນພາສາອັງກິດ

ນັກຄົ້ນຄ້ວາ ແລະ ອາຈານຫຼາຍທ່ານພະຍາຍາມທຳຄວາມເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບວິທີການຮຽນພາສາອັງກິດ ໂດຍໃຫ້ນັກຮຽນຕອບເວົ້າ ແອບອ່ານແລ້ວແອບຂຽນເນັ້ນຂຶ້ນເລີ່ມຕົ້ນໃນການຮຽນພາສາອັງກິດ.

ລະຫວ່າງສະຕະວັດທີ 20 ມີຫຼາຍທິດສະດີທີ່ເວົ້າແຕກຕ່າງກັນກ່ຽວກັບການຮຽນຂອງນັກຮຽນແລ້ວ ວິທີສອນພາສາຕ່າງປະເທດ ເພື່ອໃຫ້ຄົນສ່ວນຫຼາຍເຊື່ອວ່າເປັນພາສາທີ່ສອງທີ່ມະນຸດເຮົາຄວນຮຽນ.

ໃນປະຈຸບັນຄູ່ສ່ວນຫຼາຍເຫັນວ່າການຮຽນພາສາແບບມີສ່ວນຮ່ວມດ້ວຍການຄິດ ຫຼື ການຮຽນຕາມເອົາ ແບບຢ່າງ ຮຽນພາສາບໍ່ພຽງແຕ່ຮຽນເອົາຄວາມຮູ້ເທົ່ານັ້ນແຕ່ວ່າອີກບັນຫາໜຶ່ງ ແມ່ນທັດສະນະການຮຽນ ພາສາຢູ່ໃນສະຖານະແຕກຕ່າງກັນ ດັ່ງນັ້ນ, ນັກຮຽນຄວນມີໂອກາດໃນການເຝິກແອບນຳໃຊ້ພາສາໃນການ ຕິດຕໍ່ສື່ສານໂດຍໃຊ້ຄວາມຄິດຄວາມເຂົ້າໃຈເອງ.

❖ ສອງທິດສະດີຂອງການຮຽນ ແລະ ການສອນ

♣ ທິດສະດີທີ່ໜຶ່ງ

- ການຮຽນຕ້ອງແມ່ນຄູເປັນຈຸດໃຈກາງ
- ນັກຮຽນຄວນຮຽນຕາມແບບ ແລະ ແບບທ່ອງຂຶ້ນໃຈ
- ນັກຮຽນດີທີ່ສຸດດ້ວຍການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າຄູເປັນຜູ້ນຳໃນຫ້ອງຮຽນແບບຢ່າງການໃຊ້ພາສາ ຄວບຄຸມຫ້ອງປະກອບຄວາມຄິດຄວາມເຫັນກັບນັກຮຽນສອນແບບບັນລະຍາຍສ່ວນ ນັກຮຽນຟັງ ແລະ ຈົດບັນທຶກຈຸດສຳຄັນຄຳອະທິບາຍຂອງຄູ.

♣ ທິດສະດີທີ່ສອງ

- ການຮຽນຕ້ອງແມ່ນນັກຮຽນເປັນຈຸດໃຈກາງ
- ນັກຮຽນຜູ້ທີ່ຮຽນດີທີ່ສຸດດ້ວຍການເຮັດ, ສັງເກດ
- ນັກຮຽນຄົ້ນຄິດດ້ວຍຕົວເຂົາເຈົ້າເອງ
- ນັກຮຽນສະແດງບົດບາດທີ່ສຳຄັນໃນການຮຽນມີການຫ້າວຫັນໃນການເຮັດກິດຈະກຳ ຄູເປັນ ຜູ້ແນະນຳໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ວິທີສອນການອ່ານ (The method of teaching reading)

➤ ການອ່ານແມ່ນຫຍັງ ?

ການອ່ານ:ແມ່ນການໄດ້ຄວາມໝາຍຈາກການອ່ານໜັງສືພິມຕ່າງໆ ຜູ້ອ່ານຫຼຽນໄຫຼດີຊ່ວຍໃຫ້ 3 ຊະນິດທີ່ແຕກຕ່າງຄື:

- ການອະທິບາຍຄວາມໝາຍຂອງຄຳສັບໃນບົດເລື່ອງ
- ສຽງອັກສອນໃນຄຳສັບ

ໂຄງສ້າງພາສາ (ໄວຍາກອນ) ຍຸດທະສາດການອ່ານມີສ່ວນຮ່ວມຈຸດຂອງຄວາມໝາຍພາສາ ແລະ ຊ່ວຍໃຫ້ນັກຮຽນເຂົ້າໃຈລະບົບສຽງຂອງພາສາຄືຄວາມຈຳເປັນ.

▲ **ກ່ອນການອ່ານ:** ພິຈາລະນາກິດຈະກຳກ່ອນຈະອ່ານຊ່ວຍນັກຮຽນຮູ້ຈັກຄວາມເປັນມາຂອງຄຳສັບ (ການຮຽນ ແລະ ການແນະນຳຄວາມຮູ້).

▲ **ໄລຍະການອ່ານ:** ພິຈາລະນາກິດຈະກຳກ່ອນຈະອ່ານຊ່ວຍກວດຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງນັກຮຽນປັບປຸງການອ່ານດ້ວຍການອ່ານເລື້ອຍໆ ແລະ ອ່ານຫຼາຍຊະນິດ ຄວນໃຫ້ກຳລັງໃຈນັກຮຽນພ້ອມກັບກວດການອ່ານລະຫວ່າງຄວາມສຳຄັນໜ້ອຍກວ່າຄວາມເຂົ້າໃຈ.

▲ **ຫຼັງການອ່ານ:** ພິຈາລະນາກິດຈະກຳຫຼັງການອ່ານໃຫ້ນັກຮຽນຄິດກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າອ່ານ,ການຟັງ,ການເວົ້າ ແລະ ທັກສະການຂຽນແມ່ນວິທີການປັບປຸງ.

2.1 ຂັ້ນຕອນສຳລັບການສອນອ່ານ

❖ ຂັ້ນຕອນທີ 1 ກ່ອນການອ່ານ (ການຖາມ)

ຄູ່ຄ້ອງເຮັດໃຫ້ນັກຮຽນມີຄວາມສົນໃຈໃນການອ່ານ ເຮັດໃຫ້ນັກຮຽນຢາກອ່ານບົດເລື່ອງ ແລະ ຄູ່ຄ້ອງໃຫ້ນັກຮຽນຄິດກ່ຽວກັບຫົວຂໍ້ຂອງເລື່ອງດ້ວຍການ:

- ສະແດງຮູບພາບ,ແຜນທີ່,ປ້າຍໂຄສະນາ...
- ການເຮັດຕາໜ່າງຂອງຄຳສັບໃຫຍ່
- ການແນະນຳ ຫຼື ການທວນຄືນຄຳສັບ

- ການຖາມຄໍາຖາມ
- ການໂຕ້ຖຽງເປັນໝູ່ຄະນະ
- ໃຊ້ຮູບພາບ, ຫົວຂໍ້ ແລະ ຖາມກັນໃນປະໂຫຍກຂອງຫົວຂໍ້ຈະເວົ້າກ່ຽວກັບຫຍັງ?

❖ ຂັ້ນຕອນທີ 2 ໄລຍະການອ່ານ (ຄວາມໝາຍແມ່ນມີຄວາມສໍາຄັນ)

- ນັກຮຽນຄວນເຝິກການອ່ານປາກເປົ່າບາງຄັ້ງຄາວ
- ຄູ່ຄວນໃຊ້ຊະນິດການອ່ານປາກເປົ່າ(ຄູ່ຮຽນນັກຮຽນທຸກຄົນອ່ານພ້ອມກັນແລ້ວພັດປ່ຽນກັນ)
- ນັກຮຽນບາງຄົນສາມາດອ່ານຄົນດຽວໃນກຸ່ມ
- ນັກຮຽນບາງຄົນບໍ່ເຂົ້າໃຈທຸກຄໍາສັບ ຫຼື ເບິ່ງໝົດທຸກຄໍາສັບໃນວັດຈະນານຸກົມອັງກິດ-ລາວ, ອັງກິດ-ໄທ...
- ນັກຮຽນບາງຄົນຮຽນທັກສະການອ່ານເຊັ່ນ: ການຖາມ (ທວາຍ) ການເດົາສິ່ງທີ່ອ່ານນັ້ນມີ ຫຍັງເກີດຂຶ້ນຄວາມໝາຍຈາກບົດເລື່ອງ (ການແກ້ໄຂບັນຫາຄວາມໝາຍຂອງຄໍາສັບຈາກປະໂຫຍກອື່ນໃນຫົວຂໍ້/ຮູບພາບ.
- ຄູ່ຄວນບອກຈຸດປະສົງໃຫ້ນັກຮຽນຮູ້ສໍາລັບການອ່ານ ແລະການໃຫ້ວຽກເຂົາເຈົ້າຮຽນກວດ ເບິ່ງຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າ.
- ນັກຮຽນຄວນເຮັດວຽກເປັນກຸ່ມຫຼື ເປັນຄູ່
- ຄວາມເຂົ້າໃຈສາມາດເປັນຄວາມກະຕືລືລົ້ນ ເຊັ່ນວ່າ:
 - ♣ ການຕອບຄໍາຖາມ
 - ♣ ສະຫຼຸບຈຸດສໍາຄັນ
 - ♣ ຕອບຄໍາຖາມຖືກ-ຜິດ
 - ♣ ຈັດປະໂຫຍກຄືນໃໝ່
 - ♣ ຊອກຫາຄໍາທີ່ຄ້າຍຄືກັນ / ກົງກັນຂ້າມກັນ
 - ♣ ການສ້າງແຜນພູມໃນການຕື່ມປະໂຫຍກໃຫ້ເໝາະສົມກັບຮູບພາບ

❖ ຂັ້ນຕອນທີ 3 ຫຼັງການອ່ານ

- ກວດເບິ່ງຄໍາຕອບ
- ການຂຽນກິດຈະກຳ
- ສະແດງບົດບາດ, ພິຈາລະນາ, ການໂຕ້ວາທີ
- ການກຳນົດວຽກບ້ານການອ່ານ
- ຊອກຫາເລື່ອງທີ່ໜ້າສົນໃຈໃຫ້ນັກຮຽນອ່ານ
- ໃຫ້ນັກຮຽນຂຽນບົດລາຍງານສັ້ນໆ ຫຼື ໃຫ້ລາຍງານປາກເປົ່າ
- ກວດຄວາມເຂົ້າໃຈໜ້ອຍໜ້າ (ເບິ່ງຕອນທີ 2) ຄຸດວນໃຫ້ກຳລັງໃຈໃຫ້ນັກຮຽນອ່ານພາສາອັງກິດນອກສະຖານທີ່ຮຽນດ້ວຍ.

ງານວິໄຈຕ່າງປະເທດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ

2. ເອກະສານກ່ຽວຂ້ອງກັບວຽກງານຄົ້ນຄວ້າ

2.1 ຄວາມຫມາຍຂອງການສັງລວມການວິໄຈ

2.2 ຄວາມສຳຄັນຂອງການສຳຫຼວດວິໄຈ

2.3 ຂັ້ນຕອນການວິເຄາະການຈ້າງງານ

3. ວຽກງານການວິເຄາະກ່ຽວກັບການວິເຄາະວຽກ.

1. ເອກະສານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການອ່ານ

1.1 ຄວາມຫມາຍຂອງການອ່ານ

ການອ່ານແມ່ນຫມາຍເຖິງການຮັບຮູ້ຄວາມຫມາຍຂອງສານຈາກການຂຽນ, ການອ່ານຈາກຄວາມສາມາດ.ການແປຂໍ້ຄວາມເຂົ້າໄປໃນສຽງແລະຄວາມຫມາຍຫມາຍເຖິງຄວາມຫມາຍຂອງການອ່ານທີ່ຜູ້ອ່ານເຂົ້າໃຈ ແລະ ຮູ້ຄວາມຫມາຍຂອງລາງລົດໄຟການອ່ານແມ່ນຫມາຍຄວາມວ່າສານແລະຮັບຮູ້ຄວາມຫມາຍຂອງສານຈາກຈິດຫມາຍເຂົ້າໄປໃນຄຳສັບຕ່າງໆ. ໂດຍຜ່ານຂະບວນການຂອງການປະຕິບັດຄວາມຄິດເຫັນແລະການປະເມີນຜົນຂອງແຕ່ລະບຸກຄົນທີ່ຂຶ້ນກັບປະສົບການ ແລະ ການປິ່ນປົວສາມາດໃຊ້ສຳລັບ

ຜົນປະໂຫຍດໄດ້ແນວໃດ? ການອ່ານແມ່ນຄະນະກຳມະການດ້ານພຶດຕິກຳທີ່ບໍ່ມີບັນຫາໃນປະຈຸບັນ. ມັນກວຳລະນາ ແລະ ນັກວິຊາການ.ນັກຂຽນນຳສະເໜີຄວາມຮູ້, ຂ່າວສານ, ຂ່າວສານ, ແລະການເຮັດວຽກເພື່ອສ້າງ, ພິມແລະພິມຢູ່ບ່ອນອື່ນ ແລະ ສະຖານທີ່ອື່ນໆ.

ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ຂໍ້ຄວາມຂ່າວສານຈາກການນຳສະເໜີກັບຂ່າວສານຫຼືອ່ານສ່ວນໃຫຍ່ຂອງພາກສ່ວນທີ່ຈະຕີ Pimprakarn isອີງໃສ່ຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນຫ້ອງຮຽນ, ຄວາມສາມາດໃນການອ່ານແລະຄວາມຕ້ອງການເປັນຕຳຫຼວດ ມີຄຸນນະພາບໃນສັງຄົມນີ້ (http://elearning.mfu.ac.th/mflu/1001103/chapter5/chapter5_4.htm)

1.2 ຄວາມສຳຄັນຂອງການອ່ານ

ໃນອາຍຸເກົ່າ, ບໍ່ມີຜູ້ຊາຍທີ່ໃຊ້ມະນຸດເປັນຜູ້ນຳໃຊ້ວິທີການ ທັງຫມົດຮັກສາຮູບພາບໃນຕຽງຖ້າທ່ານຕ້ອງການອອກຈາກໂປຣໄຟລ໌ເພື່ອເວົ້າລົມຫຼືບອກຄົນອື່ນ. ຍິ່ງໂດຍສະເພາະໃຫ້ເຫັນຄວາມພະຍາຍາມແລະຄວາມປາຖະຫນາຂອງພະລັງງານຂອງມະນຸດທີ່ຈະໃຊ້ເວລາປະສົບການຂອງເຂົາເຈົ້າຄຳສັບນີ້ແມ່ນທົນທານຕໍ່ເວລາຈາກຮູບຕາມຫນັງສືໃບລານຖ້າມັນຖືກພັດທະນາເປັນພາສາແລະພາສາ ເວລານີ້ສິ່ງອື່ນແມ່ນວ່າມັນເປັນບັນຫາທີ່ຕ້ອງແກ້ໄຂຈົນກວ່າຈະເວົ້າວ່າມັນເປັນຄຳໃຊ້ຈ່າຍ. ຫນຶ່ງໃນວິທີທີ່ຈະຮັກສາຊີວິດຂອງຄົນບໍ່ແມ່ນເຖິງແມ່ນວ່າລາວສາມາດດຳລົງຊີວິດໄດ້, ລາວເປັນຊີວິດທີ່ບໍ່ສົມບູນແບບ, ບໍ່ມີຄວາມສົງໄສວ່າລາວຈະມີປະສົບຜົນສຳເລັດໃນອະນາຄົດ.ສິນຄ້າແລະການອ່ານແມ່ນບັນຫາຂອງຄວາມຄິດທີ່ເປັນຫຼັກ, ໃນຂະນະທີ່ຜູ້ອ່ານຕ້ອງໃຊ້ສະຫມອງເພື່ອສະຫລຸບຄວາມຫມາຍແລະຄວາມເຂົ້າໃຈ.ຂໍ້ຄວາມດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ຄວາມສາມາດໃນການອ່ານນີ້ແມ່ນຜົນຂອງການຝຶກອົບຮົມຂອງສະຫມອງໃນເວລາດຽວກັນເຊິ່ງກໍ່ໃຫ້ເກີດການພັດທະນາ.ວິທີການປະຊາຊົນຄິດວ່າບຸກຄົນທີ່ມີຄວາມອຸດົມສົມບູນຫຼາຍແມ່ນນັກວິທະຍາສາດຫຼືຜູ້ອ່ານສາມາດໃຊ້ເພື່ອພັດທະນາຈົນຕະນາການເນື່ອງຈາກວ່າການອ່ານດັ່ງນັ້ນຜູ້ອ່ານສາມາດໃຊ້ຄວາມສາມາດຂອງ Kiyomyo ໃນການສ້າງຮູບພາບໃນຫົວໃຈຂອງຕົນເອງໂດຍການຕີລາຄາຈາກພາສາຂອງຜູ້ຂຽນ, ເຖິງແມ່ນວ່າການອ່ານໃນອະດີດ, ແຕ່ຜູ້ອ່ານອາດມີຮູບພາບທີ່ແຕກຕ່າງກັນຢູ່ໃນຫົວໃຈຂອງລາວ ປະຕິບັດຕາມ Jinnakhan ຂອງແຕ່ລະບຸກຄົນ, ການສຶກສາແມ່ນຊື່, ຫຼັງຈາກນັ້ນປະສົບການຄັ້ງທຳອິດໃນການອ່ານມີບັນຫາ.ເພື່ອຄວາມຫມັ້ນໃຈໃນຄວາມຄືບໜ້າຂອງສູງ, ຄວາມສຳເລັດຂອງການໂຄສະນາ, ເຊັ່ນດຽວກັນກັບທັດສະນະຂອງເດັກທີ່ຈະອ່ານ ຈະເປັນເສັ້ນທາງເຮັດໃຫ້ຄວາມສຳເລັດຂອງການສຶກສາ.

(Ratanasiriphanich 1979: 139-140) ສ້າງການເສີມສ້າງການອ່ານ. Dong ພຽງແຕ່ຫຼົ່ມມີຄວາມພ້ອມທີ່ຈະເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງເສັ້ນທາງຂອງວັດຖຸແລະຫົວໃຈ (ສິ່ງທີ່ດີ) 1995: 6) ໂດຍສະເພາະ, ເດັກນ້ອຍ, ຄູອາຈານ, ຄູອາຈານ, ຄູອາຈານ, ຄູອາຈານ, ຄູອາຈານຈະສົ່ງເດັກເປັນຄົນທີ່ດີ ທາງດ້ານຮ່າງກາຍຄໍາເວົ້າ, ຈິດໃຈແລະຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ປະກອບດ້ວຍຄວາມດີ, ພຶດຕິກຳທີ່ດີ, ຊື່ສຽງທີ່ດີ, ສາມາດແກ້ໄຂບັນຫາໄດ້ສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້ໂດຍຕົນເອງແລະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົານຳໃຊ້ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງຕົນເອງມະຫາຊົນແຫ່ງຊາດຂອງມະນຸດ (Siddiq, Div 2523: 5). ການສ້າງການອ່ານໃຫມ່ຄວນເລີ່ມຕົ້ນ. ເນື່ອງຈາກວ່າເດັກນ້ອຍອ່ານທຸກເວລາເມື່ອເວລາຜ່ານໄປ, ຄວາມຄືບໜ້າການອ່ານຈະຖືກຫຼຸດລົງ. ຜົນໄດ້ຮັບທີ່ດີສໍາລັບການພັດທະນາ ແລະ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດສະໜອງການບໍລິການທີ່ດີແລະສະພາບແວດລ້ອມທີ່ດີສໍາລັບເດັກທີ່ສາມາດຢູ່ໄດ້ (Chawewan Khupaphinan, 1984: 19)

1.3 ຈຸດປະສົງຂອງການອ່ານ

ໃນການອ່ານຂອງແຕ່ລະບຸກຄົນ, ມັນຈະມີຄວາມຕ້ອງການຂອງຕົນເອງ. ຜູ້ທີ່ມີຄວາມສົນໃຈໃນການອ່ານອາດມີຄວາມປາຖະໜາ. ຫຼືຈຸດປະສົງທົ່ວໄປຂອງການອ່ານ, ມີ 3 ເຫດຜົນສໍາລັບການອ່ານ:

1.3.1 ການອ່ານສໍາລັບຄວາມສາມາດໃນການອ່ານຫນັງສື, ປະເພດ, ເອກະສານ, ວາລະສານ, ຫນັງສືພິມ, ແລະ ຂໍ້ຄວາມຕ່າງໆເພື່ອຮູ້ກ່ຽວກັບເລື່ອງຫຼືສະຖານະການຂອງເຮືອນໃນເວລາທີ່ຈະອ່ານໄປຮອບ ໆ ການເຮັດວຽກ

ສະຖານທີ່ແມ່ນເຫມາະສົມສໍາລັບທ່ານ. ອາດຈະບໍ່ປາກົດຢູ່ໃນໂລກ, ແຕ່ຖືກໃສ່ໃນປະເພດສິນຄ້າທີ່ແຕກຕ່າງກັນ, ເຖິງແມ່ນວ່າໃນສະເຫມີຮັກສາສາຍພົວພັນທີ່ມີ

1.3.2 ການອ່ານເພື່ອເຂົ້າໃຈທິດທາງ, ວິທີການຂອງຊີວິດ, ຄຸນງາມຄວາມດີ, ພະພຸດທະສາດສະຫນາ ແລະ ຄວາມກະລຸນາການໃສ່ໃນພາກສະຫນາມ, ເກືອບທຸກປະເພດ, ບໍ່ແມ່ນຢູ່ໃນຮູບແບບຂອງ genius ຫຼື virtuous ໂດຍກົງ, ເຊັ່ນດຽວກັນກັບການສຶກສາ KID ຂອງຄົນອື່ນແມ່ນຄໍາແນະນໍາແລະອາດຈະຖືກນຳໃຊ້ເປັນຄໍາແນະນໍາສໍາລັບການດໍາລົງຊີວິດຫຼືແກ້ໄຂບັນຫາໃນຊີວິດ, ຜູ້ອ່ານຕ້ອງໃຊ້ຄວາມເຂົ້າໃຈໃນການຄັດເລືອກການອ່ານທີ່ສາມາດນຳໃຊ້ເພື່ອເປັນປະໂຫຍດໃນບາງສະຖານະການ. Am ອາດຈະນຳສະເຫນີຄວາມຄິດເຫັນໂດຍການໃຫ້ຜູ້ທີ່ມີໃຈຢາກເປັນທະນາຍຄວາມສໍາລັບຜູ້ອ່ານທີ່ມີຊີວິດທີ່ມີຄວາມສຸກ ຫົວຂໍ້ຕ້ອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງລາວໄດ້ສະແດງຄວາມເຊື່ອຂອງພະພຸດທະສາດສະຫນາ, ຕ້ອງ

ທົນທຸກຊະຕາກຳຂອງຄົນຕາຍ. ຄວາມຄິດນີ້ແມ່ນເພື່ອເຮັດໃຫ້ປະຊາຊົນຮູ້ສຶກວ່າມີການຂາດຜົນປະໂຫຍດທີ່ຄວນອ່ານ. ຫມວດນີ້ຕ້ອງການການສຶກສາແລະຄຳແນະນຳທີ່ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການອ່ານຫຼາຍກວ່າຜູ້ທີ່ຕ້ອງການໃຊ້.ອ່ານນິໄສສຳລັບຄວາມຮູ້ຕົນເອງແລະຄຳແນະນຳຫຼືການສະຫນັບສະຫນູນ, ຊຸກຍູ້ການພັດທະນາປະເພດການອ່ານ.ນີ້

1.3.3 ການອ່ານສຳລັບການອ່ານແມ່ນເວລາສຳລັບການອ່ານ, ສຳລັບຕົວຢ່າງ, ໃນເວລາທີ່ລຳດັບຄົນທີ່ຈະລຳດັບ. ໃນເວລາທີ່ການຝຶກອົບຮົມອອກຈາກຫຼືອ່ານປະເພດ A ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຈາກການອ່ານ, ເພື່ອຈຸດປະສົງຂອງການອ່ານອາດເປັນປະເພດທີ່ມີຄວາມສະຫວ່າງໃຈສຳລັບຈຸດປະສົງຂອງການອ່ານສຳລັບຈຸດປະສົງຂອງປະເພດຂອງການອ່ານນີ້, ມີຫຼາຍ, ເຊັ່ນ: ມັນແມ່ນຈຸດປະສົງຂອງສາມເຫດຜົນທີ່ອາດຈະມີຢູ່ໃນການອ່ານຂອງອະດີດ.

1.3 ແນະນຳຜູ້ອ່ານເພື່ອສິ່ງຜູ້ອ່ານຄວນໄດ້ຮັບການຊຸກຍູ້ໃຫ້ອ້າງເຖິງການອ່ານຂອງ ຈະເປັນຄຳແນະນຳສຳລັບການຄັດເລືອກຜະລິດຕະພັນທີ່ມີມູນຄ່າຂອງສິ່ງນີ້

1) ຄຸນຄ່າທາງຈິດໃຈທີ່ໃຫ້ຄຸນຄ່າທາງດ້ານຈິດໃຈແກ່ວັນນະຄະດີທີ່ມີຄວາມງາມ. ກັບ Lila ໃນຕອນແລງ, ເຊັ່ນດຽວກັນກັບຄວາມງາມໃນການຄົ້ນຫາຄວາມຈິງທີ່ມີ "ລົດຊາດ" ຂອງວັນນະຄະດີ, ທີ່ສັບຊ້ອນມີ 9 ຜະລິດຕະພັນ:

1.1) ສະເຫນ່, ຄົນຊັ້ນສູງຫລືຄວາມດີ

1.2) ມີລົດຊາດ, ມີລົດຊາດ, ມີຄວາມຍືດຫຍຸ່ນ

1.3) ລົດຊາດຂອງຄວາມເສີຍເມີຍ

1.4) ລົດຊາດຂອງບັນຍາກາດ

1.5) ລົດຊາດ

1.6) ມີຄຸນນະພາບ, ຄວາມຮູ້ສຶກ, ຄວາມຮູ້ສຶກ, ຫຼືຄວາມສົງສານ

1.7) Flavor of gleaming

1.8) ລົດຊາດແປກໃຈ

1.9) ອາຫານ, ຄວາມສະຫງົບ, ຄວາມສະຫງົບໃນວັນນະຄະດີໄທແບ່ງອອກເປັນ 4 ປະເພດ:

1.9.1) Saowchanee, ເບິ່ງຄວາມງາມ

1.9.2) Nari Pramote ສະແດງຄວາມຮັກ

1. 9.3) ຄວາມກຽດຊັງຂອງ ghetto

1 .9.4) Sampang Phip Sai Sai Wai

ຫລາຍທ່ານອາດໄດ້ຮຽນຮູ້ມັນກ່ອນ, ເຊິ່ງບໍ່ແມ່ນກ່ຽວຂ້ອງກັບຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ບໍ່ແມ່ນເລື່ອງຫຼາຍ. ສໍາລັບໃນຄໍາສັ່ງທີ່ຈະສາມາດອ່ານແລະຕອບສະຫນອງຄວາມໂປ່ງໃສຂອງຜູ້ອ່ານໃນເຂດຕ່າງໆ

2) ທ່ານມີຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ດີຂອງປັນຍາ, ທີ່ດີສໍາລັບທ່ານທີ່ຈະສາມາດຊອກຫາວິທີທາງຂອງສະຕິ ແລະ ປັນຍາຄວາມຮູ້ສຶກຂອງການສ້າງສັນບໍ່ແມ່ນສາເຫດຂອງການທໍາລາຍຄວາມສໍາພັນນອກຈາກຄວາມຮູ້ ແລະ ທັກສະ, ລວມທັງຄວາມຮູ້. ເຈົ້າໜ້າທີ່, ພາສາແລະອື່ນໆແມ່ນມີປະໂຫຍດແກ່ຜູ້ອ່ານ, ເຖິງແມ່ນວ່າ ໃນເວລາທີ່ອ່ານຫຼືອ່ານ 2-3.ນາທີ, ຜູ້ອ່ານຈະສາມາດທີ່ຈະໄດ້ຮັບຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຄວາມຮູ້, ບໍ່ແມ່ນຫນຶ່ງ ໃນອື່ນໆ, ອາດຈະປາກົດຢູ່ໃນເຈ້ຍຂອງສິ່ງເສດເຫຼືອ D ເຈ້ຍດັ່ງກ່າວຈະ "ໃຫ້" ບາງສິ່ງບາງຢ່າງສໍາລັບຜູ້ອ່ານ ບາງຄົນ, ອາດຊ່ວຍແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ບໍ່ຕົກຢູ່ໃນເວລາດົນນານ. ນີ້ແມ່ນແຕ່ຄວາມເຂົ້າໃຈແລະພື້ນຖານຂອງຜູ້ ອ່ານ, ບາງຄົນອາດຈະເບິ່ງມັນໂດຍບໍ່ມີຄວາມສົນໃຈ, ແຕ່ບາງຄົນອາດຈະເບິ່ງລົງ.

ດັ່ງນັ້ນ, ມັນເປັນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງທ່ານທີ່ຈະຮູ້ເຖິງສະຖານະການ, ບໍ່ແມ່ນຂຶ້ນກັບສານ. ຖ້າມັນຂຶ້ນກັບຜູ້ອ່ານມີ

3) ທ່ານຈະຊອກຫາວິທີທີ່ຈະອ່ານ, ເປັນມໍລະດົກທາງວັດທະນະທໍາທີ່ເຄີຍຜ່ານມາແຕ່ເກົ່າແກ່.

ມະນຸດບໍ່ມີສິດທີ່ຈະອ່ານວັດທະນະທໍາ, ເພື່ອຄວາມຊື່ສັດ, ບໍ່ແມ່ນຈຸດປະສົງຂອງພາສານີ້. ການເຮັດວຽກ, ການສຶກສາ, ກົດຫມາຍ, ແລະອື່ນໆ. ນີ້ແມ່ນເລື່ອງທີ່ເປັນຄວາມຈິງ, ແລະການອ່ານແມ່ນເລື່ອງຂອງການ ປະຊາຊົນ ແລະ ການພັດທະນາສໍາລັບຄຸນນະພາບຂອງຜະລິດຕະພັນ, ຂະບວນການຜະລິດສາມາດເຮັດ

ໃຫ້ການປ່ຽນແປງທີ່ເປັນໄປໄດ້ຖ້າມີຄົນອ່ານ. Lot ບຸກຄົນ ແລະ ບຸກຄົນທີ່ເປັນຕົວແທນແລະຜູ້ທີ່ເປັນ
ວັດທະນະທຳຂອງມະນຸດໃນອະນາຄົດ ວ່າທ່ານຈະສາມາດເບິ່ງວ່າໃນກຸ່ມຜູ້ທີ່ບໍ່ມີພາສາ, ບໍ່ມີພາສາອື່ນ,
ໂດຍບໍ່ມີການພັດທະນາພາສາ. ການພັດທະນາອ່ານສໍາລັບທ່ານເພື່ອຊອກຫາວິທີທາງທີ່ຊື່ສັດໃນເຂດນັ້ນ.

http://e-learningmfuacth/mflu/1001103/chapter5/chapter5_4htm

1.4 ຄວາມຫມາຍຂອງນິໄສການອ່ານແລະການອ່ານພຶດຕິກຳຄວາມຮັກການສຶກສາແມ່ນແທ້ຄື
ກັນກັບປະສົບການທຳອິດໃນການອ່ານ, ມີຄວາມຕ້ອງການປັບປຸງ. ໂລກໃນເຮືອ, ຄວາມສາມາດຮຽນຮູ້,
ແລະທັດສະນະຂອງເດັກນ້ອຍທີ່ໄດ້ອ່ານ, ຈະເປັນວິທີທີ່ຈະນຳຄວາມສໍາເລັດດ້ານການສຶກສາທີ່ປະສົບຜົນ
ສໍາເລັດ (Ratana Siriphanich 1979: 139-140) ການສ້າງຄວາມຈຳເປັນອ່ານ.(ພະແນກສຸຂະພາບ,
2003: 11) ຜູ້ທີ່ບໍ່ຢາກອ່ານຫຼືອ່ານ ຫຼືບໍ່ມີຜູ້ອ່ານຈະໄດ້ຮັບການແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ກ່ຽວກັບເສັ້ນທາງ, ຈຸດປະສົງ,
ແລະໃຈ (ການກະທຳທີ່ດີ, 1995: 6). ໂດຍສະເພາະແມ່ນໃນອະດີດ, ຄູອາຈານ, ຄູອາຈານ, ຄູອາຈານ, ຄູ
ອາຈານຈະສົ່ງເດັກເປັນຄົນທີ່ມີຮ່າງກາຍ, ເວົ້າ, ໃຈ ແລະ ສະຕິປັນຍາສາມາດປະກອບດ້ວຍພຶດຕິກຳທີ່ດີ,
ພຶດຕິກຳທີ່ດີ, ຊື່ສຽງທີ່ດີ, ມີຄວາມສາມາດແກ້ໄຂບັນຫາໂດຍຕົນເອງ ແລະ ນຳເອົາຜົນປະໂຫຍດແກ່ຕົວເອງ
, ກວມເອົາປະເທດ, ປະເທດຊາດ, ແລະປະເທດຊາດທັງຫມົດ.Wise, 1980: 5) ການສ້າງ ແລະ ການ
ພັດທະນາການອ່ານຄວນເລີ່ມຕົ້ນຈາກໄວເດັກ, ເພາະວ່າເມື່ອການອ່ານທັກສະສາມາດເປັນ ແຕ່ວ່າເວລາເທົ່າ
ນັ້ນເຊິ່ງໄດ້ຮັບການຂະຫຍາຍຕົວໃນຄວາມນິຍົມ, ອ່ານ, ໄປໃນລະດັບຕໍ່ໄປ, ແມ່ນຜົນທີ່ດີສໍາລັບການ
ພັດທະນາແລະການປັບປຸງ ເພື່ອຕິດຕໍ່ກັບ ແລະ ສະພາບແວດລ້ອມຂອງເດັກແມ່ນດີ (Chaweewan
Khupaphinan, 1984: 19)

1.4.1 ຄວາມຫມາຍຂອງນິໄສການອ່ານ

Sukhum Chalayasup (1988: 26-32) ໄດ້ກ່າວວ່າການພັດທະນາຂອງການອ່ານ, ຊຶ່ງ
ຫມາຍຄວາມວ່າຈະສະແດງເຖິງພຶດຕິກຳມັກອ່ານໂດຍໄດ້ຮັບຄຳແນະນຳກ່ຽວກັບຜົນຕົກ. ຄຳແນະນຳຈາກ
ເດັກນ້ອຍໃນການອ່ານແລະອ່ານໂດຍການເຂົ້າມາ ຫົວໃຈ Sabrina, ມີຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ດີແລະຄວາມເຊື່ອ
ຫມັ້ນ, ໃຊ້ເວລາປະໂຫຍດຈາກຄວາມສາມາດອ່ານໄດ້Somjai Thongruang (1994: 18-24), ການ
ເວົ້າວ່າການອ່ານຄວາມຫມາຍຄືກັບພຶດຕິກຳອື່ນໆທີ່ມີສາມາດເຮັດໄດ້ເປັນປົກກະຕິໂດຍສະແດງພຶດຕິກຳທີ່
ໃຊ້ເວລາໃນການອ່ານຫຼືມີລົດຊາດດີອ່ານຂ່າວທີ່ຈະເປັນເລື່ອງການສົນທະນາ, ການສົນທະນາ ແລະ
ສິ່ງແວດລ້ອມຢູ່ເຮືອນໂດຍທຳຄວາມສະອາດ. ມັນແມ່ນຕົ້ນChaweewan Khuphiranan (1999:

55) ໃຫ້ຄວາມຫມາຍຂອງການອ່ານ, ຊຶ່ງຫມາຍເຖິງການອ່ານພຶດຕິກຳ. ຫຼືພຶດຕິກຳທີ່ໄດ້ອ່ານມາກ່ອນ, ຈົນກ່ວາການຂາດການອ່ານ Sornrat Zhengkalinchon (1999: 34)ອ່ານຈົນກວ່າຂ້ອຍຄິດວ່າມີບັນຫາ ຫຼືບັນຫາທີ່ມີການອ່ານ, ຂ້ອຍຍັງບໍ່ມີຈຸດປະສົງທີ່ຈະກັບຄືນມາ. ໂດຍບຸກຄົນຜູ້ທີ່ມີສິດທິໃນການຄວາມ ພ້ອມ, ຄວາມພ້ອມ, ຄວາມພ້ອມ, ຄວາມເຂົ້າໃຈ, ຄວາມພ້ອມຂອງໂອກາດທັງຫມົດ ແລະ ເວລາທີ່ ໄປສຳ ລັບອ່ານຫຼາຍກວ່າກິດຈະກຳອື່ນໆ. ຜູ້ທີ່ມີຂໍ້ກ່າວຫາຕ້ອງເປັນຜູ້ທີ່ມັກອ່ານ, ອ່ານແລະອ່ານໄດ້ງ່າຍ ຍາວໂດຍ ບໍ່ເປັນພໍ້ຄ້າແລະພໍ້ໃຈຫຼືເຕັມໃຈທີ່ຈະເຊື່ອວ່າບໍ່ມີຄວາມເຕັມໃຈທີ່ຈະເຮັດ ການອ່ານນັ້ນເປັນສິ່ງຈຳເປັນຊີວິດ ຂອງຜູ້ອ່ານວຍການອາດຈະໄດ້ຮັບການສະແດງອອກໃນແບບຟອມຄຳຖະແຫຼງລາຍລັກອັກສອນ, ຫຼືຈາກ ຫ້ອງການ, ຫຼື The ຕົວຢ່າງ, ເປັນສ່ວນຫນຶ່ງຂອງພະແນກທ້ອງຖິ່ນ, ແລະ ອື່ນໆ. ຈາກຄວາມຫມາຍຂອງ ຂ້າງເທິງ, ພຽງພໍທີ່ຈະສາມາດເຂົ້າໃຈວ່າຄວາມຫມາຍຂອງການອ່ານແມ່ນສາມາດໃຊ້ເວລາໃນການອ່ານ, ອ່ານ, ອ່ານຫຼືອ່ານອີງຕາມຮູບເງົາ ມີໄດ້ສຸມໃສ່ການອ່ານເປັນວິທີຂອງການອ່ານ, ເປັນທີ່ດີ, ສວຍງາມ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາສຳລັບສັງຄົມ.

1.4.2 ຄວາມຫມາຍຂອງພຶດຕິກຳການອ່ານ

ພຶດຕິກຳການອ່ານແມ່ນຫຼັກການທີ່ຄວນເກັບຮັກສາໄວ້ກັບພໍ້ແມ່ຜູ້ທີ່ໄດ້ສະໜອງໃຫ້ຄວາມ ຫມາຍຂອງພຶດຕິກຳການອ່ານນີ້ The Dictionary Institute (2003: 938,1364) ໃຫ້ຄວາມຫມາຍ ຂອງພຶດຕິກຳທີ່ມີຄວາມຫມາຍ. ການປະຕິບັດຫຼືການປິ່ນປົວອາການຕ່າງໆການສະແດງອອກຂອງຂໍ້ຄວາມທີ່ ຕອບສະໜອງຕໍ່ "ຄວາມຮັກ" ຫມາຍຄວາມວ່າມີຫົວໃຈບຸກຄົນແລະຄຳວ່າ "ການອ່ານ" ຫມາຍເຖິງບາງ ສິ່ງບາງຢ່າງທີ່ສອດຄ່ອງກັບກໍລະນີ, ຖ້າອອກ ມີຂໍ້ຍົກເວັ້ນວ່າຖ້າລາວບໍ່ອອກໃບຄຳຮ້ອງໃນຫົວໃຈຂອງລາວ, ມັນຫມາຍຄວາມວ່າພຶດຕິກຳຂອງຜູ້ອ່ານວຍການແມ່ນກົດຫມາຍວ່າ ນີກນີ້ອາດຈະໄດ້ຮັບການສະແດງອອກ ໂດຍການອ່ານຫຼືການອ່ານໃນໃຈດ້ວຍຄວາມສົນໃຈເປັນປົກກະຕິ.

Providence Chalayasup (1988: 26-32) ຄວາມຈິງທີ່ວ່າການກະທຳຂອງການອ່ານ, ຊຶ່ງຫມາຍຄວາມວ່າເປັນການສະແດງອອກອ່ານຄວາມສຸກໂດຍນຳສະເໜີຝົນ, ຊັກຊວນ, ແລະຊຸກຍູ້ໃຫ້ ອ່ານ, ເຂົ້າໃຈແລະເຂົ້າໃຈ. ໃຫ້Sabrina, ມີຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ດີແລະຄວາມເຊື່ອຫມັ້ນ, ໃຊ້ເວລາປະໂຫຍດ ຈາກຄວາມສາມາດອ່ານໄດ້ Praditthasayonmongkolkij (2006: 30) ໄດ້ໃຫ້ຄວາມຫມາຍຂອງ ພຶດຕິກຳ, ການອ່ານ, ຄວາມຫມາຍ, ຄວາມຫມາຍການກະທຳທີ່ບຸກຄົນສະແດງຄວາມສົນໃຈໃນການອ່ານ ແລະມັກໃຊ້ເວລາທີ່ຈະເປັນປະໂຫຍດ ແລະ ຊອກຫາວິທີທີ່ຈະອ່ານ, ມີຄວາມຫມັ້ນໃຈແລະຈະດີທີ່ຈະ

ອ່ານຕົວເອງໂດຍບໍ່ສາມາດອ່ານແລະປະຕິບັດ ຜູ້ອ່ານວຍການສະເໜີໄປຕ້ອງການ Somjai Thongruang (1994: 18-20), ເວົ້າວ່າພຶດຕິກຳການອ່ານ, ຄວາມຫມາຍ, ມັກ, ເຮັດຄືກັນໂດຍປົກກະຕິໂດຍສະແດງໃຫ້ເຫັນຄຸນງາມຄວາມດີຂອງການສາມາດໃຊ້ເວລາໃນການອ່ານຫຼືມີຄວາມຮູ້ສຶກສໍາລັບການອ່ານການໃຫ້ປຶ້ມເປັນຂອງຂວັນ Kruawan Supharatthadet (2009: 15) ໃຫ້ຄວາມຫມາຍຂອງພຶດຕິກຳ, ການອ່ານ, ຄວາມຫມາຍ, ຄວາມຫມາຍການປະຕິບັດທີ່ບຸກຄົນສະແດງຄວາມສົນໃຈທີ່ຈະເອົາໃຈໃສ່ໃນຫົວໃຈເພື່ອພ້ອມທີ່ຈະເພີ່ມຄວາມສາມາດໃນການຕົວເອງຈາກຄວາມຫມາຍຂອງຂ້າງເທິງ, ເພື່ອຈະສາມາດເຂົ້າໃຈໄດ້ຜ່ານກ້າມຊີ້ນ, ຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ສົມບູນແບບທີ່ປະຊາຊົນມັກ ແມ່ນປົກກະຕິເພື່ອເພີ່ມຄວາມສາມາດຂອງຕົນເອງ

1.5 ຄວາມສໍາຄັນຂອງການອ່ານແລະນິໄສການອ່ານ

ປະເພນີແລະພຶດຕິກຳຂອງການອ່ານ, ມີຄວາມນັບຖືຕົນເອງ ແລະ ລວມທັງຜູ້ທີ່ມີພຶດຕິກຳຫລືນິໄສຮັກການອ່ານແມ່ນບຸກຄົນທີ່ມີທັກສະຫຼາຍ. ມີສິ່ງຫຼາຍຢ່າງທີ່ມີຂັ້ນສາມາດຮັກສາຕົນເອງໃນສັງຄົມ ມີຄວາມສາມາດທີ່ຈະເຂົ້າໃຈວ່າມີບັນຫາຫຼາຍກັບຊີວິດຂອງມະນຸດໃນປັດຈຸບັນ ແລະ ໃນອະນາຄົດເນື່ອງຈາກວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຢາກຈະເປັນບຸກຄົນທີ່ຈະຮູ້ເຖິງສະຖານະການ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ອ່ານແລະພັດທະນາຄຸນນະພາບຂອງຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ແລະສາມາດໃຊ້ໄດ້ ແມ່ນຂະບວນການຂອງການສ້າງຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຄວາມປັນຍາ ແລະ ຄວາມດີງາມສໍາລັບຄວາມງາມຂອງສະຕິ ແລະ ພຶດຕິກຳການອ່ານຄວນເຮັດສໍາລັບໂຮງຮຽນປະຖົມ, ເຊິ່ງໄດ້ຮັບການບຸລິມະສິດນີ້Chaweewan Khuphiranan (1999: 2-3), ຜູ້ຂຽນຂອງການສຶກສາ, ມີຫຼາຍບັນຫາສໍາລັບການພັດທະນາຄຸນນະພາບຂອງມະນຸດ, ເຊິ່ງຕ້ອງໄດ້ຮັບການລິເລີ່ມຈາກການສ້າງຄວາມສົນໃຈໃນການອ່ານສຽງແລະເພີ່ມຄວາມເຂົ້າໃຈ ແຕ່ວ່າກ່ອນທີ່ຈະເຂົ້າໂຮງງານໃນເວລາປະຈຸບັນ. ວິທີການຕ່າງໆແລະເຕັກນິກຕ່າງໆທີ່ມີຄວາມໄວໄວ, ມີຜູ້ຊ່ຽວຊານ ມີຜູ້ຊ່ຽວຊານ. ໃນທາງກົງກັນຂ້າມ, ມັນໄດ້ພົບເຫັນວ່າການສ້າງຄວາມສົນໃຈໃນການອ່ານແມ່ນມີຄວາມສໍາຄັນຫຼາຍ. ມັນຄວນຈະເຮັດພຽງແຕ່ເປັນເດັກນ້ອຍ ມີດລູກແມ່ຈະມີຜົນກະທົບທາງລົບຕໍ່ສະຫມອງຂອງເດັກແລະໃນເວລາທີ່ເຂົາເປັນຜູ້ໃຫຍ່ຈະສາມາດບັນລຸຜົນສໍາເລັດໃນການສຶກສາ. ຜົນສໍາເລັດໃນຊີວິດ, ການເຮັດວຽກ ແລະ ນິໄສຂອງການຄົງຕົວ Yaowapha Dechaupta (1999: 74), ການອ່ານຂອງຊັ້ນປະຖົມ, ການມີຂອງການອ່ານແມ່ນບັນຫາເພາະວ່າກ່ອນທີ່ເດັກຄວນອ່ານ, ຄວນໃຫ້ເນັ້ນຫນັກໃສ່ຄຸນນະພາບຂອງເດັກ. ອ່ານໃນເວລາທີ່ມີຄວາມຮູ້ສຶກຊຶ່ງຫມາຍຄວາມວ່າ Deck ແມ່ນມີຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ມີຄວາມສາມາດເຂົ້າໃຈສັນຍາລັກຂອງ

ອະນາຄົດ.ວິທີການນີ້ຄວນອີງໃສ່ຜົນປະໂຫຍດແລະວິທີການຂອງແຕ່ລະບຸກຄົນ. ການສົ່ງຂໍ້ມູນຂອງຄວາມຮູ້ຈະເປັນພື້ນຖານຂອງບັນຫາ. ຂອງການອ່ານ Samrej Chan-Okun (2001: 13) ກ່າວວ່າການອ່ານແມ່ນຮູບແບບຂອງການພັດທະນາ, ຊ່ວຍປັບປຸງຕະຫຼອດຊີວິດ, ການຊ່ວຍໃຫ້ເດັກສາມາດເຂົ້າໄປໃນໂລກຂອງໄວຫນຸ່ມສາມາດເປັນວຽກທີ່ດີ. ມີແມ່ນຄວາມສໍາຄັນແລະຄວາມຕ້ອງການຂອງການອ່ານສາມາດປັບປຸງໄດ້ມີ 2 ຍຸດທະສາດສ້າງຄວາມຫມັ້ນໃຈ. ຕ້ອງເປັນສ້າງສໍາລັບເດັກນ້ອຍທີ່ສາມາດທີ່ຈະຫລິ້ນກັບ, ແລະຕ້ອງມີທັກສະທີ່ຈໍາເປັນທີ່ຈະຕ້ອງອ່ານ.ເນື່ອງຈາກວ່າມັນເປັນສິ່ງທີ່ຕ້ອງການພາຍນອກ, ຈາກການອ່ານເພື່ອຊອກຫາຄວາມຮູ້, ການອ່ານ, ການເຮັດ ລິນຊ່ວຍມີປະສິບການຢ່າງກວ້າງຂວາງ ມີຄວາມເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບຕົວເອງແລະ ຄົນອື່ນKruawan Supraratadet (2009: 20) ກ່າວວ່າພຶດຕິກຳການອ່ານເປັນບັນຫາທີ່ສໍາຄັນທີ່ຈະຊ່ວຍໄດ້ສ້າງຊີວິດທີ່ປະສິບຄວາມສໍາເລັດເພາະວ່າຖ້າຄົນມີນິໄສຂອງການອ່ານ, ມັນຈະອ່ານແລະ ຈະເປັນການຊ່ວຍເຫຼືອພັດທະນາຈິດໃຈ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນຜູ້ທີ່ມີຄວາມສາມາດອ່ານແລະຂຽນ, ຈະມີໂອກາດຮູ້ເພີ່ມເຕີມ.ໃນຊີວິດນີ້ແລະຫຼາຍກວ່າ, ເພາະວ່າໂລກນີ້ສາມາດເປັນໂລກອ່ານ, ເຊິ່ງອ່ານ ໃສ່ໃນມີຫຼາຍປະເພດກິດຈະກຳທີ່ຈໍາເປັນຕ້ອງໄດ້ອ່ານ, ແລະໃນຊີວິດປະຈຳວັນຂອງພວກເຮົາທີ່ຈໍາເປັນຕ້ອງອ່ານ. ເພື່ອຊ່ວຍເຫຼືອຄວາມສາມາດ ແລະ The worldviewຈາກຄວາມກ້າວໜ້າຂອງການສຶກສາ, ຂ້າງເທິງສາມາດພິຈາລະນາວ່າພຶດຕິກຳຂອງຜູ້ອ່ານແມ່ນມີຄວາມສໍາຄັນຫຼາຍເຮືອຫລັກແມ່ນມາຈາກລັກສະນະທີ່ຄວນໄດ້ຮັບການຍົກຂຶ້ນມາເຖິງຈຸດທີ່ເຮືອຄວນຈະເປັນ ໃນຄໍາສັ່ງທີ່ຈະຮຽນຮູ້ ແລະ ເປັນພື້ນຖານທີ່ສໍາຄັນສໍາລັບການຊ່ວຍເຫຼືອໃນການສ້າງຄວາມສໍາເລັດໃນຊີວິດ, ເຊັ່ນດຽວກັນກັບມີ ຊ່ວຍເຫຼືອໃຫ້ສິ.

1.6 ທິດສະດີທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການອ່ານການພັດທະນາຂອງໄວເດັກໄວການພັດທະນາຄວາມສາມາດໃນການອ່ານສໍາລັບແຕ່ລະບຸກຄົນມີຫຼາຍຄວາມສັບສົນ ແລະ ແຕກຕ່າງກັນໃນສະພາບການ, ແຕ່ຈາກ

ເບິ່ງພຶດຕິກຳຂອງກຳມະການຂອງຄະນະກຳມະການ. ອ່ານເພີ່ມເຕີມມັນຈະມີພຶດຕິກຳແຕກຕ່າງກັນຫຼາຍໃນເຂດນີ້. ລາຍລະອຽດຂອງຂັ້ນຕອນການພັດທະນາຂອງການສຶກສາປະຖົມນີ້ Cogan ແລະ ຄະນະວິຊາ (Cocrana ແລະ ຄົນອື່ນໄດ້ອ້າງເຖິງໃນ Bangon Phan Thong 1998: 24-25) ໄດ້ບັນລຸຂັ້ນຕອນການພັດທະນາຂອງເຮືອນ

1) ສາມາດອ່ານໂດຍຕົນເອງໄດ້ຈົນກ່ວາ

ການອ່ານໃນເລື່ອງນີ້ຈະເປັນເລື່ອງຂອງການເປັນຕົວຕົນເອງກັບປຶ້ມ ວ່າມັນເປັນແນວໃດ ແລະ ຂ້ອຍຄວນປິ່ນປົວແນວໃດ? ໃນເລື່ອງນີ້ເດັກຈະບໍ່ສາມາດອ່ານໄດ້. ຫຼືຄວາມເຂົ້າໃຈມີບຸກຄົນທີ່ຕົນເອງເຮັດ ວຽກ, ຕ້ອງມີຄົນອື່ນຊ່ວຍ, ສາມາດແບ່ງແຍກສາມໄລຍະເວລາ

1.1) ໄລຍະນີ້ແມ່ນຢູ່ໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນ, ແຕ່ສຽງບໍ່ແມ່ນ ຫຼືທາງເລືອກການພົມອື່ນໆຖ້າມີຫຍັງ ແດ່, ແຕ່ຈະເພີ່ມລະດັບຂອງປະສົບການແລະສິ່ງແວດລ້ອມຄວນເຮັດ, ເຖິງແມ່ນວ່າຈະເລີ່ມຕົ້ນຈາກດັ່ງຕໍ່ ໄປນີ້

1.2) ໄລຍະທາງທີ່ເດັກມີແນວໂນ້ມທີ່ຈະເຮັດວຽກຕົນເອງເປັນເດັກໃນເຂດນີ້, ປົກກະຕິແມ່ນ ປະມານ 2 ປີ. ຖ້າທ່ານຮູ້ວ່າທ່ານຄວນອ່ານຈາກຊ້າຍໄປຂວາຈາກເທິງຫາລຸ່ມ, ຈາກຫນ້າທໍາອິດໄປທາງຂວາ. ຫນ້າສຽງສຸດທ້າຍເລີ່ມຕົ້ນທີ່ຈະສຸມໃສ່ການຮູບພາບແລະຄວາມສົນໃຈໃນຄວາມຫມາຍຂອງຮູບພາບ.

1.3) ໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນຂອງໂຄງການ, ນັກຮຽນຈະມີຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບ ສະພາບແວດລ້ອມແລະບັນຫາຕ່າງໆ, ເຊັ່ນດຽວກັນກັບວິທີໃຊ້ໃນການອ່ານ, ເຂົ້າໃຈແລະນໍາໃຊ້ ບາງຄົນ ສາມາດໃຊ້ເປັນເຊັ່ນຊື່ຕົວມັນເອງ ແລະ ຄໍາທີ່ພົບ, ເດັກຈະຮຽນຮູ້ແລະຮູ້ຄວາມຫມາຍ ເຊັ່ນດຽວກັນກັບ ສາມາດນໍາໃຊ້ໄດ້ຕ້ອງຢູ່ກ່ອນສິ່ງອື່ນໆ

2) ສາມາດອ່ານດ້ວຍຕົນເອງໃນຂົງເຂດນີ້, ຈະມີລະບົບການສື່ສານແລະພາສາຫຼາຍຂຶ້ນ. ຮູ້ ຄວາມຫມາຍຂອງຄໍາສັບ ແລະ ສາມາດອ່ານຂໍ້ຄວາມໃນເຂດອື່ນທີ່ບໍ່ເຄີຍໄດ້ອ່ານກ່ອນ. ຄວາມເຊື່ອຫມັ້ນ ໃນຄວາມສາມາດໃນການນໍາໃຊ້ທັງຫມົດໃນການອ່ານທີ່ຈະໃຊ້ໃນການອ່ານສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງການອ່ານຢູ່ໃນ ພື້ນທີ່ນີ້ສາມາດແບ່ງອອກເປັນ 3 ຂັ້ນຕອນ

2.1) ຂັ້ນຕອນຂອງການມີຄວາມສົນໃຈໃນການນໍາໃຊ້ລະບົບພາສາໃນພາສາຕ່າງໆເພື່ອນໍາໃຊ້ ໃນຂະບວນການອ່ານເພີ່ມເຕີມ, ມີຄວາມປາຖະໜາອ່ານເພີ່ມເຕີມ, ຕ້ອງການທີ່ຈະອ່ານໃຫ້ຜູ້ອື່ນທີ່ມີ ໂອກາດທີ່ຈະມີຄວາມສາມາດທີ່ຈະເຂົ້າໃຈໄດ້ ການນໍາໃຊ້ໃນສະຖານະການຕ່າງໆ, ຂັ້ນຕອນນີ້ຈະໄດ້ຮັບ ການຍົກຂຶ້ນໃນໄລຍະທາງຈາກສຽງເພື່ອໃຫ້ສາມາດອ່ານຕາມທໍາມະຊາດ.

2.2) ເດັກນ້ອຍຈະມີຄວາມສາມາດອ່ານແລະຂຽນດ້ວຍຕົນເອງ ແລະ ມີຄວາມສົນໃຈໃນການ ອ່ານເພື່ອຄວາມເພິ່ງພໍໃຈຂອງຕົນເອງຫຼາຍກວ່າທີ່ຈະອ່ານກັບຜູ້ອື່ນໃນໄລຍະຜ່ານມາ. ອ່ານຂ່າວທີ່ທ່າ

ຕ້ອງການອ່ານໂດຍຕົວທ່ານເອງ, ດ້ວຍຖານອີງໃສ່ປະສົບການທີ່ທ່ານຕ້ອງການຄົ້ນຫາ. ເພີ່ມຄວາມສົນໃຈ ກັບສິ່ງທີ່ພວກເຂົາສົນໃຈໃນປັດຈຸບັນ, ຄວາມສາມາດໃນການອ່ານຫນັງສືຈະຜ່ານໃນທັນທີທີ່ເປັນໄປໄດ້. ບາງຄົນອາດຈະເປັນສາມາດໄດ້ຮັບການພັດທະນາຕາມຄວາມສະຫວ່າງ, ແຕ່ວ່າບາງຄົນອາດຈະໃຊ້ ເວລາ ດົນໃນບາງສ່ວນຫຼືໃຊ້ເວລາໃນເວລາທີ່ຜູ້ອື່ນເຂົ້າມາບາງຕອນ, ແຕ່ສາມາດໄປໄດ້ດີ, ແຕ່ບາງຄົນອາດບໍ່ ສາມາດແກ້ໄຂໄດ້. ສາມາດພັດທະນາຄວາມສາມາດອ່ານໄດ້, ຕ້ອງມີຄວາມສາມາດຊ່ວຍແນະນຳແລະຄຳ ແນະນຳ, ສາມາດປະສົບຜົນສຳເລັດກຸ່ມນີ້ຂອງປະຊາຊົນຈາກ

1) ບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈເລື່ອງຫົວຂໍ້ທີ່ປາກົດວ່າຄວາມສົນໃຈຕ້ອງໄດ້ຮັບ. ຮູບພາບແລະຮູບແບບ ເພີ່ມເຕີມໂດຍອີງໃສ່ພາກສະໜາມຕາ.

2) ມີການດຳເນີນການໂດຍກົງ, ກຸ່ມທຳອິດຈະເປັນຜູ້ນຳຂອງຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການຊະນະຫຼືເພື່ອໃຫ້ ດີເລີດ, ໃນບາງເວລາ, ບໍ່ຮູ້ຄວາມຫມາຍ

3) ຢ່າເອົາໃຈໃສ່ບໍ່ເຫັນຄວາມສຳຄັນຂອງການອ່ານເປັນຄວາມສາມາດທີ່ຈະໄດ້ຮັບຄວາ ຕ້ອງການຂອງຕົນເອງ. ໃນອະນາຄົດ, ຈະພະຍາຍາມຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຂອງກິດຈະກຳຕ່າງໆທີ່ມີການ ອ່ານ. ຈາກທີ່ຜ່ານມາ, ສາມາດສ້າງວ່າການພັດທະນາຂອງໂຮງຮຽນປະຖົມສຶກສາຈະໄດ້ຮັບການປະຕິບັດ ຕາມໃນແຕ່ລະບາດກ້າວສາມາດພັດທະນາທັກສະໃນການອ່ານໂດຍສະເພາະແມ່ນເຫມາະສົມສຳລັບການ ກໍ່ສ້າງຂອງອຸດສະຫະກຳກໍ່ສ້າງ. ມີຄວາມຮູ້ສຶກຫມັ້ນໃຈໃນການອ່ານແລະເຂົ້າໃຈຄວາມຫມາຍຂອງງ່າຍ, ເຊິ່ງເປັນຖານສຳລັບການພັດທະນາການອ່ານຕໍ່ຈະເຫັນວ່າຄວາມສົນໃຈໃນການອ່ານແຜ່ນມີເອັດທິພອນ ກ່ຽວກັບຄວາມສາມາດໃນອ່ານປຶ້ມໃຫຍ່ຫຼືຄວນໃຫ້ຄວາມສຳຄັນຂອງການສ້າງຄວາມສົນໃຈທີ່ແຂງແຮງໃນ ເຮືອນ, ແລະຢູ່ໃນໂຮງງານ, ສະນຸກເກີຂອງການຄັດເລືອກອີກດ້ານຫນຶ່ງ, ການກະທຳທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມກັບຄູ່ ຮ່ວມງານ, ໃນຂັ້ນຕອນຂອງການ Theການຊຸກຍູ້ການລົບລ້າງສິ່ງແວດລ້ອມແລະສິ່ງແວດລ້ອມ, ມີຄວາມ ສົນໃຈໃນການອ່ານ.

17 Concepts for ການສົ່ງເສີມນິໄສການອ່ານແລະພຶດຕິກຳການອ່ານການອ່ານແມ່ນການພັດທະນາຕົນ ເອງ ແລະ ໃຊ້ເວລາເພື່ອຮັບປະໂຫຍດ, ເຊິ່ງເປັນສິ່ງຈຳເປັນ. ການພັດທະນາຂອງປະຊາຊົນແລະກາພັດທະນາ ທາງສັງຄົມສ່ວນຫຼາຍແມ່ນການອ່ານຂອງປະຊາຊົນໄທແມ່ນການປະຕິບັດງານຫລາຍຢ່າງ, ເຖິງແມ່ນວ່າຢູ່ ໃນຫມູ່. ໃນຄຳສັບຕ່າງໆອື່ນໆ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນການອ່ານດີແລະເນື້ອຫາທີ່ມີນ້ຳໜ້ອຍ, ມີເຫດຜົນຫຼາຍ

ຢ່າງ. ແຕ່ວ່າການຂາດສິ່ງທີ່ດີແລະຄວາມຕ້ອງການຂອງຜູ້ທີ່ຂາດຊັບພະຍາກອນທີ່ຈະອ່ານເຖິງຕອນນັ້ນ ຄວາມສົນໃຈແລະເວລາຂອງສິ່ງອື່ນໆ, ເຊັ່ນ: ການໂທ, ແລະອື່ນໆ, ລວມທັງການຂາດແຮງຈູງໃຈແລະ ຄວາມຮ້ອນ.

ການກະຕຸ້ນເຕືອນແລະການເສີມໃນແລະອອກຈາກໂຮງງານ, ໃນເວລາທີ່ Subjectແຕກຕ່າງຈາກໂທລະພາບ ແລະວິທະຍຸ, ອ່ານສໍາລັບຈຸດປະສົງທີ່ຕ້ອງການຄວາມພະຍາຍາມຫຼາຍແລະຕ້ອງມີທັກສະທີ່ຈະອ່ານ. ຖ້າ ອ່ານຫນັງສືເປັນນິໄສຈໍາເປັນຕ້ອງມີພອນແລະການໃຫ້ກໍາລັງໃຈ. ຄວາມຮູ້ສະເຫມີມີຄວາມສົນໃຈໃນການ ອ່ານແລະມີຄວາມພໍໃຈໂດຍການມີສິດໄດ້ຮັບການອ່ານ, ເຊິ່ງຄວນມີລັກສະນະ ນີ້

1) ຮັບປະກັນຄວາມຈໍາເປັນໃນການອ່ານ ການປະຕິບັດ

3) ຄໍາແນະນໍາທີ່ຈະຊຸກຍູ້ໃຫ້ຕ້ອງການຢາກເຫັນລາຍການຕ່າງໆໃນທົ່ວປະເທດແລະມີການ ອ່ານ.ດັ່ງນັ້ນຍາວນານກັບບໍລິສັດ

4) ສ້າງບັນຍາກາດທີ່ມີຢູ່ພ້ອມທີ່ຈະມີອຸປະກອນການອ່ານ, ແຫຼ່ງທີ່ເຫມາະສົມແລະພຽງພໍ (ຄູ ບ້ານໂນກ 2012)([http:// www.kroobannok.com / 35482](http://www.kroobannok.com/35482)

ຈາກການລຶບກິດຈະກຳດັ່ງກ່າວ, ຈະຊ່ວຍໃຫ້ມີຄວາມສົນໃຈກັບການອ່ານ, ເຊິ່ງເປັນພື້ນຖານ ຂອງວັດທະນະທຳການອ່ານນີ້ແມ່ນຍ້ອນຄວາມສົນໃຈເປັນພື້ນຖານພື້ນຖານສໍາລັບປະຊາຊົນທີ່ຈະສ້າງເກດ ການປະກອບກິດຈະກຳຕ່າງໆແລະສາມາດເຂົ້າຮ່ວມຖ້າວ່າມີຄວາມສົນໃຈໃນການເຮັດວຽກ, ມັນກໍ່ຈະເຮັດ ໃຫ້ວຽກງານເຮັດ. ດັ່ງນັ້ນຢ່າງຮຸນແຮງWannee Somprayoon (1994: 91) ກ່າວວ່າຄວາມສາມາດ ທີ່ຈະຂັດຂວາງສຽງໄດ້ມີຄວາມສົນໃຈໃນການເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍຄວາມສົນໃຈ.ຂ້າພະເຈົ້າຢາກເຫັນ, ອ່ານ, ຂ້ອຍຕ້ອງການອ່ານຈົນກວ່າຂ້ອຍໄວ້ວາງໃຈ, ແຕ່ຂ້ອຍຢາກຈະສາມາດຊອກຫາໄດ້ເມື່ອ ທ່ານ ເງິນ Sentry ແລະມີເວລາທີ່ດີທີ່ຈະອ່ານຕະຫຼອດຊີວິດຈະຕ້ອງເລີ່ມຕົ້ນຈາກໃຫຍ່, ບໍ່ວ່າຈະເປັນແມ່ຫຼືແມ່. ການສຶກສາມີ ຄວາມສົນໃຈໃນການອ່ານຫນັງສື, ບໍ່ອ່ານຈາກການເປັນໃຫຍ່, ໃຫຍ່, ມີຫນ້າທີ່ທີ່ຈະສົ່ງແລະຮັບຂໍ້ມູນ.

ຄວາມຫມາຍຂອງການອ່ານ

ການອ່ານເປັນທັກສະທີ່ມີຄວາມສໍາຄັນໃນຊີວິດປະຈຳວັນ ເພາະການອ່ານຈະເຮັດໃຫ້ໄດ້ຮັບຄວາມ ຮູ້ ຄວາມເພີດເພີນ ກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມເຂົ້າໃຈແນວຄິດ ອາລົມ ແລະ ຈົນຕະນາການໄດ້ ນອກຈາກນັ້ນ

ການອ່ານຍັງມີບົດບາດສູງສຸດໃນການເລົ່າຮຽນດ້ວຍເຫດນີ້ ນັກການສຶກສາ ນັກຈິດວິທະຍາ ນັກພາສາສາດ ຫລາຍທ່ານໃຫ້ຄວາມເຫັນກ່ຽວກັບຄວາມຫມາຍຂອງການອ່ານໄວ້ດັ່ງນີ້

ບັນລີ ພະລຶກສະມີ (2545) ໄດ້ໃຫ້ຄວາມຫມາຍຂອງການອ່ານໄວ້ດັ່ງນີ້

1. ການອ່ານ ຄື ການປະສົມສຽງຂອງຕົວອັກສອນຫລືສະກົດຕົວປະສົມຄຳຟື້ນ ຊຶ່ງລະຍະໜຶ່ງຮຽກວ່າ “ອ່ານອອກ” ເພື່ອມຸ້ງໃຫ້ອ່ານຫນັງສືໄດ້ຖືກຕ້ອງ ແຕກສານ ສອນຫຍາຍປະສົບການໃນການອ່ານຄຳຟື້ນໂດຍກົງ

2. ການອ່ານ ເປັນການໃຊ້ຄວາມສາມາດໃນການປະສົມຜະສານຂອງຕົວອັກສອນອອກສຽງເປັນຄຳຟື້ນ ເປັນປະໂຫຍກ ເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມເຂົ້າໃຈຄວາມຫມາຍຂອງສິ່ງທີ່ອ່ານ ຊຶ່ງຜູ້ຟັງຟັງແລ້ວຮູ້ເລື່ອງຮຽກວ່າ “ອ່ານໄດ້”

3. ການອ່ານ ເປັນການໃຊ້ເທັກນິກການຈຳຮູບຄຳຟື້ນ (word's figuration) ເຂົ້າໃຈຮູບປະໂຫຍກແລ້ວສະຫຼຸບເລື່ອງລາວ ເຂົ້າໃຈເລື່ອງລາວທີ່ຜູ້ຂຽນສື່ຄວາມຄິດມາຍັງຜູ້ອ່ານ ຄື ອ່ານແລ້ວສາມາດປະເມີນຜົນຂອງສິ່ງທີ່ອ່ານໄດ້ ຮຽກວ່າ “ອ່ານເປັນ”

1. ການອ່ານ ເປັນການພັດທະນາຄວາມຄິດ ໂດຍຜູ້ອ່ານໃຊ້ຄວາມສາມາດຫລາຍ ໆ ດ້ານ

ນັບຕັ້ງແຕ່ການສັງເກດ ການຈຳຮູບຄຳຟື້ນ ການໃຊ້ປະສົບການເດີມມາແປຄວາມ ຕື່ຄວາມ ຫລືຖອດຄວາມໃຫ້ເກີດຄວາມເຂົ້າໃຈເລື່ອງລາວທີ່ອ່ານໄດ້ດີ ຕະຫລອດຈົນນຳສິ່ງທີ່ອ່ານມາໃຊ້ເປັນປະໂຫຍດ ເປັນແນວຄິດ ແນວປະຕິບັດໄດ້ດີ

ສຸປານີ ດາລາສາຍ ແລະ ຄະນະ (2535), ຫນ່ວຍສຶກສານິເທດກ໌ ກົມການຝຶກຫັດຄູ(ອ້າງເຖິງໃນນິບົດ ຈັນເພັນ. 2534, ໜ້າ 73), ໂກໄຊ ສາລິກບຸດ (2519, ໜ້າ 17) ໄດ້ໃຫ້ຄວາມຫມາຍຂອງການອ່ານໄວ້ຄືກັນວ່າ ການອ່ານເປັນການແປຄວາມຫມາຍຂອງຕົວອັກສອນອອກມາເປັນຄວາມຄິດ ແລະ ນຳຄວາມຄິດໄປໃຊ້ໃຫ້ເປັນປະໂຫຍດ ດັ່ງນັ້ນຫົວໃຈຂອງການອ່ານຢູ່ທີ່ຄວາມເຂົ້າໃຈຄວາມຫມາຍຂອງຄຳຟື້ນ

ປະທິບ ມະຫາຂັນທ໌ (2534) ແລະ ສຸຂຸມ ເສລີຍສັບ (2531, ໜ້າ 27) ໄດ້ໃຫ້ຄວາມຫມາຍຂອງການອ່ານໄວ້ຢ່າງສອດຄ່ອງກັນວ່າ ການອ່ານເປັນສອນບວນການໃນການຄົ້ນຫາເພື່ອແປຄວາມຫມາຍຂອງຕົວອັກສອນຫລືສັນຍາລັກອື່ນ ໆ ທີ່ໃຊ້ແທນຄວາມຄິດເພື່ອເພີ່ມພູນປະສົບການຂອງຜູ້ອ່ານ ນອກຈາກນີ້ແລ້ວການອ່ານຍັງເປັນການລວມລວມ ການຕີຄວາມຫມາຍ ແລະ ການປະເມີນຄວາມຄິດເຫລົ່ານັ້ນ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມເຂົ້າໃຈແກ່ຜູ້ອ່ານ ການອ່ານຖືເປັນອົງປະກອບທີ່ສໍາຄັນທີ່ສຸດໃນດ້ານສິນປະກ່ຽວກັບພາສາສາດຈາກທີ່ກ່າວມາທັງໝົດພໍສະຫຼຸບໄດ້ວ່າ ການອ່ານ ຄື ຂະບວນການໃນການແປຄວາມຫມາຍຈາກຖານພາບ ຈາກສັນຍາລັກຕ່າງ ໆ ຈາກຕົວອັກສອນ ຫລືເລື່ອງລາວອອກມາເປັນຄວາມຄິດໂດຍອາໄສການລວມລວມ ແລະ ຕີຄວາມຫມາຍຈາກການອ່ານ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ມາຊຶ່ງຄວາມເຂົ້າໃຈເປັນສໍາຄັນ ແລະ ການອ່ານຈະປະສົບຄວາມສໍາເລັດຫລືບໍ່ຂຶ້ນຢູ່ກັບຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດ ແລະ ປະສົບການຂອງຜູ້ອ່ານເປັນສໍາຄັນ

2.2 ຈຸດມຸ້ງໝາຍໃນການອ່ານ

ນັກພາສາສາດ ແລະ ຜູ້ຊ່ຽວ-ຊານທາງດ້ານພາສາໄດ້ແບ່ງຈຸດມຸ້ງໝາຍຂອງການອ່ານອອກເປັນ

ຂໍ້ ໆ ໄວ້ດັ່ງນີ້

ພັນທິຖານພາ ຫລາຍເລີດບຸນ (2535) ສົມພົນ ມັນຕະສຸດ (2534) ແລະ ຊຸລີ ອິນໜັ້ນ (2533) ມີຄວາມຄິດເຫັນທີ່ສອດຄ່ອງກັນວ່າ

ຈຸດມຸ້ງໝາຍຂອງການອ່ານ

1. ອ່ານເພື່ອຮອບຮູ້

ການອ່ານເພື່ອຮອບຮູ້ມີວັດຖຸປະສົງຍ່ອຍ ໆ 6 ປະເດັນ ຄືເພື່ອຫາຄໍາພື້ນຕອບໃນສິ່ງທີ່ຕ້ອງການໄດ້ແກ່ ການອ່ານຄໍາພື້ນແນະນໍາ ການອ່ານເພື່ອຕອບບັນຫາທີ່ຂ້ອງໃຈຢູ່ການອ່ານເພື່ອຄົ້ນຫາຄວາມຮູ້ຕ່າງ ໆ ທັງໂດຍຫຍໍ້ ແລະ ຢ່າງລະອຽດການອ່ານເພື່ອຮັບຮູ້ຂ່າວສານ ຂໍ້ເທັດຈິງການອ່ານເພື່ອສຶກສາຄົ້ນຄວ້າເປັນພິເສດ ເພື່ອນໍາໄປໃຊ້ປະໂຫຍດເລື່ອງໃດເລື່ອງໜຶ່ງຫລືເພື່ອຂຽນຕໍາລາວິຊາການ ອ່ານເພື່ອລວມລວມຂໍ້ມູນນໍາມາເຮັດລາຍງານ ກໍການວິໄຈ ເຜີຍແຜ່ໃນໝູ່ນັກວິຊາການ ຜູ້ສົນໃຈທົ່ວໄປອັນເປັນປະໂຫຍດແກ່ສ່ວນລວມເປັນການອ່ານເພື່ອຕ້ອງການຮູ້ໃນສິ່ງທີ່ຜູ້ອ່ານເປັນບັນຫາຫລືຕ້ອງການໃຫ້ຄວາມຮູ້

ຂອງຕົນເອງງອກເງິນຫລືຕ້ອງການເພື່ອປະກອບອາຊີບ ການອ່ານຈຶ່ງເນັ້ນເຖິງຄວາມຮູ້ໃນວິທະຍາການ
ສອນແຫ່ງຕ່າງ ໆ

2. ອ່ານເພື່ອຄວາມຄິດ

ການອ່ານເພື່ອໃຫ້ເກີດຄວາມຄິດ ເປັນການອ່ານທີ່ສະແດງທັດນະທີ່ໄດ້ຈາກການອ່ານວັດຖຸ

ສິ່ງພິມ ຊຶ່ງໄດ້ແກ່ ບົດຄວາມ ບົດວິຈານນ໌ ບົດວິໄຈຕ່າງ ໆ ການອ່ານລັກສະນະນີ້ເປັນການອ່ານເພື່ອ
ເຮັດຄວາມເຂົ້າໃຈແນວຄິດສໍາຄັນການຈັດລຳດັບຂັ້ນແນວຄວາມຄິດຂອງຜູ້ຂຽນພ້ອມທັງພິຈາລະນາຫາ
ເຫດຜົນ ແລະ ແຮງຈູງໃຈໃນການຂຽນເລື່ອງນັ້ນຂຶ້ນມາ

3. ອ່ານເພື່ອຄວາມບັນເທີງ

ເປັນການອ່ານຫນັງສືເພື່ອການພັກຜ່ອນ ຜ່ອນຄາຍອາລົມ ແລະ ເປັນການອ່ານທີ່ຊ່ວຍໃຫ້ເກີດ
ຄວາມບັນເທີງຄອບຄູ່ໄປກັບຄວາມຄິດ ໄດ້ແກ່ ການອ່ານຫນັງສືປະເພດເລື່ອງສັ້ນ ນິທານ ນິແມ່ເຖົ້າ
ນະວະນິແມ່ເຖົ້າ ບົດລະຄົນ ທັງລະດັບທີ່ເປັນວັນນະກຳ ຫລືວັນນະຄະດີ ໂດຍມີຈຸດມຸ້ງໝາຍໃນການ
ອ່ານເພື່ອຄວາມເລິກລົມເປັນສໍາຄັນ

4. ອ່ານເພື່ອຫາຄວາມຄິດແປກໃໝ່

ເປັນສອນບວນການໃຫ້ເກີດຄວາມຄິດສ້າງສັນໃນຕົວຜູ້ອ່ານ ເຊັ່ນ ການອ່ານຜົນການທົດລອງ ການຄົ້ນ
ຄວ້າວິໄຈ ແລະ ກາລິດເນີຄວາມຄິດໃໝ່ໃນຫນັງສືຕ່າງ ໆ ຊຶ່ງອາດຫາໄດ້ທັງຈາກຫນັງສືສານຄະດີ ແລະ
ບັນເທີງຄະດີ

5. ການອ່ານເພື່ອປັບ-ປຸງບຸກຄະລິກກະຖານພາບ

ເປັນທີ່ຍອມຮັບກັນໂດຍທົ່ວໄປວ່າ ການອ່ານເປັນການພັດທະນາຄວາມຮູ້ຄວາມຄິດ ແລະ ທັດນິກຕິໄດ້ດີ
ຍິ່ງຂຶ້ນ ຜູ້ຮັກການອ່ານຈຶ່ງເປັນຄົນທັນສະໄໝ ໜ້າຄົບ ສາມາດທີ່ຈະເຂົ້າຮ່ວມສົນທະນາກັບທຸກຊົນຊັ້ນ
ເພາະຮັບຮູ້ຂ່າວສານ ແລະ ພ້ອມທີ່ຈະແລກປ່ຽນຄວາມຮູ້ຂ່າວສານກັບຜູ້ອື່ນໄດ້ ເນື່ອງຈາກການອ່ານຫລາຍ
ຍ່ອມເຮັດໃຫ້ຮູ້ຫລາຍ ເຮັດໃຫ້ບຸກຄົນເປັນທີ່ຍອມຮັບຂອງສັງຄົມ ເນື້ອຫາຂ່າວສານບາງປະການໃນ

ຫນັງສືຈະເຮັດໃຫ້ຜູ້ອ່ານນຳມາປັບ-ປຸງບຸກຄະລິກກະຖານພາບຂອງຕົນໄດ້ເປັນຢ່າງດີ ການອ່ານຈຶ່ງຊ່ວຍ
ພັດທະນາບຸກຄະລິກກະຖານພາບໄດ້ເປັນຢ່າງດີ

6. ອ່ານເພື່ອສະໜອງຄວາມຕ້ອງການອື່ນ ໆ

ເປັນການອ່ານທີ່ໃຊ້ໃນການຊ່ວຍຊົດເຊີຍຄວາມຕ້ອງການຂອງຄົນເຮົາທີ່ຍັງຂາດຢູ່ ເຊັ່ນ ຄວາມຕ້ອງການ
ຄວາມຫມັ້ນຄົງໃນຊີວິດ ຕ້ອງການເປັນທີ່ຍອມຮັບຂອງກຸ່ມ ການອ່ານຈຶ່ງມີສ່ວນຊ່ວຍຊົດເຊີຍຄວາມຕ້ອງ
ການໂດຍຜູ້ອ່ານໃຊ້ຫນັງສືໃນການແກ້ບັນຫາຂອງຕົນເອງເພື່ອສອນຫຍາຍຂອບເຂດຂອງຄວາມສົນໃຈໃນ
ສິ່ງໃໝ່ ຫລືເພື່ອສ້າງຖານພາບອາລົມທີ່ຕ້ອງການ ເຊັ່ນ ເມື່ອເກີດຄວາມຮູ້ສຶກເໝືອຍ ກຸ່ມໃຈ ຜູ້ອ່ານ
ມັກຈະໄປພຶ້ງຫນັງສືເບົາ ໆ ເລື່ອງທີ່ເຄີຍຮູ້ຈັກ ຫລືເຄີຍອ່ານສະໝຸກ-ສະໜານມາອ່ານ ແຕ່ບາງເທື່ອກໍ
ຢາກຈະອ່ານເລື່ອງໃໝ່ ໆ ແນວທາງໃໝ່ ໆ ເພື່ອປັບຕົວໃຫ້ເຂົ້າກັບວິຖີການດຳລົງຊີວິດ

Harris and Spay (1979) ແບ່ງຈຸດມຸ້ງໝາຍຂອງການອ່ານອອກເປັນ 3 ປະການ ຄື

1. ເພື່ອພັດທະນາສະມັດຖະຖານພາບໃນການອ່ານ
2. ເພື່ອຈັບໃຈຄວາມສຳຄັນ
3. ອ່ານເພື່ອຄວາມເພີດເພີນ

ສະຫຼຸບໄດ້ວ່າ ຈຸດມຸ້ງໝາຍຂອງການອ່ານມີຫລວງ-ຫລາຍ ເຊັ່ນ ອ່ານເພື່ອຄວາມຮູ້ ເພື່ອຄວາມບັນເທີງ
ເພື່ອຫາຄວາມຄິດທີ່ແປກໃໝ່ ຫລືເພື່ອປັບ-ປຸງບຸກຄະລິກກະຖານພາບ ອ່ານເພື່ອຈັບໃຈຄວາມ ຊຶ່ງແຕ່
ລະຢ່າງກໍມີຈຸດມຸ້ງໝາຍໃນການອ່ານທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ທັງນີ້ກໍຂຶ້ນຢູ່ກັບຄວາມຕ້ອງການຂອງຜູ້ອ່ານທີ່ຕ້ອງ
ການຄົ້ນຫາສິ່ງທີ່ເປັນເປົ້າໝາຍໃນການອ່ານໃນເທື່ອນັ້ນ

2.2 ປະເພດຂອງການອ່ານ

ທິພວນ ມາແສງ (2532) ແລະ ສະຫວີວັນນະ ບຸນຍະການຈົນ (2523, ອ້າງເຖິງໃນ
ລົມໂຊຍ ດ່ານຊຸນທິດ, 2544) ໄດ້ແບ່ງປະເພດຂອງການອ່ານຢ່າງກວ້າງ ໆ ໄວ້ນຳກັນ 2 ປະເພດ ຄື
ການອ່ານໃນໃຈ (Silent Reading) ແລະ ການອ່ານອອກສຽງ (Oral Reading)

2.2.1 ການອ່ານໃນໃຈ (Silent Reading)

ການອ່ານໃນໃຈ ເປັນການຖ່າຍທອດຕົວອັກສອນອອກມາເປັນຄວາມຄິດໂດຍກົງ ໂດຍຜູ້ອ່ານມີຈຸດມຸ້ງໝາຍຈະຈັບໃຈຄວາມຢ່າງວ່ອງໄວ ຮູ້ເລື່ອງໄວ ແລະ ຖືກຕ້ອງ ການອ່ານໃນໃຈຊ່ວຍໃຫ້ເຂົ້າໃຈເນື້ອຄວາມໄດ້ໄວກວ່າການອ່ານອອກສຽງ ເພາະຜູ້ອ່ານບໍ່ຕ້ອງແບ່ງສະຫມອງໄວ້ສໍາລັບການແປງຄວາມຄິດອອກມາເປັນສຽງ ເມື່ອເປື້ອນຢຸດພັກໄດ້ ຫລັກສໍາຄັນຂອງການອ່ານໃນໃຈ ຄື ຄວາມແມ່ນຍໍາໃນການຈັບຕາເບິ່ງຕົວຫນັງສື ການເຄື່ອນສາຍຕາ ຈາກຄໍາຟື້ນຕົ້ນວັກໄປສູ່ຄໍາຟື້ນທ້າຍວັກ ແລະ ການແບ່ງຊ່ວຍລະຫວ່າງວັກໜຶ່ງ ຜ່ານໄປສູ່ວັກໜຶ່ງ ຄວາມແມ່ນຍໍາໃນການກວາດສາຍຕາເປັນສິ່ງທີ່ຈະຕ້ອງຝຶກໃຫ້ໄວຈຶ່ງຈະສາມາດເກັບຄໍາຟື້ນໄດ້ຄົບ ທຸກຄໍາຟື້ນ ການປ່ຽນບັນທັດຕ້ອງຄ່ອງແຄ່ວ ເມື່ອຈົບຫຍໍ້ໜ້າໜຶ່ງຄວນຢຸດຄິດເລັກນ້ອຍ ເພື່ອສະຫຼຸບຄວາມຄິດວ່າຫຍໍ້ໜ້າທີ່ອ່ານຈົບລົງກ່າວເຖິງຫຍັງ ເນື້ອຄວາມສໍາຄັນຢູ່ທີ່ໃດ

2.2.2 ການອ່ານອອກສຽງ (Oral Reading)

ການອ່ານອອກສຽງ ເປັນການອ່ານທີ່ຕ້ອງການຄວາມຖືກຕ້ອງໃນເລື່ອງຂອງສຽງ ສຽງສູງຕໍ່າຈັງຫວະ ການຢຸດວັກຕອນໃຫ້ຖືກຕ້ອງຊັດເຈນ ເປັນສອນບວນການຕໍ່ເນື່ອງລະຫວ່າງສາຍຕາ ສະຫມອງ ແລະ ການເປ່ງສຽງອອກທາງຊ່ອງປາກ ນັ້ນຄື ສາຍຕາຈະຕ້ອງຈັບຈ້ອງຕົວອັກສອນ ແລະ ເຄື່ອງໝາຍຕ່າງ ໆ ທີ່ຂຽນໄວ້ແລ້ວສະຫມອງຈະຕ້ອງປະມວນໃຫ້ເປັນຖ້ອຍຄໍາຟື້ນ ຈາກນັ້ນຈຶ່ງເປ່ງສຽງອອກມາ ການອ່ານອອກສຽງຈະຕ້ອງກ່ຽວຂ້ອງກັບຜູ້ຟັງດ້ວຍ ເພາະເປັນວິທີສື່ຄວາມຫມາຍໃຫ້ເກີດຄວາມເຂົ້າໃຈກັນໄດ້ ຖານພາລະກິດຂອງຜູ້ອ່ານຄື ອ່ານສານເດີມທີ່ມີຜູ້ຂຽນໄວ້ແລ້ວ ຖ່າຍທອດໄປສູ່ຜູ້ຟັງ ໂດຍທີ່ຈະຕ້ອງພະຍາຍາມປິ່ນປົວສານເດີມເອົາໄວ້ໃຫ້ໄດ້ຢ່າງສົມບູນທີ່ສຸດ

ລັກສະນະຂອງການອ່ານອອກສຽງທີ່ດີ ສະຫຼຸບໄດ້ດັ່ງນີ້

1. ສຶກສາເລື່ອງທີ່ອ່ານໃຫ້ເຂົ້າໃຈເສຍກ່ອນ
2. ຢ່າອ່ານໄວເກີນໄປ ຫລືຊ້າເກີນໄປ
3. ແບ່ງປະໂຫຍກເປັນຂໍ້ຄວາມສັ້ນ ໆ ໄດ້ຢ່າງເໝາະສົມ
4. ຕ້ອງຮູ້ຈັກເນັ້ນສຽງພໍເໝາະແກ່ເລື່ອງ
5. ອ່ານໃຫ້ດັ່ງພໍທີ່ຈະໄດ້ຍິນທົ່ວໄປ

6. ອ່ານໃຫ້ຄ່ອງແຄ້ວ ຖ້ອຍຄຳພື້ນຈະແຈ້ງ
7. ຮູ້ຈັກວິທີອ່ານເລື່ອງຕາມປະເພດຂອງເລື່ອງ
8. ຜູ້ອ່ານບໍ່ຍົກຫນັງສືຫລືເອກະສານທີ່ອ່ານບັງຫນ້າຕົນເອງ
9. ຜູ້ອ່ານຄວນວາງສືໜ້າໃຫ້ເປັນປົກກະຕິຢ່າງເປັນທຳມະຊາດ
10. ອ່ານໃຫ້ຜູ້ອື່ນຟັງໄດ້ຕ້ອງບໍ່ເອົາຕົນເອງເປັນມາຕະຖານ

ວິທີວັດຄຸນນະຖານພາບຂອງການອ່ານອອກສຽງຄວນອ່ານຫນັງສືບາງຕອນຕໍ່ໜ້າຊັ້ນຮຽນຫລືອ່ານສູ່ກັນຟັງເປັນກຸ່ມຍ່ອຍ ຊ່ວຍກັນວິຈານນ໌ແກ້ໄຂ ຖ້າຕິຊົມກັນດ້ວຍຄວາມຈິງໃຈຍ່ອມຮູ້ຂໍ້ບົກຜ່ອງໄດ້ ຫລືໃຊ້ເຄື່ອງບັນທຶກສຽງ ເພື່ອນຳມາຟັງທົບທວນຄືນຫາຂໍ້ບົກຜ່ອງກັນໄດ້ຢ່າງລະອຽດຍິ່ງຂຶ້ນ

2.3 ການສອນອ່ານອອກສຽງ (Teaching Pronunciation)

ສົມຍົດ ເມ່ນແຍ້ມ (2530) ການສອນອ່ານອອກສຽງເປັນເລື່ອງສຳຄັນຫລາຍໃນການສອນພາສາອັງກິດ ເນື່ອງຈາກສຽງໃນພາສາອັງກິດມາເໝືອນກັບສຽງໃນພາສາໄທ ການອອກສຽງໄດ້ຖືກຕ້ອງຈະເຮັດໃຫ້ເວົ້າພາສາອັງກິດໄດ້ດີເມື່ອຕິດຕໍ່ກັບເຈົ້າຂອງພາສາຈະເຮັດໃຫ້ເຈົ້າຂອງພາສາອັງກິດເຂົ້າໃຈ ຊຶ່ງມີຂັ້ນຕອນການສອນຢ່າງນ້ອຍ 4 ຂັ້ນຕອນດັ່ງນີ້

1. ຄູອອກສຽງໃຫ້ນັກຮຽນຟັງ ແລະ ຂຽນສັນຍາລັກ (Symbol) ເທິງສອນດານດຳຫລື

ບັດລະຄຳພື້ນ

2. ການໃຫ້ນັກຮຽນແຍກສຽງທີ່ແຕກຕ່າງ (Different sound)
3. ຄູອອກສຽງໃຫ້ນັກຮຽນ ແລ້ວນັກຮຽນອອກສຽງຕາມ
4. ນັກຮຽນອອກສຽງເອງ ຄື ອາດຊີ້ໄປທີ່ຕົວອັກສອນ , ສັນຍາລັກ ຫາກນັກຮຽນ
5. ອອກສຽງຜິດ ຄູແກ້ໄຂໃຫ້ຖືກຕ້ອງ

2.3 ການວັດ ແລະ ປະເມີນຜົນດ້ານການອ່ານ

ເພື່ອໃຫ້ການອ່ານມີປະສິດທິຖານພາບ ຄູ່ສອນຈຳເປັນຕ້ອງມີການວັດ ແລະ ປະເມີນຜົນຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດວ່າມີຄວາມກ້າວໜ້າພຽງໃດຢູ່ຕະຫລອດເວລາ ການວັດ ແລະ ປະເມີນຜົນການອ່ານຂອງຂຽນຈຶ່ງມີປະໂຫຍດຫລາຍ

ນິບເຈົ້າ ບຸນມາຟິລາ (2540) ກ່າວວ່າ ການປະເມີນຜົນການອ່ານຢ່າງຖືກຕ້ອງຈຳເປັນຕ້ອງອາໄສເຄື່ອງມືປະເມີນຜົນການອ່ານຕໍ່ໄປນີ້

1. ການໃຊ້ຂໍ້ສອບ ມີທັງແບບອັດໄນ ແລະ ປິນໄນ
2. ການໃຊ້ແບບບັນທຶກວັດພຶດຕິກຳຈາກການສັງເກດ ການຊັກຖາມຫລືສຳຖາມພາດ

3. ເອກະສານກ່ຽວກັບການສອນພາສາອັງກິດໂດຍໃຊ້ແບບຝຶກທັກສະ

3.1 ຄວາມຫມາຍ ແລະ ຄວາມສຳຄັນຂອງແບບຝຶກທັກສະ

ແບບຝຶກຫລືແບບຝຶກຫັດເປັນສື່ການຮຽນການສອນປະເພດໜຶ່ງທີ່ໃຫ້ນັກຮຽນໄດ້ຝຶກປະຕິບັດເພື່ອໃຫ້ເກີດຄວາມຮູ້ຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ທັກສະເພີ່ມເຕີມຂຶ້ນ ສ່ວນໃຫຍ່ຫນັງສືຮຽນຈະມີແບບຝຶກຫັດທ້າຍບົດຮຽນ ໃນບາງວິຊາແບບຝຶກຫັດຈະມີລັກສະນະເປັນແບບຝຶກປະຕິບັດ (ສຳນັກງານຄະນະກຳມະການການສຶກສາແຫ່ງຊາດ, 2537: 147)

ສະໜອງ ຄຳຟື້ນສີ (2537: 147) ກ່າວວ່າ ແບບຝຶກຫັດເປັນສິ່ງທີ່ຊ່ວຍໃຫ້ນັກຮຽນປະສົບຜົນສຳເລັດໃນການຮຽນການສອນ ດັ່ງນັ້ນແບບຝຶກຫັດຈະມີລັກສະນະທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມສະໝຸກ-ສະໜານ ຄວາມພໍໃຈໃນການຮຽນໃຫ້ກັບນັກຮຽນ

ສອນຈິລັດນ໌ ຫງິສ໌ປະສິງ (2534) ກ່າວວ່າ ແບບຝຶກເປັນອຸປະກອນການຮຽນການສອນຢ່າງໜຶ່ງທີ່ຄູ່ໃຊ້ຝຶກທັກສະ ຫລັງຈາກທີ່ນັກຮຽນໄດ້ຮຽນເນື້ອຫາຈາກບົດຮຽນແລ້ວ ໂດຍສ້າງຂຶ້ນເພື່ອ

ເສີມທັກສະໃຫ້ແກ່ນັກຮຽນ ມີລັກສະນະເປັນແບບຝຶກຫັດທີ່ມີກິດຈະກຳໃຫ້ນັກຮຽນສອນທຳ ໂດຍມີຈຸດ
ມຸ້ງໝາຍເພື່ອພັດທະນາຄວາມສາມາດຂອງນັກຮຽນ

ວິນສຸດາ ບຸຍົຍໄວໂລດນ໌ (2536) ກ່າວວ່າ ແບບຝຶກຫັດເປັນສື່ການສອນທີ່ຈັດເຮັດຂຶ້ນເພື່ອໃຫ້
ຜູ້ຮຽນໄດ້ສຶກສາ ເຮັດຄວາມເຂົ້າໃຈ ຝຶກຝົນຈົນເກີດແນວຄິດທີ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ເກີດທັກສະໃນເລື່ອງໃດ
ເລື່ອງໜຶ່ງ ນອກຈາກນັ້ນແບບຝຶກຫັດຍັງເປັນເຄື່ອງບົ່ງຊີ້ໃຫ້ຄູຮູ້ວ່າຜູ້ຮຽນຫລືຜູ້ໃຊ້ແບບຝຶກຫັດມີຄວາມຮູ້
ຄວາມເຂົ້າໃຈໃນບົດຮຽນ ແລະ ສາມາດນຳຄວາມຮູ້ນັ້ນໄປໃຊ້ໄດ້ຫລາຍນ້ອຍພຽງໃດ ຜູ້ຮຽນມີຈຸດເດັ່ນທີ່
ຄວນສົ່ງເສີມຫລືຈຸດດ້ອຍທີ່ຄວນປັບ-ປຸງ ແກ້ໄຂກົງໃດ ຢ່າງໃດ ແບບຝຶກຫັດຈຶ່ງເປັນເຄື່ອງມືສຳຄັນທີ່ຄູ
ທຸກຄົນໃຊ້ໃນການກວດສອບຄວາມຮູ້ ຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ພັດທະນາທັກສະຂອງນັກຮຽນໃນວິຊາ
ຕ່າງ ໆ

ຈາກຄວາມເຫັນຂອງນັກວິຊາການດັ່ງກ່າວ ກ່ຽວກັບຄວາມຫມາຍ ແລະ ຄວາມສຳຄັນຂອງ
ແບບຝຶກຫລືແບບຝຶກຫັດຈຶ່ງພໍສະຫຼຸບໄດ້ວ່າ ແບບຝຶກຫລືແບບຝຶກຫັດ ຄື ສື່ການຮຽນການສອນຊະນິດ
ໜຶ່ງທີ່ໃຊ້ຝຶກທັກສະໃຫ້ກັບຜູ້ຮຽນຫລັງຈາກຮຽນຈົບເນື້ອຫາໃນຊ່ວງໜຶ່ງ ໆ ເພື່ອຝຶກຝົນໃຫ້ເກີດຄວາມຮູ້
ຄວາມເຂົ້າໃຈ ລວມທັງເກີດຄວາມຊຳນານໃນເລື່ອງນັ້ນ ໆ ຢ່າງກວ້າງຂວາງຫລາຍຂຶ້ນ ດັ່ງນັ້ນແບບຝຶກຈຶ່ງ
ມີຄວາມສຳຄັນຕໍ່ຜູ້ຮຽນບໍ່ນ້ອຍໃນການທີ່ຈະຊ່ວຍເສີມສ້າງທັກສະໃຫ້ກັບຜູ້ຮຽນໄດ້ເກີດການຮຽນຮູ້ ແລະ
ເຂົ້າໃຈໄດ້ໄວຂຶ້ນ ຊັດເຈນຂຶ້ນ ກວ້າງຂວາງຂຶ້ນ ເຮັດໃຫ້ການສອນຂອງຄູ ແລະ ການຮຽນຂອງນັກຮຽນ
ປະສົບຜົນສຳເລັດ ຢ່າງມີປະສິດທິຖານພາບພ

3.2 ຫລັກການສ້າງແບບຝຶກທັກສະ

ສິ່ງສຳຄັນທີ່ຄວນຄຳພື້ນນຶງເຖິງການສ້າງແບບຝຶກຄືຂັ້ນຕອນ ແລະ ຫລັກໃນການສ້າງຊຶ່ງ Seel &
Glasgow (1990) ໄດ້ສະເໜີແນະໄວ້ວ່າ ໃນການຈັດສະຖານນະການທາງການຮຽນການສອນນັ້ນ
ສາມາດກຳນົດຂອບເຂດເນື້ອຫາຈາກຫລັກສູດ ໂດຍກຳນົດຈາກຫນ່ວຍການຮຽນຍ່ອຍ ໆ ໄປສູ່ຫນ່ວຍ
ການຮຽນໃຫຍ່ ແຕ່ຢ່າງໃດກໍຕາມໃນການອອກແບບການສອນຫລືການສ້າງແບບຝຶກຄວນຄຳພື້ນນຶງເຖິງອົງ
ປະກອບດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້

1. ເນື້ອຫາທີ່ຄັດເລືອກມາສ້າງແບບຝຶກຕ້ອງອົງຈຸດປະສົງລາຍຶງວິຊາ
2. ກົນວິທີທີ່ໃຊ້ໃນການສອນຕ້ອງອົງທິດສະດີ ແລະ ຜົນການວິໄຈທີ່ມີຜູ້ເຮັດໄວ້ແລ້ວ

3. ການວັດຕ້ອງອີງພຶດຕິກຳການຮຽນຮູ້
4. ຮູ້ຈັກນຳເທັກໂນໂລຢີມາໃຊ້ປະກອບເພື່ອໃຫ້ແບບຝຶກມີປະສິດທິຖານພາບ ແລະ ຄຸ້ມຄ່າ
5. ນອກຈາກນີ້

Bock (1993) ໄດ້ສະເໜີຫຼັກໃນການສ້າງແບບຝຶກດັ່ງນີ້

1. ກ່ອນທີ່ຈະສ້າງແບບຝຶກຈະຕ້ອງກຳນົດໂຄງຮ່າງຄ່າວ ໆ ກ່ອນວ່າຈະຂຽນ
2. ແບບຝຶກກ່ຽວກັບເລື່ອງຫຍັງ ມີຈຸດປະສົງຢ່າງໃດ
3. ສຶກສາເອກະສານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບເລື່ອງທີ່ຈະໃຊ້ສ້າງແບບຝຶກ
4. ຂຽນຈຸດປະສົງເຊິ່ງພຶດຕິກຳ ແລະ ເນື້ອຫາໃຫ້ສອດຄ່ອງກັນ
5. ຈຸດປະສົງເຊິ່ງພຶດຕິກຳອອກເປັນກຳກຳຍ່ອຍ ໂດຍຄຳຟື້ນນຶງເຖິງຄວາມເໝາະສົມ
6. ຂອງຜູ້ຮຽນ ແລະ ລຽງກິດຈະກຳຫຼັງການທີ່ນັກຮຽນຕ້ອງປະຕິບັດຈາກງ່າຍໄປຫາຍາກ
7. ກຳນົດອຸປະກອນທີ່ຈະໃຊ້ໃນແຕ່ລະຕອນໃຫ້ເໝາະສົມກັບແບບຝຶກ
8. ກຳນົດເວລາທີ່ຈະໃຊ້ໃນແບບຝຶກແຕ່ລະຕອນໃຫ້ເໝາະສົມ
9. ຄວນປະເມີນຜົນກ່ອນ ແລະ ຫຼັງ

ນິຖານພາ ນ້ອຍບຳລຸງ (2518 ອ້າງເຖິງໃນ ກຸດຢາ ແສງເດດ, 2545) ໄດ້ກ່າວເຖິງຫຼັກ
ໃນການສ້າງ ແບບຝຶກດັ່ງນີ້

1. ແບບຝຶກຕ້ອງແຈ່ມແຈ້ງ ແລະ ແໜ້ນ ຄູ່ຈະຕ້ອງອະທິບາຍວິທີເຮັດໃຫ້ຊັດເຈນ ນັກ
ຮຽນເຂົ້າໃຈໄດ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແລະ ກຳນົດຂອບເຂດໃຫ້ແນ່ນອນບໍ່ກວ້າງເກີນໄປ
2. ໃຊ້ພາສາທີ່ເຂົ້າໃຈງ່າຍ ເໝາະສົມກັບໄວ ແລະ ພື້ນຖານຄວາມຮູ້ຂອງນັກຮຽນ
3. ແບບຝຶກຄວນເປັນເລື່ອງທີ່ນັກຮຽນເຄີຍຮຽນມາແລ້ວ ເພາະຄວາມຮູ້ຫຼື

ປະສົບການເດີມ ຍ່ອມເປັນຮາກຖານຂອງປະສົບການໃໝ່ ຊ່ວຍໃຫ້ການຮຽນຮູ້ເປັນໄປໄດ້ງ່າຍ ແລະ ສະ
ດວກຂຶ້ນ

4. ຊີ້ແຈງໃຫ້ນັກຮຽນເຂົ້າໃຈຄວາມສຳຄັນຂອງແບບຝຶກ ເພື່ອໃຫ້ນັກຮຽນເບິ່ງ-ເຫັນ
5. ຄຸນຄ່າອັນເປັນເຄື່ອງເລົ່າໃຈໃຫ້ນັກຮຽນເຮັດສຳເລັດລຸລ່ວງໄປດ້ວຍດີ
6. ຄູ່ຕ້ອງເລົ່າຄວາມສົນໃຈຂອງນັກຮຽນໃຫ້ມີຕໍ່ແບບຝຶກນັ້ນ
7. ຄູ່ເປັນຜູ້ຕັ້ງບັນຫາຂຶ້ນ ແລະ ເປັນບັນຫາທີ່ບໍ່ຍາກເກີນຄວາມສົນໃຈຂອງນັກຮຽນ

8. ແຕ່ເລົ່າຄວາມຢາກຮູ້ຢາກເຫັນ ແລະ ຍິວະ-ໃຫ້-ຮ້າຍໃຫ້ນັກຮຽນຢາກແກ້ບັນຫານັ້ນ
9. ການໃຫ້ນັກຮຽນຮູ້ເຄົ້າໂຄງກ່ອນ ຈະເປັນເຄື່ອງເລົ່າໃຈໃຫ້ນັກຮຽນເຮັດຕໍ່ໄປຈົນ
10. ສໍາເລັດ
11. ເນື່ອງຈາກນັກຮຽນແຕ່ລະຄົນມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນ ແບບຝຶກທີ່ກໍານົດໃຫ້ນັກຮຽນ
12. ເກັ່ງ ນັກຮຽນປານກາງ ແລະ ນັກຮຽນອ່ອນນັ້ນ ຄວນຍາກງ່າຍຕ່າງກັນ ແຕ່ຖ້າຫາກໃຫ້ແບບຝຶກຢ່າງດຽວກັນກໍຄວນພິຈາລະນາດ້ານຄຸນນະຖານພາບຂອງແບບຝຶກໃຫ້ແຕກຕ່າງກັນ ຫລືໃຫ້ນັກຮຽນທີ່ຮຽນອ່ອນມີເວລາເຮັດຫລາຍກວ່າ

ຈາກທີ່ກ່າວມາທັງໝົດຫລັກການສ້າງແບບຝຶກນັ້ນຕ້ອງຄໍາຟື້ນນຶງເຖິງ ຫລັກສູດ ຈຸດປະສົງການຮຽນຮູ້ ຈຶ່ງຄັດເລືອກເນື້ອຫາໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຫລັກສູດ ແລະ ຈຸດປະສົງ ເພື່ອນໍາໄປສ້າງແບບຝຶກ ຊຶ່ງຈະຕ້ອງມີຮູບແບບທີ່ຫລາກຫລາຍ ແລະ ສາມາດສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈໃຫ້ກັບຜູ້ຮຽນ ແລະ ທີ່ສໍາຄັນອີກຢ່າງໜຶ່ງຄືຖານພາລະງານ ແລະ ກິດຈະກຳທີ່ເລືອກໃຊ້ໃນແບບຝຶກຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບຮູບແບບການສອນ

3.3 ຮູບແບບຂອງແບບຝຶກທັກສະ

ສົມເດດ ສີແສງ, ສຸນັນທາ ສຸນທິນປະເສີດ (2543 ອ້າງເຖິງໃນ ກຸດຢາ ແສງເດດ, 2545) ກ່າວວ່າ ຮູບແບບຂອງແບບຝຶກຄວນມີຄວາມຫລາກຫລາຍເພື່ອປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ຜູ້ຮຽນເກີດຄວາມເຢື່ອໜ້າຍ ບໍ່ຢາກເຮັດ ແລະ ໄດ້ສະເໜີຮູບແບບຂອງແບບຝຶກໄວ້ດັ່ງນີ້

1. ແບບຖືກຜິດ ເປັນແບບຝຶກທີ່ເປັນປະໂຫຍກບອກເລົ່າໃຫ້ຜູ້ຮຽນອ່ານແລ້ວເລືອກໃສ່ເຄື່ອງໝາຍຖືກຫລືຜິດຕາມດູລິຍພິນິດຂອງຜູ້ຮຽນ
2. ແບບຈັບຄູ່ ເປັນແບບຝຶກທີ່ປະກອບດ້ວຍຄໍາຟື້ນຖາມຫລືຕົວບັນຫາຊຶ່ງເປັນຕົວຍືນໄວ້ໃນ
3. ສະດີມພໍ້ຊ້າຍມືໂດຍມີທີ່ວ່າງໄວ້ໜ້າຂໍ້ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ຮຽນເລືອກຫາຄໍາຟື້ນຕອບທີ່ກໍານົດໄວ້ໃນສະດີມພໍ້ຂວາມືມາຈັບຄູ່ກັບຄໍາຟື້ນຖາມໃຫ້ສໍ່ຄ່ອງກັນ ໂດຍໃຊ້ໝາຍເລກຄໍາຟື້ນຕອບໄປວາງໄວ້ທີ່ວ່າງໜ້າຂໍ້ຄໍາຟື້ນຖາມ ຫລືຈະໃຊ້ໂຍງເສັ້ນ
4. ແບບເຕີມຄໍາຟື້ນຫລືແບບເຕີມຂໍ້ຄວາມ ເປັນແບບຝຶກທີ່ມີຂໍ້ຄວາມໄວ້ໃຫ້ ແຕ່ຈະເວັ້ນ

5. ຊ່ອງວ່າງໄວ້ໃຫ້ຜູ້ຮຽນເຕີມຄຳພື້ນຫລືຂໍ້ຄວາມທີ່ຂາດຫາຍໄປ ຊຶ່ງຄຳພື້ນທີ່ນຳມາເຕີມອາດໃຫ້ເຕີມຢ່າງອິດສະຫລະຫລືກຳນົດຕົວເລືອກໃຫ້ເຕີມກໍໄດ້
6. ແບບຫລາຍຕົວເລືອກ ເປັນແບບຝຶກເຊິ່ງແບບທົດສອບ ໂດຍມີ 2 ສ່ວນ ຄືສ່ວນທີ່ເປັນ
7. ຄຳພື້ນຖາມ ຊຶ່ງຈະຕ້ອງເປັນປະໂຫຍກຄຳພື້ນຖາມທີ່ສົມບູນຊັດເຈນ ສ່ວນທີ່ 2 ເປັນຕົວເລືອກ ຄືຄຳພື້ນຕອບຊຶ່ງອາດມີ
8. ຕົວເລືອກກໍໄດ້ ຕົວເລືອກທັງໝົດຈະມີຕົວເລືອກທີ່ຖືກຕ້ອງທີ່ສຸດພຽງຕົວດຽວສ່ວນທີ່ເຫລືອເປັນຕົວລວງ
9. ແບບອັດຕາໄນ ຄືຄວາມລຽງເປັນແບບຝຶກທີ່ມີຕົວຄຳພື້ນຖາມ ຜູ້ຮຽນຂຽນບັນລະຍາຍຕອບ
10. ຢ່າງເສລີ ບໍ່ຈຳກັດຄຳພື້ນຕອບ ແຕ່ຈຳກັດໃນເລື່ອງເວລາ ອາດໃຊ້ໃນຮູບຄຳພື້ນຖາມທົ່ວໄປຫລືເປັນຄຳພື້ນສັ່ງໃຫ້ຂຽນເລື່ອງລາວຕ່າງ ໆ ກຳນົດເວລາທີ່ຈະໃຊ້ໃນແບບຝຶກແຕ່ລະຕອນໃຫ້ເໝາະສົມກໍໄດ້

3.4 ລັກສະນະຂອງແບບຝຶກທັກສະທີ່ດີ

ກຸດຢາ ແສງເດດ (2545) ກ່າວວ່າ ແບບຝຶກທີ່ດີຄວນມີລັກສະນະດັ່ງນີ້

1. ກ່ຽວຂ້ອງກັບເລື່ອງທີ່ຮຽນມາແລ້ວ
2. ເໝາະສົມກັບໄວລະດັບຊັ້ນຂອງຜູ້ຮຽນ
3. ມີຄຳພື້ນຊື່ແຈງສັ້ນ ໆ ເພື່ອໃຫ້ເຂົ້າໃຈງ່າຍ
4. ໃຊ້ເວລາທີ່ເໝາະສົມ
5. ມີສິ່ງທີ່ໜ້າສົນໃຈ ແລະ ທ້າທາຍໃຫ້ສະແດງຄວາມສາມາດ
6. ຄວນມີຂໍ້ສະເໜີແນະໃນການໃຊ້
7. ມີໃຫ້ເລືອກຕອບຢ່າງຈຳກັດ ແລະ ຕອບຢ່າງເສລີ
8. ຖ້າເປັນແບບຝຶກທີ່ຕ້ອງການໃຫ້ຜູ້ຮຽນສຶກສາດ້ວຍຕົນເອງແບບຝຶກຄວນມີຫລາຍ
9. ຮູບແບບ
10. ຄວນໃຊ້ພາສາງ່າຍ ໆ ຝຶກໃຫ້ຄິດ ແລະ ສະໜຸກ-ສະໜານ

ນອກຈາກນີ້ ອາລິຍ໌ ວາດນ໌ອຳນວຍ (2545) ໄດ້ກ່າວວ່າ ແບບຝຶກທີ່ດີຄວນມີລັກສະນະດັ່ງນີ້ ຄື ການສ້າງຕ້ອງຄຳຟື້ນນຶງເຖິງຫຼັກຈິດວິທະຍາ ຄວນສ້າງໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບ ຄວາມຕ້ອງການຂອງຜູ້ຮຽນ ແລະ ຄວນຈັດເນື້ອຫາໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບ ຄວາມຕ້ອງການຂອງຜູ້ຮຽນ ແລະ ຄວນຈັດເນື້ອຫາໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບເນື້ອຫາບົດຮຽນທີ່ຮຽນມາແລ້ວ ທັງນີ້ຕ້ອງຄຳຟື້ນນຶງເຖິງຄວາມເໝາະສົມກັບໄວ ແລະ ຄວາມສາມາດຂອງຜູ້ຮຽນ ໂດຍໃຊ້ເວລາຢ່າງເໝາະສົມກັບແບບຝຶກນັ້ນ ໆ ທັງນີ້ທາກຈະມີຄຳຟື້ນຊື້ແຈ້ງກ່ຽວກັບຄວາມສົນ ແລະ ໃຊ້ພາສາທີ່ງ່າຍຕໍ່ການເຮັດຄວາມເຂົ້າໃຈ ແບບຝຶກຄວນມີລັກສະນະທີ່ທ້າທາຍຄວາມສາມາດ ດຶງດູດຄວາມສົນໃຈທີ່ຈະເຮັດ ການສ້າງແບບຝຶກຄວນມີຫຼາກຫຼາຍຮູບແບບເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຜູ້ຮຽນເກີດຄວາມເປື້ອໜ້າຍ ຄວນມີລາຄາຖືກຫຼາຍ ສາມາດນຳໄປໃຊ້ໃນຊີວິດປະຈຳ-ວັນໄດ້

ວິນສຸດາ ບຸຍິຍ໌ໄວໂລດນ໌ (2536) ກ່າວແນະນຳໃຫ້ຜູ້ສ້າງແບບຝຶກໄດ້ຢຶດລັກສະນະຂອງແບບຝຶກທີ່ດີ ໄວ້ດັ່ງນີ້

1. ແບບຝຶກທີ່ດີຄວນມີຄວາມຊັດເຈນທັງຄຳຟື້ນສັ່ງ ແລະ ວິທີເຮັດ ສັງຫຼີດົວຢ່າງສະແດງວິທີເຮັດທີ່ໃຊ້ບໍ່ຄວນຍາວເກີນໄປ ເພາະຈະເຮັດໃຫ້ເຂົ້າໃຈຍາກ ຄວນປັບ-ປຸງໄດ້ງ່າຍ ເໝາະສົມກັບຜູ້ໃຊ້ ທັງນີ້ເພື່ອໃຫ້ນັກຮຽນສາມາດສຶກສາໄດ້ດ້ວຍຕົນເອງໄດ້ຖ້າຕ້ອງການ
2. ແບບຝຶກທີ່ດີຄວນມີຄວາມຫມາຍຕໍ່ຜູ້ຮຽນ ແລະ ກົງຕາມຈຸດມຸ້ງໝາຍຂອງການຝຶກ
3. ລົງທຸນນ້ອຍ ໃຊ້ໄດ້ດີນ ແລະ ທັນສະໄໝຢູ່ສະເໝີ
4. ພາສາ ແລະ ຖານພາບທີ່ໃຊ້ໃນແບບຝຶກຫັດຄວນເໝາະສົມກັບໄວ ແລະ ພື້ນຖານຄວາມຮູ້
5. ຂອງຜູ້ຮຽນ
6. ແບບຝຶກຫັດທີ່ດີຄວນແຍກຝຶກເປັນເລື່ອງ ໆ ແຕ່ລະເລື່ອງບໍ່ຄວນຍາວເກີນໄປແຕ່ຄວນ
7. ມີກິດຈະກຳຫຼາຍຮູບແບບ ເພື່ອເລົ່າໃຫ້ນັກຮຽນເກີດຄວາມສົນໃຈ ແລະ ບໍ່ໜ້າເປື້ອໜ້າຍໃນການເຮັດ ແລະ ເພື່ອຝຶກທັກສະໃດທັກສະໜຶ່ງຈົນເກີດຄວາມຊຳນານ
8. ແບບຝຶກທີ່ດີຄວນມີທັງແບບກຳນົດຄຳຟື້ນຕອບໃຫ້ ແບບໃຫ້ຕອບໂດຍເສລີ
9. ການເລືອກໃຊ້ຄຳຟື້ນ ຂໍ້ຄວາມ ຫລືຮູບຖານພາບໃນແບບຝຶກຫັດ ຄວນເປັນສິ່ງທີ່ນັກຮຽນຄຸ້ນເຄີຍ ແລະ ກົງກັບຄວາມໃນໃຈຂອງນັກຮຽນ ເພື່ອວ່າແບບຝຶກຫັດທີ່ສ້າງຂຶ້ນຈະໄດ້ກໍ່

ໃຫ້ເກີດຄວາມເພີດເພີນ ແລະ ພໍໃຈແກ່ຜູ້ໃຊ້ ຊຶ່ງກົງກັບຫລັກການຮຽນຮູ້ທີ່ວ່າ ຂຽນມັກ
ຈະຮຽນຮູ້ໄດ້ໄວໃນການສອນທຳທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມພຶ້ງພໍໃຈ

10. ແບບຝຶກຫັດທີ່ດີຄວນເປີດໂອກາດໃຫ້ຜູ້ຮຽນໄດ້ສຶກສາດ້ວຍຕົນເອງ ໃຫ້ຮູ້ຈັກຄົ້ນຄວ້າ
11. ລວມລວມສິ່ງທີ່ພົບເຫັນເລື້ອຍ ໆ ຫລືທີ່ຕົວເອງເຄີຍໃຊ້ ຈະເຮັດໃຫ້ນັກຮຽນເຂົ້າໃຈເລື່ອງ
ນັ້ນ ໆ ຫລາຍຍິ່ງຂຶ້ນ ແລະ ຮູ້ຈັກນຳຄວາມຮູ້ໄປໃຊ້ໃນຊີວິດປະຈຳ-ວັນໄດ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງ ມີ
ຫລັກການ ແລະ ເບິ່ງ-ເຫັນວ່າສິ່ງທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຝຶກຝົນນັ້ນມີຄວາມຫມາຍຕໍ່ພວກເຂົາ
ຕະຫລອດໄປ
12. ແບບຝຶກຫັດທີ່ດີ ຄວນຕອບສະຫນອງຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງບຸກຄົນ ຜູ້ຮຽນແຕ່ລະ
13. ຄົນມີຄວາມແຕກຕ່າງໃນຫລາຍ ໆ ດ້ານ ເຊັ່ນ ຄວາມຕ້ອງການ ຄວາມສົນໃຈ ຄວາມ
ພ້ອມ ລະດັບສະຕິປັນຍາ ແລະ ປະສົບການ ແລະ ອື່ນ ໆ ສະນັ້ນການເຮັດແບບຝຶກຫັດ
ແຕ່ລະເລື່ອງຄວນຈັດເຮັດໃຫ້ຫລາຍພໍ ແລະ ມີທຸກລະດັບ ຕັ້ງແຕ່ງ່າຍ ປານກາງຈົນເຖິງລະ
ດັບຄ່ອນຂ້າງຍາກ ເພື່ອວ່າທັງຂຽນເກັ່ງ ກາງ ແລະ ອ່ອນ ຈະໄດ້ເລືອກເຮັດໄດ້ຕາມຄວາມ
ສາມາດ ທັງນີ້ເພື່ອໃຫ້ຂຽນທຸກຄົນປະສົບຜົນສຳເລັດໃນການເຮັດແບບຝຶກຫັດ
14. ແບບຝຶກຫັດທີ່ດີ ຄວນສາມາດເລົ່າຄວາມສົນໃຈຂອງນັກຮຽນໄດ້ຕັ້ງແຕ່ໜ້າປົກໄປ
15. ຈົນເຖິງໜ້າສຸດທ້າຍ
16. ແບບຝຶກຫັດທີ່ດີຄວນໄດ້ຮັບການປັບ-ປຸງຄອບຄູ່ໄປກັບຫນັງສືຮຽນຢູ່ສະເໝີ ແລະ
17. ຄວນໃຊ້ໄດ້ດີທັງໃນ ແລະ ນອກຫ້ອງຮຽນ
18. ແບບຝຶກຫັດທີ່ດີຄວນເປັນແບບຝຶກຫັດທີ່ສາມາດປະເມີນ ແລະ ຈຳແນກຄວາມ
19. ຈະເລີນງອກງາມຂອງຂຽນໄດ້ດ້ວຍ

ຂັ້ນທະໄຊ ມະຫາໂພທິ (2535 : 20) ກ່າວວ່າ ລັກສະນະຂອງແບບຝຶກທີ່ດີຄວນປະກອບ
ດ້ວຍ

1. ມີເນື້ອຫາທີ່ກົງກັບຈຸດປະສົງ
2. ກິດຈະກຳເໝາະສົມກັບລະດັບຫລັກຄວາມສາມາດຂອງນັກຮຽນ
3. ມີຖານພາບປະກອບ ມີການວາງຟອລ໌ມະທີ່ດີ
4. ມີທີ່ວ່າງເໝາະສົມສຳລັບຝຶກຂຽນ
5. ໃຊ້ເວລາທີ່ເໝາະສົມ

6. ທ້າທາຍຄວາມສາມາດຂອງຜູ້ຮຽນ ແລະ ສາມາດນຳໄປຝຶກດ້ວຍຕົນເອງໄດ້

ບະຫລິຣ (Brook. 1964: 212-215) ໄດ້ສະເໜີຮູບແບບຝຶກໄວ້ຫລາຍຊະນິດທີ່ເປັນ
ປະໂຫຍດ

ໃນການຝຶກທັກສະທາງພາສາ ມີດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້

1. ການລຽນຄຳຟື້ນ (Repetition) ຝຶກໂດຍໃຫ້ນັກຮຽນລຽນແບບຄູ
2. ການປ່ຽນໂຄງສ້າງຂອງປະໂຫຍກ (Transformation)
3. ການແທນທີ່ຂອງຄຳຟື້ນໂດຍປ່ຽນຄຳຟື້ນນາມເປັນສັບນາມ (Replacement)
4. ແຕ່ງບົດໂຕ້ຕອບ (Rejoinder) ໃຫ້ນັກຮຽນແຕ່ງປະໂຫຍກໂຕ້ຕອບປະໂຫຍກທີ່
5. ກຳນົດໃຫ້
6. ການຮຽບຮຽງຂໍ້ຄວາມໃໝ່ (Restatement) ຫລືຫາຂໍ້ຄວາມມາເຕີມ
7. ຈາກຮູບແບບລັກສະນະຂອງແບບຝຶກທີ່ກ່າວມາຂ້າງຕົ້ນ ຈະເຫັນວ່າມີຫລາກຫລາຍ

ລັກສະນະ ຜູ້ສ້າງແບບຝຶກ

8. ເອງຈະຕ້ອງເລືອກຮູບແບບທີ່ເໝາະສົມກັບຈຸດປະສົງໃນການສ້າງແບບຝຶກນັ້ນ ໆວ່າເຮົາ
ຕ້ອງການທີ່ຈະຝຶກທັກສະໃດກັບນັກຮຽນ ເນື້ອຫາສາລະສຳຄັນຂອງຫລັກສູດ ໄວຂອງຜູ້ຮຽນ ທັງນີ້ຈະ
ຢຶດຫລັກການພັດທະນາການຂອງຜູ້ຮຽນ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ແບບຝຶກທັກສະທີ່ມີຄຸນນະຖານພາບ ແລະ ມີປະສິດ
ທິຖານພາບ

4. ແນວຄິດ ແລະ ທິດສະດີທີ່ກ່ຽວກັບການສອນທັກສະການອ່ານ ວິຊາພາສາອັງກິດໂດຍໃຊ້ແບບຝຶກທັກສະ

ການສອນອ່ານໂດຍໃຊ້ແບບຝຶກທັກສະ ຜູ້ວິໄຈໄດ້ຢຶດທິດສະດີການຮຽນຮູ້ ແລະ ຫລັກການຮຽນ
ຮູ້ ດັ່ງນີ້

1. ທິດສະດີການຮຽນຮູ້ຂອງ Thorndike

Thorndike ໄດ້ເປັນຜູ້ໃຫ້ກຳເນີດທິດສະດີການຮຽນຮູ້ທີ່ເນັ້ນຄວາມສຳພັນເຊື່ອມໂຍງລະຫວ່າງສິ່ງເລົ່າ (S) ກັບການຕອບສະຫນອງ (R) ພວກເຂົາເຊື່ອວ່າການຮຽນຮູ້ຈະເກີດຂຶ້ນໄດ້ຕ້ອງສ້າງສິ່ງເຊື່ອມໂຍງຫລືພັນທະລະຫວ່າງສິ່ງເລົ່າກັບການຕອບສະຫນອງ ຊຶ່ງທິດສະດີການຮຽນຮູ້ຂອງ Thorndike ມີຢູ່ 3 ຂໍ້ຄື

1) ກົດແຫ່ງຄວາມພ້ອມ (Law of readiness) ກ່າວເຖິງຄວາມພ້ອມຂອງຜູ້ຮຽນທັງຮ່າງກາຍ ຈິດໃຈ ທາງຮ່າງກາຍ ໝາຍເຖິງຄວາມພ້ອມທາງວຸທິຖານພາວະ ແລະ ອະໄວຍະວະຂອງຮ່າງກາຍ ເຊັ່ນ ຫູ ແລະ ຕາ ທາງຈິດໃຈໝາຍເຖິງຄວາມພ້ອມທີ່ເກີດຈາກຄວາມພິພິພິຈາລະນາເປັນສຳຄັນ ຄືຖ້າເກີດຄວາມພິພິຈາລະນາຈະນຳໄປສູ່ການຮຽນຮູ້ ຖ້າບໍ່ເກີດຄວາມພິພິຈາລະນາຈະເຮັດໃຫ້ການຮຽນຮູ້ຢຸດຊະກັກໄປໄດ້

2) ກົດແຫ່ງການຝຶກຫັດ (Law of exercise) ກ່າວເຖິງຄວາມຫມັ້ນຄົງຂອງການເຊື່ອມໂຍງລະຫວ່າງສິ່ງເລົ່າກັບຕອບສະຫນອງທີ່ຖືກຕ້ອງ ໂດຍການຝຶກຫັດເຮັດຊ້ຳເລື້ອຍ ໆ ຍ່ອມເຮັດໃຫ້ເກີດການຮຽນຮູ້ໄດ້ດີນ ແລະ ຄົງທາງາວນ

3) ກົດແຫ່ງຜົນ (Law of effect) ກ່າວເຖິງຜົນທີ່ໄດ້ຮັບ ເມື່ອສະແດງພຶດຕິກຳການຮຽນຮູ້ແລ້ວວ່າ ຖ້າໄດ້ຮັບຜົນທີ່ພໍໃຈ ອິນທິກຳຢາກຈະຮຽນຮູ້ຕໍ່ໄປ ແຕ່ຖ້າໄດ້ຮັບຜົນທີ່ບໍ່ພໍໃຈ ອິນທິກຳບໍ່ຢາກຮຽນຮູ້ ຫລືເກີດຄວາມເປື້ອນໜ້າຍຕໍ່ການຮຽນຮູ້ຈາກທິດສະດີການຮຽນຮູ້ຂອງ Thorndike ທັງ 3 ຂໍ້ດັ່ງທີ່ກ່າວມານີ້ ຜູ້ວິໄຈໄດ້ນຳມາປະຍຸກຕິໃຊ້ທັງ 3 ຂໍ້ ກ່າວຄື ຈາກກົດຂໍ້ທີ່ 3.1 ຂອງ Thorndike ກ່າວເຖິງ ກົດແຫ່ງຄວາມພ້ອມ ຜູ້ວິໄຈໄດ້ນຳໄປໃຊ້ທຸກຂັ້ນຕອນຂອງການສອນເພາະຜູ້ວິໄຈເຊື່ອວ່າຂຽນຈະຮຽນຮູ້ໄດ້ດີຈະຕ້ອງມີຄວາມພ້ອມກ່ອນ ຊຶ່ງເປັນປະເດັນສຳຄັນທີ່ຜູ້ສອນທຸກຄົນກໍຕ້ອງຕະຫນົກກ່າວຄືບໍ່ວ່າຈະເປັນຂັ້ນນຳ ຂັ້ນສອນ ຂັ້ນສະຫຼຸບ ແລະ ຂັ້ນວັດຜົນ ແລະ ປະເມີນຜົນ ຜູ້ຮຽນຈະຕ້ອງມີຄວາມພ້ອມທັງສິ້ນ ສ່ວນກົດຂໍ້ທີ່ 3.2 ກົດແຫ່ງການປະຕິບັດ ຜູ້ວິໄຈກໍໄດ້ນຳມາປະຍຸກຕິໃຊ້ກັບຂັ້ນສອນໃນຂັ້ນຕອນການຝຶກປະຕິບັດ ຈາກກົດຂໍ້ທີ່ 3.3 ກົດແຫ່ງຜົນ ຜູ້ວິໄຈໄດ້ນຳໄປໃຊ້ເຊັ່ນກັນ ຄື ໄດ້ນຳໄປປະຍຸກຕິໃຊ້ໃນຂັ້ນສະຫຼຸບການສອນ

ໄພບູນຍ໌ ເທວລັກສ໌ (2540) ໄດ້ກ່າວເຖິງກົດການຝຶກຫັດໄວ້ວ່າ ການຝຶກຫັດໃຫ້ບຸກຄົນເຮັດກິດຈະກຳຕ່າງ ໆ ນັ້ນ ຜູ້ຝຶກຈະຕ້ອງຄວບຄຸມ ແລະ ຈັດສະຖານພາບການໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບວັດຖຸປະສົງຂອງຕົນເອງ ບຸກຄົນຈະຖືກກຳນົດລັກສະນະພຶດຕິກຳທີ່ສະແດງອອກ

ດັ່ງນັ້ນ ຜູ້ສ້າງແບບຝຶກຈຶ່ງຈະຕ້ອງກຳນົດກິດຈະກຳຕະຫລອດຈົນຄຳພີ້ນສັ່ງຕ່າງ ໆ ໃນແບບຝຶກໃຫ້ຜູ້ຝຶກ ໄດ້ສະແດງພຶດຕິກຳສອດຄ່ອງກັບວັດຖຸປະສົງທີ່ຜູ້ສ້າງຕ້ອງການ

2. ທິດສະດີພຶດຕິກຳນິຍົມຂໍ້ກົດກົນເນີລ໌

ຊຶ່ງມີຄວາມເຊື່ອວ່າສາມາດຄວບຄຸມບຸກຄົນໃຫ້ເຮັດຕາມຄວາມປະສົງ ຫລືແນວທາງທີ່ກຳນົດໄດ້ ໂດຍບໍ່ຕ້ອງຄຳພີ້ນນຶງເຖິງຄວາມຮູ້ສຶກທາງຈິດໃຈຂອງບຸກຄົນຜູ້ນັ້ນວ່າຈະຮູ້ສຶກນຶກຄິດຢ່າງໃດ ໂດຍມີການ ເສີມແຮງເປັນຕົວການເມື່ອບຸກຄົນຕອບສະຫນອງການເລົ່າຂອງສິ່ງເລົ່າຄອບຄູ່ກັນໃນຊ່ວງເວລາທີ່ເໝາະສົມ ສິ່ງເລົ່ານັ້ນຈະປົນປົວລະດັບຫລືເພີ່ມການຕອບສະຫນອງໃຫ້ເຂັ້ມຂຶ້ນ

3. ວິທີການສອນຂອງກາເຢ

ຊຶ່ງມີຄວາມເຫັນວ່າ ການຮຽນຮູ້ມີລຳດັບຂຶ້ນ ແລະ ຜູ້ຮຽນຈະຕ້ອງຮຽນຮູ້ເນື້ອຫາທີ່ງ່າຍໄປຫາຍາກ

ພັນນີ ຊ. ເຈນຈິດ (2538) ໄດ້ກ່າວເຖິງແນວຄິດຂອງກາເຢ ໄວ້ດັ່ງນີ້ການຮຽນຮູ້ມີລຳດັບຂຶ້ນ ດັ່ງນັ້ນກ່ອນທີ່ຈະສອນຂຽນແກ້ບັນຫາໄດ້ນັ້ນ ຂຽນຈະຕ້ອງຮຽນຮູ້ຄວາມຄິດລວມຍອດ ຫລືກົດເກນມາ ກ່ອນ ຊຶ່ງໃນການສອນໃຫ້ຂຽນໄດ້ຄວາມຄິດລວມຍອດຫລືກົດເກນນັ້ນ ຈະເຮັດໃຫ້ຂຽນເປັນຜູ້ສະຫຼຸບ ຄວາມຄິດລວມຍອດດ້ວຍຕົນເອງແທນທີ່ຄູ່ຈະເປັນຜູ້ບອກ ການສ້າງແບບຝຶກຈຶ່ງຄວນຄຳພີ້ນນຶງເຖິງການ ຝຶກຕາມລຳດັບຂຶ້ນຈາກງ່າຍໄປຫາຍາກ

ໂດຍສະຫຼຸບແລ້ວຜູ້ວິໄຈກຳໄດ້ນຳແນວຄິດຂອງທິດສະດີຕ່າງ ໆ ທີ່ໄດ້ກ່າວມາໄປໃຊ້ໃນທຸກຂັ້ນ ຕອນທັງຂັ້ນນຳ ຂັ້ນສອນ ຂັ້ນສະຫຼຸບ ແລະ ຂັ້ນວັດຜົນ ແລະ ປະເມີນຜົນ ທັງນີ້ກໍເພື່ອໃຫ້ຜູ້ຮຽນໄດ້ເກີດ ການຮຽນຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງ ແລະ ມີແຮງກະຕຸ້ນໃນການທີ່ຈະຮັກການອ່ານໃຫ້ຫລາຍທີ່ສຸດ

5. ງານວິໄຈທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ

5.1 ງານວິໄຈຕ່າງປະເທດ

ວິໄລລັດນ໌ ວະສຸລິຍ໌ (2545) ສຶກສາການພັດທະນາແບບຝຶກເສີມທັກສະການອ່ານພາສາອັງກິດ ໂດຍໃຊ້ເອກະສານຈົງກ່ຽວກັບທ້ອງຖິ່ນ ໃນລາຍວິຊາ ອ 0112 ສຳລັບນັກຮຽນຊັ້ນມັດຍົມສຶກສາປີທີ່ 6 ໂຮງຮຽນພິບູນວິທະຍາໄລ ແຂວງລົບບຸລີ ກຸ່ມຕົວຢ່າງຈຳນວນ 45 ຄົນ ຜົນການວິໄຈພົບວ່າ 1.

ປະສິດທິຖານພາບຂອງແບບຝຶກທັກສະການອ່ານພາສາອັງກິດໂດຍໃຊ້ເອກະສານຈິງກ່ຽວກັບທ້ອງຖິ່ນ ມີ
ຄ່າເທົ່າກັບ 87.80/80.50 2. ຄວາມສາມາດໃນການອ່ານພາສາອັງກິດຂອງນັກຮຽນຫຼັກການໃຊ້ແບບ
ຝຶກເສີມທັກສະ ການອ່ານສູງກວ່າກ່ອນການໃຊ້ແບບຝຶກຢ່າງມີໄນສໍາຄັນທາງສະຖິດທີ່ລະດັບ 0.05
ແລະ 3. ນັກຮຽນມີຄວາມຄິດເຫັນທີ່ດີຕໍ່ແບບຝຶກທັກສະການອ່ານພາສາອັງກິດໂດຍໃຊ້ເອກະສານຈິງກ່ຽວ
ກັບທ້ອງຖິ່ນທີ່ຜູ້ວິໄຈສ້າງຂຶ້ນ

ອິນຊິນ ວົງສ໌ສາ (2548) ໄດ້ສຶກສາການພັດທະນາກິດຈະກຳການຮຽນຮູ້ໃນກຸ່ມສາລະການ
ຮຽນຮູ້ຖານພາສາຕ່າງປະເທດ (ວິຊາພາສາອັງກິດ) ໂດຍໃຊ້ນິທານພື້ນເຮືອນອີສານເປັນສີ່ ສໍາລັບນັກ
ຮຽນຊ່ວງຊັ້ນທີ 3 (ຊັ້ນມັດຍົມສຶກສາປີທີ 2) ກຸ່ມເປົ້າໝາຍ ຈຳນວນ 35 ຄົນ ຜົນການວິໄຈພົບວ່າ
ຜົນສໍາເລັດທາງການຮຽນວິຊາພາສາອັງກິດຂອງນັກຮຽນຫຼັກສູດການທົດລອງວົງຈົນຕາມແຜນການ
ຈັດການຮຽນຮູ້ ໂດຍໃຊ້ນິທານພື້ນເຮືອນອີສານເປັນສີ່ ມີຈຳນວນນັກຮຽນທີ່ສອບຜ່ານເກນຮ້ອຍລະ
70 ຂອງຄະແນນເຕັມ ຈຳນວນ 27 ຄົນ ຄິດເປັນຮ້ອຍລະ 77.14

ສຸຈິຕາ ສາດຕວາຫາ (2541 ອ້າງເຖິງໃນ ລຸ່ງວະນາ ສຸດຈິດຕ໌, 2545) ໄດ້ເຮັດການສຶກສາ
ຜົນສໍາເລັດທາງການຮຽນວິຊາພາສາອັງກິດຂອງນັກຮຽນຊັ້ນປະຖົມສຶກສາປີທີ 6 ໃນຊັ້ນຮຽນທີ່ມີການ
ສອນແບບສີ່ສານໂດຍມີນິທານເປັນອົງປະກອບ ກຸ່ມຕົວຢ່າງຄືນັກຮຽນຊັ້ນປະຖົມສຶກສາປີທີ 6
ຈຳນວນ 30 ຄົນ ແບ່ງເປັນກຸ່ມທົດລອງ 15 ຄົນ ກຸ່ມຄວບຄຸມ 15 ຄົນ ກໍ່ການສອນແບບສີ່ສານທີ່
ມີນິທານເປັນອົງປະກອບ ຈຳນວນ 3 ເລື່ອງ ໃນກຸ່ມທົດລອງສ່ວນກຸ່ມຄວບຄຸມກໍ່ການສອນຕາມຄູ່ມືຄູ
ນິທານທີ່ເລືອກໃຊ້ເປັນນິທານຂອງຊົນຊາດອື່ນ ມີການສັງເກດພຶດຕິກຳລະຫວ່າງຮຽນທັງ 2 ກຸ່ມ ຜົນ
ການວິໄຈສະຫຼຸບໄດ້ວ່ານັກຮຽນໃນກຸ່ມທົດລອງມີຜົນສໍາເລັດທາງການຮຽນສູງກວ່າກຸ່ມຄວບຄຸມ ຊຶ່ງມີ
ຄວາມແຕກຕ່າງກັນຢ່າງມີໄນສໍາຄັນທາງສະຖິດ ທີ່ລະດັບ .05 ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າແນວທາງການຮຽນການ
ສອນແບບສີ່ສານໂດຍມີນິທານເປັນອົງປະກອບ ເປັນແນວການສອນທີ່ດີ ມີປະສິດທິຖານພາບ ສິ່ງຜົນ
ໃຫ້ນັກຮຽນມີຄວາມກ້າວໜ້າ ແລະ ພັດທະນາທັກສະທາງພາສາທັງ 4 ດ້ານ ຈາກການສັງເກດພຶດຕິກຳ
ໃນສອນນະທີ່ຮຽນພົບວ່ານັກຮຽນໃນກຸ່ມທົດລອງມີການສະແດງພຶດຕິກຳທີ່ຢູ່ໃນເກນທີ່ສູງກວ່ານັກຮຽນໃນ
ກຸ່ມຄວບຄຸມ ທັງນີ້ເພາະນັກຮຽນໃນກຸ່ມທົດລອງມີຄວາມສົນໃຈຊຶ່ງມັກເຮັດໃຫ້ສາມາດເຮັດຄວາມເຂົ້າໃຈ
ເນື້ອຫາທີ່ຮຽນໄດ້ດີ

ວິໄລລັກສິນ ລາຈັນທິກ (2548) ໄດ້ສຶກສາການພັດທະນາທັກສະການອ່ານພາສາອັງກິດໂດຍໃຊ້ຫນັງສືກາລ໌ຕູນປະກອບບົດຮຽນສໍາລັບນັກຮຽນຊັ້ນມັດຍົມສຶກສາປີທີ 1 ໂດຍໃຊ້ຮູບແບບການວິໄຈເຊິ່ງປະຕິບັດການ ຜົນການວິໄຈພົບວ່າການຈັດການຮຽນຮູ້ໂດຍໃຊ້ຫນັງສືກາລ໌ຕູນປະກອບບົດຮຽນສົ່ງເສີມໃຫ້ນັກຮຽນໄດ້ຮຽນຮູ້ ແລະ ຝຶກທັກສະການອ່ານພາສາອັງກິດດ້ວຍຕົນເອງ ມີປະຕິສໍາພັນໃນການຊ່ວຍ-ເຫລືອກັນ ໃນການຮຽນຮູ້ ແລະ ຫນັງສືກາລ໌ຕູນໄດ້ຊ່ວຍສອນຕຸ້ນຄວາມສົນໃຈຂອງນັກຮຽນໃຫ້ເກີດຄວາມສອນຕື່ລືລົ້ນ ແລະ ເຂົ້າໃຈບົດຮຽນຫລາຍຢ່າງຂຶ້ນ ຜົນການທົດສອບຜູ້ຮຽນພົບວ່ານັກຮຽນມີການພັດທະນາທາງດ້ານການອ່ານພາສາອັງກິດໃນດ້ານທັກສະການອ່ານອອກສຽງຄິດເປັນຮ້ອຍລະ 68 ຂອງຈໍານວນນັກຮຽນທັງໝົດ ແລະ ດ້ານທັກສະການອ່ານໃນໃຈ ນັກຮຽນທຸກຄົນຜ່ານແກນມາດຕະຖານທີ່ກໍານົດ ດ້ານຄວາມຄິດເຫັນພົບວ່ານັກຮຽນມີຄວາມຄິດເຫັນສອດຄ່ອງກັບການຈັດກິດຈະກຳການຮຽນຮູ້ເພື່ອພັດທະນາທັກສະການອ່ານພາສາອັງກິດໂດຍໃຊ້ຫນັງສືກາລ໌ຕູນປະກອບບົດຮຽນໃນທຸກ ໆ ດ້ານ

ລໍເລີຍ (Lawrey. 1978: 817-A) ໄດ້ສຶກສາຜົນສໍາເລັດຂອງການໃຊ້ແບບຝຶກທັກສະກັບນັກຮຽນລະດັບ 1 ເຖິງລະດັບ 3 ຈຳນວນ 87 ຄົນ ພົບວ່ານັກຮຽນທີ່ໄດ້ຮັບການຝຶກໂດຍໃຊ້ແບບຝຶກທັກສະມີຄະແນນຫລັງການເຮັດແບບຝຶກຫລາຍກວ່າຄະແນນການທົດສອບກ່ອນການເຮັດແບບຝຶກທັກສະ

ແມກພິກ (Mcpeake. 1979: 7199-A) ໄດ້ສຶກສາຜົນການຮຽນຈາກແບບຝຶກຢ່າງເປັນລະບົບ ຕັ້ງແຕ່ເລີ່ມສຶກສາຈົນເຖິງຄວາມໃນການອ່ານ ແລະ ເພດທີ່ມີຕໍ່ຄວາມສາມາດໃນການສະກົດຄໍາຟື້ນຂອງນັກຮຽນຊັ້ນປະຖົມສຶກສາປີທີ 6 ພົບວ່າແບບຝຶກຊ່ວຍປັບ-ປຸງຄວາມສາມາດໃນການສະກົດຄໍາຟື້ນຂອງນັກຮຽນທຸກຄົນແຕ່ເວລາ 12 ອາທິດບໍ່ພຽງພໍທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ເກີດການຖ່າຍໂຍງການຮຽນຮູ້ໃນການສະກົດຄໍາຟື້ນໄປສູ່ຄໍາຟື້ນໃໝ່ທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ສຶກສາ ແລະ ຄະແນນນັກຮຽນຍິງສູງກວ່ານັກຮຽນຊາຍຢ່າງມີໄນສໍາຄັນທາງສະຖິຕິນອກຈາກນີ້ການອ່ານຍັງມີຄວາມສໍາພັນກັບຄວາມສາມາດໃນການສະກົດຄໍາຟື້ນຈາກການສຶກສາງານວິໄຈທັງໃນປະເທດ ແລະ ຕ່າງປະເທດສະຫຼຸບໄດ້ວ່າ ແບບຝຶກທັກສະເປັນສື່ການຮຽນການສອນທີ່ສໍາຄັນສໍາລັບນັກຮຽນ ເຮັດໃຫ້ນັກຮຽນສົນໃຈບົດຮຽນ ເກີດຄວາມສະຫຼຸກ-ສະຫຼານ ເພີດເພີນ ຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຮຽນຮຽນຮູ້ ແລະ ເຂົ້າໃຈບົດຮຽນໄດ້ໄວ ເຮັດໃຫ້ການສອນຂອງຄູ ການຮຽນຂອງນັກຮຽນມີປະສິດທິຖານພາບ ແລະ ນັກຮຽນມີພັດທະນາການທັກສະທາງພາສາໄດ້ດີຢ່າງຂຶ້ນ

ສະຫວັດດິພານິດຍະ 2524) ກ່າວເຖິງຫລັກການສ້າງແບບຝຶກໄວ້ ດັ່ງນີ້

1. ສ້າງໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຫລັກຈິດວິທະຍາ ພັດທະນາການຂອງຂຽນແລະລຳດັບຂັ້ນການຮຽນຮູ້
2. ມີຈຸດປະສົງວ່າຈະຝຶກໃນດ້ານໃດ ແລ້ວຈັດເນື້ອຫາໃຫ້ກົງກັບຈຸດປະສົງທີ່ວາງໄວ້
3. ຈັດເຮັດແບບຝຶກໃຫ້ເປັນໄປຕາມລຳດັບຄວາມຍາກງ່າຍ ເພື່ອໃຫ້ນັກຮຽນມີກຳລັງໃຈ
4. ໃຊ້ຮູບພາບຈູງໃຈຜູ້ຮຽນ ແລະ ຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຮຽນຜ່ອນຄາຍ
5. ຄຳນຶງຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງບຸກຄົນແບ່ງຜູ້ຮຽນຕາມຄວາມສາມາດແລ້ວຈັດເຮັດແບບຝຶກ ເພື່ອສົ່ງເສີມຜູ້ຮຽນແຕ່ລະກຸ່ມຫລື ລາຍບຸກຄົນໄດ້ຍິ່ງດີ
6. ໃນແບບຝຶກຕ້ອງມີຄຳຊີ້ແຈງງ່າຍ ໆ ສັ້ນ ໆ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ຮຽນເຂົ້າໃຈ
7. ແບບຝຶກຕ້ອງມີຄວາມຖືກຕ້ອງທັງໃນແງ່ເນື້ອຫາສາລະ ແລະ ອັກສອນທີ່ຄູ່ຕ້ອງພິຈາລະນາໃຫ້ຖື ຖ້ວນຢ່າໃຫ້ມີຂໍ້ຜິດພາດ
8. ແບບຝຶກຄວນແບ່ງເປັນຊຸດຍ່ອຍ ໆ ແຕ່ລະຊຸດໃຊ້ເວລາບໍ່ດົນຊຶ່ງຈະຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຮຽນເກີດຄວາມ ສົນໃຈຫລາຍກວ່າແບບຝຶກທີ່ໃຊ້ເວລາດົນນອກຈາກນັ້ນຍັງເປັນການກະຕຸ້ນໃຫ້ເກີດການຢາກຮູ້ ຢາກຮຽນ
9. ຄວນເຮັດແບບຝຶກຫລາຍຮູບແບບເພື່ອໃຫ້ຜູ້ຮຽນຮູ້ຢ່າງກວ້າງຂວາງແລະສົ່ງເສີມໃຫ້ເກີດຄວາມ ຄິດ ການໃຊ້ອຸປະກອນຫລືເກມປະກອບແບບຝຶກເປັນແນວທາງກະຕຸ້ນຜູ້ຮຽນທີ່ດີທາງໜຶ່ງ
10. ເມື່ອພົບຂໍ້ຜິດພາດຂອງຜູ້ຮຽນຫລັງຈາກເຮັດແບບຝຶກແລ້ວຄວນໃຫ້ຂໍ້ມູນຍ້ອນກັບເພື່ອແກ້ໄຂ ຜູ້ຮຽນເປັນລາຍກຸ່ມຫລືລາຍບຸກຄລ

ການສ້າງແບບຝຶກຄວນຄຳນຶງເຖິງຫລັກການສຳຄັນດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ຄື

1. ໃຊ້ຫລັກຈິດຕະວິທະຍາ

2. ພາສາງ່າຍ

3.ໃຫ້ຄວາມຫມາຍຕໍ່ຊີວິດ

4.ຄິດໄດ້ໄວ ແລະ ມ່ວນຊື່ນ

5.ດຶງດູດຄວາມສົນໃຈ

6. ເໝາະສົມກັບໄວ ແລະ ຄວາມສາມາດ

ນາຍຊີວິດລີ ຢູສີມາລັກສ໌ (2543) ໄດ້ກໍ່ການວິໄຈໂດຍໃຊ້ຊຸດຝຶກທັກສະການອ່ານຄຳພີນຖານພາສາໄທຍ ຂອງນັກຮຽນຊັ້ນປະຖົມສຶກສາປີທີ 5 ໂຮງຮຽນທານສຳລິດທິ ແຂວງນະນົດບຸລີ ພົບວ່າຊຸດຝຶກທັກສະມີປະສິດທິພາບສູງກວ່າເກນມາຕິນຖານ ຊຶ່ງຄິດໄດ້ເປັນຮ້ອຍລະ 80ເນື່ອງຈາກແບບຝຶກແຍກແຍະເນື້ອຫາແລະຄວາມຮູ້ອອກເປັນຂັ້ນຍ່ອຍ ໆ່ງາຍແກ່ການເຂົ້າໃຈລຽງລຳດັບຕໍ່ເນື່ອງກັນ ເຮັດໃຫ້ນັກຮຽນມີຄະແນນຜົນສຳເລັດຫລັງຮຽນສູງກວ່າກ່ອນຮຽນ ກົງກັບວັດຖຸປະສົງທີ່ຕັ້ງໄວ້

ນາງສິລິລັດນ໌ ສຸພິນລາພັນຄະ (2544)ໄດ້ເຮັດການວິໄຈໂດຍໃຊ້ຊຸດຝຶກໃນການແກ້ບັນຫາການຂຽນຄຳຍາກຂອງນັກຮຽນຊັ້ນປະຖົມສຶກສາປີທີ 4ຂ. ໂຮງຮຽນຊຸມຊົນແຫລມງຸບ ແຂວງຕາດ ພົບວ່າຊຸດຝຶກທັກສະ ມີປະສິດທິພາບປາກົດຜົນການປະເມີນຜູ້ຮຽນກ່ອນຮຽນໄດ້ຄະແນນຄິດເປັນຮ້ອຍລະ 55.17 ແລະ ຫລັງການໃຊ້ຊຸດຝຶກຜູ້ຮຽນໄດ້ຄະແນນຮ້ອຍລະ 82.60

ພິດວັນ ສີປ້ອມ (2550: 128) ໄດ້ໃຫ້ຄວາມຫມາຍວ່າ ເປັນຫນ່ວຍສຽງຫລາຍໆ ຫນ່ວຍສຽງມາລວມກັນເປັນຂໍ້ມູນທີ່ລວບລວມຄວາມຫມາຍ ແລະ ການອອກສຽງຂອງຄຳທີ່ໃຊ້ໃນການສື່ສາລ ຄຳສັບມີອົງປະກອບທີ່ສຳຄັນ2 ປະການຄື ຮູບຄຳ (Form) ແລະຄວາມໝາຍ (Meaning)

ສິດ ແສງທນູ ແລະ ຄິດ ພິງສະທອນ(2541: 35-41) ໄດ້ສະຫຼຸບວ່າຄຳສັບຄື ກຸ່ມສຽງກຸ່ມໜຶ່ງ ຊຶ່ງມີທັງຄວາມຫມາຍໃຫ້ຮູ້ວ່າເປັນຄົນ ສິ່ງຂອງ ອາການ ຫລືລັກສະນະອາການຢ່າງໃດຢ່າງໜຶ່ງ ຄຳສັບເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຄຳສັບຄື ກຸ່ມສຽງທີ່ມີຄວາມໝາຍ ແບ່ງອອກໄດ້ເປັນຫລາຍປະເພດຂຶ້ນຢູ່ກັບຫລັກເກນທີ່ແຕກຕ່າງກັນອອກໄປເຊັ່ນ ແບ່ງຕາມຮູບຄຳຫລືແບ່ງຕາມລັກສະນະການນຳໄປໃຊ້ເປັນຕົ້ນ

(ສະໜິບລ ວະລາວິດຍົດລີ.2541 : 12)ສະຫຼຸບຄືຄຳສັບເປັນກຸ່ມສຽງທີ່ມີຄວາມຫມາຍແບ່ງອອກໄດ້ຫລາຍປະເພດ ຄົນ ສິ່ງຂອງຫລືລັກສະນະຕ່າງກັນໄປຕາມພາສາຂອງຕົນເອງ ເພື່ອໃຊ້ໃນການສື່ສານໃຫ້ເກີດຄວາມເຂົ້າໃຈຮ່ວມກັນ

ສະຕິວິຄ (Stewick. 1972: 2) ກ່າວວ່າ ໃນການຮຽນພາສານັ້ນການຮຽນຮູ້ຄຳສັບຂອງພາສາໃໝ່ຖືວ່າເປັນເລື່ອງທີ່ສຳຄັນມາກ ຄວາມສຳເລັດໃນການຮຽນພາສາຕ່າງປະເທດສ່ວນໜຶ່ງນັ້ນ ຂຶ້ນຢູ່ກັບຄວາມສາມາດໃນການໃຊ້ອົງປະກອບຂອງພາສາຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍສຽງ ໂຄງສ້າງ ແລະ ຄຳສັບຊຶ່ງອົງປະກອບທັງສາມປະການນີ້ຈະຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຮຽນສາມາດເຂົ້າໃຈເລື່ອງທີ່ຜູ້ອື່ນເວົ້າ ແລະ ສາມາດເວົ້າໃຫ້ຜູ້ອື່ນເຂົ້າໃຈໄດ້ ຄຳສັບຈຶ່ງນັບເປັນຫົວໃຈສຳຄັນຢ່າງໜຶ່ງໃນການຮຽນພາສາ ໂດຍຖືວ່າຜູ້ຮຽນໄດ້ຮຽນຮູ້ພາສາຕ່າງປະເທດກໍຕໍ່ເມື່ອ

1. ໄດ້ຮຽນຮູ້ລະບົບສຽງຄື ສາມາດເວົ້າໄດ້ດີ ແລະ ສາມາດເຂົ້າໃຈໄດ້
2. ໄດ້ຮຽນຮູ້ ແລະ ສາມາດໃຊ້ໂຄງສ້າງຂອງພາສານັ້ນໆໄດ້
3. ໄດ້ຮຽນຮູ້ຄຳສັບຈຳນວນຫລາຍພອດມົກວລ ແລະ ສາມາດນຳມາໃຊ້ໄດ້

ກາເດດຊີ (Ghadessy. 1998: 24) ໃຫ້ຄວາມເຫັນວ່າຄຳສັບມີຄວາມສຳຄັນຍິ່ງກວ່າໂຄງສ້າງທາງໄວຍາກອນ ເພາະຄຳສັບເປັນພື້ນຖານຂອງການຮຽນພາສາ ຫາກຜູ້ຮຽນມີຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບຄຳສັບກໍສາມາດນຳຄຳສັບມາສ້າງເປັນຫນ່ວຍທີ່ໃຫຍ່ຂຶ້ນ ເຊັ່ນ ວລີ ປະໂຫຍກ ລຽງຄວາມ ແຕ່ຫາກບໍ່ເຂົ້າໃຈຄຳສັບກໍບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈຫນ່ວຍທາງພາສາທີ່ໃຫຍ່ກວ່າໄດ້ເລີຍ ດັ່ງນັ້ນໃນບັນດາອົງປະກອບທັງຫລາຍຂອງພາສາ

21 “ຄຳ” [ເປັນສິ່ງທີ່ເຮົາຮູ້ຈັກຫລາຍທີ່ສຸດ ພາສາກໍຄືການນຳຄຳມາລວມກັນ (A Language is a Collection of Words)ນັ້ນເອງ

ວັນນະພລ ສິລາຂາວ (2539: 15) ໃຫ້ຄວາມເຫັນວ່າຄຳສັບເປັນຫນ່ວຍພື້ນຖານທາງພາສາ ຊຶ່ງຜູ້ຮຽນຈະຕ້ອງຮຽນຮູ້ເປັນອັນດັບແລກ ເພາະຄຳສັບເປັນອົງປະກອບທີ່ສຳຄັນໃນການຮຽນຮູ້ ແລະ ຝຶກຝົນທັກສະການຟັງເວົ້າ ອ່ານ ແລະ ຂຽນພາສາສະຫຼຸບໄດ້ວ່າຄຳສັບເປັນຫນ່ວຍພື້ນຖານທາງພາສາ ຊຶ່ງຜູ້ຮຽນຈະຕ້ອງຮຽນຮູ້ເປັນອັນດັບແລກການຮຽນຄຳສັບຈຶ່ງມີຄວາມສຳຄັນຕໍ່ການຮຽນພາສາ

ປະເພດຂອງຄຳສັບພາສາອັງກິດ

ປະເພດຂອງຄຳສັບພາສາອັງກິດ ແບ່ງໄດ້ເປັນຫລາຍປະເພດ ເດລ (Dale and et al. 1999:37-38) ໄດ້ແບ່ງຄຳສັບອອກ ເປັນ2 ປະເພດຄື

1.ຄຳສັບທີ່ມີຄວາມໝາຍໃນຕົວເອງ (Content Words)ຄືຄຳສັບປະເພດທີ່ເຮົາອາດບໍ່ກວາມໝາຍໄດ້ໂດຍບໍ່ຂຶ້ນຢູ່ກັບໂຄງສ້າງຂອງປະໂຫຍກເຊັ່ນDog Box Penເປັນຕົ້ນ

2.ຄຳສັບທີ່ບໍ່ມີຄວາມໝາຍແນ່ນອນໃນຕົວເອງ (Function Words) ຫລືທີ່ຮຽກວ່າໄລຍະໄດ້ແກ່ຄຳນຳໜ້າ (Article)ຄຳບຸບພະບົດ (Preposition)ຄຳສັບນາມ (Pronoun)ຄຳປະເພດນີ້ມີໃຊ້ຫລາຍກວ່າຄຳປະເພດອື່ນ ເປັນຄຳທີ່ບໍ່ສາມາດສອນ ແລະ ບອກຄວາມໝາຍໄດ້ ແຕ່ຕ້ອງອາໄສການສັງເກດຈາກການຝຶກການໃຊ້ໂຄງສ້າງຕ່າງໆ ໃນປະໂຫຍກນອກຈາກນີ້ ສຸໄລ ພິງສ໌ທອງເຈລິຍ (2526: 14) ໄດ້ແບ່ງປະເພດຂອງຄຳສັບອອກ ເປັນ2 ປະເພດຄື

1. Active Vocabularyຄືຄຳສັບທີ່ນັກຮຽນຄວນຈະໃຊ້ເປັນ ແລະ ໃຊ້ໄດ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງຄຳສັບເຫລົ່ານີ້ໃຊ້ຫລາຍໃນການຟັງເວົ້າ ອ່ານແລະຂຽນເຊັ່ນImportant Necessary ແລະ Consistເປັນຕົ້ນ ສຳລັບການຮຽນຄຳສັບປະເພດນີ້ ຄູ່ຈະຕ້ອງຝຶກບ່ອຍໆຊ້າໆ ຈົນນັກຮຽນສາມາດນຳໄປໃຊ້ໄດ້ຖືກຕ້ອງ

2. Passive Vocabularyຄືຄຳສັບທີ່ຄວນຈະສອນໃຫ້ຮູ້ແຕ່ຄວາມໝາຍ ແລະ ການອອກສຽງເທົ່ານັ້ນບໍ່ຈຳເປັນຈະຕ້ອງຝຶກ ຄຳສັບປະເພດນີ້ ເຊັ່ນElaborate Fascination ແລະ Contrastiveເປັນຕົ້ນຄຳສັບເຫລົ່ານີ້ເມື່ອຜູ້ຮຽນຮຽນໃນລະດັບສູງຂຶ້ນ ກໍອາດຈະກາຍເປັນຄຳສັບປະເພດ Active Vocabulary ໄດ້ກ່າວໂດຍສະຫຼຸບຄຳສັບໃນພາສາອັງກິດສາມາດແບ່ງປະເພດໄດ້ຈາກຄວາມໝາຍຂອງຄຳຄືຄຳທີ່ມີຄວາມໝາຍໃນຕົວເອງ ແລະ ຄຳທີ່ບໍ່ມີຄວາມໝາຍໃນຕົວເອງ ນອກຈາກນີ້ຍັງສາມາດແບ່ງຕາມປະເພດການນຳມາໃຊ້ຄືຄຳສັບທີ່ນັກຮຽນຄວນຈະໃຊ້ເປັນ ແລະ ໃຊ້ໄດ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແລະ ຄຳສັບທີ່ຄວນຈະສິນ

ໃຫ້ຮູ້ແຕ່ຄວາມໝາຍ ແລະ ການອອກສຽງເທົ່ານັ້ນ

3. ອົງປະກອບຂອງຄຳສັບພາສາອັງກິດ

ດ້ານອຸປະກອບຂອງຄຳສັບພາສາອັງກິດນັ້ນ ສີດລ ແສງທນູ ແລະ ຄິດ ພິງສະທອນ (2541: 9-10)ໄດ້ກ່າວເຖິງອົງປະກອບທີ່ສຳຄັນຂອງຄຳສັບວ່າຕ້ອງມີອົງປະກອບ ດັ່ງນີ້

1. ຮູບຄຳ (Form) ໄດ້ແກ່ ຮູບຮ່າງຫລືການສະກົດຕົວຂອງຄຳນັ້ນໆ

2. ຄວາມໝາຍ (Meaning) ໄດ້ແກ່ ຄວາມໝາຍຂອງຄຳນັ້ນໆ ຊຶ່ງຫາກຈະກ່າວໂດຍລະອຽດ ແລ້ວ

ຄຳສັບໜຶ່ງໆ ຈະມີຄວາມໝາຍແປງຢູ່ຖືງ 4 ນ້ອຍ ດ້ວຍກັນຄື

2.1 ຄວາມໝາຍ (Lexical Meaning) ໄດ້ແກ່ ຄວາມໝາຍສຳລັບພາສາອັງກິດຄຳໜຶ່ງໆ ມີຄວາມໝາຍຫລາຍຢ່າງ ບາງຄຳອາດໃຊ້ໃນຄວາມໝາຍແຕກຕ່າງກັນເຮັດໃຫ້ບາງຄົນເຂົ້າໃຈວ່າຄວາມໝາຍທີ່ແຕກຕ່າງອອກໄປ ຫລືຄວາມໝາຍທີ່ຕົນບໍ່ຄ່ອຍຮູ້ຈັກນັ້ນ ເປັນ“ສຳນະວນ” ຂອງພາສາເຊັ່ນ He went to his house. (ເຮືອນທີ່ເປັນທີ່ຢູ່ອາໄສ ແລະ The President lives in the White House. (ເຮືອນປະຈຳຕຳແໜ່ງປະທານາທິບໍດີ)

2.2 ຄວາມໝາຍທາງໄວຍາກອນ (Morphological Meaning) ຄຳສັບປະເພດນີ້ເມື່ອຢູ່ຕາມລຳພັງໂດດໆ ຈະເກີດຄວາມໝາຍໄດ້ຢາກ ເຊັ່ນ“s” ເມື່ອໄປຕໍ່ທ້າຍຄຳນາມ Hats Pens ຈະສະແດງຄວາມໝາຍເປັນພະຫຸພົດ ຫລືເມື່ອນຳໄປຕໍ່ທ້າຍຄຳກິຍາ ເຊັ່ນ Walks ໃນປະໂຫຍກ She walks home. ກໍຈະໝາຍຄວາມວ່າ ການກະທຳນັ້ນເຮັດຢູ່ເປັນປະຈຳ ເປັນຕົ້ນ

2.3 ຄວາມໝາຍຈາກການລຽງຄຳ (Syntactic Meaning) ໄດ້ແກ່ ຄວາມໝາຍທີ່ປ່ຽນແປງໄປຕາມການລຽງລຳດັບຄຳເຊັ່ນ Boathouse ໝາຍຖືງ ອູ່ເຮືອ ແຕກຕ່າງຈາກ Houseboat ໝາຍຖືງ ເຮືອທີ່ເຮັດເປັນບ້ານ

2.4 ຄວາມໝາຍຕາມສຽງຂຶ້ນລຽງ (Intonation Meaning) ໄດ້ແກ່ ຄວາມໝາຍຂອງຄຳທີ່ປ່ຽນໄປຕາມສຽງຂຶ້ນລຽງທີ່ຜູ້ເວົ້າເບິ່ງອອກມາ ບໍ່ວ່າຈະເປັນສຽງທີ່ມີບາງຢ່າງ ຫລືຫລາຍກວ່າເຊັ່ນ Fire ກັບ Fire ຄຳແຮກເປັນການບອກເລົ່າທີ່ອາດເຮັດໃຫ້ຜູ້ຟັງຕົກໃຈຫລາຍຫລືນ້ອຍ ແລ້ວແຕ່ນ້ຳໜັກຂອງສຽງທີ່ເບິ່ງອອກມາ ສ່ວນຄຳຫລັງເປັນຄຳຖາມເປັນເຊິ່ງບໍ່ແນ່ໃຈຈາກຜູ້ຟັງ

3. ຂອບເຂດຂອງການໃຊ້ຄໍາ (Distribution) ຈາແນກອອກ ເປັນ

3.1 ຂອບເຂດທາງດ້ານໄວຍາກອນເຊັ່ນ ໃນພາສາອັງກິດການລຽງລຳດັບຄໍາ (Word Order) ຫລືດຳແໜ່ງຂອງຄໍາທີ່ຢູ່ໃນປະໂຫຍກທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ເຮັດໃຫ້ຄຳນັ້ນມີຄວາມໝາຍແຕກຕ່າງກັນອອກໄປດ້ວຍຕັ້ງປະໂຫຍກຕໍ່ໄປນີ້

This man is brave. (ຄຳນາມ) ແປວ່າ ຄົນຜູ້ຊາຍ

They man the ship. (ຄຳກິຍ [າ]) ແປວ່າ ບັງຄັບ

We need more man-power. (ຄຳເຈົ້າສັບ) ແປວ່າ ກຳລັງຄົນ

3.2 ຂອບເຂດຂອງພາສາເວົ້າ ແລະ ພາສາຂຽນຄຳບາງຄຳໃຊ້ໃນພາສາເວົ້າເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຄຳບາງຄຳກໍໃຊ້ພາສາຂຽນໂດຍສະເພາະ

3.3 ຂອບເຂດຂອງພາສາໃນແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນ ການໃຊ້ຄຳສັບບາງຄຳມີຄວາມໝາຍແຕກຕ່າງກັນໄປໃນແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ແມ່ນແຕ່ພາຍໃນປະເທດດຽວກັນກໍຍັງມີພາສາທ້ອງຖິ່ນທີ່ແຕກຕ່າງກັນໄປກ່າວໂດຍສະຫຼຸບອົງປະກອບຂອງຄຳສັບພາສາອັງກະຫລີມີ 3 ປະການຄື ຮູບຄຳ ຄວາມໝາຍ ແລະ ຂອບເຂດຂອງການໃຊ້ຄຳ ໃນດ້ານຂອງຄວາມໝາຍ ນອກຈາກຈະມີຄວາມໝາຍຕາມພຶດນານຸກົມແລ້ວຍັງມີຄວາມໝາຍທາງໄວຍາກອນ ຄວາມໝາຍຈາກການລຽງຄຳ ແລະ ຄວາມໝາຍຈາກການອອກສຽງຂຶ້ນລົງຂອງຄຳເວົ້າສ່ວນໃນດ້ານຂອງຂອບເຂດຂອງການໃຊ້ຄຳ ແບ່ງອອກເປັນຂອບເຂດຂອງການລຽງລຳດັບຄຳ ຂອບເຂດຂອງພາສາເວົ້າ ແລະ ພາສາຂຽນ ແລະ ຂອບເຂດຂອງພາສາໃນແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນ

ຫລັກການເລືອກຄຳສັບພາສາອັງກິດ

ຈາກງານວິໄຈຂອງ ນັນທິບລ ຄົດສິລິບຽສະ (2541: 79) ກ່າວເຖິງການເລືອກຄຳສັບພາສາອັງກິດວ່າຄວນເລືອກຄຳສັບທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບປະສົບການທີ່ໃກ້ຕົວຂຽນທີ່ສຸດມາດອນ ຫົວໃຈຂອງການສອນຄຳສັບຢູ່ທີ່ການຝຶກຊ້າຈົນຜູ້ຮຽນສາມາດນຳຄຳສັບໄປໃຊ້ໃນສະຖານນະການທີ່ຕ້ອງການໄດ້ຢ່າງຄ່ອງແຄ້ວໂດຍອັດໂນມັດ

ແມັກກີ (Mackey. 1997: 176-190) ແລະ ສິດລ ແສງທນູ ແລະ ຄິດ ຟິງສະທອນ (2541: 13-14) ໄດ້ໃຫ້ຄວາມເຫັນກ່ຽວກັບຫຼັກການໃນການເລືອກຄຳສັບມາສອນນັກຮຽນ ດັ່ງນີ້

1. ຄຳສັບທີ່ປາກົດບໍ່ຍ (Frequency) ໝາຍຖືງ ຄຳສັບທີ່ປາກົດເລື້ອຍໃນໜັງສື ເປັນຄຳສັບທີ່ນັກຮຽນຕ້ອງຮູ້ຈັກ ຈຶ່ງຈຳເປັນຕ້ອງນຳມາສອນເພື່ອໃຫ້ນັກຮຽນຮູ້ ແລະ ໃຊ້ໄດ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງ

2. ອັດຕາຄວາມຖີ່ຂອງຄຳສັບຈາກໜັງສືຕ່າງໆ ສູງ (Range) ໝາຍຖືງ ຈຳນວນໜັງສືທີ່ນຳມາໃຊ້ໃນການນັບຄວາມຖີ່ ຍິ່ງໃຊ້ໜັງສືຈຳນວນຫລາຍເທົ່າໃດ ບັນຊີຄວາມຖີ່ຍິ່ງມີຄຸນຄ່າຫລາຍເທົ່ານັ້ນເພາະຄຳທີ່ຈະຫາໄດ້ຈາກຫລາຍແຫລ່ງ ຍ່ອມມີຄວາມສຳຄັນຫລາຍກວ່າຄຳທີ່ຈະພົບສະເພາະໃນໜັງສືເຫຼັ້ມໃດເຫຼັ້ມໜຶ່ງຢ່າງດຽວ ເຖິງວ່າຄວາມຖີ່ຂອງຄຳສັບທີ່ພົບໃນໜັງສືເຫຼັ້ມນັ້ນໆ ຈະມີຫລາຍກໍຕາມ

3. ສະຖານນະການຫລືສະພາວະໃນສອນນະນັ້ນ (Availability) ຄຳສັບທີ່ເລືອກມາໃຊ້ບໍ່ໄດ້ຂຶ້ນຢູ່ກັບຄວາມຖີ່ພຽງຢ່າງດຽວ ຕ້ອງພິຈາລະນາເຖິງສະຖານນະການດ້ວຍເຊັ່ນຄຳວ່າ Blackboard ຖ້າກ່ຽວກັບຫ້ອງຮຽນຄູ່ຕ້ອງໃຊ້ຄຳນີ້ ແມ່ນຈະເປັນຄຳທີ່ບໍ່ປາກົດເລື້ອຍທີ່ອື່ນ

4. ຄຳທີ່ຄອບຄຸມຄຳໄດ້ຫລາຍຢ່າງ (Coverage) ໝາຍຖືງ ຄຳທີ່ສາມາດຄອບຄຸມຄວາມຫມາຍໄດ້ຫລາຍຢ່າງຫລືສາມາດໃຊ້ຄຳອື່ນແທນໄດ້

5. ຄຳທີ່ຮຽນຮູ້ໄດ້ງ່າຍ (Learnability) ໝາຍຖືງ ຄຳທີ່ສາມາດຮຽນຮູ້ໄດ້ງ່າຍ ເຊັ່ນຄຳທີ່ຄ້າຍກັບພາສາເດີມ ມີຄວາມຫມາຍແຈ້ງຊັດເຈນ

ຫຼັກການດັ່ງກ່າວສອດຄ່ອງກັບ ລາໂດ (Lado. 1996: 119-120) ເປັນສ່ວນໃຫ່ຍ ເວັ້ນບາງສອນ ທີ່ລາໂດໄດ້ສະເໜີເພີ່ມເຕີມໄວ້ ດັ່ງນີ້

1. ຄວນເປັນຄຳສັບທີ່ມີຄວາມສຳພັນກັບປະສົບການ ແລະ ຄວາມສົນໃຈຂອງຜູ້ຮຽນ

2. ຄວນມີປະລິມານຂອງຕົວອັກສອນໃນຄຳສັບເໝາະສົມກັບລະດັບອາຍຸ ແລະ ສະຕິປັນຍາຂອງຜູ້ຮຽນເຊັ່ນ ໃນລະດັບປະຖົມສຶກສາຕອນໃຊ້ ກໍຄວນນຳຄຳສັບ

3. ບໍ່ຄວນມີຄຳສັບຫລາຍເກີນໄປຫລືນ້ອຍເກີນໄປໃນບົດຮຽນໜຶ່ງໆ ແຕ່ຄວນເໝາະສົມກັບວຸທິພາວະທາງສະຕິປັນຍາຂອງຜູ້ຮຽນ

4. ຄວນເປັນຄຳສັບທີ່ນັກຮຽນມີໂອກາດນຳໄປໃຊ້ໃນຊີວິດປະຈຳວັນເຊັ່ນ ນຳໄປເວົ້າສົນທະນາຫລື ພົບເຫັນຄຳສັບນັ້ນຕາມທາງໂຄດນາເປັນຕົ້ນກ່າວໂດຍສະຫຼຸບ ການເລືອກຄຳສັບເພື່ອນຳມາສອນຜູ້ຮຽນນັ້ນ ຄວນເປັນຄຳສັບທີ່ຢູ່ໃກ້ຕົວ ແລະ ເປັນຄຳສັບທີ່ປາກົດບ່ອນ ນອກຈາກນີ້ຄຳສັບທີ່ຈະນຳມາສອນນັ້ນຕ້ອງໝາະສົມກັບໄວແລະລະດັບຄວາມສາມາດຂອງຜູ້ຮຽນ ອີກທັງຍັງສາມາດນຳໄປໃຊ້ໃນຊີວິດປະຈຳວັນໄດ້

ວິທີການສອນຄຳສັບພາສາອັງກິດ

ໃນການສອນຄຳສັບນັ້ນມີນັກການສຶກສາຫລາຍທ່ານໄດ້ສະເໜີຂັ້ນຕອນໃນການສອນຄຳສັບໄວ້ ຫລາຍແນວທາງດ້ວຍກັນ ດັ່ງນີ້

1. ພິຈາລະນາຄວາມຍາກງ່າຍຂອງຄຳ ຄູ່ຄວນພິຈາລະນາວ່າຄຳນັ້ນໆ ເປັນຄຳສັບຍາກຫລືຄຳສັບ ງ່າຍຫລືເປັນຄຳສັບທີ່ມີປັນຫາ ທັງນີ້ເພື່ອຈະໄດ້ແບ່ງແຍກຫາວິທີໃນການສອນ ແລະ ກໍ່ການຝຶກໃຫ້ເໝາະສົມ ກັບຄຳສັບນັ້ນ

2. ສອນຄວາມໝາຍ ໃຫ້ນັກຮຽນຕິຄວາມຫມາຍຈາກພາສາອັງກິດໂດຍຕົນໆ ຄວນຫລີກລ້ຽງການ ໃຊ້ພາສາໄທຍ ໂດຍອາດຈະໃຊ້ອຸປະກອນຊ່ວຍເຊັ່ນ ແຜນພູມີ ຮູບພາບ ຂອງຈິງ ຫລືສະແດງກິຢາທ່າທາງ ປະກອບເພື່ອໃຫ້ນັກຮຽນເຂົ້າໃຈຄວາມຫມາຍຢ່າງເດັ່ນແຈ້ງຂຶ້ນ

3. ຝຶກການອອກສຽງຄຳສັບໃໝ່ ຄູ່ຂຽນຄຳສັບໃໝ່ລົງເທິງກະດານ ອ່ານໃຫ້ນັກຮຽນຟັງກັນ ແລະ ໃຫ້ນັກຮຽນອອກສຽງຕາມພ້ອມທັງແກ້ໄຂຖ້ານັກຮຽນອອກສຽງຜິດ (ອະທຸພາພ ດົນໂສບນ. 2542: 18) ສຳລັບກົນວິທີໃນການສອນຄວາມຫມາຍຄຳ ເພື່ອຫລີກລ້ຽງການໃຊ້ພາສາໄທໃນການສອນນັ້ນມີວິທີ ການຫລາຍແບບທີ່ຄູ່ຈະຊ່ວຍໃຫ້ນັກຮຽນເຂົ້າໃຈຄວາມຫມາຍຂອງຄຳຈາກພາສາອັງກິດໂດຍຕົນໆດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້

1. ໃຊ້ຄຳສັບທີ່ນັກຮຽນຮູ້ ຫລືຈາກສິ່ງແວດລ້ອມຂອງນັກຮຽນມາຜຸກປະໂຫຍກ ເພື່ອເຊື່ອມໂຍງ ໄປສູ່ຄວາມຫມາຍຂອງຄຳສັບໃໝ່

2. ໃຊ້ປະໂຫຍດຂອງຄຳສັບເກົ່າ ເມື່ອມີຄວາມຫມາຍຄືກັນຫລືກົງກັນຂ້າມກັບຄຳສັບໃໝ່

3. ສອນຄຳສັບໃໝ່ ໂດຍການໃຊ້ຄຳຈຳກັດຄວາມຫມາຍງ່າຍໆ

4. ໃຊ້ພາບຫລືຂອງຈິງປະກອບການອະທິບາຍຄວາມໝາຍ ອຸປະກອນປະເພດນີ້ຫາມາໄດ້ງ່າຍໆ ເຊັ່ນ ຂອງທີ່ຢູ່ຮອບທັງ ເຄື່ອງແຕ່ງກາຍ ຫລືສ່ວນຕ່າງໆ ຂອງຮ່າງກາຍ ຫລືອາດໃຊ້ພາພາຍເສັ້ນ ກາລ໌ຕູນ ຂຽນພາບເທິງກະດານດຳກໍໄດ້ ອຸປະກອນເຫລົ່ານີ້ຈະຊ່ວຍໃຫ້ການສະແດງຄວາມໝາຍຊັດເຈນໂດຍບໍ່ ຕ້ອງໃຊ້ຄຳແປປະກອບ

5. ການສະແດງທ່າທາງ ຄູ່ໃຊ້ການສະແດງທ່າທາງປະກອບການສະແດງຄວາມໝາຍຂອງຄຳໄດ້

6. ການໃຊ້ບະຫລິບົດຫລືສອນໃຫ້ເດົາຄວາມໝາຍຈາກປະໂຫຍກສຳລັບການຝຶກໃຊ້ຄຳສັບ ຕ້ອງຝຶກໃນຮູບປະໂຫຍກເສມອ ແລະ ຮູບປະໂຫຍກທີ່ນຳມາຝຶກ ກໍຕ້ອງ ເປັນປະໂຫຍກທີ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ໃຊ້ໄດ້ໃນສະຖານນະການຈິງ ປະໂຫຍກທີ່ນຳມາໃຊ້ຕ້ອງເປັນປະໂຫຍກທີ່ນັກຮຽນຮູ້ຈັກແລ້ວສອນຄຳສັບໃ ໝໃນຮູບປະໂຫຍກໃໝ່ ຄູ່ຄວນຫາວິທີເສີມຄຳສັບ ໂດຍໃຊ້ວິທີການຝຶກຕ່າງໆ ເຊັ່ນ

1. ຫາຄຳສັບທີ່ມີຄວາມໝາຍເໝືອນກັນ

2. ຫາຄຳສັບທີ່ມີຄວາມໝາຍກົງກັນຂ້າມ

3. ຫາຄຳສັບທີ່ມາຈາກລາກ (Root) ດຽວກັນ

4. ຫາຄຳສັບທີ່ມີຄວາມໝາຍຢູ່ໃນກຸ່ມດຽວກັນ

5. ສຶກສາຊະນິດຂອງຄຳ (Parts of Speech)

6. ຝຶກການເຕີມວິພັດຕິປັດໄຈ (Prefix and Suffix) ເຂົ້າໄປໃນຄຳທີ່ນັກຮຽນຮູ້ຈັກແລ້ວເດລ ແລະ ຄົນ (Dale and et al. 1999: 46-52) ໄດ້ກ່າວເຖິງວິທີການສອນຄຳສັບ ດັ່ງນີ້

1. ນັກຮຽນໃນລະຍະເລີ່ມຮຽນ ຄວນຈະໄດ້ຮຽນການອອກສຽງຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແລະ ສາມາດລຽງ ຄຳເປັນປະໂຫຍກໃນການເວົ້າໄດ້ຢ່າງໝັ້ນໃຈ ແລະ ຖືກຕ້ອງຄຳທີ່ບໍ່ມີຄວາມໝາຍໃນຕົນເອງ (Function Word) ເຊັ່ນຄຳບຸບທ to for ແລະ ອື່ນໆ ຄວນໃຫ້ຝຶກໃນໂຄງສ້າງປະໂຫຍກຢ່າງຄ່ອງແຄ່ວ

2. ທົບທວນຄຳສັບເກົ່າເມື່ອພົບໃນໂຄງສ້າງປະໂຫຍກໃໝ່ ແຕ່ສິ່ງທີ່ຈຳ ເປັນຄືສອນການອອກສຽງ ໃໝ່ໃນໂຄງສ້າງຂອງປະໂຫຍກໃໝ່

3.ຄຳສັບທີ່ນັກຮຽນສົນໃຈຫລືຢູ່ໃນຫົວຂໍ້ທີ່ຈະຮຽນບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຮຽນທົດຽວໝົດ

4.ຄຳສັບທີ່ຮຽນຄວນຈະເປັນຄຳສັບທີ່ຂຽນຕ້ອງການ ເພື່ອໃຊ້ໃນຊີວິດປະຈຳ-ວັນຂອງຂຽນ

5. ໂດຍທົ່ວໄປໃນລະຍະເລີ່ມແລກ ຄວນຮຽນຄຳສັບໃໝ່ 3-5 ຄຳ ແລະ ຄວນເພີ່ມຂຶ້ນໃນລະດັບຊັ້ນສູງຕໍ່ໄປ

6.ຄຳສັບໃໝ່ 3-5 ຄຳ ໝາຍຖືງ ການຝຶກໃນແບບຝຶກຫັດຫລືກິດກັນມ ແລະ ໃຊ້ໃນການສ້າງປະໂຫຍກໃໝ່ໃນໂຄງສ້າງເດີມທີ່ຮຽນມາເຊັ່ນຄຳວ່າ Hospital ຖ້ານັກຮຽນຮູ້ຈັກປະໂຫຍກ I went to the store. ກໍສາມາດສ້າງປະໂຫຍກໃໝ່ I went to the hospital. ແລະ ນັກຮຽນຄວນຈະໄດ້ໃຊ້ຄຳໃໝ່ໃນທັກສະອື່ນໆເຊັ່ນຟັງເວົ້າ ອ່ານ ຂຽນ ຫລືໃນກິດຈະກຳອື່ນໆ

7. ໃນການເລືອກຄຳສັບທີ່ສຳຄັນປະການໜຶ່ງ ຄື ເປັນຄຳທີ່ເຈົ້າຂອງພາສາໃຊ້ເວົ້າຢ່າງແທ້ຈິງແລະ ຄວນຕັ້ງຄຳຖາມຢູ່ສະເໝີວ່ານັກຮຽນຈະໃຊ້ເວົ້າຢ່າງໃດ

8. ສິ່ງທີ່ຈຳເປັນໃນການເລືອກຄຳສັບຄື ສັບໃໝ່ໃຊ້ສິ່ງທີ່ຢູ່ໃກ້ຕົວ ສາມາດໃຊ້ໃນຊີວິດປະຈຳວັນ

9. ໃນລະຍະເລີ່ມແລກ ຄຳທີ່ສອນຄວນມີພາບປະກອບຫລືການສະແດງງ່າຍໆ ຊຶ່ງນັກຮຽນຈະໃຊ້ຄຳເຫລົ່ານີ້ໃນການຮຽນສິ່ງທີ່ຍາກຕໍ່ໄປຈາກທີ່ກ່າວມາສະຫຼຸບໄດ້ວ່າ ໃນການສອນຄຳສັບນັ້ນຄູຄວນສອນການອອກສຽງຄຳສັບ ສອນຂຽນສອນໃຫ້ນັກຮຽນຮູ້ຄວາມຫມາຍຂອງຄຳສັບ ໂດຍໃຊ້ວັດຖຸປະກອນຕ່າງໆ ເປັນສິ່ງເພື່ອສະໜອງເລື່ອງການສະກົດຄຳ ແລະ ສອນໃຫ້ນັກຮຽນນຳຄຳສັບໄປໃຊ້ໃນຮູບປະໂຫຍກໄດ້

ການວັດປະເມີນຜົນການຮຽນຮູ້ຄຳສັບ

ການວັດປະເມີນຜົນການຮຽນຮູ້ຄຳສັບໄດ້ມີຜູ້ກ່າວເຖິງການວັດປະເມີນຜົນການຮຽນຮູ້ຄຳສັບໄວ້ດັ່ງນີ້ ເນຊັນ (Nation. 1990: 29) ກ່າວວ່າ ການປະເມີນຄວາມຮູ້ຄຳສັບເປັນການວັດວ່ານັກຮຽນໄດ້ຮຽນຮູ້ຄຳສັບໄປຫລາຍນ້ອຍພຽງໃດ ຫລືສາມາດນຳຄຳສັບທີ່ຮຽນແລ້ວໄປໃຊ້ໃນສະຖານນະການຕ່າງໆໄດ້ຫລື ບໍ່ ຊຶ່ງໄດ້ແບ່ງຕາມຊະນິດຂອງແບບທົດສອບຕາມວັດຖຸປະສົງຂອງການວັດໄວ້ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້

1. ການທົດສອບຄວາມສາມາດດ້ານຄຳສັບ (Proficiency Test) ເປັນການວັດຄວາມຮູ້ຄຳສັບ ວ່າ

ນັກຮຽນມີຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບຄຳສັບຫລາຍນ້ອຍພຽງ ໃດ ຫລືຮູ້ຫລາຍພໍທີ່ຈະໃຊ້ໃນການສື່ສານໃນແຕ່ລະ ທັກສະ

ໄດ້ຫລື ບໍ່ ການທົດສອບລັກສະນະນີ້ຈຳແນກໄດ້ ເປັນ2 ຊະນິດ ໄດ້ແກ່

1.1 ການວັດວົງຄວາມຮູ້ຄຳສັບ (Measuring Vocabulary Size) ເປັນການວັດເພື່ອທີ່ຈະຮູ້ ວ່ານັກຮຽນຮູ້ຄຳສັບຈຳນວນຫລາຍນ້ອຍພຽງ ໃດ ຂໍ້ສອບຈະຖືກສ້າງຂຶ້ນຈາກຄຳສັບທີ່ໄດ້ຈາກການສຸ່ມເອົາ ຄຳສັບທີ່ປາກົດໃນພຶດນານຸກົມຫລືຄຳສັບໃນບັນຊີຄຳສັບ (Vocabulary List) ແລະຫລັງການທົດສອບ ຈະມີການນຳເອົາຄະແນນທີ່ໄດ້ມາຄິດໄລ່ດ້ວຍສູດລ ດັ່ງນີ້ຈຳວົງຄວາມຮູ້ຄຳສັບ = ຈຳນວນຄຳທີ່ຖືກຕ້ອງx ຈຳນວນຄຳສັບໃນ

ຈຳນວນຂໍ້ສອບທັງໝົດ1

1.2 ການວັດວົງຄວາມຮູ້ຄຳສັບສະເພາະກຸ່ມ (Measuring Knowledge of Particular Group

of Words) ເປັນການວັດເພື່ອທີ່ຈະຮູ້ວ່າ ນັກຮຽນຮູ້ຄຳສັບໃນລະດັບ ໃດ ພຽງພໍຫລືເໝາະສົມກັບລະດັບ ທີ່ຈະຮຽນແລ້ວຫລື ບໍ່ເຊັ່ນ ຜົນຈາກການວັດພົບວ່ານັກຮຽນມີຄວາມຮູ້ຄຳສັບລະດັບທີ່ 2 ຂອງໜັງສື Longman Structure Reader ຈຳນວນ 500ຄຳ ໝາຍຄວາມວ່ານັກຮຽນຈະມີຄວາມສາມາດທີ່ ຈະອ່ານໜັງສືສະບັບນັ້ນໄດ້ໃນລະດັບທີ່ສອງຫລືຕໍ່າກວ່າ_ _

ໃນສ່ວນນີ້ຈະນຳສະເໜີ ໂດຍແຍກເປັນທິດສະດີວ່າດ້ວຍ “ການອ່ານ”, “ການຄິດ” ແລະ “ການ ຂຽນ” ຊຶ່ງຈຸດເນັ້ນຈະຢູ່ທີ່“ການຄິດ” ເປັນຫລັກ ຊຶ່ງເປັນສ່ວນທີ່ກ່ຽວພັນກັບ “ການຄິດວິເຄາະ” ທີ່ສຸດ

1. ການອ່ານ (reading)

ລາດບັນທຶກຕົຍສະຖານນິຍາມວ່າ “ອ່ານ” ໝາຍເຖິງ “ວ່າຕາມຕົວອັກສອນ” ສ່ວນ “ການອ່ານ” ໝາຍເຖິງ “ການແປຄວາມຫມາຍຂອງຕົວອັກສອນທີ່ອ່ານອອກມາເປັນຄວາມຮູ້ ຄວາມຄິດ ແລະ ເກີດ

ຄວາມເຂົ້າໃຈເລື່ອງລາວທີ່ອ່ານກົງກັບເລື່ອງລາວທີ່ຜູ້ຂຽນຂຽນ ຜູ້ອ່ານສາມາດນຳຄວາມຮູ້ ຄວາມຄິດ ຫລືສາ
ລະເລື່ອງລາວທີ່ອ່ານໄປໃຊ້ປະໂຫຍດໄດ້” ຊຶ່ງມີຄວາມຫມາຍໃນລັກສະນະເປັນການຮັບແລ້ວຖ່າຍທອດໂຍ
ໃຊ້ຕົວອັກສອນ ສັນຍາລັກ ເປັນສື່ຄວາມຄິດ ເຈດນາຫລືການເຮັດຄວາມເຂົ້າໃຈກັບທີ່ຜູ້ຖ່າຍທອດຕ້ອງ
ການສື່ຄວາມຄິດ ເຈດນາຫລືການເຮັດຄວາມເຂົ້າໃຈກັບຜູ້ທີ່ຜູ້ຖ່າຍທອດຕ້ອງການສື່ຄວາມຫມາຍນັ້ນຈຸດ
ມັ່ງໝາຍຂອງການອ່ານ

1. ການຄິດ (thinking or thought)

ພຶດຕະນະກຸມສະບັບລາດບັນທຶກສະຖານນິຍາມໄວ້ວ່າ “ເຮັດໃຫ້ປາກົດເປັນຮູບຫລືປະກອບໃຫ້ເປັນ
ຮູບຫລືເປັນເລື່ອງຂຶ້ນໃນໃຈ; ໃຄ່ຄວນ, ໄຕ່ຕະຫລອງ, ເຊັ່ນ ເລື່ອງນີ້ຍາກຍັງຄິດບໍ່ອອກ; ຄາດຄະເນ ເຊັ່ນ
ຄິດວ່າເປັນນີ້ຝົນອາດຈະຕົກ; ຄິດໄລ່ ເຊັ່ນ ຄິດເລກໃນໃຈ; ມຸ້ງ, ຈິ່ງໃຈ, ຕັ້ງໃຈ, ເຊັ່ນ ຢາຄິດຮ້າຍພວກ
ເຂົາເລີຍ; ນຶກ ເຊັ່ນ ຄິດລະອາຍ” ເລື່ອງຂອງການຄິດມີນັກການສຶກສາ ແລະ ນັກຈິດວິທະຍາຈຳນວນບໍ່
ນ້ອຍໄດ້ສ້າງຄຳອະທິບາຍໄວ້ຈຳນວນມາ ໂດຍສະຫຼຸບ ລະດັບຂອງການຄິດສາມາດແບ່ງອອກໄດ້ເປັນ ໒
ລະດັບຄື

2. ທັກສະການຄິດພື້ນຖານ

ເປັນທັກສະການຄິດທີ່ເປັນພື້ນຖານຂອງການຄິດໃນລະດັບທີ່ສູງຂຶ້ນໄປເປັນການຄິດທີ່ໃຊ້ໃນການ
ດຳລົງຊີວິດ ມີການພິຈາລະນາໄຕ່ຕະຫລອງເຫດການຫລືຂໍ້ມູນຕ່າງ ໆ ໂດຍອາໄສປະສົບການເປັນຫລັກໃນ
ການຕັດສິນໃຈ

3. ທັກສະການຄິດລະດັບສູງ

ເປັນທັກສະການຄິດທີ່ຕ້ອງໃຊ້ຂະບວນການຮຽນຮູ້ທີ່ຫລາກຫລາຍ ແລະ ຊັບຊ້ອນມີການກັ່ນກະ
ຫລອງຂໍ້ມູນຫລືເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນຢ່າງສົມເຫດສົມຜົນໂດຍອາໄສປະສົບການ ແລະ ການຮຽນຮູ້ທີ່ຕໍ່ເນື່ອງ
ຊ່ວຍໃນການຕັດສິນໃຈ

ຊຶ່ງການທີ່ຜູ້ຮຽນຈະເກີດຂະບວນການຄິດໄດ້ນັ້ນ ຄູ່ຜູ້ສອນຈະຕ້ອງພັດທະນາທັກສະການຄິດກ່ອນ
ເພາະການສອນໃຫ້ຜູ້ຮຽນເກີດທັກສະການຄິດໃນເບື້ອງຕົ້ນຈະເປັນການປູພື້ນຖານໃຫ້ຜູ້ຮຽນສ້າງຂະບວນການ
ຄິດຂອງຕົນເອງໄດ້ ໃນທີ່ສຸດ

4. ການຂຽນ (writing)

ລາດບັນທຶກຕົບສະຖານນິຍາມວ່າ ການຂຽນ ຄື “ຂີດໃຫ້ເປັນຕົວຫນັງສືຫລືເລກ, ຂີດໃຫ້ເປັນເສັ້ນຫລືຮູບຕ່າງ ໆ, ວາດແຕ່ງຫນັງສື” ການຂຽນເປັນການສະແດງຄວາມຮູ້ ຄວາມຄິດ ຄວາມຮູ້ສຶກ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການ ຂອງຜູ້ສົ່ງສານອອກໄປເປັນລາບລັກສິນອັກສອນ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ຮັບສານ ສາມາດອ່ານເຂົ້າໃຈ ໄດ້ຮັບຮູ້ຄວາມຮູ້, ຄວາມຄິດ, ຄວາມຮູ້ສຶກ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການເຫລົ່ານັ້ນ ການຖ່າຍທອດໂດຍວິທີບອກເລົ່າປາກຕໍ່ປາກ ຫລືທີ່ຮຽກວ່າ “ມຸກປາຖະ” ອາດເຮັດໃຫ້ສານຕົກຫລິ້ນຫລືຄາດເຄື່ອນໄດ້ງ່າຍ ລາຍລັກສິນອັກສອນຫລືທີ່ຕົວຫນັງສື ທີ່ແທ້ຈິງຄືເຄື່ອງໝາຍທີ່ໃຊ້ແທນຄຳເວົ້ານັ້ນເອງຄວາມສຳຄັນ ແລະ ປະໂຫຍດຂອງການຂຽນສື່ຄວາມມີຄວາມສຳຄັນເປັນຢ່າງຍິ່ງເພາະເປັນວິທີການສື່ສານ ແລະ ມີປະໂຫຍດເນື່ອງດ້ວຍເປັນການຖ່າຍທອດ ຄວາມຮູ້ຄວາມຄິດ ຄວາມຮູ້ສຶກຕ່າງ ໆ ຂອງຜູ້ຂຽນເປັນຫລັກ ແລະ ນອກຈາກນັ້ນການຂຽນຍັງເປັນເຄື່ອງສຳຄັນໃນການທີ່ຈະວັດຄວາມຈະເລີນຂອງອາລະຍະທຳຂອງມະນຸດໃນແຕ່ລະຍຸກສະໄໝດ້ວຍ ລວມທັງຖ່າຍທອດພາບໃນອະດີດ ປະຈຸບັນ ແລະ ອະນາຄົດທີ່ເປັນການຈິນິດນາການໄດ້ອີກດ້ວຍ ສ້າງຄວາມຮັກ ຄວາມເຂົ້າໃຈ ຂໍ້ຕົກລົງແນວປະຕິບັດເພື່ອການຢູ່ຮ່ວມກັນໃນສັງຄົມ

ໃນການຂຽນພາສາໄທ ມີແບບແຜນທີ່ຕ້ອງການປິ່ນປົວ ມີຖ້ອຍຄຳສຳນວນທີ່ຕ້ອງໃຊ້ສະເພາະ ແລະ ຕ້ອງຂຽນໃຫ້ແຈ່ມແຈ້ງ ເພາະຜູ້ອ່ານບໍ່ສາມາດໄຕ່ຖາມຜູ້ຂຽນ ໄດ້ເມື່ອອ່ານບໍ່ເຂົ້າໃຈ ຜູ້ທີ່ຈະຂຽນໃຫ້ໄດ້ດີ ຕ້ອງໃຊ້ຖ້ອຍຄຳໃຫ້ເໝາະສົມກັບຜູ້ຮັບສານ ໂດຍພິຈາລະນາວ່າຜູ້ຮັບສານສາມາດຮັບສານທີ່ສົ່ງມາໄດ້ຫລາຍນ້ອຍພຽງ ໃດ

ທິດສະດີພັດທະນາການທາງສະຕິປັນຍາ

ເຈນ ເພຍເກັດ (Jean Piaget) ນັກທິດສະດີຊາວວິດວິດຜູ້ສົນໃຈໃນພັດທະນາການຂອງຂຽນໄດ້ສະເໜີທິດສະດີວ່າ ມະນຸດທຸກຄົນຕັ້ງແຕ່ເກີດມາພ້ອມທີ່ຈະສຳພັນກັບສິ່ງແວດລ້ອມ ມະນຸດມີຄວາມສາມາດໃນການຈັດລວບລວມຂໍ້ມູນ ແລະ ການຊຶມຊັບປັບຕົວ (assimilation) ເມື່ອມະນຸດມີປະຕິສຳພັນກັບສິ່ງແວດລ້ອມກໍຈະຊຶມຊັບເອົາປະສົບການໃໝ່ ໃຫ້ລວມເຂົ້າຢູ່ໃນໂຄງສ້າງຂອງສະຕິປັນຍາ (cognitive structure) ໂດຍຈະເປັນການຕິຄວາມ ຫລືການຮັບຂໍ້ມູນຈາກສິ່ງແວດລ້ອມ ເພຍເຈດ໌ ມອງວ່າມະນຸດນອກຈາກສາມາດປັບຕົວເຂົ້າກັບສິ່ງແວດລ້ອມແລ້ວ ຍັງສາມາດປັບໂຄງສ້າງທາງປັນຍາ (accommodation) ໃຫ້ເຂົ້າກັບສິ່ງແວດລ້ອມຫລືປະສົບການໃໝ່ ຫລືເປັນການປ່ຽນແປງ

ຄວາມຄິດເດີມຈາກປະສົບການເດີມໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບສິ່ງແວດລ້ອມໃໝ່ ຊຶ່ງເປັນຄວາມສາມາດໃນການປັບ
ໂຄງສ້າງທາງປັນຍາຂຶ້ນຕອນການພັດທະນາທາງປັນຍາເປັນໄປຕາມຂັ້ນຕອນ

ກ່າວໄດ້ໂດຍສະຫຼຸບວ່າເພຍເຈຕ໌ມອງວ່າ ຄວາມຄິດຕ່າງ ໆຂອງມະນຸດ ຄືຄວາມສາມາດໃນການ
ປັບຕົວໃຫ້ເຂົ້າກັບສິ່ງແວດລ້ອມລະຫວ່າງທີ່ປັບຕົວເພື່ອປົ່ນປົວດຸລິຍພາບແຫ່ງຊີວິດຈະເກີດການຮຽນຮູ້
ແລະ ຄວາມຄິດຂຶ້ນດ້ວຍພັດທະນາການທາງຄວາມຄິດ (ສະຕິປັນຍາ) ຕ່າງ ໆອອກເປັນ ໒ ລະດັບ ຄື ໑.
ການປັບຕົວຍາກ ຊຶ່ງມີຊື່ (assimilation) ແລະ ໒. ການປັບໂຄງສ້າງທາງ
ປັນຍາ (accommodation)

ພວກເຂົາກ່າວຕໍ່ໄປວ່າ ຜົນການ-ເຮັດ-ວຽກງານຂອງສອນບວນການດັ່ງກ່າວຈະເກີດເປັນໂຄງ
ສ້າງ (schema) ຂຶ້ນໃນສະຫມອງໂຄງສ້າງຕ່າງ ໆຈະພັດທະນາຕາມລະດັບອາຍຸ ແລະ ຈະສົມບູນເມື່ອ
ອາຍຸປະມານ ໑໕ ປີ ເພຍເຈຕ໌ຖືວ່າເປັນໄປຕາມລຳດັບຂັ້ນຈະຂ້າມຂັ້ນບໍ່ໄດ້ ແຕ່ອັດຕາຂອງການພັດທະນາ
ການຈະແຕກຕ່າງກັນໄປໃນຂຽນແຕ່ລະຄົນອັນເນື່ອງມາຈາກຄວາມແຕກຕ່າງກັນ ມີສາເຫດມາຈາກສິ່ງແວດ
ລ້ອມເປັນສຳຄັນ ເພຍເຈຕ໌ຍັງໄດ້ແບ່ງການພັດທະນາການທາງສະຕິປັນຍາຂອງມະນຸດເປັນ ໔ ຂັ້ນ ຕາມລຳ
ດັບອາຍຸ ຄື

1. ຂັ້ນປະສາດສຳຜັດ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວ (sensorimotor) ເລີ່ມຕັ້ງແຕ່ເຮກເກີດຈົນເຖິງປະ
ມານ ໒ ປີ ໄວນີ້ເປັນໄວທີ່ມະນຸດປະຕິສຳພັນກັບສິ່ງແວດລ້ອມດ້ວຍປະສາດສຳຜັດ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວ
ຕ່າງ ໆຂອງຮ່າງກາຍເປັນຫຼັກ

2. ຂັ້ນຄວາມຄິດກ່ອນການປະຕິບັດການ (preoperational) ຂັ້ນນີ້ເລີ່ມຕັ້ງແຕ່ອາຍຸປະມານ ໑ປີ
ຄື ໒ ປີ ເປັນຂັ້ນເລີ່ມຮຽນຮູ້ການເວົ້າ ແລະ ເຂົ້າໃຈເຄື່ອງໝາຍທາງທີ່ສື່ຄວາມຫມາຍຮຽນຮູ້ສິ່ງຕ່າງ ໆ
ໄດ້ດີຂຶ້ນ ໃຊ້ສັນຍາລັກແທນວັດຖຸສິ່ງຂອງທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບຕົວ ເລີ່ມມີຄວາມສາມາດທາງພາສາ ແຕ່ຍັງບໍ່
ສາມາດໃຊ້ເຫດຜົນໄດ້ດີ

3. ຂັ້ນການຄິດແບບຮູບທັນມ (concrete operational) ຂັ້ນນີ້ເລີ່ມຈາກອາຍຸປະມານ ໗-໑໑ ປີ
ພັດທະນາການໃນຊ່ວງນີ້ມະນຸດສາມາດໃຊ້ເຫດຜົນກັບສິ່ງທີ່ແລເຫັນໄດ້ ແລ້ວແບ່ງສິ່ງແວດລ້ອມອອກເປັນ
ໝວດໝູ່ໄດ້ ແລະ ສາມາດຄິດຍ້ອນກັບ (Reversibility) ໄດ້

4. ຂັ້ນການຄິດແບບນາມທັນມ (formal operational) ຂັ້ນນີ້ຈະເລີ່ມຕັ້ງແຕ່ອາຍຸປະມານ 11 - 15 ປີ ເປັນຊ່ວງທີ່ມະນຸດຮູ້ຈັກການໃຊ້ເຫດຜົນ ແລະ ຮຽນຮູ້ກ່ຽວກັບນາມທໍາໄດ້ ສາມາດທີ່ຈະຕັ້ງ ສົມມຸດຖານ ແລະ ທົດສະດີ ແລະ ເຫັນວ່າຄວາມຈິງທີ່ເຫັນດ້ວຍກັບການຮັບຮູ້ບໍ່ສໍາຄັນເທົ່າກັບການຄິດ ເຖິງສິ່ງທີ່ອາດເປັນໄປໄດ້ (possibility) ຂຽນໄວນີ້ຈຶ່ງເປັນຂຽນທີ່ເລີ່ມມີຄວາມທະເຍີທະຍານ ຝັນຢາກຈະ ເປັນໂນ່ນເປັນເບິ່ງຕໍ່ ເລື່ອງ ລະດັບຂອງການຄິດ ແລະ ການຄິດວິເຄາະຫະ

[1] ສະກຸນການ ສັງຂັດທອງ. ການປຽບທຽບຄວາມສາມາດໃນການຄິດວິເຄາະຕາມສາລະການ ຮຽນຮູ້ພາສາໄທ ຂອງນັກຮຽນຊັ້ນມັດຍົມສຶກສາປີທີ ໓ ໂດຍເຫັນກິດການໃຊ້ ແລະ ບໍ່ໃຊ້ຜັງກາຟະຟັກ. (ວິທະຍານິພົນທິສຶກສາສາດຕົນມະຫາບັນທິດ ສາຂາວິຊາການສອນພາສາໄທ ພາຄວິຊາຫລັກສູດ ແລະ ວິທີສອນ. ກຸງເທບ ຯ: ມະຫາວິທະຍາໄລສີລະປະກອນ,

[2] Alberto Munari, “Jean Piaget” *Prospects: the quarterly review of comparative education* (Paris,

UNESCO: International Bureau of Education), vol. XXIV, no. 1/2, 1994, p. 311 – 327) access at http://www.ibe.unesco.org/fileadmin/user_upload/archive/publications/ThinkersPdf/piagete.PDF

Curriculum and Instruction in English (10506331) ຫລັກສູດ ແລະ ການສອນ
ພາສາອັງກິດ

ວິທີສອນແບບ B-SLIM ເປັນຮູບແບບໜຶ່ງຂອງການສອນພາສາອັງກິດເປັນພາສາທີ່ສອງເພື່ອມຸ້ງ

ເນັ້ນການສື່ສານໂດຍອາໄສຫລັກການ ແລະ ແນວຄິດທົດສະດີພັດທະນາການເຊົາວິນິດໄສຂອງພິເຈດ (Piaget) ທົດສະດີພັດທະນາການເຊົາວິນິດໄສຂອງວິກັດສະກີ (Vygotsky) ແລະ ທົດສະດີ ການຮຽນຮູ້ໂດຍການຄົ້ນພົບຂໍ້ບໍລິເວນ (Discovery Approach) ຊຶ່ງ Olenka Bilash ເປັນຜູ້ອອກແບບວິທີການສອນ (B-Slim Overview.) ແນວຄິດກ່ຽວກັບການສອນພາສາອັງກິດເພື່ອການສື່ສານ (Communicative Language Teaching) ຈຸດມຸ້ງໝາຍຂອງວິທີສອນພາສາອັງກິດເພື່ອການສື່ສານມຸ້ງໃຫ້ຜູ້ຮຽນໃຊ້ພາສາທີ່ຮຽນໃນການສື່ສານເຮັດຄວາມເຂົ້າໃຈລະຫວ່າງກັນ ແລະ ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ມີຄວາມເຊື່ອວ່າ ຖ້າຜູ້ຮຽນມີຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບໂຄງສ້າງທາງພາສາ ແລະ ຄຳສັບແລ້ວຈະສາມາດໃຊ້ພາສາເພື່ອການສື່ສານໄດ້ ແຕ່ຂໍ້ເທັດຈິງແລ້ວພົບວ່າເຖິງແມ່ນຜູ້ຮຽນຈະຮຽນຮູ້ໂຄງສ້າງຂອງພາສາຕ່າງປະເທດມາແລ້ວເປັນຢ່າງດີກໍຍັງບໍ່ສາມາດເວົ້າຄຸຍຫລືສື່ສານກັບຊາວຕ່າງປະເທດ ຫລືຈະໃຊ້ໄດ້ນຳກໍຈະໃຊ້ພາສາໃນລັກສະນະທີ່ເຈົ້າຂອງພາສາບໍ່ໃຊ້ກັນ ແມ່ນຈະເປັນພາສາທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມຫລັກໄວຍາກອນ ດ້ວຍເຫດນີ້ ນັກພາສາສາດ ແລະ ຜູ້ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຮຽນການສອນພາສາຕ່າງປະເທດຈຶ່ງໄດ້ພັດທະນາແນວຄິດກ່ຽວກັບການສອນພາສາຕ່າງປະເທດເພື່ອການສື່ສານຂຶ້ນ

ສຸມິດາ ອັງວັດນະກຸນ (2540: 1721) ກ່າວເຖິງການສອນພາສາເພື່ອການສື່ສານ ວ່າການສອນພາສາເພື່ອການສື່ສານເປັນແນວຄິດທີ່ເກີດຈາກຄວາມຕະຫຼົກເຖິງຄວາມຈິງທີ່ວ່າຄວາມຮູ້ ຄວາມສາມາດທາງດ້ານສັບ ໄວຍາກອນ ແລະ ໂຄງສ້າງທາງພາສາພຽງຢ່າງດຽວ ບໍ່ສາມາດຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຮຽນ ໃຊ້ພາສາທີ່ຮຽນໄດ້ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ແລະ ເໝາະສົມໃນການສື່ສານກັບຜູ້ອື່ນ ການໃຊ້ພາສາເພື່ອການສື່ ສານ ເປັນການໃຊ້ພາສາລະຫວ່າງຜູ້ຮັບສານ ແລະ ຜູ້ສົ່ງສານ ປະຈຸບັນເປັນທີ່ຍອມຮັບວ່າວິທີສອນທີ່ເຮັດ ໃຫ້ຜູ້ຮຽນສາມາດນຳພາສາໄປໃຊ້ໃນການສື່ສານໄດ້ຈິງ (Actual Communication) ໄດ້ແກ່ ວິທີການ ສອນຕາມແນວການສອນພາສາເພື່ອການສື່ສານ (The Communicative Approach) ເນື່ອງຈາກຈຸດ ມັ່ງໝາຍຫຼັກຂອງວິທີການສອນດັ່ງກ່າວເນັ້ນຄວາມສາມາດໃນການສື່ສານ (Communicative Competence) ຂອງຜູ້ຮຽນ ຂັ້ນຕອນການສອນແບບ

B-SLIMທຸບທອງ ກວ້າງສວາດດີ (2544: 24-30) ໄດ້ສະຫຼຸບໄວ້ວ່າກິດຈະກຳການຮຽນການ ສອນຕາມແນວສື່ສານມີກິດຈະກຳທີ່ຫຼາກຫຼາຍ ແຕ່ກິດຈະກຳໜຶ່ງທີ່ໜ້າສົນໃຈ ຄືການສອນພາສາທີ່ສອງ ຂອງ ບິລາດ Bilash' s Second Language Instructional Model ຫລື B-SLIM Model. ປະກອບໄປດ້ວຍ 5 ສ່ວນ ດັ່ງນີ້

1. ຂັ້ນວາງແຜນ ແລະ ການກຽມ (Planning and Preparation) ຂັ້ນນີ້ຄູ່ຈະເລືອກກິດຈະກຳ ແລະ ເນື້ອຫາໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຈຸດມັ່ງໝາຍຂອງຫຼັກກຸສົດ ແລະ ຄວາມສົນໃຈຂອງຜູ້ຮຽນ ນອກຈາກນັ້ນຄູ ຕ້ອງຈັດກຽມສື່ແລະ ອຸປະກອນ ທີ່ຈຳເປັນເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຮຽນເກີດການຮຽນຮູ້ ສື່ຕ້ອງໜ້າສົນໃຈແລະ ສອດຄ່ອງກັບເນື້ອຫາ ແລະ ຄວນເປັນສິ່ງທີ່ເປັນຂອງຈິງ.

2. ຂັ້ນເຮັດຄວາມເຂົ້າໃຈຕົວປ້ອນຫລືຂໍ້ຄວາມຮູ້ໃໝ່ (Comprehensible Input) ຂັ້ນນີ້ຄູ ຕ້ອງອະທິບາຍຄວາມຮູ້ໃໝ່ ຂໍ້ມູນຫລືຕົວປ້ອນໃໝ່ ໂດຍຕັ້ງຢູ່ເທິງຖານຄວາມຮູ້ເດີມຂອງຜູ້ຮຽນ ຄູສາມາດ ໃຫ້ຕົວປ້ອນເຫລົ່ານີ້ ໃນການທີ່ນັກຮຽນຈະເຂົ້າໃຈຫລືເກີດການຮຽນຮູ້ ໂດຍການສອນຫຍາຍຄວາມ ອະທິບາຍເພີ່ມເຕີມ ບິລາດ ໄດ້ຈຳແນກຕົວປ້ອນດ້ານຄວາມຮູ້ອອກເປັນ 9 ຊະນິດດັ່ງນີ້

2.1 ການຮັບຮູ້ພາສາ (Language Awareness) ບິລາດ ແລະ ທຸລາຊິວິກຊ໌ ກ່າວເຖິງການຮັບຮູ້ທາງ ພາສາວ່າ ການຮັບຮູ້ພາສາກ່ຽວຂ້ອງກັບເລື່ອງຕໍ່ໄປນີ້

ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຜູ້ສອນຕ້ອງບຸນນາການເຂົ້າໃນກິດຈະກຳການຮຽນການສອນ ແລະ ສອນແບບຜູ້ຮຽນ ເປັນສູນກາງ ແລະ ຂຶ້ນຢູ່ກັບຄວາມພ້ອມຂອງຜູ້ຮຽນ.

2.2 ການອອກສຽງ (Pronunciation) ເປັນສ່ວນສຳຄັນຂອງການເວົ້າ ແລະ ເປັນທັກສະທີ່ຍາກສຳລັບ ຜູ້ຮຽນພາສາຕ່າງປະເທດກ່ອນທີ່ຜູ້ຮຽນຈະສາມາດເວົ້າໄດ້ເປັນປະໂຫຍກ ພວກເຂົາຕ້ອງອອກສຽງຄຳໄດ້ ກ່ອນ ການອອກສຽງຄວນເນັ້ນຄວາມຄ່ອງ ແລະ ຈັງຫວະ ການຂຶ້ນສຽງສູງຕ່ຳ ຕາມົບລິບົດ ແລະ ສະຖານ ກ າ ນ .

2.3 ສັບ (Vocabulary) ສາມາດແຍກອອກເປັນ 2 ຊະນິດ ຄື Active Vocabulary ໝາຍເຖິງ ຄຳ ສັບທີ່ຜູ້ຮຽນເຂົ້າໃຈຄວາມຫມາຍອອກສຽງໄດ້ຖືກຕ້ອງ ແລະ ໃຊ້ການເວົ້າ ແລະ ຂຽນໄດ້ Passive Vocabulary ໝາຍເຖິງ ຄຳສັບທີ່ຜູ້ຮຽນຮູ້ຄວາມຫມາຍ ແລະ ເຂົ້າໃຈເມື່ອພົບຄຳນັ້ນ ໃນຮູບປະໂຫຍກ ຫລືຂໍ້ຄວາມ ແຕ່ບໍ່ສາມາດໃຊ້ເວົ້າ ແລະ ຂຽນໄດ້ ຄຳສັບໃນການສອນແຕ່ລະເທື່ອຕ້ອງບໍ່ຫລາຍຫລືນ້ອຍ ເກີນໄປ ແລະ ຕ້ອງສອນຈາກສັບທີ່ໃກ້ຕົວ ຫລືຄຳສັບເພື່ອການດຳລົງຊີວິດ (Survival Vocabulary) ໝາຍເຖິງ ສັບທີ່ຜູ້ຮຽນໃຊ້ສື່ສານໃນຊີວິດປະຈຳ-ວັນ ເຊັ່ນ ສັບກ່ຽວກັບ ສັດ ຄຳຖາມ ຄຳທັກທາຍ.

2.4 ໄວຍາກອນ (Grammar) ການສອນຫລັກໄວຍາກອນໃນປະຈຸບັນມີແນວໂນ້ມຈະຢຶດຫລັກການ ສອນຕາມແນວສື່ສານ ສາມາດສອນໄດ້ 2 ວິທີ ຄື

2.4.1 ການສອນແບບອຸບໄນ ຄື ການສອນໂດຍໃຊ້ກິດຈະກຳຕ່າງ ໆ ຂຶ້ນມາກ່ອນແລ້ວຄູ ແລະ ນັກຮຽນ ຊ່ວຍກັນສະຫຼຸບກົດເກນ

2.4.2 ການສອນແບບນິນໄນ ຄື ການສອນທີ່ເລີ່ມຈາກກົດເກນ ແລ້ວຈຶ່ງຝຶກການໃຊ້ກົດເກນ ໂດຍໃຊ້ ກິດຈະກຳຕ່າງ ໆ ຫລືໃຫ້ເຮັດແບບຝຶກຫັດເພື່ອໃຫ້ສະໜອງວິທີການຮຽນຮູ້ຂອງນັກຮຽນ ຄູ່ຕ້ອງໃຫ້ຕົວ ຢ່າງພຽງພໍ ແລະ ສາທິດການໃຊ້ຈົນຜູ້ຮຽນຮູ້ ແລະ ຜູ້ສອນຕ້ອງແມ່ນກົດເກນກ່ອນທີ່ຈະສອນນັກຮຽນ

2.5 ສະຖານນະການ ແລະ ຄວາມຄ່ອງແຄ່ວ (Situation/Fluency) ການຮຽນຮູ້ພາສາທີ່ສອງ (Second Language-SL) ແລະ ພາສາຕ່າງປະເທດ (Foreign Language FL) ໝາຍເຖິງ ການ ພັດທະນາຄວາມສາມາດໃນການໃຊ້ພາສາໄດ້ຫລາກຫລາຍຕາມົບລິບົດ ແລະ ສະຖານນະການໄດ້ຢ່າງຄ່ອງ ແຄ່ວ

2.6 ວັດທະນະທຳ (Culture) ວັດທະນະທຳສາມາດແບ່ງເປັນ 2 ສ່ວນ ຄື ຊີໃຫຍ່ (Big “C”) ໝາຍເຖິງ ປະຫວັດສາດ ພູມສາດ ວັນນະຄະດີ ສິນປະດິນຕີ ຊີນ້ອຍ (Small c) ໝາຍເຖິງ ສອນ

ໜີບທຳນຽມປະເພນີ ລັກສະນະນິໄສ ການແຕ່ງກາຍ ອາຫານ ການໃຊ້ເວລາວ່າງ ການຮຽນພາສາຕ່າງປະເທດ ຄືການຮຽນວັດທະນະທຳຕ່າງປະເທດ ຊຶ່ງບໍ່ສາມາດແຍກພາສາອອກຈາກວັດທະນະທຳໄດ້ ການສອນວັດທະນະທຳຄູ່ຄວນສອນໃນຮູບຂອງຂະບວນການພົບປະສັງສັນ ຫລາຍກວ່າທີ່ຈະບອກໃຫ້ຮູ້ຂໍ້ເທັດຈິງທາງວັດທະນະທຳ ຄູ່ຕ້ອງຈັດກິດຈະກຳເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຮຽນເຂົ້າໃຈວັດທະນະທຳຂອງເຈົ້າຂອງພາສາ

2.7 ກົນວິທີການຮຽນຮູ້ (Learning Strategy) ກົນວິທີການຮຽນຮູ້ ໝາຍເຖິງ ການກະທຳພຶດຕິກຳຂັ້ນຕອນ ແລະ ເທັກນິກສະເພາະໃນການຮຽນພາສາທີ່ສອງ ແລະ ພາສາຕ່າງປະເທດ ເຊັ່ນ ການຫາຜູ້ຊ່ວຍໃນການຝຶກການສົນທະນາເພື່ອພັດທະນາທັກສະເວົ້າ ການໃຊ້ເທັກນິກປັບ-ປຸງບັນຫາໃນການຮຽນພາສາຂອງຕົວຜູ້ຮຽນເອງ ຊຶ່ງມີວິທີການຮຽນທີ່ຕ່າງກັນ ກົນວິທີການຮຽນມີຄວາມສຳຄັນເພາະເປັນເຄື່ອງມືສຳລັບການໃຊ້ພາສາໃນການປະຕິສຳພັນ ການຈະເລືອກເທັກນິກທີ່ມີຄວາມຄ້າຍຄຶງກັນ ແລະ ເລືອກຊ້ຳຫລາຍ-ເທື່ອ ແລະ ຈະໃຊ້ພາສາໃນການສື່ສານໄດ້ບໍ່ດີເທົ່າທີ່ຄວນ ດັ່ງນັ້ນຄູຈຳເປັນຕ້ອງຮູ້ ແລະ ເຂົ້າໃຈເຖິງກົນວິທີທີ່ຫລາກຫລາຍ ແລະ ປະສົບຜົນສຳເລັດ ຊຶ່ງຈະສົ່ງຜົນໃຫ້ຜູ້ຮຽນ ຮຽນຮູ້ໄດ້ດ້ວຍຕົນເອງ

2.8 ທັດນິກຕິ (Attitude) ເປັນອົງປະກອບທີ່ບົ່ງບອກເຖິງຄວາມເຊື່ອວ່າຜູ້ຮຽນມີທັດນິກຕິທີ່ແຕກຕ່າງຕໍ່ສິ່ງຕໍ່ໄປນີ້ ຄື ພາສາເປົ້າໝາຍ (Target Language) ຜູ້ເວົ້າພາສາເປົ້າໝາຍ (Target Language Speaker) ຄຳນິຍົມສັງຄົມທາງການຮຽນພາສາເປົ້າໝາຍ ທັດນິກຕິເຫລົ່ານີ້ມີຜົນຕໍ່ຄວາມສຳເລັດທາງການຮຽນພາສາທີ່ສອງ ການມີທັດນິກຕິດ້ານບວກຕໍ່ພາສາເປົ້າໝາຍ ແລະ ວັດທະນະທຳຂອງພາສານັ້ນມີຄວາມສຳຄັນຕໍ່ຜູ້ຮຽນ ເພາະທັດນິກຕິບວກຍ່ອມເປັນສິ່ງເລົ່າໃຫ້ຜູ້ຮຽນຢາກປະຕິສຳພັນກັບເຈົ້າຂອງພາສາ ນອກຈາກນັ້ນທັດນິກຕິດ້ານບວກຍັງສົ່ງຜົນໃຫ້ຜູ້ຮຽນເລືອກໃຊ້ກົນວິທີການຮຽນຮູ້ທີ່ຫລາກຫລາຍ ອັນຈະຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຮຽນພັດທະນາການຮຽນຮູ້ດ້ານການຟັງ ອ່ານ ແລະ ຂຽນໄດ້ຢ່າງວ່ອງໄວ ຈະເຫັນໄດ້ວ່າທັດນິກຕິສຳຄັນຫລາຍໃນການຮຽນພາສາທີ່ສອງ ຄູ່ຄວນຈຳໄວ້ສະເໝີວ່າການແກ້ໄຂທັດນິກຕິນັ້ນ ບໍ່ສາມາດເຮັດໄດ້ໃນເວລາອັນສັ້ນ ຕ້ອງໃຊ້ເວລາ ແລະ ເທັກນິກທີ່ຫລາກຫລາຍ

2.9 ທັກສະ (Skill) ໝາຍເຖິງ ທັກສະຟັງ ເວົ້າ ອ່ານ ແລະ ຂຽນ ແລະ ຍັງລວມໄປເຖິງທັກສະອື່ນ ໆ ເຊັ່ນ ທັກສະການແກ້ບັນຫາ ການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈ ການຫາຄວາມຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງ ການຮຽນຮ່ວມກັບຜູ້ອື່ນ

2.9.1 ທັກສະການຟັງ (Listening) ທັກສະການຟັງຖືວ່າເປັນທັກສະແຮກໃນການສື່ສານ ຖ້າຟັງບໍ່ຮູ້ເລື່ອງກໍຈະບໍ່ສາມາດເວົ້າໂຕ້ຕອບໄດ້ ດັ່ງນັ້ນຄູຈຳເປັນຕ້ອງອອກແບບກິດຈະກຳເພື່ອສົ່ງເສີມທັກສະຟັງ ນຸ່ນນ ແລະ ແລມປ໌ ແນະນຳວ່າ ສິ່ງສຳຄັນທີ່ຄູຈຳເປັນຕ້ອງຮູ້ກ່ອນທີ່ຈະກຽມກິດຈະກຳ ຄື ການສອນທັກສະຟັງ

ຄວນຄຳນຶງເຖິງສະຖານນະການຫລີບະຫລີບຫລາຍ ກ່າວຄື ເລືອກເນື້ອຫາ ຄູຄວນອອກແບບກິດຈະກຳຝຶກການ ຟັງທີ່ຫລາກຫລາຍ ແລະ ໜ້າສົນໃຈ ເຊັ່ນ ຄູໃຫ້ນັກຮຽນຟັງເທບແລ້ວວາດພາບ ເປັນຕົ້ນ

2.9.2 ທັກສະການເວົ້າ (Speaking) ໃນການອອກແບບກິດຈະກຳເພື່ອເສີມທັກສະເວົ້າຄູຕ້ອງເບິ່ງວ່າ ກິດຈະກຳນັ້ນຕ້ອງເລີ່ມຈາກງ່າຍໄປຫາຍາກ ໂດຍເລີ່ມຈາກກິດຈະກຳທີ່ຄູຄວບຄຸມໃຫ້ຄວາມຊ່ວຍ-ເຫລືອ ພ້ອມທັງມີຮູບແບບ ແລະ ຕົວຢ່າງໃຫ້ນັກຮຽນ ກິດຈະກຳເຫລົ່ານີ້ ຮຽກວ່າ ກິດຈະກຳພາຍໃຕ້ການຄວບຄຸມ (Conversation) ເຊັ່ນ ໃນຊ່ວງ Intake-Using It ກ່ອນທີ່ຄູຈະໃຫ້ນັກຮຽນຝຶກສົນທະນາຄູຕ້ອງມີ ແບບການສົນທະນາ (Conversation Matrix) ຫລື Dialogue ໃຫ້ນັກຮຽນຫລັງຈາກນັ້ນຈຶ່ງໃຫ້ນັກ ຮຽນເຮັດກິດຈະກຳທີ່ຍາກຂຶ້ນ ເຊັ່ນ ບົດບາດສົມມຸດ ການລຽນແບບກາລໍພິປາຍ ໃນຊ່ວງ Intake-Using It ການອອກແບບກິດຈະກຳຈາກງ່າຍໄປຫາຍາກເປັນການລຸດຄວາມວິຕົກກັງວົນ (Anxiety) ຂອງຜູ້ ຮ ງ ນ

2.9.3 ທັກສະການອ່ານ (Reading) ກ່ອນທີ່ຈະລົງມືປະຕິບັດກິດຈະກຳທີ່ກ່ຽວກັບທັກສະການອ່ານ ຄູ ຕ້ອງຈັດກິດຈະກຳກ່ອນການອ່ານ (Preceding Activity) ເຊັ່ນການເວົ້າຄູຍຫລືອະພິປາຍ ປະສົບການ ຫລືເລື່ອງລາວທີ່ສຳພັນກັບເລື່ອງທີ່ຈະອ່ານ ຫລັງຈາກນັ້ນເປັນການແຈ້ງຈຸດປະສົງການອ່ານວ່າ ຫລັງຈາກ ການອ່ານແລ້ວນັກຮຽນຕ້ອງໄດ້ຫຍັງນຳ ເຊັ່ນ ຕອບຄຳຖາມ ອະພິປາຍກັບເລື່ອງທີ່ອ່ານ ສິ່ງທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດຄື ຄູຕ້ອງແນະນຳຄຳສັບຫລືໂຄງສ້າງໃໝ່ກ່ອນທີ່ຈະໃຫ້ນັກຮຽນເຮັດກິດຈະກຳ ກິດຈະກຳສຳລັບພັດທະນາທັກ ສະການອ່ານຈັດໄດ້ທັງກິດຈະກຳດ່ຽວ ຄູ ກຸ່ມທັງຊັ້ນ ຂຶ້ນຢູ່ກັບຄວາມຍາກງ່າຍຂອງເນື້ອຫາທີ່ອ່ານ

2.9.4 ທັກສະການຂຽນ (Writing) ບິລາດຢ້ຳວ່າ ທັກສະການຂຽນເປັນກຸນແຈດອກສຳຄັນທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ ຜູ້ຮຽນປະສົບຜົນສຳເລັດໃນການຮຽນພາສາທີ່ສອງ ການຮຽນຮູ້ການຂຽນບໍ່ແມ່ນທີ່ເກີດໄດ້ໂດຍທຳມະ ຊາດ ເໝືອນການເວົ້າສິ່ງທີ່ເວົ້າບາງເທື່ອຜູ້ຮຽນບໍ່ສາມາດຂຽນໄດ້ ບິລາດໄດ້ອອກແບບການສອນຂຽນຮຽກ ວ່າ ແບບ (Form)ເທັກນິກ“ແບບ” ນີ້ ບິລາດອອກແບບຈາກງ່າຍໄປຫາຍາກເພື່ອລຸດສິ່ງທີ່ເປັນອຸປະສັກໃນ ການຮຽນຮູ້ (Affective Filter) ຊຶ່ງໄດ້ແກ່ ເຈຕິກຕິ ແຮງຈູງໃຈ ຄວາມວິຕົກກັງວົນ ເທັກນິກການສອນ ຂຽນ“ແບບ” ປະກອບໄປດ້ວຍ 4 ສ່ວນ ດັ່ງນີ້

2.9.4.1 ສ່ວນເອ (Quadrant A) ຮຽກວ່າສ່ວນ“ສັບນ້ອຍກິດນ້ອຍ” ເລີ່ມຈາກການຝຶກຂຽນ ໃນສິ່ງທີ່ໃຊ້ຄຳສັບນ້ອຍ ແລະ ກິດນ້ອຍ ເຊັ່ນ ຄຳຂວັນ ໃບສະໝັກ ເມນູ ຄຳຟັງເພີຍ ສຸພາສິດ ຂໍ້ຄວາມ ບົດ ນາ ຄຳທາຍ ການ ເປັນຕົ້ນ

2.9.4.2 ສ່ວນບີ (Quadrant B) ຮຽກວ່າສ່ວນ“ສັບຫລາຍກົດນ້ອຍ” ຈຳນວນຄຳສັບມີຄຳສັບຫລາຍແຕ່ກົດເກນນ້ອຍ ເຊັ່ນ ໄດອາລີ້ ຄຳຖາມ ເພງລະຄົນສັ້ນ ຈົດຫມາຍສ່ວນຕົວໂປດເຕີລ໌ ແບບສອບຖາມ ເປັນຕົ້ນ

2.9.4.3 ສ່ວນຊີ (Quadrant C) ຮຽກວ່າສ່ວນ“ກົດຫລາຍຄຳສັບນ້ອຍ” ຄືການຂຽນຕ້ອງໃຊ້ກົດເກນຫລາຍ ແຕ່ໃຊ້ຄຳສັບນ້ອຍ ໄດ້ແກ່ ການຂຽນກ່ຽວກັບຊີວະປະຫວັດ ປົກກະຊົນ ປະຕິທິນ ປັດລະເຊີນ ໂຄດນາ ໂປດເຕີລ໌ ກ່ຽວກັບການທ່ອງທ່ຽວ ໂຄດນາທາງໂຊທ໌ດ໌ ເປັນຕົ້ນ

2.9.4.4 ສ່ວນດີ (Quadrant D) ຮຽກວ່າສ່ວນ“ຄຳສັບຫລາຍກົດເກນມາກ” ການຂຽນໃນຂັ້ນນີ້ຈະຍາກຂຶ້ນ ເພາະສິ່ງທີ່ຂຽນນັ້ນປະກອບໄປດ້ວຍທັງກົດເກນ ແລະ ຄຳສັບເປັນຈຳນວນຫລາຍ ໄດ້ແກ່ ນິແມ່ເຖົ້າຜະຈົນໄພ ນິທານປຽບທຽບ ຕຳດົນ ກົດການຫລັ້ນເກມ ຂຽນບົດກະວີ ການອະທິບາຍ ຫນັງສືພິມ ປະຈຳຫ້ອງ ເປັນຕົ້ນ ດັ່ງພາບປະກອບ

A ສັບນ້ອຍກົດນ້ອຍ ຄຳຂວັນ ໃບສະໝັກ ເມນູ ຄຳພັງເພີຍ ສຸພາສິດ ຂໍ້ຄວາມ ປິດນາ ຄຳທາຍການ

B ສັບຫລາຍກົດນ້ອຍ ໄດອາລີ້ ຄຳຖາມ ເພງ ລະຄົນສັ້ນ ຈົດຫມາຍສ່ວນຕົວ ໂປດເຕີລ໌ ແບບສອບຖາມ

C ກົດຫລາຍຄຳສັບນ້ອຍ ຊີວະປະຫວັດ ປົກກະຊົນ ປະຕິທິນ ປັດລະເຊີນ ໂຄດນາ ໂປດເຕີລ໌ ກ່ຽວກັບການທ່ອງທ່ຽວ ໂຄດນາທາງໂຊທ໌ດ໌

D ນິແມ່ເຖົ້າຜະຈົນໄພ ນິທານປຽບທຽບ ຕຳດົນ ກົດການຫລັ້ນເກມ ຂຽນບົດກະວີ ການອະທິບາຍ ຫນັງສືພິມປະຈຳພາບປະກອບ ແບບການສອນຂຽນຂອງບິລາຊາ

3. ຂັ້ນກົດຈະກຳເພື່ອຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ຝຶກທັກສະ (Intake Activity) ຂັ້ນນີ້ ໝາຍເຖິງ ຊ່ວງເວລາທີ່ຜູ້ຮຽນຮູ້ ເນື້ອຫາຫລືຕົວປ້ອນ (Input) ຜູ້ສອນພິຈາລະນາສະເໝີວ່າ ຜູ້ຮຽນບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈຂໍ້ມູນ ສານ ຫລືຕົວປ້ອນທັງໝົດທີ່ຜູ້ສອນປ້ອນໃນຂັ້ນແຮກ ຄູ່ຈຶ່ງຈຳເປັນຕ້ອງຈັດກົດຈະກຳໃນຂັ້ນນີ້ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ຮຽນມີໂອກາດເຮັດສອງປະການຄື ປະການແຮກ ຄູ່ຕ້ອງຈັດກົດຈະກຳເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ນັກຮຽນເຂົ້າໃຈຕົວປ້ອນ ຮຽກວ່າ ກົດຈະກຳເພື່ອຄວາມເຂົ້າໃຈ (Intake - Getting) ກົດຈະກຳເພື່ອຄວາມເຂົ້າໃຈນີ້ຈະໃຊ້ເວລາຈົນກວ່າຄູ່ຈະແນ່ໃຈວ່ານັກຮຽນເຂົ້າໃຈ Input ຄູ່ອາດຈະອອກແບບ 4-5 ກົດຈະກຳ ແລ້ວແຕ່

ຄວາມຍາກງ່າຍຂອງຕົວປ້ອນ ກິດຈະກຳເພື່ອຄວາມເຂົ້າໃຈເປັນກິດຈະກຳທີ່ງ່າຍຕໍ່ການປະຕິບັດມີຕົວຢ່າງ ແບບແຜນ ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຮຽນລຸດຄວາມກັງວົນໃນການປະຕິບັດ ປະການທີ່ສອງ ຫລັງຈາກທີ່ນັກຮຽນ ເຂົ້າໃຈຕົວປ້ອນແລ້ວ ຄູ່ຕ້ອງອອກແບບກິດຈະກຳທີ່ຍາກ ແລະ ຊັບຊ້ອນຫລາຍຂຶ້ນ ເພື່ອໃຫ້ນັກຮຽນໄດ້ມີ ໂອກາດຝຶກ ຮຽກວ່າ ກິດຈະກຳຝຶກໃຊ້ພາສາ (Intake Using It) ກິດຈະກຳຝຶກໃຊ້ພາສາເປັນ ກິດຈະກຳເພື່ອການສື່ສານ ແລະ ເປັນທຳມະຊາດຫລາຍກວ່າກິດຈະກຳເພື່ອຄວາມເຂົ້າໃຈ (Getting It Activity)

4. ຂັ້ນຜົນ (Output) ກິດຈະກຳຂັ້ນນີ້ ສິ່ງເສີມໃຫ້ຜູ້ຮຽນໃຊ້ພາສານອກຫ້ອງຮຽນທັງທັກສະ ຟັງ ເວົ້າ ອ່ານ ແລະ ຂຽນ ລັກສະນະກິດຈະກຳຂັ້ນນີ້ເປັນກິດຈະກຳສ້າງສັນ ແລະ ສ່ວນຫລາຍເປັນ ກິດຈະກຳດ່ຽວ (Individual Activity) ເຊັ່ນ ໂຄງງານ ການຂຽນໄດອາລີ້ ລຽງຄວາມ ເລື່ອງສັ້ນ ເປັນຕົ້ນ

5. ຂັ້ນປະເມີນຜົນ (Evaluation) ຂັ້ນການສອນນີ້ຄູລວບລວມຂໍ້ມູນຕ່າງ ໆ ຈາກການສັງເກດ ຫລືຊັກຖາມຜູ້ຮຽນໃນຂັ້ນຕ່າງ ໆ ເພື່ອຕ້ອງການຮູ້ບັນຫາຕ່າງ ໆ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາໃນການສອນເທື່ອຕໍ່ ໄປ ຂັ້ນນີ້ເປັນຂັ້ນການປະເມີນຜົນການຮຽນຂອງນັກຮຽນ ຄູອາດໃຊ້ການປະເມີນທັກສະຕາມສະພາບຈິງ (Authentic Assessment) ແລະ ການສອບເກັບຄະແນນປາຍພາກຮຽນ

ການຮຽນຮູ້ແມ່ນຂະບວນການທີ່ເຮັດໃຫ້ປະຊາຊົນປ່ຽນນິໄສແນວຄິດຂອງເຂົາເຈົ້າ. ປະຊາຊົນ ສາມາດຮຽນຮູ້ຈາກການໄດ້ຍິນ, ການສຳຜັດ, ການອ່ານ, ການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຢີ. ການຮຽນຮູ້ຂອງ ເດັກນ້ອຍແລະຜູ້ໃຫຍ່ແມ່ນແຕກຕ່າງກັນ ເດັກນ້ອຍຈະຮຽນຮູ້ໂດຍການສຶກສາຢູ່ໃນຫ້ອງ ຜູ້ໃຫຍ່ມັກຈະ ຮຽນຮູ້ຈາກປະສົບການ. ແຕ່ການຮຽນຮູ້ຈະມາຈາກປະສົບການທີ່ຄູສອນໃຫ້. ໂດຍການພົວພັນລະຫວ່າງຜູ້ ສອນ ແລະ ຄູສອນຈະສ້າງສະພາບແວດລ້ອມທາງຈິດວິທະຍາໃນທາງບວກສຳລັບການຮຽນຮູ້. ຈະຖືກ ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໃນທຸກຮູບແບບ, ເຊັ່ນ: Friendly Rigid ຫຼືການປະຕິບັດທາງວິໄນ ຄູສອນເຫຼົ່ານີ້ຈະສ້າງ ເງື່ອນໄຂຕ່າງໆ. ດັ່ງນັ້ນ, ຄູສອນຕ້ອງພິຈາລະນາແບບການສອນ. ລວມທັງການພົວພັນກັບນັກຮຽນ.

Songsiri (2007) ສະເໜີວ່າຄວນສົ່ງເສີມທັດນິກົດທີ່ດີທີ່ມີຕໍ່ການຮຽນພາສາອັງກະຫລີ ເພື່ອໃຫ້ມີແຮງຈູງໃຈໃນການພັດທະນາທັກສະການເວົ້າ ຜົນການສຶກສາຍັງລະບຸອີກ-ວ່າການສອນທັກສະການເວົ້າໂດຍເນັ້ນຜູ້ຮຽນເປັນສາຄັນ ໃຊ້ສື່ການສອນທີ່ດີ ຕະຫລອດຈົນເຖິງການຈັດກິດຈະກຳໃນການຮຽນທີ່ເນັ້ນການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຜູ້ຮຽນ ການປະຕິສຳພັນລະຫວ່າງຜູ້ຮຽນກັບຜູ້ສອນ ການຈັດບັນຍາກາດໃນການຮຽນ ແລະ ການສ້າງທັດນິກົດເຊິ່ງບວກນັ້ນມີຜົນຕໍ່ການພັດທະນາທັກສະການເວົ້າຂອງຜູ້ຮຽນ

ນອກຈາກນີ້ລະບົບ ແລະ ຂະບວນການໃນການຈັດການຮຽນການສອນວິຊາພາສາອັງກິດໃນທຸກລະດັບເລີ່ມຕັ້ງແຕ່ລະດັບປະຖົມສຶກສາ ລະດັບມັດຍົມສຶກສາຈົນເຖິງລະດັບອຸດົມສຶກສາຖືເປັນເລື່ອງຫລັກທີ່ຕ້ອງດຳເນີນການຢ່າງຈິງຈັງ ແລະ ຕໍ່ເນື່ອງ ຫາກບໍ່ມີການກຽມການທີ່ດີຕັ້ງແຕ່ລະດັບປະຖົມສຶກສາ ມັດຍົມສຶກສາ ຈະທາໃຫ້ການພັດທະນາຜູ້ຮຽນໃນລະດັບອຸດົມສຶກສາມີຄວາມຍາກຍິ່ງຂຶ້ນ ດັ່ງຜົນການສຶກສາສະພາບການຮຽນການສອນພາສາອັງກິດໃນປະເທດໄທຂອງຄູ ແລະ ນັກຮຽນໂດຍສະເພາະໃນລະດັບປະຖົມສຶກສາ ແລະ ລະດັບມັດຍົມສຶກສາ ພົບບັນຫາ ແລະ ອຸປະສັກໃນການຈັດການຮຽນການສອນດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ Biyaem (1997)

ການຮຽນການສອນພາສາອັງກິດລະດັບອ່ານອອກຂຽນໄດ້ເປັນການຮຽນການສອນທີ່ຜູ້ຮຽນເລີ່ມຮຽນຮູ້ລະບົບການຂຽນ ແລະ ການສະກົດຄຳພາສາອັງກະຫລີທີ່ ຟັງ ເວົ້າ ໄດ້ແລ້ວໃນລະດັບກຽມຄວາມພ້ມໃນລະດັບນີ້ຜູ້ຮຽນຈະເກີດຄວາມສາມາດໃນການສື່ສານທັງດ້ວຍການຟັງ ເວົ້າ ອ່ານ ແລະ ຂຽນໂດຍການປະຕິບັດກິດຈະກຳຕ່າງ ໆທີ່ເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມສຸຂ ສະໜຸກົດນານ ເລີ່ມພັດທະນາຄວາມສາມາດໃນການອ່ານແລະການຂຽນລວມທັງຝຶກຫັດຄັດລາຍມື ແລະ ຂຽນຄຳຕໍ່ບ ໂດຍໃຊ້ພາສາໃນລະດັບພື້ນຖານໃນການເຂົ້າສູ່ສັງຄົມ ແລະ ວັດທະນະທຳ ແລະ ໃນການສື່ສານໄດ້ຖືກຕ້ອງຕາມຫລັກພາສາ ຮຽນຮູ້ຄຳນາມກ່ຽວກັບອະໄວຍະວະໃນຮ່າງກາຍຂອງຕົນເອງ ຝຶກໃຊ້ໜັງສື ແລະ ສິ່ງເສີມໃຫ້ມີເຈດີກຕິທີ່ດີຕໍ່ການຮຽນພາສາອັງກິດເຫັນປະໂຫຍດແລະຄຸນຄ່າຂອງພາສາອັງກິດ

1. ເພື່ອໃຫ້ສາມາດໃຊ້ພາສາອັງກິດເພື່ອການສື່ສານດ້ວຍການຟັງ ເວົ້າ ອ່ານ ແລະ ຂຽນຢ່າງຖືກຕ້ອງຊັດເຈນ ແລະ ເໝາະສົມກັບລະດັບທີ່ຮຽນ

2. ເພື່ອໃຫ້ສາມາດຟັງ ເວົ້າ ແລະ ສົນທະນາເປັນພາສາອັງກິດໃນສະຖານນະການງ່າຍໆ

3. ເພື່ອໃຫ້ສາມາດອ່ານ ຂຽນ ແລະ ສະກົດຄຳທີ່ເປັນອັກສອນຕົວພິມໃຊ້ເຄື່ອງໝາຍວັກຕອນຖືກຕ້ອງ

4. ເພື່ອໃຫ້ສາມາດໃຊ້ພຶດນານຸກົມເປັນເຄື່ອງມືໃນການເພີ່ມພູນຄວາມຮູ້ດ້ານຈິກຄຳສັບ

5. ເພື່ອໃຫ້ມີເຈຕິກຕິທີ່ດີຕໍ່ການຮຽນພາສາອັງກິດ

2. ເອກະສານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການສອນຂຽນ

ຄວາມຫມາຍຂອງການຂຽນ

Widdowson (1981, ອ້າງໃນ ວິໄລພລ ທິນສຸວັນນ, 2536,ໜ້າ1) ກ່າວວ່າ ການຂຽນເປັນຄວາມສາມາດໃນການຮຽບຮຽງປະໂຫຍກ ເພື່ອສະແດງຄວາມຫລາກຫລາຍຂອງຄວາມຄິດຫລືການກະເຮັດຕ່າງໆ

ສະຫວນ ປະຍຸດທະວິໄຊດິດຖະ (2516,ໜ້າ98) ກ່າວວ່າ ການຂຽນໝາຍຖືງ: ການຝຶກທັກສະການຂຽນໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ແລະ ວ່ອງໄວບໍ່ວ່າຂຽນຈະຮຽນວິຊາສາຂາໃດກໍຕາມ ຂຽນຈະອ່ານຄຳຫລືປະໂຫຍກນັ້ນໄດ້ ແລະ ເມື່ອອ່ານໄດ້ກໍຕ້ອງຂຽນໄດ້ດ້ວຍ

ນອກຈາກນີ້ ບຸນສິລິ ຜ່ອງອັກສອນ (2524, ອ້າງໃນວິໄລພລ ທິນສຸວັນນ, 2536,ໜ້າ2) ກ່າວວ່າການຂຽນເປັນລັກສະນະທີ່ຕ້ອງການການສອນຢ່າງເປັນຂັ້ນຕອນ ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍການໃຫ້ຄວາມຮູ້ໃນດ້ານຄຳສັບ ໄວຍາກອນ ແລະ ຄວາມສາມາດໃນການຮຽບຮຽງປະໂຫຍກລວມທັງການຮຽບຮຽງຄວາມຄິດຕ່າງໆ ເພື່ອປະກອບກັນເປັນເນື້ອຫາຈາກຄຳຈຳກັດຄວາມດັ່ງກ່າວຂ້າງໃຊ້ ພໍສະຫຼຸບໄດ້ວ່າ ການຂຽນຄື ການປ່ຽນພາສາເວົ້າ ເປັນສັນລັກສະນະຄື ອັກສອນ ຊຶ່ງຈະຕ້ອງເລືອກ ຄວາມຄິດຄຳ ປະໂຫຍກທີ່ມີຈຸດໝາຍມາຈັດປະສົບການຢ່າງມີລະບຽບເພື່ອໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມຫລັກພາສາ ຄວາມນິຍົມ ແລະ ສາມາດສື່ສານໄດ້ຄວາມຫມາຍ ແລະ ປະເພດຂອງກິດຈະກຳການຂຽນ

ວິໄລພລ ທິນສຸວັນນ (2536,ໜ້າ63) ກ່າວວ່າ ກິດຈະກຳການຂຽນໝາຍຖືງ ການຝຶກການຂຽນໃນຮູບແບບຕ່າງໆ ທີ່ຄູ່ຜູ້ສອນໄດ້ຈັດກຽມໃຫ້ແກ່ ຜູ້ຮຽນ ເພື່ອໃຫ້ມີຄວາມສາມາດໃນການຂຽນ ກ່າວຄືຄວາມສາມາດໃນການໃຊ້ ແລະ ຮຽບຮຽງຖ້ອຍຄຳເຂົ້ານຳກັນຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມຫລັກ ແລະ ໂຄງສ້າງໄວ

ຍາກອນ ແລະ ກິນໂກການຂຽນ ລວມທັງສີ່ຄວາມຫມາຍໃຫ້ຜູ້ອື່ນເຂົ້າໃຈຈາກການສຶກສາເອກະສານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການສອນຂຽນ ພົບວ່າກິດຈະກຳສ່ວນໃຫຍ່ຈະເລີ່ມຈາກການໃຫ້ຜູ້ຮຽນໄດ້ຝຶກຝົນການຂຽນໃນຮູບແບບທີ່ງ່າຍໆ ແລ້ວຈຶ່ງເພີ່ມຄວາມຍາກຂຶ້ນ ຍາກຂຶ້ນໃນຕອນຫລັງດ້ວຍເຫດນີ້ກິດຈະກຳການຂຽນຈຶ່ງແບ່ງອອກ ເປັນ 3 ປະເພດໃຫ້ຄືກິດຈະກຳການຂຽນແບບຄວບຄຸມ (Controlled Writing) ກິດຈະກຳການຂຽນແບບແນະນຳ (Guided Writing Activity) ແລະ ກິດຈະກຳການຂຽນແບບອິດສະຫຼະ (Free Writing Activity) ຂະບວນການຂຽນທີ່ນັກຮຽນຈະຕ້ອງຮຽນຮູ້ທີ່ສຳຄັນ 4 ປະການ

1. ພະຍັນຊະນະ ແລະ ສະໄໝພາສາອັງກິດ

2. ວິທີການສະກົດຄຳ

3. ໂຄງສ້າງປະໂຫຍກ

4. ການເລືອກຄຳ ວະລີ ທີ່ຈະຖ່າຍທອດຄວາມຄິດຂອງຜູ້ຮຽນໄດ້ຢ່າງສະລະຈາກອົງປະກອບທັງ 4 ດັ່ງກ່າວນີ້ ຈະເຮັດໃຫ້ຄູຮູ້ວິທີການດຳເນີນການສອນເພື່ອຝຶກທັດສະການຂຽນຂອງນັກຮຽນຕາມລຳດັບ (ວິໄລພລ ທິນສຸວັນນ, 2530, ໜ້າ 65)

Woods , (1985 , pp. 25 -28) ໄດ້ກ່າວເຖິງວິທີການສອນຂຽນຕາມແນວຈິດວິທະຍາຄວາມສຳພັນຂອງເບນ

(Bain ‘ Association Psychology) ວ່ານັກຮຽນຄວນໄດ້ຮຽນຮູ້ພາສາໃນລະດັບຈຸນພາກກ່ນ ເຊັ່ນ ເລີ່ມຈາກການສອນຄຳສັບໂຄງສ້າງທາງພາສາ ແລະ ກິດໄວຍາກອນ ແລະ ການຮຽບຮຽງເນື້ອເລື່ອງຮູບແບບການຮຽນຈະເນັ້ນການຝຶກ ການທ່ອງຈຳ ໂດຍການນຳຕົວຢ່າງເນື້ອເລື່ອງມາເປັນແບບຢ່າງໃຫ້ນັກຮຽນສຶກສາກ່າວໂດຍ.

ສະຫຼຸບການສອນຂຽນຕາມແນວຈິດວິທະຍາຄວາມສຳພັນຂອງແບບມຸ້ງເນັ້ນການຮຽນຮູ້ທີ່ສຳພັນກັນຢ່າງ ເປັນລະບົບ ເປັນການສອນທີ່ກະຕຸ້ນໃຫ້ນັກຮຽນໄດ້ຮຽນກ່ຽວກັບໂຄງສ້າງທາງພາສາ ແລະ ໄວຍາກອນ ແລະ ການຈັດຮຽບຮຽງເນື້ອເລື່ອງມາກຳນົດຮູບແບບການຂຽນ (Form) ແລະ ອະໜຸເສທ (Paragraph) ເພື່ອໃຊ້ໃນການຜະລິດງານຂຽນໃຫ້ກົງຕາມວັດຖຸປະສົງຂອງການຂຽນ

Flower (1989 , pp. 284 – 285) ກ່າວໄວ້ວ່າການຂຽນຄືຂະບວນການໃນການໃຊ້ຄວາມຄິດທີ່ເກີດຂຶ້ນລັບໄປມາ ຊຶ່ງສາມາດວິເຄາະໄດ້ເປັນລຳດັບຂັ້ນຕອນ ແຕ່ບໍ່ສາມາດກຳນົດຕາຍຕົວວ່າຂັ້ນຕອນແຕ່ລະຂັ້ນຈະເກີດຂຶ້ນເມື່ອໃດຂະບວນການໃນການໃຊ້ຄວາມຄິດດັ່ງກ່າວສາມາດແບ່ງໄດ້ ເປັນ 3 ຂັ້ນຕອນຄື

1 ຂັ້ນວາງແຜນການຂຽນ (Planning Stage) ເປັນຂະບວນການໃນການສ້າງ ແລະ ຮຽນລຽງຄວາມຄິດລວມທັງການຕັ້ງວັດຖຸປະສົງໃນການຂຽນ

2. ຂັ້ນການແປຄວາມຄິດເປັນຕົວອັກສອນ (Translating Stage) ຄືຂັ້ນໃຊ້ຄວາມຮູ້ດ້ານກົດເກນພາສາເພື່ອສາມາດຖ່າຍທອດຄວາມຄິດໄດ້ກົງວັດຖຸປະສົງ

3. ຂັ້ນອຳນົດບົດວນ (Reviewing Stage) ເປັນຂັ້ນການປະເມີນ ແລະ ກວດຫານແກ້ໄຂເພື່ອເບິ່ງຄວາມເໝາະສົມ ແລະ ຄວາມຊັດເຈນຂອງເລື່ອງແນວທາງການສອນຂຽນຈົນຕະນາ ເກີດສາຍທອງ (2536,ໜ້າ9) ໄດ້ສະຫຼຸບໄວ້ 3 ຂັ້ນຕອນຄື

1. ຂັ້ນກຽມ ໝາຍຖຶງ ການກະຕຸ້ນສ້າງຄວາມສົນໃຈເປັນການທົບທວນຄວາມຮູ້ໃຫ້ກັບນັກຮຽນ ແລະ ແນະນຳຄວາມຮູ້ໃໝ່ກ່ຽວກັບວິທີການຂຽນໂຄງສ້າງທາງໄວຍາກອນລວມເຖິງການນຳເອົາທັກສະອື່ນ ໆມາບຸນນາການກັບທັກສະການຂຽນ

2. ຂັ້ນປະຕິບັດການ ໝາຍຖຶງ ກິດຈະກຳທີ່ຈັດຂຶ້ນເພື່ອໃຫ້ນັກຮຽນໄດ້ຂຽນ

3. ຂັ້ນຫຼັກປະຕິບັດ ໝາຍຖຶງ ກິດຈະກຳທີ່ເກີດຂຶ້ນຫຼັງນັກຮຽນຂຽນເຊັ່ນ ນຳເລື່ອງທີ່ຂຽນມາອ່ານໃຫ້ຄູຫລືເພື່ອນໃນຊັ້ນຟັງແປເລື່ອງທີ່ຂຽນ ແລະ ອື່ນໆ

Pritchard (1987 , pp. 52-53) ໄດ້ກ່າວເຖິງການສອນໄວ້ 2 ວິທີ ດັ່ງນີ້

1. ວິທີການສອນຂຽນແບບເນັ້ນຂະບວນການ (Process Model) ເປັນວິທີການສອນຂຽນທີ່ໃຫ້ຄວາມສຳຄັນໃນການສ້າງຄວາມຊຳນານໃນການຂຽນໂດຍອິດສະຫລະຫລາຍກວ່າການຄວບຄຸມ ດັ່ງນັ້ນກິດຈະກຳໃນການຮຽນການສອນຈຶ່ງໃຊ້ກິດຈະກຳລະດະໝົດມຸ່ງ ເພື່ອເປີດໂອກາດໃຫ້ນັກຮຽນສະແດງ

ອອກເຖິງປະສົບການຄວາມຮູ້ຂອງຕົນກ່ຽວກັບຫົວເລື່ອງທີ່ຈະຂຽນ ແລະ ເປັນການກະຕຸ້ນໃຫ້ນັກຮຽນໄດ້ໃຊ້ຄວາມຄິດ ແລະ ປະຍຸກຄວາມຄິດໃຫ້ເຂົ້າກັບສະຖານການ

2. ວິທີການສອນຂຽນແບບແນວເດີມ (Traditional Approach) ຫລືແບບຄວບຄຸມການໃຊ້ພາສາ(Control of Language) ເປັນວິທີການສອນຂຽນທີ່ໃຫ້ຄວາມສຳຄັນຕໍ່ຄວາມຖືກຕ້ອງຕາມຫລັກພາສາ ແລະ ການໃຊ້ຮູບແບບງານທີ່ຖືກຕ້ອງເປັນຕົວຢ່າງໃນການສອນຂຽນ

Langer (1988, ອ້າງໃນ ຈັກລົບພ ວິໄຊພັນທະ2539, ໜ້າ24) ໄດ້ກ່າວເຖິງວິທີການສອນໄວ້

2 ວິທີ ຊຶ່ງພໍທີ່ຈະສະຫຼຸບໄດ້ດັ່ງນີ້

1. ການສອນຂຽນໂດຍເນັ້ນຂະບວນການ (Process Model) ມີວັດຖຸປະສົງໃນການຂຽນຄືເປີດໂອກາດໃຫ້ນັກຮຽນໄດ້ຊ່ວຍກັນຜະລິດຫລືສ້າງຂໍ້ມູນທີ່ໃຊ້ໃນການຂຽນຂຶ້ນ ເພື່ອພັດທະນາຄວາມຄ່ອງແຄ່ວໃນການຂຽນ ດັ່ງນັ້ນຮູບແບບການສອນຈຶ່ງມີລັກສະນະດັ່ງນີ້

1.1 ເປີດໂອກາດໃຫ້ນັກຮຽນຂຽນເອງໂດຍອິດສະຫລະໃນຫົວຂໍ້ທີ່ນັກຮຽນສົນໃຈ

1.2 ໃຫ້ນັກຮຽນກຳນົດກຸ່ມຜູ້ອ່ານຕາມຄວາມເໝາະສົມກັບຫົວຂໍ້ນັ້ນ

1.3 ໃຫ້ເພື່ອຮ່ວມຫ້ອງເປັນຜູ້ປະເມີນງານຂຽນໃນເຊິ່ງສ້າງສັນ

1.4 ໃຫ້ໂອກາດ ແລະ ເວລາທີ່ເໝາະສົມຕໍ່ການທະບົດວນ ແກ້ ໄຂ ຫລືປັບ-ປຸງງານຂຽນໃໝ່

1.5 ການກຳນົດກິດຈະກຳທີ່ນຳໄປສູ່ການສ້າງປະຕິສຳພັນລະຫວ່າງນັກຮຽນໃຫ້ຫລາຍທີ່ສຸດ ເພື່ອໃຫ້ນັກຮຽນຄົ້ນຫາຂໍ້ມູນໂດຍຄຳນຶງເຖິງການສື່ຄວາມຫມາຍທີ່ຊັດເຈນ ແລະ ມີປະສິດທິພາບການສອນຂຽນໃນແນວນີ້ຄູ່ຈຶ່ງເປັນພຽງຜູ້ຄອຍ-ຖ້າຊ່ວຍ-ເຫລືອຫລືຄອຍ-ຖ້າອ່ານວຍຄວາມສະດວກໃນການຮຽນການສອນແກ່ນັກຮຽນເພາະເກນໃນການຕັດສິນມາຈາກຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຜູ້ປະເມີນຄືເພື່ອຮ່ວມຫ້ອງ ແລະ ຄວາມກະຈ່າງຊັດເຈນຂອງເນື້ອເລື່ອງທີ່ນັກຮຽນຂຽນນັ້ນເອງ

2. ການສອນຂຽນຕາມແບບເດີມ (Traditional Teaching) ເປັນການສອນຂຽນທີ່ຈະໃຊ້ເວລາສ່ວນໃຫຍ່ໃນການອະທິບາຍວິທີການຜະລິດງານຂຽນທີ່ດີ ແລະ ຖືກຕ້ອງຕາມກົດເກນ ລວມເຖິງໃຫ້ນັກຮຽນສຶກສາຕົວຢ່າງງານຂຽນ (Models) ແລະ ເຮັດແບບຝຶກຫັດທີ່ສ້າງເສີມທັກສະໃນການຂຽນ ແລະ ຂຶ້ນສຸດທ້າຍຈຶ່ງກຳນົດໃຫ້ນັກຮຽນຂຽນລາຍງານຂອງຕົນເອງໃນລັກສະນະທີ່ຄ້າຍຄຶງກັບຕົວຢ່າງທີ່ໄດ້ສຶກສາໂດຍມີຄູເປັນຜູ້ປະເມີນກ່າວໂດຍສະຫຼຸບແລ້ວວິທີການສອນຂຽນສາມາດແບ່ງອອກໄດ້ ເປັນ 2 ລັກສະນະໃຫຍ່ໆ ຄື

1. ການສອນຂຽນແບບເນັ້ນຂະບວນການ (Process Approach) ເປັນວິທີການສອນຂຽນທີ່ເນັ້ນການສື່ເນື້ອຄວາມ ແລະ ການສ້າງຂໍ້ມູນ ໂດຍເປີດໂອກາດໃຫ້ນັກຮຽນໃຊ້ພາສາໂດຍເສລີ ແລະ ນັກຮຽນຈະເປັນຜູ້ປະເມີນງານຂຽນເອງ ໂດຍມີຄູຊ່ວຍ-ເຫລືອ ແລະ ແນະນຳງານຂຽນ ເນັ້ນກິດຈະກຳກຸ່ມເປັນສຳຄັນ

2. ວິທີການສອນຂຽນທີ່ເນັ້ນຜົນງານ (Product Approach) ຫລືການສອນຂຽນແນວເດີມ (Traditional Approach) ເປັນການສອນຂຽນທີ່ເນັ້ນຄວາມຖືກຕ້ອງຕາມຫລັກໄວຍາກອນ ໂດຍມີຄູເປັນຜູ້ຈັດກິດຈະກຳການຮຽນການສອນ ແລະ ເປັນຜູ້ປະເມີນງານຂຽນ

ເທັກນິກການສອນຂຽນ

ການສອນຂຽນໃນລະດັບປະຖົມສຶກສາຄູຜູ້ສອນຄວນຈະເລີ່ມຈາກການຂຽນແບບຄັດເລືອກການປ່ຽນຄຳປ່ຽນຮູບປະໂຫຍກຕາມກອບກິດຈະກຳທີ່ຄູຈັດໄວ້ໃຫ້ໂດຍຄູຜູ້ສອນຈະຕ້ອງໃຊ້ຂໍ້ມູນຄຳສັບ (Vocabulary) ແລະ ສອນໄວຍາກອນ (Grammar Pattern) ເນື້ອຫາ (Content) ແກ່ນັກຮຽນເພື່ອຈະໄດ້ໃຊ້ເປັນແນວທາງໃນການຄິດ ແລະ ຂຽນ ທັກສະການຂຽນເປັນທັກສະທີ່ເກີດຂຶ້ນພາຍຫລັງຈາກນັກຮຽນໄດ້ຮັບການຝຶກການຟັງ ເວົ້າ ແລະ ອ່ານໃນການສອນໃຫ້ນັກຮຽນມີທັກສະການຂຽນ ຄູຄວນຈັດກິດຈະກຳທີ່ຫລາກຫລາຍປະກອບການສອນເພາະກິດຈະກຳເສີມທັກສະທາງພາສາເຫລົ່ານີ້ຈະເປັນຮາກຖານສຳຄັນໃນການທີ່ຈະສົນທັກສະການຂຽນເພື່ອການສື່ສານໄດ້ຢ່າງມີປະສິດທິພາບໃນລະດັບທີ່ສູງຂຶ້ນຕໍ່ໄປ (ສຳນັກງານຄະນະກຳມະການການປະຖົມສຶກສາແຫ່ງຊາຕິ, 2541, ໜ້າ134)

ທິດສະດີການຮຽນຮູ້ແບບຮ່ວມມື (Cooperative Learning) Johnson, Johnson and Stann. (2000) ກ່າວວ່າ ການຮຽນຮູ້ແບບຮ່ວມມື ທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມນິຍົມຢ່າງກວ້າງຂວາງ ມີທັງໝົດ 8 ຮູບແບບ ໄດ້ແກ່

1. ຮູບແບບແອນທີ (LT) ຫລື Learning Together
 2. ຮູບແບບເອ. ຊີ. (AC) ຫລື Academic Controversy
 3. ຮູບແບບເອດ. ທີ. ເອ. ດີ (STAD) ຫລື Student-Team-Achievement-Divisions
 4. ຮູບແບບທີ. ຈີ. ທີ (TGT) ຫລື Team-Games-Tournaments
 5. ຮູບແບບຈີ. ໄອ (GI) ຫລື Group Investigation
 6. ຮູບແບບຈີກະຊອລ (Jigsaw)
 7. ຮູບແບບທີ. ເອ. ໄອ (TAI) ຫລື Teams-Assisted-Individualization
 8. ຮູບແບບຊີ. ໄອ. ອາລ. ຊີ (CIRC) ຫລື Cooperative Integrated Reading and Composition
- ທັງ 8 ຮູບແບບ ໃຫ້ຜົນກະທົບໃນດ້ານບວກຕໍ່ສຳເລັດ ຜົນທາງການຮຽນ ຊຶ່ງສອດຄ້ອງກັບ ທິດນາ ແຂມັນ (2548: 108) ກ່າວວ່າທຸກຮູບແບບຂອງການຮຽນແບບຮ່ວມມືຕ່າງໆມີຂະບວນການ ຮຽນຮູ້ທີ່ຟັງພາ ແລະ ເກື້ອກຸນກັນ ສະມາຊິກກຸ່ມມີການປຶກສາຫາລື ແລະ ປະຕິສຳພັນຢ່າໃກ້ຊິດ ສະມາຊິກທຸກຄົນມີບົດບາດໜ້າທີ່ທີ່ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບ ແລະ ສາມາດກວດສອບໄດ້ ສະມາຊິກກຸ່ມຕ້ອງໃຊ້ທັກສະການທາ ງານກຸ່ມ ແລະ ການສຳພັນລະຫວ່າງບຸກຄົນໃນການທາ ງານຫລືການຮຽນຮູ້ຮ່ວມກັນລວມທັງມີການວິເຄາະຂະບວນການທາ ງານຂອງກຸ່ມເພື່ອປະສິດທິພາບ ແລະ ຄຸນນະພາບຂອງການທາ ງານຮ່ວມກັນ ໃນສ່ວນທີ່ຕ່າງກັນນັ້ນມັກຈະເປັນຄວາມແຕກຕ່າງໃນເລື່ອງຂອງວິທີການຈັດກຸ່ມ ວິທີການໃນການຟັງພາກັນ ວິທີການທົດສອບ ຂະບວນການໃນການວິເຄາະກຸ່ມ ບັນຍາກາດຂອງກຸ່ມ ໂຄງສ້າງຂອງກຸ່ມ ບົດບາດຂອງຜູ້ຮຽນ ຜູ້ນຳ ກຸ່ມ ແລະ ຄູ່ ຊຶ່ງ Sharp and Culver (1997 ອ້າງເຖິງໃນ ປະທິບ, 2544) ກ່າວເຖິງງານວິໄຈທີ່ໃຊ້ເທັກນິກການສອນແບບຮ່ວມມືອາທິດລະ 4 ຊົ່ວໂມງ ເປັນເວລາ 24ອາທິດ ພົບວ່າ

ຜູ້ຮຽນພິຈາລະນາການຮຽນຮູ້ ແລະ ຜົນຈາກການປະເມີນສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າຜູ້ຮຽນມີການຄິດຢ່າງມີວິຈາລິນຍານໃນລະດັບສູງ

ສຸກັນຍາ ສິນະພິນທິມ (2541: 19) ໄດ້ກ່າວວ່າ ການຂຽນສະກົດຄຳເປັນການຈຳຕົວອັກສອນຕາມຄວາມຫມາຍຂອງຮູບຄຳນັ້ນ ໆ ເມື່ອອອກສຽງເປັນຄຳ ໆໜຶ່ງທີ່ເຂົ້າໃຈຄວາມຫມາຍຂອງຄຳສັບນັ້ນຮ່ວມກັນ

ນັດຊາ ເຮືອງເກດມ (2547: 25) ໄດ້ກ່າວວ່າ ການຂຽນສະກົດຄຳເປັນເລື່ອງກ່ຽວກັບການກຳນົດຕົວອັກສອນຫລືສັນຍາລັກແທນສຽງ ຊຶ່ງຈະຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຂຽນສາມາດຖ່າຍທອດຄວາມຄິດຂອງຕົນເອງອອກມາເປັນຕົວໜັງສື ແລະ ໃຫ້ຜູ້ອ່ານສາມາດເຂົ້າໃຈໄດ້ກົງຕາມຈຸດມັງໝາຍທີ່ຜູ້ຂຽນຕ້ອງການ

ສົມພິງສ໌ ສິບຍາດ (2553: 35) ໄດ້ກ່າວວ່າ ການຂຽນສະກົດຄຳ ຄື ການຂຽນລຽງລຳດັບອັກສອນໄດ້ແກ່ ພະຍັນຊະນະ ສະ ວັນນະຍຸກຕ໌ ຕົວສະກົດ ແລະ ຕົວກາລັນຕ໌ຮຽບຮຽງເປັນຄຳໄດ້ຖືກຕ້ອງ ຂຽນຖ່າຍທອດຄວາມຮູ້ສຶກນິກົດຂອງຈິນເອງ ຂຽນຕອບຄຳຖາມ ຂຽນເລົ່າເລື່ອງ ແລະ ໃຊ້ເຄື່ອງໝາຍວັກຕອນໄດ້ຖືກຕ້ອງ

ກ່າວໂດຍສະຫຼຸບ ການຂຽນສະກົດຄຳ ນັ້ນຜູ້ຂຽນຕ້ອງສາມາດຈຳຕົວອັກສອນຕາມຄວາມຫມາຍຂອງຮູບນັ້ນ ໆໄດ້ ແລະ ສາມາດຖ່າຍທອດຄວາມຄິດຂອງຕົນເອງອອກມາເປັນຕົວໜັງສື ອີກທັງສາມາດເລຍງົບຍັນຊະນະ ສະ ວັນນະຍົດໄດ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງ

ປະເທິນ ມະຫາຂັນທ໌ (2519: 61) ໃຫ້ຄວາມເຫັນກ່ຽວກັບການຂຽນສະກົດຄຳໄວ້ວ່າ ການສະກົດຄຳມີຄວາມສຳຄັນທີ່ສຸດໃນການສື່ສານໂດຍວິທີການຂຽນ ທັງນີ້ເພາະເຮັດໃຫ້ຜູ້ອ່ານສາມາດເຂົ້າໃຈຄວາມຫມາຍທີ່ຖືກຕ້ອງຈາກເລື່ອງລາວຕ່າງ ໆ

ຍຸບຕີ ພູນເວດປະຊາສຸກ (2525: 5) ໃຫ້ຄວາມເຫັນກ່ຽວກັບຄວາມສຳຄັນຂອງການຂຽນສະກົດຄຳສອດຄ່ອງກັບ ປະເທິນ ມະຫາຂັນ ວ່າ ການສອນຂຽນສະກົດຄຳເປັນແນວທາງທີ່ຈະນຳໄປສູ່ການຂຽນໜັງສືໄດ້ຖືກຕ້ອງ

ນັດຊາ ເຮືອງເກດມ (2547: 26) ໃຫ້ຄວາມເຫັນກ່ຽວກັບຄວາມສຳຄັນຂອງການຂຽນສະກົດຄຳໄວ້ວ່າ ການຂຽນສະກົດຄຳມີຄວາມສຳຄັນທີ່ສຸດໃນການສື່ຄວາມຫມາຍດ້ວຍວິທີການຂຽນ ການຂຽນຜິດກໍ

ເໝືອນກັບການເວົ້າຜິດ ຄວາມຫມາຍຂອງຄໍາກໍຈະປ່ຽນໄປ ແລະ ປະສິດທິພາບຂອງການຂຽນກໍຈະລຸດລົງ ແຕ່ຖ້າຫາກຂຽນສະກົດຄໍາໄດ້ຖືກຕ້ອງກໍຈະຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ອ່ານເຂົ້າໃຈຂໍ້ຄວາມໄດ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງ

ວັນນິ ໂສມປະຍຸນ (2544: 503) ໃຫ້ຄວາມເຫັນກ່ຽວກັບຄວາມສໍາຄັນຂອງການຂຽນສະກົດຄໍາ ໄວ້ວ່າ ການຂຽນສະກົດຄໍາເປັນພື້ນຖານຂອງການຮຽນຢ່າງໜຶ່ງ ເພາະຂຽນຕ້ອງຮູ້ຈັກສະກົດຄໍາໄດ້ຖືກຕ້ອງ ກ່ອນ ຈຶ່ງສາມາດຂຽນປະໂຫຍກ ແລະ ເລື່ອງລາວໄດ້

ກ່າວໂດຍສະຫຼຸບໄດ້ວ່າ ການຂຽນສະກົດຄໍາ ມີຄວາມສໍາຄັນເປັນຢ່າງຫລາຍ ຫາກຂຽນສະກົດຄໍາ ຖືກຕ້ອງ ຜູ້ອ່ານກໍຈະເຂົ້າໃຈຄວາມຫມາຍໄດ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງ ໃນທາງກັບກັນ ຫາກຂຽນສະກົດຄໍາຜິດ ກໍຈະ ເຮັດໃຫ້ຜູ້ອ່ານເຂົ້າໃຈຄວາມຫມາຍຜິດໄປດ້ວຍ ການສະກົດຄໍາຈຶ່ງເປັນສິ່ງສໍາຄັນ ແລະ ຈຳເປັນຕໍ່ການຮຽນ ພາສາ

ບຸນປົກ ອ່ອນເຜົ່າ (2526: 11-12) ໄດ້ສະຫຼຸບຈຸດມັ່ງໝາຍຂອງການຂຽນສະກົດຄໍາໄວ້ ດັ່ງນີ້

ມັ່ງໃຫ້ນັກຮຽນຮູ້ຈັກການຂຽນສະກົດຄໍາຄູ່ຈະຕ້ອງໃຫ້ນັກຮຽນມີທັກສະການໃຊ້ຄໍາ ແລະ ຈຳເປັນ ຕ້ອງມີສິ່ງເລົ່າໃຫ້ນັກຮຽນເກີດຄວາມສົນໃຈໃນການຂຽນສະກົດຄໍາສັບ ຊ່ວຍໃຫ້ນັກຮຽນຄຸ້ນເຄີຍກັບຮູບ ຄໍາເພື່ອໃຫ້ນັກຮຽນຮູ້ຈັກຄໍາໃນວົງກວ້າງຂຶ້ນ ອີກທັງມີຄວາມສາມາດທີ່ຈະຂຽນສະກົດຄໍາໄດ້ຖືກຕ້ອງນັກ ຮຽນຈະຕ້ອງຮຽນຮູ້ຄໍາສາມາດຈັດຮູບຂອງຄໍາ ຈຳລໍາດັບອັກສອນໄດ້ຈຶ່ງຈະສາມາດຂຽນສະກົດຄໍາໄດ້ຖືກ ຕ້ອງ

ຮອງລັດນ໌ ອິສິນພັກດີ ແລະ ເທີອາກຸສຸມາ ນ ອະຫຍຸດຢາ (2536: 121) ໄດ້ໃຫ້ຄວາມເຫັນ ກ່ຽວກັບການຂຽນສະກົດຄໍາສັບໄວ້ວ່າ ການສອນສະກົດຄໍາເປັນສິ່ງສໍາຄັນ ແລະ ຈຳເປັນໃນການວາງຮາກ ຖານຂອງການຮຽນການສອນສະກົດຄໍາ ມີຈຸດມັ່ງໝາຍດັ່ງນີ້ ຄື

1. ຊ່ວຍໃຫ້ນັກຮຽນຮູ້ຈັກຄໍາຕ່າງ ໆ ທີ່ຈຳເປັນໃນຊີວິດປະຈຳ-ວັນ ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ຂຽນຂຽນເປັນເລື່ອງ ລາວຕ່າງ ໆໄດ້
2. ຊ່ວຍໃຫ້ຂຽນຮູ້ຈັກສະກົດຄໍາຕ່າງ ໆໄດ້ຖືກຕ້ອງ
3. ຊ່ວຍສົ່ງເສີມໃຫ້ຂຽນຮູ້ຈັກໃຊ້ຄໍາຕ່າງ ໆໄດ້ກວ້າງຂວາງຂຶ້ນ
4. ຊ່ວຍໃຫ້ຂຽນຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ຄິດຫາຄໍາໃໝ່ ໆຕາມທີ່ຂຽນຕ້ອງການ

ນັດຊາ ເຮືອງເກດມ (2547: 27) ໄດ້ໃຫ້ຄວາມເຫັນກ່ຽວກັບການຂຽນສະກົດຄຳສັບໄວ້ວ່າ ການສະກົດຄຳມີຄວາມສຳຄັນຕໍ່ການສື່ຄວາມຫມາຍດ້ວຍພາສາຂຽນ ຖ້າຂຽນຜິດໄປອາດເຮັດໃຫ້ຜູ້ອ່ານເຂົ້າໃຈຄວາມຫມາຍປ່ຽນໄປຫລືບໍ່ເຂົ້າໃຈຄວາມຫມາຍກໍໄດ້ ການສະກົດຄຳໄດ້ຖືກຕ້ອງຈຶ່ງເປັນສິ່ງທີ່ມີຄວາມສຳຄັນຢູ່ ດັ່ງນັ້ນການສອນຂຽນສະກົດຄຳຈຶ່ງຕ້ອງມີການກຳນົດຈຸດມຸ້ງໝາຍໃຫ້ຊັດເຈນ

ກ່າວໂດຍສະຫຼຸບ ຈຸດມຸ້ງໝາຍຂອງການຂຽນສະກົດຄຳ ຄື ນັກຮຽນຕ້ອງຮູ້ຈັກຮູບຄຳ ແລະ ຮູ້ຈັກການຂຽນສະກົດຄຳ ແລະ ສາມາດເລຍງົບຍັນຊະນະ ແລະ ສະໄດ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງ

ຊະລິຢາ ລິມປິຍາກລ (2536: 191) ໃຫ້ຄວາມຫມາຍຂອງເກມໄວ້ວ່າ ເປັນກິດຈະກຳການຫລິ້ນທີ່ຜູ້ຫລິ້ນພະຍາຍາມຫລິ້ນໃຫ້ບັນລຸເປົ້າໝາຍ ພາຍໃຕ້ກະຕິກາຂອງກົດເກນທີ່ກຳນົດໃຫ້ ໂດຍມີຈຸດປະສົງສະເພາະເພື່ອພັດທະນານັກຮຽນໄປສູ່ຈຸດປະສົງນັ້ນ ໆ ເຊັ່ນ ພັດທະນາທັກສະທາງກາຍ ເພື່ອພັດທະນາການຄິດ ແລະ ເພື່ອພັດທະນາທາງອາລົມ ເປັນຕົ້ນ

ວິມິນລັດນ໌ ຄົງພິລິມຍ໌ຊິນ (2540: 21) ໃຫ້ຄວາມຫມາຍຂອງເກມໄວ້ວ່າ ເກມ ໝາຍເຖິງກິດຈະກຳການຫລິ້ນທີ່ໃຫ້ຄວາມສະຫຼຸກ-ສະໜານເພີດເພີນ ຊ່ວຍຝຶກທັກສະໃຫ້ນັກຮຽນເກີດຄວາມຄິດລວບຍອດໃນສິ່ງທີ່ຮຽນ ອາດມີການແຂ່ງຂັນຫລືບໍ່ກໍໄດ້ ແຕ່ຈະຕ້ອງມີກະຕິກາການຫລິ້ນກຳນົດໄວ້ ແລະ ຈະຕ້ອງມີການປະເມີນຜົນຄວາມສຳເລັດຂອງຜູ້ຫລິ້ນດ້ວຍ

ດອບສັນ (Dobson. 1998: 9 17) ໃຫ້ຄວາມຫມາຍຂອງເກມໄວ້ວ່າ ເກມ ໝາຍເຖິງກິດຈະກຳທີ່ສະຫຼຸກ-ສະໜານມີກົດເກນ ກະຕິກາ ກິດຈະກຳທີ່ຫລິ້ນ ມີທັງ ເກມງຽບ (Passive Games) ຫລືເກມທີ່ຫລິ້ນບໍ່ຕ້ອງເຄື່ອນທີ່ ແລະ ເກມທີ່ໃຊ້ຄວາມວ່ອງໄວ (Active Games) ຫລືເກມທີ່ຕ້ອງເຄື່ອນໄຫວ ເກມເຫລົ່ານີ້ຂຶ້ນຢູ່ກັບຄວາມວ່ອງໄວ ຄວາມແຂງແຮງ ການຫລິ້ນເກມມີທັງຫລິ້ນຄົນດຽວ ສອງຄົນ ຫລືຫລິ້ນເປັນກຸ່ມ ບາງເກມກໍກະຕຸ້ນການ-ເຮັດ-ວຽກງານຂອງຮ່າງກາຍ ແລະ ສະຫມອງບາງເກມກໍຝຶກທັກສະບາງສ່ວນຂອງຮ່າງກາຍ ແລະ ຈິດໃຈ

ເຮືອງສັກດີ ອຳໄພພັນ (2545: 2-3) ໃຫ້ຄວາມຫມາຍຂອງເກມໄວ້ວ່າ ເປັນກິດຈະກຳທາງພາສາທີ່ຈັດຂຶ້ນເພື່ອທົດສອບ (Test) ແລະ ເສີມສະມັດຖະພາບ (Enlarge) ໃນການຮຽນພາສາຂອງຜູ້ຮຽນ ໂດຍເນັ້ນໜັກໄປໃນທາງຜ່ອນຄາຍ (Relax) ເພື່ອໃຫ້ເກີດຄວາມສະຫຼຸກ-ສະໜານ (Fun) ແລະ ເກີດການຮຽນຮູ້ທັງໃນລາຍບຸກຄົນ ແລະ ສະມາຊິກກຸ່ມພາຍໃຕ້ເງື່ອນໄຂ (Condition) ທີ່ກຳນົດ

ກົມວິຊາການ (2546: 34) ໃຫ້ຄວາມໝາຍຂອງເກມໄວ້ວ່າ ເປັນກິດຈະກຳທີ່ມີຄຸນຄ່າໃນການສ້າງຄວາມສະໝຸກ-ສະໜານ ເພື່ອຜ່ອນຄາຍອາລົມໃຫ້ແກ່ນັກຮຽນໄດ້ເປັນຢ່າງດີ ເກມເປັນກິດຈະກຳພິເສດທີ່ສຳຄັນ ຊຶ່ງເຈົ້າຄູສອນພາສາຈະນຳມາສອນໃນຊົ່ວໂມງຮຽນຫລືນອກຊົ່ວໂມງໄດ້ດີ ເຊັ່ນດຽວກັບເພງ ເຈົ້າຄູຄວນເລືອກຫລືດັດແປງໃຫ້ເໝາະສົມກັບໄວ ແລະ ລະດັບຊັ້ນຂອງຜູ້ຮຽນ ໂດຍຄຳນຶງເຖິງຄວາມຍາກງ່າຍຂອງຄຳສັບ ໄວຍາກອນທີ່ໃຊ້ ແລະ ວິທີການຫລິ້ນ

ຈັນທິມາ ຈັນຕາບຸດ (2557: 6) ໄດ້ໃຫ້ຄວາມໝາຍຂອງຄຳວ່າເກມໄວ້ວ່າ ເປັນການນຳເອົາຈຸດປະສົງໃດ ໆ ຂອງການຮຽນຮູ້ຕາມຫລັກສູດມາປະກອບຂຶ້ນເປັນການຫລິ້ນ ຜູ້ຫລິ້ນຈະຫລິ້ນເກມໄປຕາມິກຕິກາທີ່ກຳນົດ ຊຶ່ງຈະຕ້ອງໃຊ້ຄວາມຮູ້ໃນເນື້ອຫາມາມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຫລິ້ນດ້ວຍ

ກ່າວໂດຍສະຫຼຸບໄດ້ວ່າ ເກມ ໝາຍເຖິງ ກິດຈະກຳທີ່ສ້າງຄວາມສະໝຸກ-ສະໜານ ຜ່ອນຄາຍ ແລະ ສ້າງຄວາມຮູ້ໃຫ້ແກ່ຜູ້ຫລິ້ນໄດ້ໃນເວລາດຽວກັນຊຶ່ງເກມສົມຫລາຍປະເພດຍົກຕົວຢ່າງເຊັ່ນ ເກມງຽບ (Passive Games) ຫລືເກມທີ່ຫລິ້ນບໍ່ຕ້ອງເຄື່ອນທີ່ ແລະ ເກມທີ່ໃຊ້ຄວາມວ່ອງໄວ (Active Games) ຫລືເກມທີ່ຕ້ອງເຄື່ອນໄຫວ ແຕ່ຈະຕ້ອງມີກິຕິກາກຳນົດໄວ້ ໂດຍມີຈຸດປະສົງເພື່ອພັດທະນານັກຮຽນໃນດ້ານໃດດ້ານໜຶ່ງຊຶ່ງເກມສົມບູນສາມາດດຶງສະມັດຖະພາບຂອງຜູ້ຮຽນໃຫ້ເດັ່ນອອກມາໄດ້ລວມທັງສາມາດທົດສອບຂຽນໄດ້ອີກດ້ວຍຄວາມສຳຄັນຂອງການໃຊ້ເກມສົມ

ຄູແຊງຄ໌ (Cruickshank. 1999: 28 32) ກ່າວເຖິງຄວາມສຳຄັນຂອງການໃຊ້ເກມປະກອບການສອນດັ່ງນີ້

ນິດຢາ ລິດໂຍທິ (2540: 6) ກ່າວວ່າ ຄວາມສຳຄັນຂອງການໃຊ້ເກມຊ່ວຍໃຫ້ບັນຍາກາດໃນການຮຽນ ການສອນເປັນໄປຢ່າງມີຊີວິດຊີວາ ສ້າງຄວາມເປັນກັນເອງ ລະຫວ່າງຄູ ແລະ ນັກຮຽນໄດ້ຫລາຍຂຶ້ນ

ສຳເນົາ ສິບລະມິງຄ໌ (2547: 14) ໃນການໃຊ້ເກມປະກອບການສອນໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ ຄູຜູ້ສອນຕ້ອງຮູ້ຈັກເລືອກເກມໃຫ້ເໝາະສົມກັບຈຸດມັງໝາຍໃນການຮຽນຮູ້ ໂດຍອາໄສປະສົບການຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດ ແລະ ທັກສະໃນການເລືອກເກມ ໃນການນຳເກມມາໃຊ້ ຈະຕ້ອງຮູ້ວ່າເກມນັ້ນ ໆຈະໃຊ້ໃນຂັ້ນ ໃດ ຂັ້ນນຳເຂົ້າສູ່ບົດຮຽນ ຂັ້ນສອນ ແລະ ຂັ້ນປະຕິບັດ ທີ່ສຳຄັນຕ້ອງຮູ້ຈັກໃຊ້ເກມໃຫ້ເໝາະສົມກັບເວລາ ໂອກາດ ຄວາມຕ້ອງການ ຄວາມສົນໃຈ ແລະ ຄວາມສາມາດຂອງນັກຮຽນ ກ່າວສະຫຼຸບໄດ້ວ່າ ການ

ໃຊ້ເກມໃນການພັດທະນາທັກສະ ຊ່ວຍໃຫ້ບັນຍາກາດໃນການຮຽນຜ່ອນຄາຍ ບໍ່ຄຽດ ອີກທັງໄດ້ຄວາມຮູ້ທີ່ຫລາກຫລາຍໄປໃນຕົວ ຊຶ່ງທີ່ຄວາມສໍາຄັນຕ້ອງຮູ້ຈັກໃຊ້ໃນເໝາະສົມກັບເວລາ ໂອກາດ ແລະ ສະຖານທີ່ລວມເຖິງຄວາມສາມາດຂອງນັກຮຽນເກມຍັງສາມາດໃຊ້ໃນການປະກອບການສອນໄດ້ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ

ຈັນທິມາ ຈັນຕາບຸດ (2557: 6) ໄດ້ໃຫ້ຄວາມຫມາຍຂອງຄຳວ່າເກມໄວ້ວ່າ ເປັນການນຳເອົາຈຸດປະສົງໃດ ໆຂອງການຮຽນຮູ້ຕາມຫລັກສູດມາປະກອບຂຶ້ນເປັນການຫລິ້ນ ຜູ້ຫລິ້ນຈະຫລິ້ນເກມໄປຕາມົກຕິກາທີ່ກຳນົດ ຊຶ່ງຈະຕ້ອງໃຊ້ຄວາມຮູ້ໃນເນື້ອຫາມາມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຫລິ້ນດ້ວຍ

ວິໄລພົນ ທິນສຸວັນນະ (2531 ໜ້າ 1-5) ໄດ້ສະຫຼຸບໄວ້ວ່າ ເນື່ອງຈາກການຮຽນການສອນພາສາອັງກິດໃນປະຈຸບັນໄດ້ມີການຮຽນປ່ຽນການສອນແລະວິທີການສອນ ທີ່ເຫັນໄດ້ຊັດເຈນຄື ຈາກທີ່ເນັ້ນການຮຽນການສອນທີ່ເປັນແບບການຮຽນຮູ້ກົດເກນຂອງພາສາປ່ຽນມາເປັນການຮຽນຮູ້ເພື່ອການສື່ສານ

ສັງວຽນ ສະຫລິດດິກຸນ (2541: 315) ໄດ້ແບ່ງເກມທີ່ໃຊ້ໃນການສອນເປັນ 7 ຊະນິດ ດັ່ງນີ້

1. ເກມຕົວເລກ (Number Games) ເປັນເກມທີ່ກ່ຽວກັບການຝຶກນັບຕົວເລກ ແລະ ຈຳນວນ
2. ເກມສະກົດຄຳ (Spelling Games) ເປັນເກມກ່ຽວກັບການສະກົດຄຳ ສອນຄຳສັບຫລືລຽງອັກສອນພາສາອັງກະຫລິດ
3. ເກມຄຳສັບ (Vocabulary Games) ເປັນເກມຄຳສັບອັງກະຫລິດ
4. ເກມຝຶກສ້າງປະໂຫຍກ (Structure Practice Games) ເປັນເກມຝຶກສ້າງປະໂຫຍກ ແລະ ການເວົ້າທີ່ຖືກຕ້ອງ
5. ເກມອອກສຽງຄຳPronunciation Games ເປັນເກມຝຶກການອອກສຽງຂອງຄຳຕ່າງ ໆ
6. ເກມຈັງຫວະ (Rhyming Games) ເປັນເກມຝຶກການອອກສຽງຂອງຄຳຕ່າງ ໆ ລັກສະນະສຳຜັດສຽງ

7. ເກມປະສົມຜະສານ (Miscellaneous Games) ເປັນເກມການຝຶກປະສົມຜະສານກັນ ຫລາຍແບບ ຄູ່ເລືອກຝຶກຕາມທີ່ເຫັນວ່າເໝາະສົມກັບໄວ ແລະ ລະດັບນັກຮຽນ

1. ຄວາມໝາຍຂອງການອ່ານ

ການອ່ານເປັນພຶດຕິກຳການຮັບສານທີ່ສຳຄັນບໍ່ຢື່ງຫຍ່ອນໄປກວ່າການຟັງ ປະຈຸບັນມີຜູ້ຮູ້ນັກວິຊາການແລະນັກຂຽນນຳສະເໜີຄວາມຮູ້ ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານແລະງານສ້າງສັນ ຕີພິມໃນຫນັງສືແລະສິ່ງພິມອື່ນ ໆ ຫລາຍ ນອກຈາກນີ້ແລ້ວຂ່າວສານສຳຄັນ ໆ ຫຼັງຈາກນຳສະເໜີດ້ວຍການເວົ້າ ຫລືອ່ານໃຫ້ຟັງຜ່ານສື່ຕ່າງ ໆ ສ່ວນໃຫຍ່ຈະຕີພິມຖືຮັກສາໄວ້ເປັນຫຼັກຖານແກ່ຜູ້ອ່ານໃນຊັ້ນຫຼັງ ໆ

ຄວາມສາມາດໃນການອ່ານຈຶ່ງສຳຄັນແລະຈຳເປັນຢື່ງຕໍ່ການເປັນພົນລະເມືອງທີ່ມີຄຸນນະພາບໃນສັງຄົມປະຈຸບັນ ຈະເຫັນໄດ້ວ່າ ອົງຄົນການຮະດັບນານາຊາດ ເຊັ່ນ ອົງຄົນການສຶກສາວິທະຍາສາດແລະວັດທະນະທຳແຫ່ງສຫົບຣະຊາຊາດ (UNESCO) ຈະໃຊ້ຄວາມສາມາດໃນການຮູ້ຫນັງສືຂອງປະຊາກອນປະເທດຕ່າງ ໆ ເປັນດັດນີວັດຮະດັບການພັດທະນາຂອງປະເທດນັ້ນ ໆ

ມີຜູ້ໃຫ້ຄຳຈຳກັດຄວາມຫລືຄວາມໝາຍຂອງການອ່ານໄວ້ຕ່າງ ໆ ກັນ ດັ່ງນີ້

ມໍຣ໌ຕິເມີຣ໌ ເຈ ແອດເລີ້ຣ໌ (Mortimer J. Adler) ກ່າວວ່າ **ການອ່ານ** ໝາຍເຖິງຂະບວນການຕີຄວາມໝາຍຫລືສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈຈາກຕົວອັກສອນຫລືສັນຍະລັກອື່ນ ໆ

ຣູທ ທູຊ (Ruth Tooze) ໄດ້ກຳນົດຄວາມໝາຍຂອງການອ່ານໄວ້ໂດຍສະຫລຸບວ່າ **ການອ່ານ** ໝາຍເຖິງ ສິ່ງຕໍ່ໄປນີ້

- 1) ການເຂົ້າສູ່ແຫຼ່ງສຳລັບການມີຊີວິດຢູ່ແລະການຮຽນຮູ້ທີ່ດີມບຸນນ໌
- 2) ການກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມຈັນໂລງໃຈແລະຈິດໃຈທີ່ດີ
- 3) ການອ່ານເປັນອົງຄ໌ປະກອບສຳຄັນທີ່ສຸດໃນດ້ານສິນປະກ່ຽວກັບພາສາສາດ ຊຶ່ງມີ 4 ປະການ ຄື ການຟັງ ການເວົ້າ ການອ່ານ ແລະ ການຂຽນ

4) ການອ່ານເປັນການຊ່ວຍສິ່ງເສີມຕົວເອງ ເປັນການປັບປຸງຕົວເອງ ຊ່ວຍໃຫ້ເດັກເຕີບໂຕ ເປັນຜູ້ໃຫຍ່ທີ່ດີມະນຸດ

5) ການອ່ານເປັນການສົ່ງເສີມອາລົມຂອງແຕ່ລະຄົນໃຫ້ສຳພັນກັບຜູ້ອື່ນໃນໂລກ ເປັນການ ປັບປຸງຕົວເອງໃຫ້ເຂົ້າກັບຜູ້ອື່ນໄດ້

ເບີເຣນາຣ໌ດ ໄອ ຊມິດທ໌ (Bernard I. Schmidt) ໄດ້ໃຫ້ຄຳຈຳກັດຄວາມໄວ້ວ່າ

ການອ່ານ

ເປັນກະບວນການທີ່ຊັບຊ້ອນຫຍຸ້ງຍາກ ຍັງມີຄວາມຫມາຍທີ່ແນ່ນອນ ອາດຮຽກໄດ້ວ່າ ເປັນທຸກສິ່ງທຸກ ຢ່າງຈາກຄຳທີ່ຈຳໄດ້ໄປສູ່ຄວາມນິກົດຕ່າງ ໆ ການອ່ານຂອງແຕ່ລະບຸກຄົນຄວນແຕກຕ່າງໄປຕາມ ສະພາບຂອງຮ່າງກາຍສະຕິປັນຍາແລະອາລົມ ໃນການອ່ານຂໍ້ຄວາມຄືກັນ ບຸກຄົນສອງຄົນຈະມີຄວາມຄິດ ຕ່າງກັນ

ອັນເຟນດ ສເຕຟເຟີຣຸດ (Aifred Stefferud) ໄດ້ໃຫ້ຄວາມຈຳກັດຄວາມຂອງການອ່ານ ໄວ້ວ່າ

ການອ່ານ ເປັນການກະທຳທາງຈິດໃຈທີ່ຜູ້ອ່ານຍອມຮັບຄວາມຫມາຍ ຈາກຄວາມຄິດເຫັນຂອງບຸກຄົນ ອື່ນ

ພອນ ດີ ລີດດີ (Paul D. Leedy) ໃຫ້ນິຢາມການອ່ານໄວ້ວ່າ **ການອ່ານ** ຄືການ ລວບລວມຄວາມຄິດແລະຕິຄວາມຕະຫລອດຈົນປະເມີນຄຳຄວາມຄິດເຫັນທີ່ປາກົດຢູ່ຕາມສິ່ງພິມແຕ່ ລະໜ້າ

ເອດກາຣ໌ ເດນ (Edgar dale) ໃຫ້ຄວາມຫມາຍໄວ້ວ່າ **ການອ່ານ** ໝາຍເຖິງ ຂະ ບວນການຄົ້ນຫາຄວາມຫມາຍຈາກສິ່ງພິມ ເປັນການເພີ່ມພູນປະສົບການຂອງຜູ້ອ່ານ ການອ່ານບໍ່ໄດ້ໝາຍ ຄວາມສະເພາະການມອງຜ່ານແຕ່ລະປະໂຫລກລືແຕ່ລະຫຍໍ້ໜ້າເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຜູ້ອ່ານຕ້ອງເຂົ້າໃຈຄວາມຄິດ ນັ້ນ ໆ ດ້ວຍ

ຈອຣ໌ດ ດີ ສປາດ ແລະ ພອນ ຊີ ເບີຣ໌ກ (George D. Spache and Paul C. Berg

) ກ່າວວ່າ **ການອ່ານ** ເປັນການປະສົມຜສານລະຫວ່າງທັກສະຫຼາຍຊະນິດ ເພື່ອສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈ ໂດຍເປັນໄປຕາມຈຸດປະສົງ ຕາມຕ້ອງການ ແລະວິທີການຂອງຜູ້ອ່ານ

ຈາກຄໍາຈຳກັດຄວາມດັ່ງກ່າວມາແລ້ວ ອາດສະຫລຸບແລະເພີ່ມເຕີມໄດ້ດັ່ງນີ້

- 1) ການອ່ານເປັນກະບວນການຄົ້ນຫາຄວາມຫມາຍໃນສິ່ງທີ່ອ່ານ
- 2) ການອ່ານເປັນກະບວນການຈັບໃຈຄວາມຈາກສິ່ງທີ່ອ່ານ
- 3) ການອ່ານເປັນກະບວນການທີ່ຈະເຂົ້າໃຈພາສາຂຽນ
- 4) ການອ່ານເປັນກະບວນການຖອດຄວາມຈາກພາສາຂຽນມາເປັນພາສາໃນຄວາມຄິດ
- 5) ການອ່ານເປັນທັກສະທີ່ທັງຫມົດທັກສະຕ່າງ ໆ ເຂົ້ານຳກັນ ໄດ້ແກ່ ທັກສະໃນການຄິດ ແລະ ທັກສະທາງໄວຍາກຮູ້ ຄື ດ້ານ ສຽງ ສັບ ໂຄງສ້າງ ແລະຄວາມຫມາຍ
- 6) ການອ່ານເປັນກະບວນການຄົ້ນຫາຄວາມຫມາຍໃນສິ່ງພິມຫລືຂໍ້ຂຽນ ຈັບໃຈຄວາມ ຕືກວາມ ເພື່ອພັດທະນາຕົນເອງທັງດ້ານສະຕິປັນຍາ ອາລົມ ແລະ ສັງຄົມ

2. ຄວາມສຳຄັນຂອງການອ່ານ

ໃນສະໄໝບູຮານທີ່ຢັ່ງບໍ່ມີຕົວຫນັງສືໃຊ້ ມະນຸດໄດ້ໃຊ້ວິທີຂຽນບັນທຶກຄວາມຊຶ່ງຈຳ ແລະ ເລື່ອງຮາວຕ່າງ ໆ ເປັນຮູບພາບໄວ້ຕາມຝາໃນຖ້ຳ ເພື່ອເປັນທາງອອກຂອງອາລົມ ເພື່ອເຕືອນຄວາມຈຳຫລື ເພື່ອບອກເລົ່າໃຫ້ຜູ້ອື່ນໄດ້ຮັບຮູ້ດ້ວຍ ສະແດງເຖິງຄວາມພະຍາຍາມແລະຄວາມປາດຖະໜາອັນແຮງກລ້າ ຂອງມະນຸດ ທີ່ຈະຖ່າຍທອດປະສົບການຂອງຕົນເປັນສັນຍະລັກທີ່ກົງດິນຕໍ່ການເວລາ

ຈາກພາບຂຽນຕາມຝາຖ້ຳ ໄດ້ວິວັດທະນາການມາເປັນພາສາຂຽນແລະຫນັງສື ປະຈຸບັນນີ້ຫນັງສື ກລາຍເປັນສິ່ງທີ່ສຳຄັນຢັ່ງຕໍ່ມະນຸດຈົນອາດກ່າວໄດ້ວ່າເປັນປັດຈັຍອັນໜຶ່ງໃນການດຳລົງຊີວິດຄົນທີ່ບໍ່ຮູ້ ຫນັງສືແມ່ນຈະດຳລົງຊີວິດຢູ່ໄດ້ກໍເປັນຊີວິດທີ່ບໍ່ສົມບູນ ບໍ່ມີຄວາມຈະເລີນ ບໍ່ສາມາດປະສົບຄວາມສຳ ເຣັດໃດ ໆ ໃນສັງຄົມໄດ້ ຫນັງສືແລະການອ່ານຫນັງສືຈຶ່ງມີຄວາມສຳຄັນຢ່າງຍິ່ງ

3.ຈຸດປະສົງຂອງການອ່ານ

ໃນການອ່ານບຸກຄົນແຕ່ລະຄົນຈະມີຈຸດປະສົງຂອງຕົນເອງ ຄົນທີ່ອ່ານຂໍ້ຄວາມດຽວກັນອາດມີຈຸດປະສົງຫລືຄວາມຄິດຕ່າງກັນ ໂດຍທົ່ວໄປຈຸດປະສົງຂອງການອ່ານມີ 3 ປະການ ຄື

1. ການອ່ານເພື່ອຄວາມຮູ້

ໄດ້ແກ່ ການອ່ານຫນັງສືປະເພດຕຳຣາ ສານຄະດີ ວານສານ ຫນັງສືພິມ ແລະຂໍ້ຄວາມຕ່າງໆ ເພື່ອໃຫ້ຮູ້ເລື່ອງຮາວອັນເປັນຂໍ້ຄວາມຮູ້ ຫລືເຫດການບ້ານເມືອງ ການອ່ານເພື່ອຄວາມອ້ອມຮູ້ເປັນການອ່ານທີ່ຈຳເປັນທີ່ສຸດສຳລັບຄູ ເພາະຄວາມຮູ້ຕ່າງໆ ມີການປ່ຽນແປງເພີ່ມເຕີມຢູ່ທຸກຂະນະ ແມ່ນຈະໄດ້ສຶກສາມາຫລາຍຈາກສຖາບັນການສຶກສາຣະດັບສູງ ກໍຍັງມີສິ່ງທີ່ຍັງບໍ່ຮູ້ແລະຕ້ອງຄົ້ນຄວ້າເພີ່ມເຕີມໃຫ້ທັນຕໍ່ຄວາມກ້າວໜ້າຂອງໂລກຂໍ້ຄວາມຮູ້ຕ່າງໆ ອາດບໍ່ໄດ້ປາກົດຊັດເຈນໃນຕຳຣາ ແຕ່ແທຣກຢູ່ໃນຫນັງສືປະເພດຕ່າງໆ ແມ່ນໃນຫນັງສືປະເພດບັນເທີງຄະດີກໍຈະໃຫ້ເກຣັດຄວາມຮູ້ຄອບຄູ່ກັບຄວາມບັນເທີງສະເໝີ

2. ການອ່ານເພື່ອຄວາມຄິດ

ແນວຄວາມຄິດທາງປັດຊະຍາ ວັດທະນະທຳ ຈຣິຍທຳ ແລະຄວາມຄິດເຫັນທົ່ວໄປ ມັກແທກຢູ່ໃນຫນັງສືແທບທຸກປະເພດ ບໍ່ແມ່ນຫນັງສືປະເພດປັດຊະຍາ ຫລືຈຣິຍທຳໂດຍກົງເທົ່ານັ້ນ ການສຶກສາແນວຄິດຂອງຜູ້ອື່ນ ເປັນແນວທາງຄວາມຄິດຂອງຕົນເອງ ແລະອາດນຳມາເປັນແນວປະຕິບັດໃນການດຳເນີນຊີວິດຫລືແກ້ບັນຫາຕ່າງໆ ໃນຊີວິດ ຜູ້ອ່ານຈະຕ້ອງໃຊ້ວິຈານນະຍານໃນການເລືອກນຳຄວາມຄິດທີ່ໄດ້ອ່ານມາໃຊ້ໃຫ້ເປັນປະໂຫຍດ ໃນບາງເລື່ອງຜູ້ອ່ານອາດສະເໜີຄວາມຄິດໂດຍຍົກຕົວຢ່າງຄົນທີ່ມີຄວາມຄິດຜິດພາດ ເພື່ອເປັນອຸທາຫົນນ໌ໃຫ້ຜູ້ອ່ານໄດ້ຄວາມຢັ້ງຄິດ ເຊັ່ນ ເລື່ອງພະລໍ ສະແດງຄວາມຮັກອັນຜິນທຳນອງຄລອງທຳຈຶ່ງຕ້ອງປະສົບເຄາະກຳໃນທີ່ສຸດ ຜູ້ອ່ານທີ່ຂາດວິຈານນະຍານມີຄວາມຄິດເປັນເລື່ອງຈູງໃຈໃຫ້ຄົນເຮັດຄວາມຜິດ ນັບວ່າຂາດປະໂຫຍດທາງຄວາມຄິດທີ່ຄວນໄດ້ໄປຢ່າງໜ້າເສຍດາຍ ການອ່ານປະເພດນີ້ຈຶ່ງຕ້ອງອາໄສການສຶກສາ ແລະ ການຊີ້ແນະທີ່ຖືກຕ້ອງຈາກຜູ້ມີປະສົບການໃນການອ່ານຫລາຍກວ່າ ຄູຈຶ່ງຕ້ອງໃຊ້ວິຈານນະຍານໃນການອ່ານເພື່ອຄວາມຄິດຂອງຕົນເອງ ແລະເພື່ອຊີ້ແນະຫລືສະໜັບສະໜູນນັກຮຽນໃຫ້ພັດທະນາການອ່ານປະເພດນີ້

3. ການອ່ານເພື່ອຄວາມບັນເທີງ

ເປັນການອ່ານເພື່ອຂ້າເວລາ ເຊັ່ນ ລະຫວ່າງທີ່ຄອຍຖ້າບຸກຄົນທີ່ນັດໝາຍ ຄອຍຖ້າເວລາຮີດໄຟ ອອກ ເປັນຕົ້ນ ຫລືອ່ານຫນັງສືປຣະເພດບັນເທີງຄະດີໃນເວລາວ່າງ ບາງຄົນທີ່ມີນິສັຍຮັກການອ່ານ ຫາກ ຮູ້ສຶກຄຣຽດຈາກການອ່ານຫນັງສືເພື່ອຄວາມຮູ້ ອາດອ່ານຫນັງສືປຣະເພດເບົາສະຫມອງເພື່ອການພັກຜ່ອນ ຫນັງສືປຣະເພດທີ່ດນອງຈຸດປະສົງຂອງການອ່ານປຣະເພດນີ້ມີຈຳນວນຫລາຍ ເຊັ່ນ ເລື່ອງສັ້ນ ນິວນິ ແມ່ເຖົ້າ ກາຣ໌ຕູນ ວັນນະຄະດີປຣະເທືອງອາລົມ ເປັນຕົ້ນຈຸດປະສົງໃນການອ່ານທັງ 3 ປຣະການດັ່ງ ກ່າວ ອາດທັງຫມົດຢູ່ໃນການອ່ານເທື່ອດຽວກັນກໍໄດ້ ໂດຍບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງແຍກຈາກກັນຢ່າງຊັດເຈນ

4. ຄຸນຄ່າຂອງການອ່ານ

ໃນການລົງເສີມການອ່ານ ຄຣູຄວນຊື້ໃຫ້ນັກຮຽນເຫັນຄຸນຄ່າຂອງການອ່ານ ຊຶ່ງຈະເປັນແນວທາງ ໃນການເລືອກຫນັງສືດ້ວຍ ຄຸນະຄ່າດັ່ງກ່າວມາມີດັ່ງນີ້

1) ຄຸນຄ່າທາງອາລົມ

ຫນັງສືທີ່ໃຫ້ຄຸນຄ່າທາງອາລົມ ໄດ້ແກ່ ວັນນະຄະດີທີ່ມີຄວາມງາມທັງຖ່ອຍຄຳ ນ້ຳສຽງ ລິລາໃນ ການປະພັນ ຕະຫລອດຈົນຄວາມງາມໃນຊັ້ນຫາ ອາດຮຽກໄດ້ວ່າມີ **“ຮິດ”** ວັນນະຄະດີ ຊຶ່ງຕຳຣາ **ສັນ ສິກລົດ** ກ່າວວ່າ ມີນສ **9 ລົດ** ຄື

- 1) ຮິດແຫ່ງຄວາມຮັກຫລືຄວາມຍິນດີ
- 2) ຮິດແຫ່ງຄວາມຮື່ນເຮີງ
- 3) ຮິດແຫ່ງຄວາມສົງສານ
- 4) ຮິດແຫ່ງຄວາມກຣ້ຽວກຣາດ
- 5) ຮິດແຫ່ງຄວາມກລ້າຫາຍ
- 6) ຮິດແຫ່ງຄວາມໜ້າຢ້ານຫລືທຸກຂເວດນາ
- 7) ຮິດແຫ່ງຄວາມກຽດຊັງ
- 8) ຮິດແຫ່ງຄວາມປຣະຫຼາດໃຈ
- 9) ຮິດແຫ່ງຄວາມສະຫງົບສັນຕິ

ໃນວັນນະຄະດີໄທກໍແບ່ງເປັນ 4 ຮິດ ຄື

1) ເສົາວິດນີ	ການຊົມຄວາມງາມ
2) ນາຣິບຣາໂມດຢ໌	ການສະແດງຄວາມຮັກ
3) ຟິໂຣດວາທັງ	ການສະແດງຄວາມໂກດຮແຄ້ນ
4) ສັນລາປັງຄຟິໄສຢ	ການຄຣ້າຄຣວຍ

ຫຼາຍທ່ານຄົງເຄຍໄດ້ສຶກສາມາແລ້ວ ຫນັງສືທີ່ບໍ່ແມ່ນຕຳຣາວິຊາການໂດຍກົງ ມັກແທຣກອາລົມ ໄວ້ດ້ວຍບໍ່ຫລາຍກຳນ້ອຍ ທັງນີ້ເພື່ອໃຫ້ໜ້າອ່ານແລະສົນອົງອາລົມຂອງຜູ້ອ່ານໃນດ້ານຕ່າງ ໆ

2) ຄຸນຄ່າທາງສະຕິປັນຍາ

ຫນັງສືດີຄວນໃຫ້ຄຸນຄ່າທາງດ້ານສະຕິປັນຍາ ອັນໄດ້ແກ່ ຄວາມຮູ້ແລະຄວາມຄິດເຊິ່ງສ້າງສັນ ບໍ່ແມ່ນຄວາມຄິດໃນເຊິ່ງທຳລາຍ ຄວາມຮູ້ໃນທີ່ນັ້ນອກຈາກຄວາມຮູ້ທາງວິຊາການແລ້ວຢັງທັງຫມົດເຖິງຄວາມຮູ້ທາງການເມືອງ ສັງຄົມ ພາສາ ແລະສິ່ງຕ່າງ ໆ ອັນເປັນປະໂຫຍດແກ່ຜູ້ອ່ານສະເໝີ ແມ່ນຈະຫຍິບຫນັງສືມາອ່ານພຽງ 2-3 ນາທີ ຜູ້ອ່ານກໍຈະໄດ້ຮັບຄຸນຄ່າທາງສະຕິປັນຍາບໍ່ດ້ານໃດກໍດ້ານໜຶ່ງ ຫນັງສືອາດຈະປາກົດໃນຮູບຂອງເສດຖະກະດາດຖົງກະດາດ ແຕ່ກໍຈະ **“ໃຫ້”** ບາງສິ່ງບາງຢ່າງແກ່ຜູ້ອ່ານ ບາງເທື່ອອາດຊ່ວຍແກ້ບັນຫາທີ່ຄິດບໍ່ຕົກມາເປັນເວລາດົນ ທັງນີ້ຄວນສຸດແຕ່ວິຈານນະຍານແລະພື້ນຖານຂອງຜູ້ອ່ານດ້ວຍ ບາງຄົນອາດມອງຜ່ານໄປໂດຍບໍ່ສົນໃຈ ແຕ່ບາງຄົນອາດມອງເລິກລົງໄປເຫັນຄຸນຄ່າຂອງຫນັງສືນັ້ນເປັນຢ່າງຢັ່ງ ຄຸນຄ່າທາງສະຕິປັນຍາຈຶ່ງບໍ່ແມ່ນຂຶ້ນຢູ່ກັບຫນັງສືເທົ່ານັ້ນ ຫາກຂຶ້ນຢູ່ກັບຜູ້ອ່ານດ້ວຍ

3) ຄຸນຄ່າທາງສັງຄົມ

ການອ່ານເປັນມໍລະດົກທາງວັດທະນະທຳທີ່ສືບຕໍ່ກັນມາແຕ່ເປັນບູຮານການ ຫາກມະນຸດບໍ່ມີນິສັຍໃນການອ່ານ ວັດທະນະທຳຄົງສຸຍສິ້ນໄປ ບໍ່ສືບທອດມາຈົນບັດນີ້ ວັດທະນະທຳທາງພາສາ ການເມືອງການປະກອບອາຊີບ ການສຶກສາ ກົດຫມາຍ ແລະ ອື່ນ ໆ ເຫຼົ່ານີ້ ອາໄສຫນັງສືແລະການອ່ານເປັນເຄື່ອງມືໃນການເຜີຍແຜ່ແລະພັດທະນາໃຫ້ຄຸນຄ່າແກ່ສັງຄົມນັບການ ຫນັງສືອາດເຮັດໃຫ້ການເມືອງປ່ຽນແປງໄປໄດ້ ຫາກມີການອ່ານເປັນຈຳນວນຫລາຍ ຫນັງສືແລະຜູ້ອ່ານ ຈຶ່ງອາໄສກັນແລະກັນເປັນເຄື່ອງສືບທອດວັດທະນະທຳຂອງມະນຸດ ໃນສັງຄົມທີ່ຈະເລີນແລ້ວ ຈະເຫັນໄດ້ວ່າ ໃນກຸ່ມຄົນທີ່ບໍ່ມີພາສາຂຽນ ບໍ່ມີ

ຫນັງສື ບໍ່ມີການອ່ານ ວັດທະນະທຳຂອງສັງຄົມນັ້ນມັກລ້າຫຼັງ ປາດສະຈາກການພັດທະນາ ການອ່ານຈຶ່ງໃຫ້ຄຸນຄ່າທາງສັງຄົມໃນທຸກດ້ານ

5. ການອ່ານສະກົດຄຳ

ການອ່ານໃນໃຈເຮົາມັກບໍ່ຄຳນຶງເຖິງການສະກົດຄຳ ເພາະມັງອ່ານຊື່ນຄວາມຢ່າງວ່ອງໄວ ແຕ່ໃນການອ່ານອອກສຽງນັ້ນ ການສະກົດຄຳ ມີຄວາມສຳຄັນເປັນຢ່າງຍິ່ງ ຜູ້ອ່ານຈຳເປັນຕ້ອງອ່ານໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມພິດນານຸກຣົມ ຫຼືການອ່ານຊື່ສະເພາະ

ໃນພິດນານຸກຣົມຮາດບັນຖົດຢົດຖານ ພ.ສ. 2525 ໄດ້ກຳນົດຄຳອ່ານໄວ້ໂດຍອາໄສການທຽບແນວພາສາເດີມທີ່ເປັນຄຳບາລີ-ສັນສິກຣິດ ຫລືຄຳທີ່ອ່ານຕາມຄວາມນິຍົມມາຈົນເປັນທີ່ຍອມຮັບທົ່ວໄປກໍອນຸໂລມໃຫ້ອ່ານໄດ້ເປັນບາງກໍລະນີ ແຕ່ບໍ່ແມ່ນຈະອ່ານຕາມຄວາມສະດວກໄດ້ສະເໝີໄປ

ຂອຍກຕ້ວຢ່າງເພື່ອໃຫ້ເປັນແນວທາງໃນການອ່ານແລະເພື່ອໃຫ້ເກີດຄວາມຮະມັດຮະວັງໃນການອ່ານຄຳອື່ນ ຫາກຄຳໃດບໍ່ແນ່ໃຈໃຫ້ນິສິດ ເປີດເບິ່ງຄຳອ່ານໃນພິດນານຸກຣົມໄດ້ ເຊັ່ນ ຄຳຕໍ່ໄປນີ້

ຄຳ	ອ່ານວ່າ
ກໍລະນີ	ກະ-ຣະ-ນີ
ກັນມາທິການ	ກຳ-ມາ-ທິ-ການ
	ກິນ-ອຸ-ບາຍ
	ການ-ເວ-ລາ
ກິນອຸບາຍ	ກາ-ລະ-ສະ-ບໍ
ການເວລາ	ກຽດ-ຕິ-ປຣະ-ຫວັດ
	ຂວນ-ຂວາຍ (ຂົວ ອອກສຽງຄວບກັນ)

ການສະໄໝ	ຄະ-ມະ-ນາ-ຄົມ
ກຽດປະຫວັດ	ຄຸນ-ຄ່າ
ຂວນຂວາຍ	ຄຸນ-ໂທດ
ຄົມນາກມ	ຄຸນ-ນະ-ພາບ
ຄຸນຄ່າ	ຄຸນ-ນະ-ຈຸດ-ທິ
ເຈົ້າໂທດ	ຄຸນ-ນະ-ສົມ-ບັດ
ຄຸນນະພາບ	ໂຄດ-ສະ-ນາ
ລັກຊະນະ	ຈັນ-ຢາ
ຄຸນສົມບັດ	ຈັກ-ເພັດ
ໂຄດນາ	ສັດ-ຕຣະ-ມົງ-ຄົນ
ຈັນຢາ	ສະ-ເຫຼີມ-ພະ-ຊົນ-ມະ-ພັນ-ສາ
ຈັກຣເພັດ	ຊົນ-ລະ-ປຣະ-ທານ
ສັດຣົມງົກລ	ດາດ-ສະ-ດາ
ສະເຫລີມພະຊົນມົບຣົນສາ	ດາດ-ຕື້ນ
ຊົນປຣະທານ	
ດາດດາ	
ດາດຕື້ນ	

ຄຳ	ອ່ານວ່າ
ທາຣຸນກຳ	ທາ-ຣຸນ-ນະ-ກຳ
ທົວທັດ	ທົວ-ທັດ
ທົນບັດຣ	ທະ-ນະ-ບັດ
ທັນມາດນ໌	ເຮັດ-ມາດ
ນາມທຳ	ນາມ-ມະ-ເຮັດ
ບັບຊາ	ບັນ-ພະ-ຊາ
ບັນຢາກາດ	ບັນ-ຢາ-ກາດ
ບັນລະຍາຍ	ບັນ-ແມ່ເຖົ້າ
ບຳຣາບ	ບຳ-ຫຣາບ
ບຸນຖຣິກ	ບຸນ-ດະ-ຣິກ
ບຸຣານຄະດີ	ໂບ-ຣານ-ນະ-ຄະ-ດີ
ບຸຣານວັດຖຸ	ໂບ-ຣານ-ນະ-ວັດ-ຖຸ
ປົນປັກສ໌	ປໍ-ຣະ-ປັກ / ປະ-ຣະ-ປັກ
ປົນໂລກ	ປໍ-ຣະ-ໂລກ / ປະ-ຣະ-ໂລກ
ປຣະກາດນິຍບັດຣ	ປຣະ-ກາ-ສະ-ນິ-ຢະ-ບັດ
ປະຫວັດການນ໌	ປຣະ-ຫວັດ-ຕິ-ການ

ປຣາຊັຍ	ປະ-ຣາ-ຊັຍ
ປັດຊະຍາ	ປັດ-ຢາ
ປຣິຍຍາ	ປະ-ຣິນ-ຢາ
ປຣິດຣ	ປະ-ຫຣິດ
ຜຣຸດວາດ	ຜະ-ຣຸດ-ສະ-ວາດ
ຜະລິດຕະພັນ	ຜະ-ຫຼິດ-ຕະ-ພັນ
ພະບົນມຣາດໂອງການ	ພະ-ບໍ-ຣົມ-ຣາດ-ຊະ-ໂອງ-ການ
ພະບົນມຣາດນິນາດ	ພະ-ບໍ-ຣົມ-ມະ-ຣາ-ຊະ-ນິ-ນາດ
ພິນການ	ພະ-ລະ-ການ
ພລິກວາມ	ພິນ-ລະ-ຄວາມ
ຄໍາ	ອ່ານວ່າ
ພລິຊິບ	ພະ-ລິ-ຊິບ
ພິດຖານ	ພິດ-ສະ-ຖານ
ພິດມົງຄົນ	ພິດ-ຊະ-ມົງ-ຄົນ
ພູມິຖານ	ພູມ-ຖານ
ພູມິດຣິນມ	ພູມ-ເຣັດ
ພູມິບຣະເທດ	ພູ-ມິ-ປຣະ-ເທດ

ພູມລຳເນົາ	ພູມ-ລຳ-ເນົາ
ພູມິພາກ	ພູ-ມິ-ພາກ
ມົນຖົບ	ມົນ-ດົບ
ມໍລະນະກຳ	ມໍ-ຣະ-ນະ-ກຳ
ມັນຢາດ	ມັນ-ຢາດ
ຢຸກລບາດ	ຢຸ-ຄົນ-ລະ-ບາດ
ຣົດນິຍົມ	ຣົດ-ນິ-ຍົມ
ຮູບທຳ	ຮູບ-ປະ-ເຮັດ
ສຣິງຄານ	ສຣິງ-ຄານ
ສະມັດຖະພາບ	ສະ-ມັດ-ຖະ-ພາບ
2501	ສອງ-ພັນ-ຫ້າ-ຮ້ອຍ-ເອັດ
ອາທິດ	ສັບ-ດາ
ອາສາຫບຸຊາ	ອາ-ສານ-ຫະ-ບຸ-ຊາ
ພັນລະຍາ (ອ່ານໄດ້ 2 ຢ່າງ)	1. ພັນ-ຢາ 2. ພັນ-ຣະ-ຢາ
ມູນຖານ	1. ມູນ-ຖານ 2. ມູນ-ລະ-ຖານ
ມູນເຫດ	1. ມູນ-ເຫດ 2. ມູນ-ລະ-ເຫດ

ນີ້ເປັນພຽງຕົວຢ່າງທີ່ຍາມໃຫ້ນິສິດ ໄດ້ສຶກສາເທົ່ານັ້ນ ຂໍໃຫ້ນິສິດໄປສຶກສາເພີ່ມເຕີມຈາກ
ຫນັງສືພົດນານຸກຣົມສະບັບຮາດບັນຖິດຍົດຖານ ພ.ສ. 2525

5. ບົດບາດຂອງການອ່ານທີ່ມີຕໍ່ມະນຸດ

ການອ່ານຫນັງສືມີບົດບາດສຳຄັນໃນຍຸກປະຈຸບັນນີ້ຫລາຍ ອາດກ່າວໄດ້ວ່າ ບໍ່ວ່າຈະເປັນທາງ
ດ້ານການສຶກສາເລົ່າຮຽນ ການປະກອບອາຊີບ ດ້ານບຸກຄະລິກກະພາບ ນັ້ນທນາການ ແລະ ດ້ານ
ພັດທະນາສັງຄົມ ແລະ ປະເທດຊາດ ເຖິງຈະມີສື່ມວນຊົນອື່ນ ເຊັ່ນ ວິດຢຸກຣະຈາຍສຽງ ໂທລະທັດ ທີ່ສະ
ເໜີຂ່າວສານຕ່າງ ໆ ໄດ້ວ່ອງໄວແລະທັນຕໍ່ເຫດການ ຄົນເຮົາກໍຕ້ອງອ່ານຫນັງສືຢູ່ນັ້ນເອງ ເພາະວ່າໃຫ້
ຮາຍລະອຽດຕ່າງ ໆ ໄດ້ຫລາຍກວ່າ

ສຸວິມລ ໂຮມວົງ (2535) ໄດ້ໃຫ້ຄວາມເຫັນຂອງບົດບາດຂອງການອ່ານທີ່ມີຕໍ່ມະນຸດດັ່ງນີ້

1) ບົດບາດດ້ານການສຶກສາ

ການຮຽນໃນຣະດັບອຸດົມສຶກສາ ນິສິດຈະຕ້ອງສຶກສາຈາກຕຳຮັບຕຳຣາທີ່ມີຢູ່ໃນຫ້ອງສະໝຸດເປັນ
ສ່ວນໃຫຍ່ຊຶ່ງຕ້ອງໃຊ້ການອ່ານເປັນປະຈຳ ຜູ້ທີ່ອ່ານຫລາຍຄວນໄດ້ປຣຽບກວ່າຜູ້ທີ່ອ່ານນ້ອຍ ແລະ ຜູ້ທີ່
ອ່ານເກັ່ງຄວນອ່ານຫນັງສືໄດ້ວ່ອງໄວສາມາດເຂົ້າໃຈເລື່ອງຮາວທີ່ອ່ານຈັບໃຈຄວາມໄດ້ຖືກຕ້ອງແມ່ນຢ່າ ຮູ້
ຈັກວິທີອ່ານຫນັງສືວ່າແລ່ມໃດຄວນໃຊ້ວິທີອ່ານຢ່າງໃດ ສາມາດຖືບຣະເມີນຜົນຈາກສິ່ງທີ່ດນອ່ານທັງຫມົດ
ທັງມີວິຈານນະຍານໃນການອ່ານສາມາດວິຈານໄດ້ ດັ່ງນັ້ນ ຜູ້ທີ່ອ່ານເປັນເທົ່ານັ້ນຈຶ່ງຈະສາມາດໄດ້ຮັບ
ຄວາມຮູ້ແລະປຣະສົບຜົນສຳເຣັດໃນການສຶກສາເລົ່າຮຽນ

2) ບົດບາດດ້ານອາຊີບ

ການອ່ານຜູກພັນຢູ່ກັບບຸກຄົນທຸກອາຊີບທີ່ມັງຫວັງຄວາມຈະເລີນກ້າວໜ້າເພາະຜູ້ປະກອບອາຊີບທີ່
ດີນັ້ນຈຳເປັນຕ້ອງຂວນຂວາຍຫາຄວາມຮູ້ເພື່ອເພີ່ມພູນປັບປຸງສະມັດຖະພາບໃນການເຮັດວຽກງານຂອງຕົນ
ຢູ່ສະເໝີ ທັງນີ້ກໍເນື່ອງຈາກວ່າການງານທຸກຊະນິດກໍຕ້ອງມີການແຂ່ງຂັນກັນຢູ່ຕະຫລອດເວລາ ບຸກຄົນທີ່
ພະຍາຍາມກ້າວໄປຂ້າງໜ້າເທົ່ານັ້ນຈຶ່ງຈະມີຊັຍໃນການແຂ່ງຂັນ ບຸກຄົນທີ່ສະຫລາດແລະຍືດຫນັງສືເປັນຫຼັກ
ໂດຍການອ່ານຫນັງສືທີ່ກ່ຽວກັບອາຊີບນັ້ນ ໆ ຄວນເຮັດໃຫ້ບຸກຄົນເຫຼົ່ານັ້ນມີຄວາມຮູ້ກວ້າງຂວາງແລະ
ປຣະສົບຜົນສຳເຣັດໃນການປະກອບອາຊີບຂອງຕົນເອງໄດ້ຢ່າງມີຄວາມສຸກ

3) ບົດບາດດ້ານການປັບປຸງບຸກຄະລິກກະພາບ

ສະພາບສັງຄົມໃນສະໄໝນີ້ ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກສລັບຊັບຊ້ອນແລະມີບັນຫາຂອງສັງຄົມຫລວງຫລາຍ ຈົນເຮັດໃຫ້ຄົນບາງຄົນປະສົບຊະຕາກຳທຳນຳດາງສາອໍບັງຢິງ ເປັນຕົ້ນວ່າບໍ່ຢາກສະມາຄົມກັບໃຜ ໆ ເພາະຄິດວ່າຕົນເອງມີບົນດ້ອຍ ບາງຄົນບໍ່ກລ້າຜະເຊີນໜ້າກັບບັນຫາ ບໍ່ກລ້າຮ່ວມກິດຈະກຳທາງດ້ານສັງຄົມກັບເພື່ອນຝູງ ກລາຍເປັນຄົນເຫງົາຫງອຍ ຖ້າຫາກບຸກຄົນຜູ້ມີບັນຫາດັ່ງກ່າວ ໄດ້ກລັບມາດນໃຈໃນການອ່ານຫນັງສືປະເພດສັງຄົມສາດ ຈຣິຍສາດ ຈິດວິທະຍາ ການຕອບແລະແກ້ໄຂບັນຫາຊີວິດ ກໍຈະເຮັດໃຫ້ສຸກຂະພາບຈິດດີຂຶ້ນ ແລະຢັງຈະຊ່ວຍໃຫ້ຮູ້ຈັກວິທີການວາງຕົວໄດ້ຢ່າງເໝາະສົມ ແລະ ສອດຄ້ອງກັບສະພາບແວດລ້ອມຂອງສັງຄົມນັ້ນ ໆ ຢ່າງມີຄວາມສຸກເຮັດໃຫ້ເປັນຄົນມອງໂລກໃນແງ່ດີສະເໝີ

4) ບົດບາດດ້ານນັ້ນທນາການ

ໃນປະຈຸບັນນີ້ການເສາະແສວງຫາຄວາມບັນເທີງເຣິງຣົມຢູ່ເປັນໄປໄດ້ໂດຍງ່າຍແລະມີຫຼາຍຮູບແບບ ເຊັ່ນ ການເບິ່ງພາບຢິນຕຣ໌ ໂທຣທັດນ໌ ແລະການຟັງເພລງ ເປັນຕົ້ນ ແຕ່ມີອີກແບບໜຶ່ງທີ່ເປັນການພັກຜ່ອນທີ່ດີທີ່ສຸດ ນັ້ນຄື ການອ່ານຫນັງສື ອາດຈະເປັນຫນັງສືບູຮານຄະດີ ກະວີນິບນທ໌ ສານຄະດີ ນິວນິແມ່ເຖົ້າ ຫນັງສືພິມຮາຍມື້ ນອກຈາກຈະເຮັດໃຫ້ຜູ້ອ່ານໄດ້ຮັບຄວາມຮູ້ ຄວາມບັນເທີງແລ້ວ ຢັງຈະເປັນທັກສະຝຶກການອ່ານອີກດ້ວຍ

5) ບົດບາດດ້ານພັດທະນາສັງຄົມແລະພັດທະນາປະເທດ

ການພັດທະນາປະເທດຈະປະສົບຜົນສຳເຣັດໄດ້ນັ້ນ ປະຣະເດັນສຳຄັນຢູ່ທີ່ການພັດທະນາທຣັບຍາກຣມະນຸດເປັນເບື້ອງຕົ້ນ ກລ່າວຄື ໃຫ້ປະຊາຊົນມີການສຶກສາ ເປັນຜູ້ຮູ້ຫນັງສືໃນລະດັບທີ່ບອຈະເປັນພື້ນຖານໃນການພັດທະນາຄຸນນະພາບຊີວິດຂອງຕົນເອງ ແລະ ການພັດທະນາປະເທດຕໍ່ໄປ ທັງນີ້ເພາະການທີ່ປະຊາກອນເປັນຜູ້ຮູ້ຫນັງສື ແລະ ມີນິສັຍຣັກການອ່ານຄວນຈະມີສ່ວນສຳຄັນໃນການສົ່ງເສີມໃຫ້ຊີວິດຂອງຄົນເຮົາປະສົບຄວາມສຳເຣັດຢ່າງສົມບູນ ທັງໃນດ້ານເສດຖະກິດ ສັງຄົມ ແລະ ຄວາມເປັນຢູ່ ຊຶ່ງມີຜົນຕໍ່ການພັດທະນາຕົນເອງ ພັຖນາສັງຄົມ ແລະ ພັດທະນາປະເທດຊາດໃນທີ່ສຸດ

7. ອົງປະກອບທີ່ມີຕໍ່ການອ່ານ

ຄວາມສາມາດໃນການອ່ານຂອງແຕ່ລະຄົນບໍ່ຄືກັນ ບາງຄົນອ່ານໄດ້ວ່ອງໄວ ແລະ ເຂົ້າໃຈ ໃນຂະນະທີ່ອີກຫຼາຍຄົນອ່ານໄດ້ຊ້າແລະເກີດອຸປະສັກໃນການອ່ານ ການທີ່ຜູ້ອ່ານຈະປະສົບຄວາມສໍາເລັດໃນການອ່ານຫລາຍນ້ອຍພຽງໃດນັ້ນຄວນຂຶ້ນຢູ່ກັບອົງຄ໌ປະກອບທີ່ສໍາຄັນທີ່ມີອິດທິພົນຕໍ່ການອ່ານ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້

ວລັຍພົນນົ ອາທິດທ່ຽງ (2529) ໄດ້ກ່າວເຖິງອົງຄ໌ປະກອບທີ່ມີອິດທິພົນຕໍ່ການອ່ານຢູ່ 3 ລັກສະນະດັ່ງນີ້

1) **ລັກສະນະຂອງວັດຖຸການອ່ານ** ຈະຕ້ອງບໍ່ປົດກັນຫລືເປັນກໍາແພງຂວາງຄວາມເຂົ້າໃຈໃນການອ່ານຂອງຜູ້ຮຽນນັ້ນຄື ໃຊ້ພາສາໃຫ້ເໝາະສົມກັບຜູ້ອ່ານ ບໍ່ໃຊ້ຄໍາສັບທີ່ແປກປະຫລາດ ຄໍາສັບທີ່ເດັກບໍ່ເຄຍຮູ້ຈັກ ຫລືເປັນຄໍາສັບທີ່ຢາວເກີນຄວາມສາມາດຂອງເດັກ ສໍາລັບຫຼັກພາສາກໍຄວນໃຊ້ແຕ່ສິ່ງທີ່ເດັກຄຸ້ນເຄຍແລ້ວປະໂຫຍກບໍ່ຢາວເກີນໄປແລະບໍ່ສັບຊ້ອນ

2) **ລັກສະນະຂອງຜູ້ອ່ານ** ຄວາມສາມາດໃນການເຂົ້າໃຈແລະຕິຄວາມສິ່ງທີ່ອ່ານຈະຂຶ້ນຢູ່ກັບອົງຄ໌ປະກອບທີ່ສໍາຄັນຄື

2.1 **ຣະດັບສະຕິປັນຍາ** ເດັກແຕ່ລະຄົນຈະມີຄວາມສາມາດໃນການອ່ານແຕກຕ່າງກັນໄປຕາມຣະດັບສະຕິປັນຍາຂອງຕົນ ເຊັ່ນ ເດັກບາງຄົນບໍ່ສາມາດຈົດຈໍາຮາຍລະອຽດຂອງຊື່ນເລື່ອງໄດ້ ບາງຄົນບໍ່ສາມາດສະຫລຸບເລື່ອງທີ່ອ່ານໄດ້ ບາງຄົນບໍ່ເຂົ້າໃຈສິ່ງທີ່ເປັນນາມທໍາ ແລະບາງຄົນບໍ່ສາມາດແປກແປະຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງຂໍ້ເທັດຈິງກັບຄວາມຄິດເຫັນໄດ້ ຫລືຖ້າເຮັດໄດ້ກໍຄົງຕ້ອງໃຊ້ເວລາຫລາຍ ຊຶ່ງສິ່ງຕ່າງໆ ເຫຼົ່ານີ້ຄຣູຄວນຈະກວດສອບເພື່ອຊ່ວຍເດັກໃນການພັດທະນາສະມັດຖະພາບໃນການອ່ານ ແລະ ຈັດປະສົບການໃຫ້ເໝາະສົມກັບຣະດັບສະຕິປັນຍາຂອງເດັກ

2.2 **ຄວາມຮູ້ໃນດ້ານຄໍາສັບ** ແລະໂຄງສ້າງຂອງພາສາຊຶ່ງຈະເປັນປະໂຫຍດຕໍ່ຄວາມເຂົ້າໃຈການສ້າງຄວາມຄິດຮວບຮອດ ແລະການສ້າງຈິນຕນາການກ່ຽວກັບເລື່ອງທີ່ອ່ານ

2.3 ພູມິທັງໃນເລື່ອງຄວາມຮູ້ແລະປະສົບການ ຈະຊ່ວຍໃນການປະສົມຜສານຄວາມຄິດ ເດີມໃຫ້ເຂົ້າກັບຄວາມຄິດໃໝ່ ຕະຫລອດຈົນ ການແປລກວາມ ຕົກວາມ ຂະຫຍາຍຄວາມແລະການປະ ເມີນຄ່າຂອງສິ່ງທີ່ອ່ານ

2.4 ຮ່າງກາຍ ເດັກທີ່ມີສຸກຂະພາບທາງກາຍດີຈະມີຄວາມສາມາດໃນການຮຽນ ອ່ານໄດ້ ກວ່າເດັກທີ່ມີສຸກຂະພາບບໍ່ດີຊຶ່ງຕ້ອງຂາດຮຽນເລື້ອຍ ໆ ເຮັດໃຫ້ການຮຽນອ່ານລ່າຊ້າອອກໄປ ນອກຈາກ ນັ້ນສິ່ງທີ່ກຽດຈະຕ້ອງຄໍານຶງເຖິງກໍຄື ສາຍຕາແລະການໄດ້ຍິນ ເດັກທີ່ມີສາຍຕາຜິດປົກກະຕິ ຈະຮູ້ສຶກບໍ່ຢາກ ອ່ານຫນັງສືແລະບໍ່ຮູ້ສຶກເພລີດເພລີນຫລືພໍໃຈກັບສິ່ງທີ່ອ່ານ ສ່ວນເດັກທີ່ມີຄວາມຜິດປົກກະຕິທາງການໄດ້ ຍິນ ຈະຟັງຄໍາອະທິບາຍຂອງຄຽບໍ່ໄດ້ດີເທົ່າທີ່ຄວນເພາະຈັບໃຈຄວາມບໍ່ຄ່ອຍໄດ້ ແລະບໍ່ເຂົ້າໃຈຄວາມ ຫມາຍຂອງຄໍາທີ່ກຽດໃຫ້ອ່ານຊຶ່ງຈະໃຫ້ເກີດບັນຫາໃນການອ່ານຕໍ່ໄປ

2.5 ອາລົມ ເປັນອົງຄ໌ປະກອບທີ່ມີຄວາມສໍາຄັນຕໍ່ການອ່ານຫລາຍ ເພາະການອ່ານທີ່ບຣະສົບ ຜົນສໍາເຣັດນັ້ນ ຜູ້ອ່ານຈໍາເປັນຕ້ອງມີດມາທິໃນການອ່ານ ຖ້າເດັກມີຄວາມກັງວົນໃຈ ຫລືມີຄວາມຢ້ານ ເດັກຈະມີຄວາມຮູ້ສຶກຕໍ່ຕ້ານຢ່າງຮຸນແຮງ ຊຶ່ງຈະຂັດຂວາງສມາທິໃນການອ່ານເປັນຢ່າງຫລາຍຈົນເປັນຜົນ ໃຫ້ປຣະສົບຜົນສໍາເຣັດໃນການອ່ານນ້ອຍກວ່າເດັກ ທີ່ມີອາລົມດີ ຫລືສຸກຂະພາບຈິດດີ

3) ສະພາບແວດລ້ອມ ເດັກທີ່ຢູ່ໃນຄອບຄົວທີ່ອົບອຸ່ນ ສະມາຊິກໃນຄອບຄົວຄຮ້ວໃຫ້ ຄວາມສໍາຄັນກັບການອ່ານ ມີການສົ່ງເສີມການອ່ານ ເດັກກໍຈະຮູ້ຄຸນຄ່າຂອງການອ່ານແລະອ່ານໄດ້ດີ ເພາະ ໄດ້ພົບເຫັນແລະມີກິດຈະກໍາການອ່ານເປັນປະຈໍາ ນອກຈາກນີ້ໂຮງຮຽນຍັງມີສ່ວນສໍາຄັນໃນການສົ່ງເສີມ ການອ່ານຂອງນັກຮຽນຢ່າງສມໍ່າສະເໝີ ອັນຈະເຮັດໃຫ້ພັດທະນາການທາງດ້ານການອ່ານດີເປັນໄປຕາມລໍາ ດັບແລະຕໍ່ເນື່ອງ

8. ການອ່ານທາງວິດຢຸໂທລະທັດ ແລະ ໃນທີ່ຊຸມຊົນ

ທັກສະການອ່ານໃຫ້ຜູ້ອື່ນຟັງ ອັນໄດ້ແກ່ ທັກສະການຫາຍໃຈ ທັກສະການໃຊ້ສຽງ ແລະ ທັກ ສະການຊົງຕົວ ເປັນທັກສະພື້ນຖານໃຫ້ການອ່ານໃຫ້ຜູ້ອື່ນຟັງໂດຍທົ່ວໄປ ແຕ່ຖ້າເປັນການອ່ານທາງວິດຢຸ ໂທທັດ ແລະ ໃນທີ່ຊຸມນຸມຊົນທີ່ເປັນທາງການ ຢັງຕ້ອງມີທັກສະອື່ນ ໆ ອີກຫຼາຍປະການ ອາທິ

1) ການແຕ່ງກາຍ

ຜູ້ເຮັດໜ້າທີ່ອ່ານທາງວິດຢູໂທຣທັດນ໌ ມັກເປັນຮາຍການ **ຂ່າວ** ຮາຍການ**ອຟິບຣາຍ** ສຳພາດ ຊຶ່ງເປັນທາງການຫລືເຄິ່ງທາງການ ການແຕ່ງຕັ້ງຈຶ່ງຄວນພິຈາລະນາຕາມຄວາມເໝາະສົມ ບໍ່ຄວນໃຫ້ຫຼຸ ຫຼາຍເທົ່າໃດເພາະບໍ່ແມ່ນການສະແດງລະຄົນ ຈຸດສົນໃຈຂອງຜູ້ດຳລົງທີ່ຊື່ນຫາຂອງການອ່ານ ບໍ່ແມ່ນທີ່ ເສື້ອຜ້າຂອງຜູ້ອ່ານສີທີ່ໃຊ້ບໍ່ຄວນລວດລາຍຫລາຍ ເພາະຈະເຮັດໃຫ້ຜູ້ດຳລົງຕາລາຍ ບໍ່ຄວນໃຊ້ຊື່ນຜ້າທີ່ ເປັນມັນຮະຢັບຫລືເຄື່ອງປະດັບທີ່ແວວວາວເກີນໄປ ເພາະຈະສະທ້ອນແສງຫລາຍ ການແຕ່ງໜ້າຄວນ ໃຫ້ກົມກຽວກັບຜິວ ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນບໍ່ກ່ຽວກັບການອ່ານໂດຍກົງ ແຕ່ກໍເປັນສ່ວນປະກອບທີ່ສຳຄັນ ເພາະມີຜົນຕໍ່ບຸກຄະລິກກະພາບຂອງຜູ້ອ່ານດ້ວຍ

ການອ່ານໃນທີ່ຊຸມນຸມຊົນ ເຊັ່ນ **ການອ່ານສຸນທຣິບຈນ໌** ກໍອາໄສຫຼັກການແຕ່ງກາຍເຊັ່ນ ດຽວກັນຄື ສຸພາບ ບໍ່ສຸດສາດບາດຕາດນເກີນໄປ

2) ກິລິຍາອາການ

ການອ່ານທາງວິດຢູໂທຣທັດນ໌ ຜູ້ດຳລົງຈະສັງເກດສິ່ງແລະກິລິຍາອາການຂອງຜູ້ອ່ານໄດ້ຢ່າງ ຖະໜັດຜູ້ອ່ານຄວນວາງສິ່ງໜ້າຢ່າງສະບາຍໆ ອາຈຢືມນ້ອຍ ໆ ໃຫ້ເບິ່ງເປັນທຳມະຊາດ ການເຄື່ອນໄຫວໃບ ໜ້າຫລືຮ່າງກາຍຄວນນຸ່ມນວນ ບໍ່ຫຼຸກຫຼືກ ສາຍຕາຄວນມອງກວ້າງເປັນສ່ວນໃຫຍ່ຜູ້ດຳລົງຈະໄດ້ຮູ້ສຶກວ່າເວົ້າ ກັບຕົນ ການວາງມື ການນັ່ງ ຫລືການຢືນ ຄວນສຸພາບແລະຜ່ອຍຄລາຍ ບໍ່ຮະມັດຮະວັງຈົນກລາຍເປັນ ການຈັງຕົວ ຊຶ່ງຈະເຮັດໃຫ້ຜູ້ດຳລົງຮູ້ສຶກບໍ່ສະບາຍຕາ

3) ການໃຊ້ສາຍຕາ

ການອ່ານທາງວິດຢູໂທຣທັດນ໌ແລະໃນທີ່ຊຸມນຸມຊົນ ຕ່າງກັບການອ່ານທາງວິດຢູໂທຣທັດນ໌ຈະຈາຍສຽງຫລື ອ່ານໃນກຸ່ມມິດສະຫາຍ ການອ່ານທີ່ປາກົດຢ່າງເປັນທາງການນັ້ນ ຜູ້ອ່ານຈະຕ້ອງເງຍໜ້າດບຕາຜູ້ດຳລົງ ເປັນຮະຢະໆ ສະນັ້ນ ຈຶ່ງຕ້ອງມີທັກສະການກວດສາຍຕາອ່ານຢ່າງວ່ອງໄວເປັນພິເສດ ບໍ່ແມ່ນກຶ້ມອ່ານ ຕະຫລອດຫລືເງຍໜ້າແລ້ວເສຍຈັງຫວະການອ່ານ ບໍ່ວ່າຈະກຶ້ມໜ້າຫລືເງຍໜ້າ ການອ່ານຈະຕ້ອງຮາບຮື້ນ ບໍ່ສະດຸດຫລືຕິດຂັດຈົນເປັນທີ່ສັງເກດໄດ້ ຫາກມີອຸປະສັກໃນການອ່ານ ເຊັ່ນ ກະແອມຫລືສຳລັກ ຄວນ ກວ່າວຄຳຂໍອະໄພແລ້ວອ່ານຕໍ່ໄປ ບໍ່ຄວນຕົກໃຈຈົນລືມວ່າອ່ານເຖິງທີ່ໃດ ເພາະຈະເຮັດໃຫ້ຢຸດຊະງັກອີກ

ປະໂຫຍດຂອງການອ່ານ (ຄວາມສຳຄັນຂອງການອ່ານ)

ການອ່ານມີຄວາມສໍາຄັນຕໍ່ຊີວິດມະນຸດຕັ້ງແຕ່ເກີດຈົນໃຫຍ່ ແລະ ຈົນກະທັ້ງເຖິງວັຍຊະລາ ການອ່ານເຮັດໃຫ້ຮູ້ຂ່າວສານຂໍ້ມູນຕ່າງ ໆ ທົ່ວໂລກ ເຊິ່ງປະຈຸບັນເປັນໂລກຂອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານຕ່າງ ໆ ທົ່ວໂລກ ເຮັດໃຫ້ຜູ້ອ່ານມີຄວາມສຸກ ມີຄວາມຫວັງ ແລະ ມີຄວາມຢາກຮູ້ຢາກເຫັນ ອັນເປັນຄວາມຕ້ອງການຂອງມະນຸດທຸກຄົນ ການອ່ານມີປະໂຫຍດໃນການພັດທະນາຕົນເອງ ຄື ພັດທະນາການສຶກສາ ພັດທະນາອາຊີບ ພັດທະນາຄຸນນະພາບຊີວິດ ເຮັດໃຫ້ເປັນຄົນທັນສະໄໝ ທັນຕໍ່ເຫດການ ແລະ ມີຄວາມຢາກຮູ້ຢາກເຫັນ ການທີ່ຈະພັດທະນາປະເທດໃຫ້ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງກ້າວໜ້າໄດ້ຕ້ອງອາໄສປະຊາຊົນທີ່ມີຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດ ຊຶ່ງຄວາມຮູ້ຕ່າງ ໆ ກໍໄດ້ມາຈາກການອ່ານນັ້ນເອງ

ຄວາມຫມາຍຂອງການອ່ານ

ການອ່ານ ຄື ກະບວນການທີ່ຜູ້ອ່ານຮັບຮູ້ສານຊຶ່ງເປັນຄວາມຮູ້ ຄວາມຄິດ ຄວາມຮູ້ສຶກ ແລະ ຄວາມຄິດເຫັນທີ່ຜູ້ຂຽນຖ່າຍທອດອອກມາເປັນລາຍລັກສນັອກສອນ ການທີ່ຜູ້ອ່ານຈະເຂົ້າໃຈສານໄດ້ຫລາຍນ້ອຍພຽງໃດ ຂຶ້ນຢູ່ກັບປະສົບການແລະຄວາມສາມາດໃນການໃຊ້ຄວາມຄິດ

ຈຸດມັງໝາຍຂອງການອ່ານ

1. ອ່ານເພື່ອຄວາມຮູ້ ໄດ້ແກ່ ການອ່ານຈາກຫນັງສືຕໍາຣາທາງວິຊາການ ສານຄະດີທາງວິຊາການ ການວິຈັຍປະເພດຕ່າງ ໆ ຫລືການອ່ານຜ່ານສື່ອີ່ມອຍທຣໍນິກສ໌ ຄວນອ່ານຢ່າງຫຼາກຫຼາຍ ເພາະຄວາມຮູ້ໃນວິຊາໜຶ່ງ ອາດນໍາໄປຊ່ວຍເສີມໃນອີກວິຊາໜຶ່ງໄດ້

2. ອ່ານເພື່ອຄວາມບັນເທີງໄດ້ແກ່ ການອ່ານຈາກຫນັງສືປະເພດສານຄະດີທ່ອງທ່ຽວ ນິວນິແມ່ເຖົ້າ ເລື່ອງສັ້ນ ເລື່ອງແປລ ກາຣ໌ຕຸນ ບົດປະພັນ ບົດເພລງ ແມ່ນຈະເປັນການອ່ານເພື່ອຄວາມບັນເທີງ ແຕ່ຜູ້ອ່ານຈະໄດ້ຄວາມຮູ້ທີ່ດີອິດແທຣກຢູ່ໃນເລື່ອງດ້ວຍ

3. ອ່ານເພື່ອຮູ້ຂ່າວສານຄວາມຄິດ ໄດ້ແກ່ ການອ່ານຈາກຫນັງສືປະເພດບົດຄວາມ ບົດວິຈານນ໌ ຂ່າວ ຣາຍງານການປະຊຸມ ຖ້າຈະໃຫ້ເກີດປະໂຫຍດຢ່າງແທ້ຈິງຕ້ອງເລືອກອ່ານໃຫ້ຫຼາກຫຼາຍ ບໍ່ເຈາະຈົງ ອ່ານສະເພາະສີ່ ທີ່ນໍາສະເໜີກົງກັບຄວາມຄິດຂອງຕົນ ເພາະຈະເຮັດໃຫ້ໄດ້ມຸມມອງ ທີ່ກວ້າງຂຶ້ນ ຊ່ວຍໃຫ້ມີເຫດຜົນອື່ນ ໆ ມາປະກອບການວິຈານນ໌ ວິເຄາະໄດ້ຫຼາຍມຸມມອງຫລາຍຂຶ້ນ

4. ອ່ານເພື່ອຈຸດປະສົງສະເພາະທາງແຕ່ລະເທື່ອ ໄດ້ແກ່ ການອ່ານທີ່ບໍ່ໄດ້ເຈາະຈົງ ແຕ່ເປັນການອ່ານໃນເລື່ອງທີ່ດຶງດູດໃຈ ຫລືຢາກຮູ້ ເຊັ່ນ ການອ່ານປະຫວັດຕ່າງ ໆ ການອ່ານໂຄດນາ ແຜ່ນພັບ ປະຊາສຳພັນ ສລາກຢາ ຂ່າວສັງຄົມ ຂ່າວບັນເທີງ ຂ່າວກິລາ ການອ່ານປະເພດນີ້ມັກໃຊ້ເວລາບໍ່ດົນ ສ່ວນໃຫຍ່ເປັນການອ່ານເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຄວາມຮູ້ແລະນຳໄປໃຊ້ ຫລືນຳໄປເປັນຫົວຂໍ້ສົນທະນາ ເຊື່ອມໂຍງການອ່ານ ສູ່ການວິເຄາະ ແລະຄິດວິເຄາະ ບາງເທື່ອກໍອ່ານເພື່ອໃຊ້ເວລາວ່າງໃຫ້ເກີດປະໂຫຍດ

1. ການອ່ານເປັນຂະບວນການທາງຈິດໃຈທີ່ຊົງພະລັງ ການອ່ານຕ່າງຈາກການນັ່ງຢູ່ໜ້າກລ່ອງສີ່ຫຼ່ຽມເປົາປັນຍາ(ທີວີ) ເພາະການອ່ານເຮັດໃຫ້ເຈົ້າໄດ້ໃຊ້ສະຫມອງ ລະຫວ່າງທີ່ອ່ານຫນັງສືເຈົ້າຈະຖືກຜລັກດັນໃຫ້ຄົ້ນຫາເຫດຜົນໃຫ້ກັບສັບພະສິ່ງທີ່ເຈົ້າບໍ່ຄຸ້ນເຄີຍ ພາຍໃຕ້ກະບວນການນີ້ເຈົ້າຈະຕ້ອງໃຊ້ກລຸ່ມເຊລລ໌ສີເທົາໃນສະຫມອງໃນການໃຊ້ຄວາມຄິດຊຶ່ງຈະຊ່ວຍໃຫ້ເຈົ້າເພີ່ມພູນສະຕິປັນຍາ

2. ການອ່ານຊ່ວຍໃຫ້ໄດ້ປະໂຫຍດເຊັ່ນດຽວກັນຈາກການອ່ານຫນັງສື ລະຫວ່າງອ່ານຫນັງສື ໂດຍສະເພາະເລ່ມທີ່ມີຄວາມທ້າທາຍ ເຈົ້າຈະພົບວ່າເຈົ້າມີໂອກາດໄດ້ຮຽນຮູ້ກັບສັບໃໝ່ໆຈຳນວນຫລາຍຊຶ່ງບໍ່ອາດພົບໄດ້ຈາກວິທີອື່ນ

3. ການອ່ານຊ່ວຍໃຫ້ການອ່ານຊ່ວຍໃຫ້ເກີດຄວາມເຂົ້າໃຈໃນຄວາມຫຼາກຫຼາຍຂອງກລຸ່ມຊາດພັນທຳນຽມປະເພນີ ວິຖີຊີວິດຕ່າງໆ

4. ການອ່ານຊ່ວຍພັດທະນາການສ້າງສມາທິແລະທັງຫມົດສູນຄວາມຄິດ ໃນການອ່ານຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງດົນໆ ເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງພຸ່ງຄວາມສົນໃຈໄປທີ່ສິ່ງທີ່ເຮົາອ່ານ ການອ່ານຫນັງສືຕ່າງຈາກການອ່ານຂໍ້ຄວາມໃນນິດຢສານຫລືຂໍ້ຄວາມສັ້ນໆ ຫລືຈົດຫມາຍອີ່ມອຍທຣໍນິກໃນອິນເທິຣ໌ເນັດຊຶ່ງມັກຈະມີຂໍ້ມູນທີ່ມີຂະໜາດນ້ອຍ ແຕ່ຫນັງສືຈະບອກເລື່ອງຮາວແກ່ເຈົ້າ

5. ການອ່ານເປັນການສ້າງຄຸນຄ່າໃຫ້ຕົນເອງ ຢຶ່ງອ່ານຫລາຍເຈົ້າກໍຢຶ່ງມີຄວາມຮູ້ ເມີ່ມີຄວາມຮູ້ຫລາຍຂຶ້ນ ເຈົ້າກໍມີຄວາມຫມັ້ນໃຈໃນຕົວເອງຫລາຍຂຶ້ນ ຄວາມຫມັ້ນໃຈໃນຕົວເອງທີ່ເພີ່ມພູນຂຶ້ນ ກໍສ້າງ

ຄຸນຄ່າຂອງຕົນເອງໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ ນີ້ຄືປະຕິກິຣິຢາລຸກໂຊ ເນື່ອງຈາກເຈົ້າອ່ານຫນັງສືໄດ້ດີ ຜູ້ຄົນກໍຈະຄອຍຖ້າຖາມະຫາຄຳຕອບຈາກເຈົ້າ ຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ເຈົ້າມີຕໍ່ຕົນເອງກໍຄວນດີຂຶ້ນຢ່າງແນ່ນອນ

6. ການອ່ານຊ່ວຍໃຫ້ຄວາມຈຳດີຂຶ້ນ ມີການສຶກສາຫຼາຍຊັ້ນທີ່ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ ຖ້າເຈົ້າບໍ່ໃຊ້ຄວາມຈຳທີ່ມີຢູ່ ການອ່ານເຮັດໃຫ້ເຮົາຕ້ອງຈົດຈຳຮາຍລະອຽດຕ່າງໆ ທັງຫມົດທັງຂໍ້ເທັດຈິງ ແລະຄຳຕົວເລກຕ່າງໆ ແລະໃນການອ່ານວັນນະກຳ ເຮົາກໍຕ້ອງຈົດຈຳ ເຄົ້າໂຄງເລື່ອງ ຊັ້ນຫາສາຣະຫຼັກຕະຫລອດຈົນຕົວລະຄົນຕ່າງໆ

7. ການອ່ານຊ່ວຍໃຫ້ເຈົ້າມີລະບຽບວິນັຍຫລາຍຂຶ້ນ ການຈັດສັນເວລາສຳລັບການອ່ານຫນັງສືເປັນສິ່ງທີ່ເຮົາທຸກຄົນຮູ້ວ່າເຮົາຄວນເຮັດ ແຕ່ໃຜລະຈະຈັດຕາຮາງເວລາເພື່ອການອ່ານໄວ້ທຸກມື້ ນ້ອຍຫລາຍ. ນັ້ນຄືເຫດຜົນວ່າເປັນຫຍັງການເພີ່ມການອ່ານຫນັງສືເຂົ້າມາໃນຕາຮາງກິດຈະກຳປະຈຳວັນ ແລະຖືປະຕິບັດຢ່າງເຄັ່ງຄັດຈຶ່ງສາມາດເສີມສ້າງລະບຽບວິນັຍໄດ້

8. ການອ່ານຊ່ວຍພັດທະນາຄວາມຄິດສ້າງສັນ ການອ່ານເລື່ອງຮາວຂອງຄວາມຫຼາກຫຼາຍແຫ່ງຊີວິດ ແລະ ການເຂົ້າໄປສູ່ຜູກພັນແນວຄິດໃໝ່ໆ ແລະຂໍ້ມູນທີ່ເພີ່ມພູນຂຶ້ນຈະຊ່ວຍໃຫ້ເຈົ້າໄດ້ພັດທະນາສະຫມອງຊຶກທີ່ເບິ່ງແຍງເລື່ອງຄວາມຄິດສ້າງສັນ ຊຶ່ງຈະໄປຊ່ວຍຈຸດປະກາຍແຫ່ງການສ້າງນວດກຳຂຶ້ນໃນຂະບວນການໃຊ້ຄວາມຄິດຂອງເຈົ້າ

9. ການອ່ານຊ່ວຍໃຫ້ເຈົ້າຈະມີຫຍັງບາງຢ່າງໄວ້ເວົ້າເຖິງສະເໝີ ເຄຍດ້ວຍບໍ່ທີ່ຮູ້ສຶກວ່າຕົວເອງມີຄວາມຮູ້ສຶກອິດອັດທີ່ບໍ່ຮູ້ຈະເວົ້າຄຸຍເລື່ອງຫຍັງ ເຄຍຮູ້ສຶກກຽດຊັງຕົວເອງບໍ່ທີ່ເຮັດໃຫ້ຕົວເອງເສຍໜ້າ ເຈົ້າຕ້ອງການແກ້ໄຂບັນຫາແບບນີ້ບໍ່ ບໍ່ຍາກເລຍ ພຽງເຈົ້າເຮັມອ່ານຫນັງສືເທົ່ານັ້ນ ການອ່ານຈະຊ່ວຍຂະຫຍາຍອານາບໍລິເວນແຫ່ງຂໍ້ມູນຂອງເຈົ້າ ເຈົ້າຈະມີຫຍັງໃຫ້ເວົ້າເຖິງສະເໝີ ເຊັ່ນ ເຈົ້າສາມາດຈະເວົ້າຄຸຍເຖິງໂຄງເລື່ອງໃນນິວນິແມ່ເຖົ້າຫຼາຍເລ່ມທີ່ເຈົ້າອ່ານ ເຈົ້າສາມາດອະພິປາຍເຖິງສິ່ງທີ່ເຈົ້າກຳລັງຮຽນຮູ້ຈາກຫນັງສືດ້ານທຸລະກິດຕ່າງໆທີ່ເຈົ້າກຳລັງອ່ານຢູ່ ຄວາມເປັນໄປໄດ້ໃນການແບ່ງປັນເລື່ອງຮາວກລາຍເປັນເລື່ອງທີ່ບໍ່ມີຂີດຈຳກັດອີກຕໍ່ໄປ

10. ການອ່ານຊ່ວຍບັນເທົາຄວາມເປື້ອໜ້າຍ ກົດຂໍ້ໜຶ່ງໃນຫລາຍຂໍ້ທີ່ຜົມຖືກຄື ຖ້າເຮັມຮູ້ສຶກເປື້ອ ຜົມຈະຫຍິບຫນັງສືຂຶ້ນມາອ່ານ ສິ່ງທີ່ຜົມຄົ້ນພົບຈາກການຈິງຈັງກັບກົດຂໍ້ນີ້ກໍຄື ຜົມຈະເກີດຄວາມສົນໃຈໃນເລື່ອງຮາວຂອງຫນັງສືແລ້ວຫຼຸດຈາກຄວາມຮູ້ສຶກເປື້ອໜ້າຍໄປເລຍ ຜົມໝາຍເຖິງວ່າ ຖ້າເຈົ້າເກີດຮູ້ສຶກເປື້ອຂຶ້ນມາແດ່.

11. ປັດໄຈທີ່ສິ່ງຜົນຕໍ່ຄວາມວິດກັງວົນໃນການເວົ້າພາສາອັງກຣິດຂອງນັກສຶກສາຫຼັກສູດ ສາຂາວິຊາພາສາອັງກຣິດເພື່ອການສື່ສານສາກົນ ຊັ້ນປີ ທີ່4 Factors Affecting the Fourth Year English

for International Communication Students' Anxieties in Speaking English ເຈນຈິຣາ ຊັຍປານ ທຣາຍຂວັຍ ພົມແກວ້ ສິດທິ ສຣິນາກ ພາກນິບນິດ ສິບບັ ນີເປີ ນສ່ວນຫນຶ່ງຂອງການສຶກສາ ຕາມຫົນກັສຸດປຣິຍາສິລະປະສາດຕົນບັນ ຖິດ ຫົນກັສຸດສາຂາວິຊາພາສາອັງກຣິດເພື່ອການສື່ສານສາກົນ ສາຂາພາສາຕ່າງປະເທດ ຄະນະສິລະປະສາດ ມະຫາວິທະຍາລັຍເທກໂນໂລຢີຣາດມົງຄລິດຣີວິຊັຍ ພ.ສ 2556.ປັດຈັຍທີ່ສິ່ງຜົນຕໍ່ຄວາມວິດກັງວົນໃນການເວົ້າພາສາອັງກຣິດຂອງນັກສ ັ ກສາຫຼັກສູດ ສາຂາວິ ຊາພາສາອັງກຣິດເພື່ອການສື່ສານສາກົນ ຊັ້ນປີ ທີ່4 Factors Affecting the Fourth Year English for International Communication Students' Anxieties in Speaking English ເຈນຈິຣາ ຊັຍປານ ທຣາຍຂວັຍ ພົມແກວ້ ສິດທິ ສຣິນາກ ພາກນິບນິດ ສິບບັ ນີເປີ ນສ່ວນຫນຶ່ງຂອງການສຶກສາຕາມຫົນກັສຸດປຣິຍາສິລະປະສາດຕົນບັນ ຖິດ ຫົນກັສຸດສາຂາວິຊາພາສາອັງກຣິດເພື່ອການສື່ສານສາກົນ ສາຂາພາສາຕ່າງປະເທດ ຄະນະສິລະປະສາດ ມະຫາວິທະຍາລັຍເທກໂນໂລຢີຣາດມົງຄລິດຣີວິຊັຍ ພ.ສ 2556.ໃບອນຸມັດພິາຄນິບນິດ ຄະນະສິລະປະສາດ ຊື່ພາກນິບນິດ ປັຈຈັຍທີ່ສິ່ງຜົນຕໍ່ຄວາມວິດກັງວົນໃນການເວົ້າພາສາອັງກຣິດຂອງນັກສຶກສາຫຼັກສູດ ສາຂາວິຊາພາສາອັງກຣິດເພື່ອການສື່ສານສາກົນ ຊັ້ນປີທີ່4 Factors Affecting the Fourth Year English for International Communication Students' Anxieties in Speaking English ຊື່ຜູ້ວິຈັຍ ເຈນຈິຣາ ຊັຍປານ ທຣາຍຂວັຍ ພົມແກ້ວ ແລະ ສິດທິ ສຣິນາກ ຫົນກັສຸດສາຂາວິຊາ ພາສາອັງກຣິດເພື່ອການສື່ສານສາກົນ ສາຂາພາສາຕ່າງປະເທດ ໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາເຫັນມັກ ແລະອະນຸຍາດໂດຍຄະນະກຳມະການປຣະທານກຳມະການ (ນາງຖິນອິມສຣີ ເຈນວິຖິສຸກ (.....ກຳມະການ (ຜິດ.ດິນ.ກັນທຣິນ ຣັກສ໌ສາກຣ (.....ກຳມະການ (ນາຍເມທັດ ພານິດ (.....ອາຈານທີ່ປຣິກສາ (ນາງສາວກິດຕິຢາ ພິສຸດທາງກຸນ) (ນາງຖິນອິມສຣີ ເຈນວິຖິສຸກ (ຄົນບດີ ກ ກິດຕິກຳປຣະກາດ ພາກນິບນິດເລີ່ມນິສາ ເຮັດລົງໄດ້ວິ້ຍຄວາມກະລຸນາຈາກອາຈານຢກິດຕິຢາ ພິສຸດທາງກຸນ ອາຈານຢທ ັ ປຣິກສາແລະ ຄະນະກຳມະການທຸກທ່ານທີ່ກະລຸນາໃຫ້ຄ າປຣິກສາ ແນະນ າກວດສອບ ຕະຫລອດຈົນໄດ້ແກ້ໄຂຂໍ້ບົກຜ່ອງຕ່າງໆ ດ້ວຍຄວາມ ເອົາໃຈໃສ່ເປັນອຢ່າ ງົຍງິ ທາ ໃຫ້ຜູ້ຈັຍໄດ້ເຮັດຮູ້ການທາ ງານວິດຢັອຢ່າ ງົດກູ ຕອ້ງຕາມຫົນກັວິຊາການ ຂໍຂອບໃຈອາຈານຖິນອິມສຣີ ເຈນວິຖິສຸກ ຄົນບດີ ຄະນະສິລະປະສາດ ແລະຄນາຈານຢສາຂາ ພາສາຕ່າງປະເທດ ຫຼັກສູດສາຂາວິຊາພາສາອັງກຣິດເພື່ອການສື່ສານສາກົນ

ຄະນະສິລະປະສາດ ມະຫາວິທະຍາລັຍ ເທກໂນໂລຢີຊີມຽກລິດຣີວິດຢ໌ ສິງຂລາ ທຸກທ່ານທີ່ໃຫ້ຄໍາ ປຶກສາ ຊື້ແນະໃນການສຶກສາຕະຫລອດຣະປະເວລາການສຶກສາໃນ ມະຫາວິທະຍາລັຍເທກໂນໂລຢີຣາດມິງຄລິດຣີວິຊັຍ ສິງຂລາ ຂໍຂອບໃຈອາຈານ Neil C. Cuthbertson ທີ່ສະລະເວລາອັນມີຄ່າໃນການກວດສອບຄວາມຖືກຕ້ອງຂອງ ພາສາອັງກຣິດ ຕະຫລອດຈົນນັກສຶກສາທົນກັສຸດສາຂາວິຊາພາສາອັງກຣິດເພື່ອການສື່ສານສາກົນ ຊັ້ນ ປີທີ 4 ປີ ການສຶກສາ 2556 ຈ ານວນ 78 ຄົນ ທີ່ກະລຸນາໃຫ້ຄໍາວ່າມຮ່ວມມືໃນການຕອບແບບສອບຖາມໃນການສຶກສາຄັ້ງນີ້ ຄຸນະຄໍາແລະປະໂຫຍດທີ່ໄດ້ຈາກການສຶກສາຄັ້ນຄວ້າ ຜູ້ວິຈັຍຂໍມອບແດ່ພໍ່ ມາຣດາແລະຄຣູ ອາຈານ ທີ່ບຣະສິດທິປະສາດວິຊາຄວາມຮູ້ໃຫ້ແກ່ຜູ້ຈັຍ ທາ ໃຫພໍ່ າຄນິບນິດສ໌ ບບໍ ນິສາ ເຮັຈລຸລ່ວງດວ້ຍດີ ເຈນຈິຣາ ຊັຍປານ ທຣາຍຂວັຍ ພິມແກ້ວ ສິດທິ ສຣິນາກ ຜູ້ວິຈັຍ ຂບົດຄັດຫຍໍ້ ຊື່ພາກນິບນທ : ປັດຈັຍທີ່ສິ່ງຜົນຕໍ່ຄວາມວິດກກັງວົນໃນການເວົ້າພາສາອັງກຣິດຂອງນັກສຶກສາຫຼັກສູດສາຂາວິຊາພາສາອັງກຣິດເພື່ອການສື່ສານສາກົນ ຊັ້ນ ປີທີ4 ໂດຍ :ເຈນຈິຣາ ຊັຍປານ ທຣາຍຂວັຍ ພິມແກ້ວ ສິດທິ ສຣິນາກ ຫຼັກສູດສາຂາວິຊາ :ພາສາອັງກຣິດເພື່ອການສື່ສານສາກົນ ສາຂາ : ພາສາຕ່າງປະເທດ ຊື່ອາຈານທີ່ບຣິກສາ : ອາຈານກິດຕິຢາ ພິສຸດທາງກຸນ ປີ ການສຶກສາ 2556 :ການວິດຢັກຄັ້ງນີ້ມີວັດຖຸບຣະສິງຄ໌ເພື່ອສຶກສາປັດຈັຍທີ່ສິ່ງຜົນຕໍ່ຄວາມວິດກກັງວົນໃນການເວົ້າພາສາອັງກຣິດ ແລະ ເພື່ອສຶກສາຣະດັບຄວາມວິດກກັງວົນໃນການເວົ້າພາສາອັງກຣິດຂອງນັກສຶກສາຫຼັກສູດສາຂາວິຊາພາສາອັງກຣິດເພື່ອການສື່ສານສາກົນ ກລຸ່ມຕ້ວຢ່າງ ຄື ອ ນັກສຶກສາ ທົນກັສຸດສາຂາວິຊາພາສາອັງກຣິດເພື່ອການສື່ສານສາກົນ ຊັ້ນ ປີທີ 4 ປີ ການສຶກສາ 2556 ຈ ານວນ 78ຄົນ ເຄື່ອງມືທີ່ໃຊ້ໃນການວິດຢັ້ເປັນແບບສອບຖາມຊິງມີທັງໝົດ 3 ຕອນ ສຖິຕິທີ່ໃຊ້ໃນ ການວິຈັຍໄດ້ແກ່ ຄ່າຮ້ອຍລະ ຄ່າເສລີຍ ສ່ວນຄວາມບ່ຽງເບນມາດຕະຖານຜົນຈາກການສຶກສາພົບວ່າ 1. ປັດຈັຍທີ່ສິ່ງຜົນຕໍ່ຣະດັບຄວາມວິດກກັງວົນໃນການເວົ້າພາສາອັງກຣິດຂອງນັກສຶກສາຫຼັກສູດສາຂາວິຊາ ພາສາອັງກຣິດເພື່ອການສື່ສານສາກົນ ພົບວ່າ ນັກສຶກສາມີຄວາມວິດກກັງວົນຫາກສອບບໍ່ຜ່ານຣາຍວິຊາການເວົ້າ ພາສາອັງກຣິດ ຢູ່ໃນຣະດັບຫລາຍ)X = 4.04) 2 .ຣະດັບຄວາມວິດກກັງວົນໃນການເວົ້າພາສາອັງກຣິດຂອງນັກສຶກສາຫຼັກສູດສາຂາວິດ ພາສາອັງກຣິດເພື່ອ ການສື່ສານສາກົນ ສາຂາພາສາຕ່າງປະເທດ ຊັ້ນ ປີທີ4 ປີ ການສຶກສາ 2556 ພົບວ່າ ຢູ່ໃນຣະດັບປານກາງ

ຄ Abstract Title : Factors Affecting the Fourth Year English for International Communication Students' Anxieties in Speaking English By : JenjiraChaiparn, SaikwanPromkaew and SidtiSeenak Degree : Bachelor's Degree Program : English for International Communication Department : Foreign Languages Advisor : Ms.

KittiyaPisutthangkoon Academic Year: 2013 This research aimed to study factors affecting speaking English anxieties and to study the level of speaking English anxieties of students studying in the English for International Communication (EIC) program. The population was 78 fourth year students studying in the EIC program. The instrument used for data collection was a three sectioned questionnaire. Data were analyzed for percentage, mean and standard deviation. The findings of the study indicate that: 1. Factors affecting anxiety in the English-speaking of 4th year students studying in English for International Communication program indicate that students have anxieties if they do not pass English speaking courses is at a high level ($\bar{x}= 4.04$). 2. Levels of anxiety in the English-speaking of fourth year students is at a high level too. Keywords: Factors, speaking English, anxiety ງ ສານບ້ຍ ໜ້າ ກິດຕິກຳປະກາດ ກ ບົດຄັດ ຫຍໍ້ພາສາໄທ ຂ ບົດຄັດຫຍໍ້ພາສາອັງກຣິດ ຄ ສານບ້ຍ ງ ສານບ້ຍຕາຣາງ ສ ບົດທີ່ 1 ບົດນ າ 1.1 ຄວາມເປັນມາແລະຄວາມສາຍຳຂອງບັນຫາ 1 1.2 ວັດຖຸປະສົງຂອງການວິຈັຍ 2 1.3 ປະໂຫຍດທີ່ຄາດວ່າຈະໄດ້ຮັບ 2 1.4 ຂອບເຂດຂອງການວິຈັຍ 2 1.5 ກອບແນວຄິດໃນການວິຈັຍ 3 1.6 ນິຢາມສັບ 3 2 ເອກະສານແລະງານວິຈັຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ 2.1 ທິດສະດີກ່ຽວກັບຄວາມວິດກັງວົນ 2.1.1 ຄວາມຫມາຍຂອງຄວາມວິດກັງວົນ 5 2.1.2 ປະເພດຂອງຄວາມວິດກັງວົນ 7 2.1.3 ສາເຫດຂອງຄວາມວິດກັງວົນ 8 2.1.4 ລັກສະນະຂອງຄວາມວິດກັງວົນ 9 2.1.5 ຣະດັບຄວາມວິດກັງວົນ 10 2.1.6 ຜົນຂອງຄວາມວິດກັງວົນ 11 2.1.7 ທິດສະດີຂອງຄວາມວິດກັງວົນ 12 2.2 ທິດສະດີກ່ຽວກັບທັກສະການເວົ້າພາສາອັງກຣິດ 2.2.1 ແນວຄິດກ່ຽວກັບຄວາມສາມາດໃນການເວົ້າພາສາອັງກຣິດ 13 2.2.2 ທັກສະການເວົ້າພາສາອັງກຣິດ 18 ຈ 2.3 ງານວິຈັຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ 2.3.1 ງານວິຈັຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງພາຍໃນປະເທດ 23 3 ວິທີ າເນີນການວິຈັຍ 3.1 ປະຊາກອນແລະກຸ່ມຕ່ວຢ່າງ 28 3.2 ເຄື່ອງມືໃນການວິຈັຍ 28 3.3 ວິທີສ້າງເຄື່ອງມື 28 3.4 ການເກັບລວບລວມຂໍ້ມູນ 29 3.5 ການວິເຄາະຂໍ້ມູນ 29 3.6 ສຖິຕິທີ່ໃຊ້ໃນການວິເຄາະຂໍ້ມູນ 30 4 ການວິເຄາະທັ້ຂໍ້ມູນ 4.1 ການວິເຄາະຂໍ້ມູນ 31 4.2 ສັນຍະລັກທີ່ໃຊ້ໃນການວິເຄາະຂໍ້ມູນ 31 4.3 ຜົນການວິເຄາະຂໍ້ມູນ 32 5 ສະຫຼຸບຜົນການວິຈັຍຢ້ອພິບຣາຍຜົນແລະຂໍ້ສະເໜີແນະ 5.1 ວັດຖຸປະສົງຂອງການວິຈັຍ 38 5.2 ສົມມຕິຖານຂອງການວິຈັຍ 38 5.3 ວິທີການດ າເນີນການວິຈັຍ 38 5.4 ເຄື່ອງມືທີ່ໃຊ້ໃນການເກັບລວບລວມຂໍ້ມູນ 38 5.5 ການສ້າງເຄື່ອງມືວິຈັຍ 39 5.6 ການເກັບລວບລວມຂໍ້ມູນ 39 5.7 ການວິເຄາະຂໍ້ມູນ 41 ຂໍ້ສະເໜີແນະ ຂໍ້ສະເໜີແນະໃນການນ າຜົນການວິຈັຍໄປໃຊ້ 45 ຂໍ້ສະເໜີແນະໃນການທາ ວິດຢັກຮັງຕໍ່ໄປ 45 ບັນ ານຸກຣົມ 46 ພາກຜົນວິກ 52 ປະະວ

ຕັ້ງວິຊາ 59 ສ ສານບັຍຕາຣາງ ຕາຣາງທີ່ ໜ້າ 4.1 ຈ ານວນຮ້ອຍລະຂອງຜູ້ຕອບແບບສອບຖາມຈ າ
 ແນກຕາມເພດ 32 4.2 ຈ ານວນຮ້ອຍລະຂອງຜູ້ຕອບແບບສອບຖາມຈ າແນກຕາມອາຍຸ 32 4.3 ຈ າ
 ານວນຮ້ອຍລະຂອງຜູ້ຕອບແບບສອບຖາມຈ າແນກຕາມປະສົບການການຮຽນຮາຍວິຊາ 33 ການເວົ້າພາສາ
 ອັງກຣິດ 4.4 ຈ ານວນຮ້ອຍລະຂອງຜູ້ຕອບແບບສອບຖາມຈ າແນກຕາມບຸກຄະລິກກະພາບ 33 4.5 ຄ່າ
 ເສລີຍແລະສ່ວນປ່ຽງເບນຂອງຄວາມຄິດເຫັນຮະດັບຄວາມວິດກັງວົນໃນການເວົ້າພາສາອັງກຣິດ 34 7
 ບົດທີ່ 1 ບົດນ າ 1.1 ຄວາມເປັນມາແລະຄວາມສ ັດຍຂອງບັນຫາ ພາສາອັງກຣິດເປັນພາສາສາກົນແລະ
 ເປັນເຄື່ອງມືສ ັດຍທີ່ໃຊ້ໃນການສື່ສານກັບປະຊາກອນໂລກໄດ້ ຢ່າງຂາດຂີດຈ ັດພາສາອັງກຣິດເປັນສື່
 ກລາງໃນການເຜີຍແຜ່ແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຂ່າວສານແລະຄວາມຮູ້ໃນ ຂະແໜງຕ່າງໆ ດັ່ງນັ້ນການພັດ ນາ
 ປະເທດໃນທຸກດ້ານໃຫມ່ຄວາມຈະເລີນກ້າວໜ້າແລະທັດທຽມກັບ ນານາປະເທດ ໃນໂລກຈຶ່ງຈາ ເປັນ
 ຢ່າງ ທີ່ດີອີ່ງພັດ ນາສກັຍພາບຂອງປະຊາກອນຂອງປະເທດໃຫມ່ຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດໃນ ການສື່ສານ
 ດ້ວຍພາສາອັງກຣິດ ປະເທດໄທໄດ້ຕຣະໜັກເຖິງຄວາມສ ັດຍຂອງການໃຊ້ພາສາອັງກຣິດມາໂດຍ
 ຕະຫລອດ ດັ່ງຈະເຫັນໄດ້ຈາກການຈັດການສຶກສາຂອງຊາດກ ັໝິດໃຫ້ມີການຮຽນການສອນວິຊາພາສາອັງ
 ກຣິດ ໃນ ຣະດັບຕ່າງໆມາເປັນ ນເວລາດົນເພື່ອໃຫ້ປະຊາກອນຂອງຊາດສາມາດສື່ສານກັບນານາຊາດດ້ວຍ
 ພາສາອັງກຣິດທັງ ທາງດ້ານການຟັງການເວົ້າການອ່ານແລະການຂຽນ ຫຼັງຈາກທີ່ຮັດມິນຕຣີວ່າການກຣະ
 ທວງສຶກສາທິການປະຣາດໂຄງການEnglish Speaking Year 2012 ຫຼາຍຄົນເອີ້ມໃຫ້ຄວາມສາ
 ຄຍ ກັບການຮຽນພາສາກັນ ຫລາຍຂຶ້ນ ເພຣາະພາສາຖືເປັນບັນໄດທີ່ຈະທ ັໃຫ້ເຮົາກ້າວ ສູ່ຄວາມສ ັດຍ
 ແລະເປັນ ນິບຣະຕູເຊື່ອມອອກໄປສູ່ຕ່າງປະເທດໄດ້ໂດຍສະເພາະພາສາອັງກຣິດຊຶ່ງໄດ້ກລາຍ ມາເປັນ ນ ພາສາ
 ກລາງຂອງປະຊາກອນອາຊຽນທຸກປະເທດ ທັງຫມົດເຖິງປະເທດໄທຕ້ອງພ້ອມຮັບການເຂົ້າມາກອີງ ປະຣະ
 ຊາກອນອາຊຽນໃນປີ 2558 ຊຶ່ງນັກສຶກສາທຶກ ັລັງເຂົ້າສຶກສາໃນປີ 2555 ນີ້ຈະຕ້ອງຕຽມຄວາມພ້ອມ
 ເຮື່ງພາສາເພຣາະເມື່ອດບໍ່ອີກໄປຈະຕ້ອງຜະເຊີນກັບການແຂ່ງຂັນ ທີ່ສູງຂຶ້ນເນື່ອງຈາກຕລາດງານບໍ່ໄດ້ປິດກັນ
 ແຕ່ໃນປະເທດອີກຕໍ່ໄປ)<http://www.enn.co.th> (ຄວາມຮູ້ສຶກວິດກັງວົນຄວາມປະໝາເປັນ ນເລື່ອງ
 ທີ່ບບເຫັນໂດຍປົກກະຕິໃນການຮຽນພາສາທີ່ສອງຫລື ພາສາຕ່າງປະເທດຊຶ່ງຄວາມຮູ້ສຶກວິດກັງວົນໃນ
 ເລື່ອງການພົວພັນ ນີ້ເປັນທີ່ຍອມຮັບກັນວ່າມີຜົນຕໍ່ການສະແດງອອກການເວົ້າຂອງຜູ້ຮຽນດວ້ຍເຫດນີ້ຜູ້ຈຶ່ງ
 ຈຶ່ງເລັ່ງເຫັນຄວາມສາ ຄຍ ຂອງບັນຫາການພົວພັນ ພາສາອັງກຣິດຂອງຄົນໄທ ໂດຍສະເພາະອຸຸ່ ັງຍິງ ປັດຈ
 ຍືທີ່ສິ່ງຜົນຕໍ່ຄວາມວິດກັງວົນໃນການພົວພັນ ພາສາອັງກຣິດຂອງນັກສຶກສາຫົນກັສຸດ ສາຂາວິຊາພາສາອັງກ
 ຣິດເພື່ອການສື່ສານສາກົນ ສາຂາພາສາຕ່າງປະເທດ ຄະນະສິລະປະສາດ ມະຫາວິທະຍາລັຍ ເທກໂນໂລຍ

ຮົາຊົມງົກລົດຮີວິດຢືນກັສິກສາເຫຼົ່ານີ້ຈະສາ ເຮັດການສຶກສາອອກໄປບໃຊ້ສັງກັມແລະເປັນກາ ລັງ ສ ັດຍ
 ໃນການພັດທະນາປະເທດຊາດໃຫ້ກັບພາກຮັດແລະສ່ວນຕ່າງໆຂອງປະເທດໃນອະນາຄົດ 2 1.2 ວັດຖຸ
 ປະສົງຂອງການວິຈິຍ 1. ເພື່ອສຶກສາປັດຈັຍທີ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ຄວາມວັດກັງວົນໃນການເວົ້າພາສາອັງກຣິດ
 ຂອງນັກສຶກສາ ຫຼັກສູດສາຂາວິຊາພາສາອັງກຣິດເພື່ອການສື່ສານສາກົນ ສາຂາພາສາຕ່າງປະເທດ ຊັ້ນ ປີທີ່ 4
 ປີ ການສຶກສາ 2556 ຈ ານວນ 78 ຄົນ 2. ເພື່ອສຶກສາຮະດັບຄວາມວັດກັງວົນໃນການເວົ້າພາສາອັງກຣິດ
 ຂອງນັກສຶກສາຫຼັກສູດສາຂາວິຊາ ພາສາອັງກຣິດເພື່ອການສື່ສານສາກົນ ສາຂາພາສາຕ່າງປະເທດ ຊັ້ນ ປີທີ່4
 ປີ ການສຶກສາ 2556 ຈ ານວນ 78 ຄົນ 1.3 ປະໂຫຍດທີ່ຄາດວ່າຈະໄດ້ຮັບ 1. ໄດ້ຮູ້ຮະດັບຄວາມວັດກ
 ັງວົນຂອງນັກສຶກສາຫຼັກສູດສາຂາວິຊາພາສາອັງກຣິດເພື່ອ ການສື່ສານສາກົນ ສາຂາພາສາຕ່າງປະເທດ 2.
 ໄດ້ຮູ້ປັດຈັຍທີ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ຄວາມວັດກັງວົນໃນການເວົ້າພາສາອັງກຣິດຂອງນັກສຶກສາ ຫຼັກສູດສາຂາວິ
 ຊາພາສາອັງກຣິດເພື່ອການສື່ສານສາກົນ ສາຂາພາສາຕ່າງປະເທດ 3. ເປັນຂອ້ມລູ ເບື້ອງຕົ້ນ ເພື່ອການພຖ
 ນາການຈັດການສອນວິຊາພາສາອັງກຣິດເພື່ອການສື່ສານສາກົນ ໃຫ້ກັບນັກສຶກສາຫຼັກສູດສາຂາວິຊາພາສາ
 ອັງກຣິດເພື່ອການສື່ສານສາກົນ ສາຂາພາສາຕ່າງປະເທດ ມະຫາວິທະຍາລັຍເທກໂນໂລຢີຣາດມົງຄລົດຮີວິ
 ຊັຍ 1.4 ຂອບເຂດຂອງການວິຈິຍ ດ້ານຊື່ນຫາ : ໃນການສຶກສາປັດຈັຍທີ່ສິ່ງຜົນຕໍ່ຄວາມວັດກັງວົນໃນ
 ການເວົ້າພາສາອັງກຣິດຂອງນັກສຶກສາ ຫຼັກສູດສາຂາວິຊາພາສາອັງກຣິດເພື່ອການສື່ສານສາກົນ ສາຂາ ພາສາ
 ຕ່າງປະເທດ ແບ່ງເນື້ອຫາອອກເປັນ 2 ສ່ວນ ຄື 1) ສຶກສາປັດຈັຍທີ່ມີຜົນກະທົບກັບຄວາມວັດກັງວົນໃຈ
 ໃນການເວົ້າພາສາອັງກຣິດຂອງນັກສຶກສາ ພາສາຕ່າງປະເທດ ຫຼັກສູດສາຂາວິຊາພາສາອັງກຣິດເພື່ອການສື່
 ສານສາກົນ 2) ສຶກສາຮະດັບຄວາມວັດກ ັງວົນໃນການເວົ້າພາສາອັງກຣິດ ດ້ານປະຊາກອນແລະກລຸ່ມົດວັ
 ຢ່າງ ປະຊາກອນຄື ນັກສຶກສາຫຼັກສູດສາຂາວິຊາພາສາອັງກຣິດເພື່ອການສື່ສານສາກົນ ສາຂາພາສາຕ່າງ
 ປະເທດ ກລຸ່ມົດວັຢ່າງ ທີ່ໃຊ້ໃນການສຶກສາຄຣັງນີຄິນກັສິກສາຫົນກັສູດສາຂາວິຊາພາສາອັງກຣິດເພື່ອການ
 ສື່ສານສາກົນ ສາຂາພາສາຕ່າງປະເທດຈ ານວນ 78 ຄົນ 3 1.5 ກອບແນວຄິດໃນການວິຈິຍ ຕົວແປຣຕົ້ນ
 [ພິມພ໌ເນືອກວາມ] 1.7 ນິຢາມສັບສະເພາະ ຕົວແປຣຕາມ [ພິມພ໌ເນືອກວາມ] ຕົວແປຣທີ່ສຶກສາ ຕົວແປຣ
 ຕົ້ນ ຄື ນັກສຶກສາຫຼັກສູດສາຂາວິຊາພາສາອັງກຣິດເພື່ອການສື່ສານສາກົນ ສາຂາ ພາສາຕ່າງປະເທດ ຊັ້ນ ປີທີ່
 4 ປີ ການສຶກສາ 2556 ໄດ້ແກ່ ເພດ ອາຍຸ ປະສົບການການຮຽນຮາຍວິຊາການ ເວົ້າພາສາອັງກຣິດ ບຸກຄະ
 ລິກກະພາບ ແລະປັດຈັຍພາຍນອກທີ່ສິ່ງຜົນຕໍ່ຄວາມວັດກັງວົນ ຕົວແປຣຕາມ ຄື ຄວາມວັດກັງວົນໃນ
 ການເວົ້າພາສາອັງກຣິດຂອງນັກສຶກສາຫຼັກສູດສາຂາວິຊາ ພາສາອັງກຣິດເພື່ອການສື່ສານສາກົນ ສາຂາພາສາ
 ຕ່າງປະເທດ ຊັ້ນ ປີທີ່4 ປີ ການສຶກສາ 2556 1.6 ນິຢາມສັບ ຄວາມວັດກັງວົນໃນພເບິ່ງ ພາສາອັງກຣິດ

ໝາຍເຖິງຄວາມກະວົນກະວາຍໃຈບໍ່ສະບາຍໃຈບໍ່ມັ່ນ ໃຈ ຫວາດຮະແວງ ສັບສິນ ຕື່ນເຕັ້ນ ປະໝາ
ອາຍ ກ່ຽວກັບການເວົ້າພາສາອັງກຣິດເພື່ອການສື່ສານຂອງນັກສຶກສາ ນັກສຶກສາ ໝາຍເຖິງ ນັກສຶກສາຫຼັກ
ສູດສາຂາວິຊາພາສາອັງກຣິດເພື່ອການສື່ສານສາກົນ ສາຂາ ພາສາຕ່າງປະເທດຊັ້ນ ປີທີ4 ປີ ການສຶກສາ
2556 ມະຫາວິທະຍາລັຍເທກໂນໂລຢີຣາດມົງຄລິດຣີວິຊັຍຈ ານວນ 78 ຄົນ ປັດຈັຍສ່ວນຕົວ ເພດ(ອາ
ຢຸ(ປະສົບການການຮຽນຮາຍວິຊາ(ການເວົ້າພາສາອັງກຣິດ ບຸກຄະລິກກະພາບ ຄວາມວິດກັງວົນ(ໃນ
ການເວົ້າພາສາອັງກຣິດ ປັດຈັຍປັດຈັຍທີ່ສິ່ງຜິດຕໍ່ຄວາມວິດກັງວົນ 4 ປະສົບການການຮຽນຮາຍວິຊາການ
ເວົ້າພາສາອັງກຣິດ ໝາຍເຖິງ ການສຶກສາວິຊາການ ສື່ສານ ພາສາອັງກຣິດຕາມຫຼັກສູດສາຂາວິຊາພາສາອັງກ
ຣິດເພື່ອການສື່ສານສາກົນ ມະຫາວິທະຍາລັຍເທກໂນໂລຢີ ຣາດມົງຄລິດຣີວິຊັຍ ບຸກຄະລິກກະພາບ ໝາຍ
ເຖິງ ລັກສະນະອັນເປັນຂອງຈ ເພາະແຕ່ລະບຸກຄົນ ຊຶ່ງສະແດງອອກທາງທ່າທາງ ຄວາມຮູ້ສຶກນິກົດ
ຄວາມສະຫລຽວສະຫລາດ ຕະຫລອດຈົນກິຣິຢາມານຢາດ ລັກສະນະນິສັຍ ແລະອຸບນິສັຍ ປັດຈັຍປັດຈັຍ
ທີ່ສິ່ງຜິດຕໍ່ຄວາມວິດກັງວົນ ໝາຍເຖິງ ເຫດການຕ່າງໆ ສະພາບແວດລ້ອມທີ່ສິ່ງຜິດຕໍ່ ອາລົມຄວາມຮູ້ສຶກ
ດ້ານໃນໃນຄວາມມັ່ນ ໃຈຂອງຕົນເອງຕໍ່ການພົບ ພາສາອັງກຣິດ 5 ປິດທີ່ 2 ເອກະສານແລະງານວິຈັຍທີ່
ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການສຶກສາປັດຈັຍທີ່ສິ່ງຜິດຕໍ່ຄວາມວິດກັງວົນໃນການເວົ້າພາສາອັງກຣິດຂອງນັກສຶກສາຫຼັກ
ສູດ ສາຂາວິຊາພາສາອັງກຣິດເພື່ອການສື່ສານສາກົນ ຊັ້ນ ປີທີ4 ປີ ການສຶກສາ 2556 ທັງຫມົດທັງ
ເອກະສານແລະງານວິດຢືທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງອອກເປັນ 2 ຕອນດັງນີ້ 2.1 ທິດສະດີກ່ຽວກັບຄວາມວິດກັງວົນ
2.1.1ຄວາມຫມາຍຂອງຄວາມວິດກັງວົນ 2.1.2 ປະເພດຂອງຄວາມວິດກັງວົນ 2.1.3 ສາເຫດຂອງ
ຄວາມວິດກັງວົນ 2.1.4 ລັກສະນະຂອງຄວາມວິດກັງວົນ 2.1.5 ຣະດັບຄວາມວິດກັງວົນ 2.1.6
ຜົນຂອງຄວາມວິດກັງວົນ 2.1.7 ທິດສະດີຂອງຄວາມວິດກັງວົນ 2.2 ທິດສະດີເກຢີ ວົກບັທກສະການ
ເວົ້າພາສາອັງກຣິດ 2.2.1 ແນວຄິດກ່ຽວກັບຄວາມສາມາດໃນການເວົ້າພາສາອັງກຣິດ 2.2.2 ທັກສະການ
ເວົ້າພາສາອັງກຣິດ 2.3ງານວິຈັຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ 2.3.1 ງານວິຈັຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງພາຍໃນປະເທດ 2.1 ທິດສະດີ
ກ່ຽວກັບຄວາມວິດກັງວົນ 2.1.1 ຄວາມຫມາຍຂອງຄວາມວິດກັງວົນ ຄວາມວິດກັງວົນມີຮາກສັບມາ
ຈາກພາສາກຣີກ ວ່າ “To Strangle” ໝາຍເຖິງ ການບີບຮັດ ບີບບັງຄັບ ແລະມາຈາກພາສາລາຕິນວ່າ
ຄວາມຄັບແຄ້ນຫລືບີບຮັດ ຄວາມວິດກ ກ່ຽວລມີຫຼາກຄວາມຫມາຍ ຊຶ່ງມີຜົນກະທົບຕໍ່ຊີວິດຂອງມະນຸດ
ໂດຍທົ່ວ ໄປແລ້ວ ຄວາມວິດກກ່ຽວລ ໝາຍເຖິງ ສະພາບອາລົມຕຶງຄຣຽດ ບໍ່ມີຄວາມສຸກ ຫົວນັ້ນ ຕໍ່
ເຫດການຕ່າງໆ ໂດຍລັກດນະທີ່ສະແດງອອກປະກອບດວ້ຍ ກະວົນກະວາຍໃຈກລຸ່ມໃຈເຄຣ່ຽດ
ຂາດຄວາມມັ່ນ ໃຈ ຫຼຸດຫົງດ ຟຸ່ງຊ່ານ ຂາດຄວາມທົນອາລົມເສຍ ຕື່ນເຕັ້ນ ນອນບໍ່ຫົນບໍ່ ແລະຄາດການນັ້ນ

ລ່ວງໜ້າໃນທາງລົບ ແລະນັກວິຊາການໃຫຍ່ ຈາ ກັດຄວາມວິດກົກງ່ວລໄວດັ່ງນີ້ ຄໍຣ໌ສິມ)Corsim. 1999 : 58 (ຄວາມວິດກົກງ່ວລ ເປັນອາລົມທີ່ບໍ່ໜ້າພໍໃຈ ເຊັ່ນ ຄວາມຕຶງຄຣຽດ ຄວາມຢ້ານ ຄວາມບໍ່ເຂົ້າໃຈ ຄວາມສັບສົນ ຄວາມຢ້ານ ຄື ການຕອບສະຫນອງທີ່ຊັດເຈນ ແລະເປັນການສະແດງອອກເຖິງ ອັນຕຣາຍໃນປັດຈຸບັນ ຄວາມຟຸ້ງຊ່ານປົກກະຕິຈະຕອບສະຫນອງຕໍ່ສິ່ງທີ່ບໍ່ຮູ້ຊຶ່ງອາດຈະເປັນສ່ວນຫນຶ່ງກອງ 6 ຄວາມສັບສົນພາຍໃນ ເປັນຄວາມຮູ້ດັກ ທີ່ບໍ່ປະສານພິພາດໄດ້ຮັບສິ່ງທີ່ດຽວ ຫ້າມໃນສິ່ງ ທີ່ບໍ່ພໍໃຈຄວາມກົນວັ ແລະຄວາມຟຸ້ງຊ່ານ ທັງສອງຄຳ ນີ້ໃຊ້ກັນ ບໍ່ສິ່ງທີ່ກັບ ເຄື່ອນໃນຮ່າງກາຍເມື່ອບົກບັບ ສິ່ງທີ່ດຽວໃຈແລະກລ້າມເນື້ອກໍ ຈະເກີດຄວາມຕຶງຄຣຽດ ການຫາຍໃຈຖີ່ຂຶ້ນ ຫວັດໃຈແຕ່ນ້ຳແຮງແລະໄວ ປະສາດ ອິດຣິບຣິດາ (45 : 2531)ໄດ້ໃຫ້ຄວາມໝາຍຂອງຄວາມວິດກົກງ່ວລໄວວ່າ ໝາຍເຖິງ ຄວາມ ວຸ້ນວາຍໃຈທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກການຄາດການນໍາລ່ວງໜ້າວ່າຈະມີສິ່ງໃດເກີດຂຶ້ນຫລືຈະມີບຸນນັ້ນ ຕຣາຍໃດ ໆ ເກີດຂຶ້ນແກ່ຕົນ ຄວາມວິດກົກງ່ວລຕ່າງຈາກຄວາມກົນວັກົງທີ່ວ່າຄວາມວິດກົກງ່ວລເປັນສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກຄວາມນຶກຄິດພາຍໃນຕົນເອງ)Subjective Danger (ສ່ວນຄວາມກົນວັເປັນສິ່ງທີ່ເກີດຈາກສິ່ງອື່ນທີ່ອີ່ມພູ ຢືນອີກ)Objective Danger (ລັກຂະນາ ສຣີວັດນ໌ (70 : 2545)ໄດ້ກ່າວວ່າ ຄວາມວິດກົກງ່ວລ)Anxiety (ເປັນຄວາມຮູ້ສຶກຊະນິດໜຶ່ງ ທີ່ບໍ່ສະບາຍໃຈຊຶ່ງຈະອອກມາໃນຮູບຂອງຄວາມຢ້ານ (Fear) ເຊັ່ນ ຢ້ານສອບ ຮຽນ ຕໍ່ມະຫາວິທະຍາລັຍບໍ່ໄດ້ ກົນວັດອົບຕົກກົນວັຮຽນຈົບອອກມາແລ້ວບໍ່ມີງານທາ ຊຶ່ງຄວາມກົນວັເຫຼົ່ານີ້ຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມບໍ່ສະບາຍໃຈຊຶ່ງ ອາດເກີດຂຶ້ນກ່ອນຫລືຫຼັງສະຖານນະການທີ່ບຸກຄົນນັ້ນ ຕ້ອງປະສົບອາດເກີດຂຶ້ນໄດ້ຈາກສິ່ງເຮົາທັງພາຍນອກແລະ ພາຍໃນ ເຊັ່ນ ຄຳນິຍົມ ຄວາມເຊື່ອຖື ສະພາບສັງຄົມເສດຖະກິດ ເຮນສ໌ແລະເຮນສ໌ (122 : 2546)ອະທິບາຍວ່າຄວາມວິດກົກງ່ວລຫລືພະຍາດວິດກົກງ່ວລ)Anxiety disorders (ເປັນພະຍາດທີ່ບົບເລື້ອຍໃນທາງຈິດເວດ ພະຍາດວິດກົກງ່ວລອາດປະກອບດ້ວຍຊ່ວງຂອງຄວາມກົນວັທີ່ຈຸ່ງ ກໍ່ເກີດຂຶ້ນ ຫັນທິທັນໃດ ຮຽກວ່າ ການແພນິກ)Panic attacks (ຄວາມກົນວັທີ່ຜິດທຳມະດາຕໍ່ບາງສິ່ງຫລືບາງສະຖານນະການ (Phobias) ຄວາມວິດກົກງ່ວລຕໍ່ການປະຕິສຳພັນທາງສັງຄົມຫລືການສະແດງ)Social phobia (ຫລືຄວາມ ວິດກົກ ກ່ວລທີ່ເຮືອຮັງອຢ່າງພະຍາດວິດກົກງ່ວລົດວັ ໄປ)Generalized Anxiety Disorder ຫລື GAD)ພະຍາດວິດກົກງ່ວລເຫຼົ່ານີ້ ກໍ່ໃຫ້ເກີດອາການ ໄດທ້ ງທາງກາຍແລະທາງຈິດໃຈ ຫລືກ່າວອີກນຶ່ງຄືຄວາມວິດກົກງ່ວລ ໝາຍເຖິງ ອາລົມຊະນິດໜຶ່ງຊຶ່ງມີສາເຫດມາຈາກຄວາມກົນວັ ແລະຄວາມບໍ່ມັ່ນ ໃຈໃນຕົນເອງອີກທັງຍັງເປັນອົງຄ໌ ຣະກອບ ສ ຄ້ຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຮຽນຮູ້ໂດຍໃນທາງຈິດວິທະຍາໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ ຄວາມວິດກົກງ່ວລເປັນສາເຫດທີ່ າໃຫ້ ເກີດອຸປະສັກຕໍ່ການສື່ສານແລະສິ່ງຜັນໃຫ້ກະບວນການຮຽນຮູ້ຂາດຫາຍໄປ

ໄດ້ ອຸບລ ນິວຕິຊັຍ (111 : 2531) ໄດ້ໃຫ້ຄວາມໝາຍຂອງຄວາມວິດກັງວົນ ໝາຍເຖິງ ປະສົບການສ່ວນໜຶ່ງຂອງບຸກຄົນທີ່ກຳນົດເອົາທຸກຄົນເຄຍຮູ້ຈັກແລະຄຸ້ນເຄຍ ຄວາມວິດກັງວົນ ປຽບເໝືອນສັນຍານະເຕືອນວ່າ ມີ ຄວາມບໍ່ສົມດຸນເກີດຂຶ້ນໃນຈິດໃຈແລະອາລົມຈາ ເປັນຕົ້ນຢັບອຢ່າ ງໃດອຢ່າ ງຫນຶ່ງເພື່ອໃຫ້ຄວາມສົມດຸນທີ່ເສຍ ໄປຟື້ນຄືນສະພາບ ສົມພົບ ເຮືອງຕະກູນ (21 : 2533) ກ່າວວ່າ ຄວາມວິດກັງວົນ ໝາຍເຖິງ ອາການຂອງຜູ້ທີ່ມີຄວາມຮູ້ສຶກ ຢ້ານຫລືຮູ້ສຶກໃຈຄໍ່ສະບາຍ ວິດກັງວົນ ຊຶ່ງຄວາມຮູ້ສຶກດັ່ງກ່າວບໍ່ປາກົດສາເຫດ ຫຼືອາດມີບໍ່ສົມເຫດຜົນ ທັງຫມົດເຖິງມີອາການທາງກາຍຮ່ວມດ້ວຍ ຊຶ່ງອາການກາຍສ່ວນໃຫຍ່ເປັນ ອາການທາງລະບົບປະສາດອໍໂຫຍໂນມິກ ເຊັ່ນ ໃຈສັ່ນ ຫນ້າມືດ ວົງວຽນ ແຫ້ມຫນ້າອົກແລະຫາຍໃຈບໍ່ສະດວກ 7 ສຸວິໄລ ຮຽງວັດນສຸກ) 2532:17 .ອ້າງເຖິງ Freud) ກ່າວເຖິງຄວາມວິດກັງວົນວ່າເປັນ ນິບຣະສົບການນີ້ ບໍ່ສຸກສະບາຍສ່ວນບຸກຄົນ ມີນັກດນະຫວາດຫົວນີ້ ຕິງຄຣຽດໂດຍບໍ່ມີສາເຫດແນ່ນອນ ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຮັບຮູ້ ພາບພົດຂອງຕົນເອງ ແລະການທາງການຂອງຈິດຂາດສາ ນິກ ນວນພັນ ນິຍົມຄ້າ (50 : 2541) ກ່າວວ່າ ຄວາມວິດກັງວົນ “Anxiety” ມາຈາກ ພາສາລາຕິນ “Anxius” ແປວ່າ ຫາຍໃຈບໍ່ອອກອິດອັດ ດັ່ງນັ້ນ “Anxiety” ຈຶ່ງໝາຍເຖິງ ຄວາມຮູ້ສຶກ ອິດອັດ ເປັນພາວະທີ່ບໍ່ ສະບາຍໃຈ ກ່າວໂດຍສະຫລຸບ ຄວາມວິດກັງວົນ ໝາຍເຖິງ ອາລົມຊະນິດໜຶ່ງຊຶ່ງມີສາເຫດມາຈາກ ຄວາມຢ້ານແລະ ຄວາມບໍ່ມັ້ນ ໃຈໃນຕົນເອງມີນັກດນະຫວາດຫົວນີ້ ແລະຕິງຄຣຽດໂດຍບໍ່ມີສາເຫດຫລືມີສາເຫດທີ່ບໍ່ສົມເຫດຜົນ ສິ່ງຜົນໃຫ້ເກີດອາການຕອບສະຫນອງຄວາມກົນວັນນີ້ ທັງທາງກາຍແລະທາງຈິດໃຈຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ບໍ່ສະບາຍໃຈ ຫລື ຄວາມວຸ້ນວາຍໃຈທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກການພະຍາກອນເຫດການທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນໃນອະນາຄົດ ວ່າຈະມີສິ່ງຫນຶ່ງສິ່ງໃດ ທີ່ບໍ່ດີ ເກີດຂຶ້ນກັບ ຕົນເອງທັງທາງບວກແລະລົບ ຊຶ່ງບາງທີ່ສິ່ງນັ້ນ ອາດຈະເກີດຂຶ້ນຫລືບໍ່ເກີດຂຶ້ນກໍໄດ້ຄວາມວຸ້ນວາຍໃຈ ທີ່ເກີດຂຶ້ນນັ້ນ ມັກມີການສະແດງອອກທັງທາງຮ່າງກາຍແລະອາລົມ 2.1.2 ປະເພດຂອງຄວາມວິດກັງວົນ Brown (1994 : 141-142) ໄດ້ຈັດປະເພດຄວາມວິດກັງວົນລະອຽດເປັນສອງປະເພດຕ່າງກັນ ດັ່ງນີ້ 1. ຄວາມວິດກັງວົນລົບປະເພດນີ້ຈະທາ ໃຫ້ຜົນການຮຽນດີຂຶ້ນ ເຊັ່ນກົນວັຈະຮຽນໄດ້ໄມ້ດີກວ່າຈະສອບຕົກ ຄວາມກັງວົນໃຈປະເພດນີ້ຈະເປັນສິ່ງຜົນກັດນັ້ນ ໃຫ້ຜູ້ເຮີຍນິກຍນັກນັ້ນແຂງ ຊຶ່ງທາ ໃຫ້ຜົນການຮຽນດີຂຶ້ນ 2. ຄວາມວິດກັງວົນທາ ໃຫ້ຜົນການຮຽນເປັນໄປໃນທາງທີ່ບໍ່ດີ ເຊັ່ນ ການວິດກັງວົນຫລາຍໆ ທາ ໃຫ້ ສິ່ງທີ່ເອົາລົມສິ່ງທີ່ເອົາຮູ້ໄປຊຸວ້ ຂນະ ທາ ໃຫ້ວຸ້ນວາຍໃຈຄິດບໍ່ອ້ອມຄອບ ຊຶ່ງຄວາມວິດກັງວົນລົບປະເພດນີ້ຮຽກວ່າ Debilitating Anxiety ໂດຍ Kleinmann (ອ້າງເຖິງ Phillips 2005:7) ພົບວ່າ Debilitating Anxiety ມີຜົນກະທົບ ຢ່າງຫລາຍຕໍ່ທັກສະການເວົ້າພາສາອັງກຣິດ ແສງເດືອນ ໂຄວິບູນຢ໌) (2545) ອ້າງ

ເຖິງ Levit 1967 : 154-156)ໄດ້ແບ່ງຄວາມວິດກັງວົນອອກເປັນ ນິດອົງ ປະເພດຄື 1. ຄວາມວິດກັງວົນຂຶ້ນອຍກູ່ ບັ ສະຖານນະການ)Situational Anxiety (ຄືຄວາມວິດກັງວົນຊຶ່ງເກີດກັບ ຕວັບຸກຄົນແຕ່ລະຄົນໃນບາງສະຖານນະການເທົ່ານັ້ນ ແລະຄວາມເຂັ້ມຂອງຄວາມວິດກັງວົນທີ່ເກີດຂຶ້ນຍ່ອມຂຶ້ນອຍກູ່ ບັ ຄວາມເຂັ້ມຂອງສິ່ງເຮົ້າຄວາມວິດກັງວົນລົບຮະເພດນີ້ຈະມີຄວາມເຂັ້ມ ສູງແລະເມື່ອເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ວິກິດຈະອົບໃນ ຊ່ວງເວລາອັນ ສັ້ນ ບຸກຄົນທີ່ມີຄວາມວິດກັງວົນລົບຮະເພດນີ້ຄືບຸກຄົນທີ່ມີຄວາມຖີ່ຂອງຄວາມວິດກັງວົນໃນ ສະຖານນະການຕ່າງໆ ຫລາຍ 2. ຄວາມວິດກັງວົນ ຊຶ່ງເປັນ ນັກສະນະນະຄົງທີ່ໃນຕົວບຸກຄົນ)Trait Anxiety (ຄວາມວິດກັງວົນລົບຮະເພດນີ້ ມັກຈະເກີດຂຶ້ນກັບ ບຸກຄົນໃນສະຖານນະການທົ່ວ ໆ ໄປ ທຸກສະຖານນະການຈະມີຄວາມເຂັ້ມໃນຮະດັບ ຕ່າ ແຕ່ຈະເກີດຂຶ້ນ ຕໍ່ເນື່ອງເປັນ ນະຍະເວລາດົນ ຈົນເປັນ ນັກສະນະປະຈ າ ຕົວບຸກຄົນຂອງບຸກຄົນ ແລະຖືວ່າເປັນ ນສ່ວນຫນຶ່ງຂອງ 8 ບຸກຄະລິກກະພາບ)Personality Trait (ບຸກຄົນທີ່ມີຄວາມກັງວົນລົບຮະເພດນີ້ມັກຈະເກີດຄວາມກັງວົນໃຈໃນສະຖານນະການ ທົ່ວ ໆ ໄປ ທຸກສະຖານນະການແລະບຸກຄົນຈະມີຄວາມວິດກັງວົນ ປະເພດນີ້ໂດຍທີ່ບຸກຄົນນັ້ນ ບໍ່ຮູ້ດັວ Avery and Ellen (1999 : 331) ນັກທົດສະດີຕ້ານພົນວັດທາງຈິດວິທະຍາ ເຫັນວ່າຄວາມຕຶງຄຽດ)Street (ແລະຄວາມວິດກັງວົນ)Anxiety (ສາມາດເກີດຂຶ້ນເນື່ອງຈາກຄວາມຂັດແຍ້ງທີ່ອຸ່ມພາຍໃຕ້ຈິດຂາດສາ ນິກ (Unconscious conflicts) ພາຍໃນຕົວບຸກຄົນ ຊຶ່ງ Freud ໄດ້ແຍກເຖິງຂໍ້ແຕກຕ່າງ ລະຫວ່າງຄວາມວິດກັງວົນໄວ້ 2 ປະເພດ ໄວ້ດັ່ງນີ້1)ຄວາມວິດກັງວົນໂດຍມີເຫດຜົນ)Objective anxiety (ເປັນການຖືກກະຕຸ້ນ ໃນການ ຕອບສະຫນອງຕໍ່ສັນຍານະຕໍ່ພັຍອັນຕະລາຍທີ່ໄດ້ຮັບ)Perceived threat (ຈາກສິ່ງອ້ອມຕວັ ຕວັອຢ່າ ງ ຊຶ່ນ ເມື່ອ ບຸກຄົນນັ້ນ ຕົກງານ 2)ຄວາມວິດກັງວົນແບບພະຍາດປະສາດ)Neurotic anxiety (ຫລືຖືກຮຽກ ເລື້ອຍ ໆ ວ່າ “Free-heating anxiety” ເພາະວ່າບຸກຄົນທີ່ມີຄວາມວິດກັງວົນແບບນີ້ບໍ່ສາມາດຮູ້ ເຖິງສາເຫດທີ່ແນ່ ແຈ້ງຂອງຄວາມວິດກັງວົນດັ່ງກ່າວ ໃນຄວາມເປັນ ນຈິງຄວາມວິດກັງວົນອາດເກີດຈາກ ຄວາມຮູ້ສຶກສ ານິກ ຜິດກັບບາງ ສິ່ງທີ່ບຸກຄົນນັ້ນ ໄດ້ປີດົບໄວ້ຫລືໄດ້ລືມມັນໄປແລ້ວ ກ່າວໂດຍສະຫລຸບປະເພດຂອງຄວາມວິດກັງວົນ ແບບພະຍາດປະສາດ ສາມາດກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມ ຕຶງຄຽດແກ່ຮ່າງກາຍ ແຕ່ຄວາມວິດກັງວົນແບບພະຍາດປະສາດເກີດຈາກຄວາມຂັດແຍ້ງ ທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ຈິດຂາດສ ານິກ (Unconscious conflicts) ພາຍໃນຕົວບຸກຄົນ ດັ່ງນັ້ນ ນັກ ພລົວຕັ້ງຈິດວິທະຍາ ບາ ບັດຈຶ່ງພະຍາຍາມທີ່ຈະຊ່ວຍຄົນໄຂ້ຂອງທ່ານໂດຍການກຳຈັດສາເຫດຂອງຄວາມວິດກັງວົນທີ່ເກີດຈາກຄວາມ ຂັດແຍ້ງທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ຈິດຂາດສ ານິກອອກຈາກ ຕົວຄົນໄຂ້ໃຫ້ໄດ້ 2.1.3 ສາເຫດຄວາມວິດກັງວົນ ຈາກແນວຄິດກ່ຽວກັບຄວາມວິດກັງ

ວິນ ສາຣີຢ໌ ນຸ່ມນວນ (2543) (ອ້າງເຖິງ Epstein 1972: 291 -337) ໄດ້ສຸບຄວາມວິດກັງວົນມີສາເຫດມາຈາກເງື່ອນໄຂຕ່າງ ໆ ສາມປະເພດດັ່ງນີ້ 1. ຄວາມວິດກັງວົນ 1.1 ຄວາມວິດກັງວົນເກີດຈາກສິ່ງເຮົາເກີນຮະດັບແລະການເຮົາດັງກຳລ່າວເປັນການເຮົາທາງກາຍພາບ ຊຶ່ງມີຫລາຍເກີນຂີດຄວາມສາມາດທີ່ຮ່າງກາຍຈະຮັບໄວ້ໄດ້ ປັຕິກິຣິຢາຕອບສະຫນອງທີ່ຮ່າງກາຍສະແດງອອກຕໍ່ການເຮົາ ນີ້ເປັນການຕອບສະຫນອງ ທີ່ຖືກວາງເງື່ອນໄຂມາຈາກຄວາມເຈັບປວດທາງກາຍພາບ ແລ້ວກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມກົນວັແລະ ຄວາມວິດກັງວົນຂຶ້ນ 1.2 ຄວາມວິດກັງວົນເກີດຈາກຄວາມບໍ່ກລົມກລືນກັນຂອງຄວາມຄິດ ຊຶ່ງໂດຍປົກກະຕິນັ້ນ ມນຸດຢມີ ຄວາມຕ້ອງການໂດຍທຳມະຊາດທີ່ຈະຈັດປະສົບການຂອງຕົນໃຫ້ສອດຄ້ອງກັບຄວາມຄາດຫວັງລະບົບການ ສ້າງຄວາມຄາດຫວັງ ເປັນ ນິກະບວນການທາງປັນຍາແລະຫາກຄວາມຄາດຫວັງບໍ່ສອດຄ້ອງກັບຄວາມເປັນ ນິດຮຶງ ກໍ່ຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດສະພາບການທີ່ເປັນ ນຄວາມກົດດັນແລະນ າໄປສູ່ຄວາມວິດກັງວົນໄດ້ 1.3 ຄວາມວິດກັງວົນເກີດຈາກຄວາມບໍ່ສາມາດຕອບສະຫນອງຕໍ່ສິ່ງເຮົາທີ່ເກີດຂຶ້ນໄດ້ເຖິງດ້ວຍ ເງື່ອນໄຂຕ່າງໆ ທີ່ປິດກັນໄວ້ໄດ້ແກ່ບໍ່ຮູ້ດັ່ງນັ້ນ ຕອບສະຫນອງຕໍ່ສິ່ງເຮົາຊັດເຈນ ການຕອບສະຫນອງຕໍ່ສິ່ງເຮົານັ້ນ ຕ້ອງໃຊ້ເວລາ 9 ອ່ອຍຖ້າທີ່ຍາວນານ ມີຄວາມຂັດແຍ້ງກັນລະຫວ່າງການຕອບສະຫນອງທີ່ຕ້ອງເລືອກຫລືການຕອບສະຫນອງທີ່ຄວນຈະເປັນ ນ ບໍ່ອີ່ມໃນວິດຢທີ່ບຸກຄົນຈະຈັດໃຫ້ມີຂຶ້ນໄດ້ເງື່ອນໄຂເຫຼົ່ານີ້ກໍ່ໃຫ້ເກີດ ຄວາມຂັບກອ້ຽງໃຈແລະນາ ມາສູ່ຄວາມ ວິດກັງວົນ ສົມພົບ ເຮືອງຕະກູນ (22 : 2533) ອະທິບາຍສາເຫດຂອງຄວາມວິດກັງວົນວ່າຄວາມວິດກັງວົນນັ້ນ ເກີດ ຈາກສາເຫດທີ່ດີ ຄ້າຍ 2 ປະການ ຄື 1. ລັກດນະສະເພາະຂອງແຕ່ລະບຸກຄົນເຜີ້ມບຸກຄະລິກກະພາບຊະນິດຢ້າ ຄິດ)Obsessive (ແລະແບບອິດຕຣີໂອນິກ (Histrionic) ມີຄວາມໂນມ້ ອຽງທີ່ຈະເກີດຄວາມວິດກັງວົນໄດ້ງ່າຍ ນອກຈາກນັ້ນ ຜູ້ທີ່ມີລັກດນະຫວາດຫົວນັ້ນ ງ່າຍມີ ຄວາມວິດກັງວົນລຳຢູ່ສະເໝີ ມີຄວາມຄຣຽດງ່າຍ ປະໝ່າງ່າຍ ແລະ ຄຣຽດຄິດວ່າຕົນເອງມີບາດ້ອຍຈະເກີດຄວາມ ວິດກັງວົນໄດ້ງ່າຍເມື່ອເກີດຄວາມຄຣຽດ 2. ສາເຫດທາງຈິດໃຈ ໄດ້ແກ່ ຄວາມຄຣຽດ ຊຶ່ງພົບໄດ້ໃນຊີວິດປະຈ າມີ ເຊັ່ນ ບັນຫາຄອບຄົວ ຊີວິດ ສົມຮິດເສດຖະກິດ ຫນ້າທີ່ການງານ ການຮຽນ ແລະການສຸຍເສຍ ເມື່ອມີຄວາມຄຣຽດຈະທ າໃຫ້ເກີດຄວາມວິດກັງວົນຫລາຍກວ່າປົກກະຕິ 2.1.4 ລັກສະນະຂອງຄວາມວິດກັງວົນ ຟິງສ໌ເທບ ບຸຍເຮືອງ(2553) (ອ້າງເຖິງສິຣິບຣ ຈິນວັດນ໌ກຸນ(2546: 20-29)ກ່າວເຖິງລັກສະນະອາການທາງ ກາຍແລະທາງຈິດໃຈຂອງຄວາມວິດກັງວົນດັ່ງນີ້ 1. ລັກສະນະອາການທາງກາຍ)Somatic Symptoms) 1.1 ອາການທາງລະບົບກລ້າມເນືອກະດູກ)Muscular Skeletal(ໄດ້ແກ່ ເຈັບປວດ ກລ້າມເນືອ ກລ້າມເນືອກະຕຸກສຽງສນໍ້ ເຄຣືອ ກລ້າມເນືອຈັງ)Spasm) 1.2 ອາການທາງລະບົບປະສາດຮັບຮູ້ Sensory ()ໄດ້ແກ່ຫຸ

ອື່ອ ຕາບລ່າ ໜາວໆ ຮ້ອນໆ ຫນ້າແດງ 1.3 ອາການທາງລະບົບຫົວໃຈແລະຫຼອດເລືອດ
)Cardiovascular(ໄດ້ແກ່ຫວັດໃຈເຕັ້ນ ໄວ ຫວັດໃຈສັ່ນ ເຈັບໜ້າອີກ ຮູ້ສຶກເໝືອນຈະເປັນ ນລົມ ຫົວໃຈເຕັ້ນ
 ບໍ່ເປັນຈັງຫວະ 1.4 ອາການທາງລະບົບຫາຍໃຈ)Respiratory(ໄດ້ແກ່ອາການຮູ້ສຶກຈຸກ ແໜ້ນໜ້າອີກ
 ຖອນຫາຍໃຈ ຫາຍໃຈຂັດ 1.5 ອາການທາງເດີນອາຫານໄດ້ແກ່ ຝືດຄໍ ກລິນອາຫານລາ ບາກ ທອ້ງອິດ ທ
 ອ້ງປັ່ນປ່ວນ ທອ້ງຜ ກູ ນ້ຳ ຫິນກັນດ 1.6 ອາການທາງລະບົບສືບພັນແລະລະບົບຂັບຖ່າຍ)
 Gastrointestinal(ໄດ້ແກ່ ຍ່ຽວ ກະປຣິດກະປຣອຍ ປວດຍ່ຽວເລື້ອຍ ໆ ບໍ່ສາມາດກລັ່ນໄວໂດຍປະຈຳ
 ເດືອນມາບໍ່ຕາມປົກກະຕິສຸຍເສຍ ຄວາມຮູ້ສຶກທາງເພດ 1.7 ອາການທາງລະບົບປະສາດອັດໂນມັຕິ)
 Automatic(ໄດ້ແກ່ ປາກແຫ້ງ ຄໍແຫ້ງ ໜາວໆ ຮ້ອນໆ ໜ້າຊືດ ມືນງົງປວດຫົວ 10 2. ລັກສະນະ
 ອາການທາງຈິດ)Cognitive Symptoms) 2.1 ອາການຜິດປົກກະຕິທາງການຮັບຮູ້ແລະການສັມຜັດ
 ໄດ້ແກ່ ຕາບລ່າມ້ວ ເກີດພາບຊ້ອນ ຫາຈຸດແຈ້ງ ຂອງສາຍຕາບໍ່ໄດ້ ເກີດພາບຫຼອນ ຣະມັດຣະວັງຫລາຍເກີນ
 ໄປ 2.2 ອາການຜິດປົກກະຕິທາງການຄິດ)Thinking Difficulty(ໄດ້ແກ່ເກີດອາການສັບສິນ ບໍ່ອາດຈະ
 ເລິກເຖິງສິ່ງສາ ຄຍ໌ ໄດ້ບໍ່ມີຄວາມທົກລຸກລຸນ ຍາກຕໍ່ການຍອມຮັບເຫດຜົນ ສຸຍເສຍເປົ້າໝາຍແລະການຄິດ
 ໃນ ມຸມກວ້າງ 2.3 ອາການຜິດປົກກະຕິທາງມະນຸດໂນທັດ)Conceptual(ໄດ້ແກ່ອາການເພີ່ນທາງຈິດ)
 Cognitive Distortion(ກົນວັດຈະເສຍການຄວບຄຸມ ກົນວັດຈະເກີດອຸບັຕິເຫດຫລືຄວາມຕາຍກົນວັດ
 ຈິດຟື້ນເຟືອນ ມີກວາມ ຫຼົງໃຫຼ່ໃຜ ຝັນ ລັກດນະອາການພຶດຕິກຳເຫຼົ່ານີ້ສັງເກດໄດ້ງ່າຍ ດັ່ງນັ້ນອາຈານຢຜ໌ ສູ້
 ອິນພາສາອັງກິດສາມາດ ສັງເກດພຶດຕິກຳຕ່າງໆ ຂອງນັກສຶກສາວ່າຄວາມວິດກັງວົນຫລາຍນ້ອຍພຽງໃດ
 ເມື່ອອາຈານຮູ້ຈັກການສັງເກດ ລັກດນະອາການເຫຼົ່ານີ້ຈະມີປະໂຫຍດຫລາຍຕໍ່ການຈັດການຄວາມຄຣຽດ
 ເພື່ອນາ ນັກສຶກສາໃຫ້ໄປສູ່ປາຍທາງ ຫລືຜລິດມີຮິດທິທາງການສຶກສາໄດ້ 2.1.5 ຣະດັບຄວາມວິດກັງ
 ວົນ ຄວາມວິດກັງວັລມີທັງໝົດດີແລະຜົນເສຍໂດຍຂຶ້ນອຍກູ່ ບໍ່ຣະດັບຄວາມວິດກັງວັລວ່າຈະອີ່ຍໃນຣະ
 ດັບໃດ ພົງສ໌ເທບ ບຸຍເຮືອງ)ອ້າງເຖິງໃນ ສີຣິບຣ ຈິນວັດນ໌ກຸນ(29-20 : 46 25)ໄດ້ອະທິບາຍເຖິງຄວາມ
 ວິດກັງວົນທີ່ເກີດ ຂຶ້ນກັບ ບຸຄົກລໃນແຕ່ລະຄຣັງມີຄວາມຮຸນແຮງບໍ່ເທົ່າກັນ ຄວາມຮຸນແຮງຈະຫລາຍຫລື
 ນ້ອຍພຽງໃດຂຶ້ນອຍກູ່ ບໍ່ ບຸຄົນທີ່ຮັບຮູ້ຕໍ່ສິ່ງທີ່ມາຄຸກຄາມ ຫລືເປັນພຽງຄວາມຄິດຂອງຕົນເອງກໍໄດ້ແລະ
 ໄດ້ກໍລ່າວເຖິງຣະດັບຂອງຄວາມ ວິດກັງວັລທັງ 4 ຣະດັບ ດັ່ງນີ້ 1. ຄວາມວິດກັງວົນຣະດັບຕ່ຳ)Mild
 Anxiety+1 (ເປັນບຸກຄົນທີ່ມີລັກສະນະການຕື່ນຕົວດີກະຕືຣື້ນ ສາມາດສັງເກດການນັ່ງສິ່ງຕ່າງໆ ໄດ້ດີ
 ມີຄວາມຄິດຣິເຣີ່ມ ສາມາດເບິ່ງເຫັນຄວາມກ່ຽວເນື່ອງຈາກເຫດການ ແລະອະທິບາຍເລື່ອງຕ່າງໆ ໃຫ້ຜູ້ອື່ນ
 ຮັບຮູ້ໄດ້ຢ່າງຊັດເຈນ 2. ຄວາມວິດກັງວົນຣະດັບກລາງ)Moderate+2 (ເປັນບຸກຄົນທີ່ຮັບຮູ້ສິ່ງຕ່າງໆ

ໄດ້ນ້ອຍລົງມີດມາທິຕໍ່ ສິ່ງໃດສິ່ງໜຶ່ງໂດຍສະເພາະການຮັບຮູ້ຕໍ່ສິ່ງເຮົານ້ອຍລົງ ຄວາມສາມາດໃນການມອງ ສະຖານນະການແລະການ ແປຄວາມຫມາຍຕ່າງໆ ນ້ອຍລົງແລະຈ າກັດ ມີຄວາມຮູ້ສຶກ ທ້າທາຍຕ້ອງ ການແກ້ບັນຫາສະເພາະໜ້າໃຫ້ໄດ້ ມີ ຄວາມຕື່ນກົນວັຫລາຍຂຶ້ນ ແຕ່ຍັງຮັບຮູ້ຄວາມເຂົ້າໃຈກ່ຽວເນື່ອງຂອງ ເຫດການອຸຢູ່ 3. ຄວາມວິດກັງວົນຣະດັບສູງ)Panic Anxiety+3 (ເປັນພາວະຄວາມວິດກັງວົນໃນ ຣະດັບທີ່ຮຸນແຮງທີ່ ທາ ໃຫຍ່, ຄຶກລທີ່ອີຍໃນພາວະນີມີການຮັບຮູ້ລຸດລົງບໍ່ຮັບຮູ້ແລະເຂົ້າໃຈເຫດການອຸຢ່າ ງຕໍ່ເນື່ອງບາງຄົນມີອາການ ທາງກາຍ ເຊັ່ນ ເປື່ອອາຫານ ຄວາມດັນເລືອດສູງ ປວດຫຍິບຄັ້ນໄສ້ແລະເລີ່ມມີ ພຶດຕິກຳທີ່ສະແດງອອກເຖິງ ຄວາມຜິດປົກກະຕິທາງຈິດເຊັ່ນ ຊົມເສຍແລະແຍກຕົວ 11 4. ຄວາມວິດກ ັງວົນຣະດັບຮຸນແຮງ)Server Anxiety+4 (ເປັນຣະດັບຄວາມວິດກັງວົນທີ່ຮຸນແຮງຫລາຍ ບຸກຄົນ ທີ່ອີຍໃນສະພາວະນີບໍ່ສາມາດຄວບຄຸມຕົນເອງໄດ້ລະບົບຂອງການທາ ງານໃນຮ່າງກາຍເພີ່ມຫລາຍຂຶ້ນ ມີ ຄວາມອຶດທົນຕໍ່ສິ່ງຫລາຍຣະຕຸ້ນ ນ້ອຍລົງຫລືຖ້າຮັບຮູ້ກຳຜົດປະລາດ ຄວາມຄິດທີ່ເປັນຜົນລຸດລົງແກບ້ຍຫາບໍ່ ໄດ້ມີ ຄວາມຮູ້ສຶກຄຽດ ຂາດທີ່ຟຶ້ງ ແຍກຕົວເອງ ບໍ່ປະຕິຕິປະຕິເປັນ ນິບຣະໂຍກບຸກຄົນໃນພາວະ ປົກກະຕິ ມີຄວາມ ວິດກັງວົນໃນຣະດັບ1-2 ຖ້າຣະດັບຄວາມວິດກັງວົນເຖິງ 3-4 ຖືວ່າບຸກຄົນນັ້ນ ຕົກອີຍໃນພາວະສຸກເສີນທາງຈິດ ເວດ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫລືອ 2.1.6 ຜົນຂອງຄວາມວິດກັງວົນ ຄວາມວິດກັງວົນທີ່ເກີດຂຶ້ນ ມີຜົນຕ່ອດວັບຸກຄົນຫຼາຍປະການ ໄດ້ແກ່ຜົນຕໍ່ຈິດໃຈ ອາລົມແລະ ການ ປ່ຽນແປງທາງສຣີຣະທາງວິທະຍາທັງຫມົດທັງເກີດພຶດຕິກຳສະແດງອອກທັງຫມົດ)ລBehaviors m າຍ anifestation) ໂດຍ ມີຣາຍລະອຽດດັງນີ້(ວິໄລຣັດນ໌ ແສງສີ, 2543 : 7) 1. ຜົນຕໍ່ຈິດໃຈ ຖ້າບຸກຄົນມີ ຄວາມວິດກັງວົນໃນຣະດັບອ່ອນ)Mild anxiety (ມີຜົນ າໃຫ້ບຸກຄົນມີ ຈິດໃຈທີ່ຕື່ນຕົວຂຶ້ນ ທ່າທາງ ກະສັບກະສະເສງດີວ່ອງໄວ ມີການຮັບຮູ້ດີຂຶ້ນ ການຈິດຈາ ຫລາຍຂຶ້ນ ສມາທິຕິເພຣາະ ປະສາດສມັຜສັທັງ 5 ຕຽມຕົວເພື່ອຮັບຮູ້ ຖ້າບຸກຄົນມີຣະດັບຄວາມວິດກັງວົນປານກລາງຈະຕື່ນຕົວແລະ ກະສັບກະສະເສງ ວ່ອງໄວຫລາຍຂຶ້ນ ຈົນເບິ່ງເກືອບຈະລົນລານລຸກລືລຸກລົນ ການຮັບຮູ້ດຽວຈາ ກັດໃຫ້ແຄ້ບລົງອີຍໃນ ຂອບ ເຂດຂອງສິ່ງຮະຕຸ້ນ ທີ່ດນກາ ລັງດນໃຈຖ້າມີຄວາມວິດກັງວົນຣະດັບຮຸນແຮງ ບຸກຄົນຈະອີຍໄມ່ນຶ່ງ ທ່າ ທາງ ກະສັບກະສະສ່າຍລຸກລືລຸກລົນ ພເບິ່ງ ຫລາຍແລະໄວຂຶ້ນ ຫລືອາດພເບິ່ງ ບໍ່ອອກເລຍສຽງສນັ້ ຮ້ວ ການຮັບຮູ້ແຄບຫລາຍ ແຕ່ຖ້າຄວາມວິດກັງວົນຮຸນແຮງຫລາຍສຸດຂີດ ສະພາບຈິດໃຈຂອງບຸກຄົນນັ້ນ ຈະ ອີຍໃນພາວະຕົກໃຈ ຕື່ນກົນວັສຸດຂີດ (panic) ທາ ໃຫຍ່, ຄຶກລມີບລັງງານຫລາຍທີ່ສຸດ ປະສາດສມັຜສັທັ ງ5 ຈະທ າຫນ້າທີ່ໄດ້ບໍ່ເຕັມທີ່ ການຮັບຮູ້ຈະ ນ້ອຍຫລາຍ ໃນພາວະນີຕ້ອງຮະວັງບຸກຄົນອາດສະແດງ ຄວາມກ້າວຮ້າວອຸຢ່າ ງຮຸນແຮງທີ່ອາດເປັນອັນ ຕຣາຍຕ່ອດນເອງ ແລະບຸກຄົນອື່ນໄດ້ 2. ຜົນຕ່ອາລົມ

ຄວາມວິດກັກງວລທາ ໃຫຍ່, ຄືກລມີອາລົມປ່ຽນແປງວ່ອງໄວໄວຕໍ່ສິ່ງກະຕຸ້ນ ອາລົມທີ່ເກີດຂຶ້ນໄດ້ໂດຍອັດຕະໂນມັດໄດ້ແກ່ອາລົມຄຽດຊຸ່ນເຄືອງ ຫຼຸດຫງິດ ໂມໂຫງ່າຍໃຊ້ກັນໄກປ້ອງກັນ ຕົນເອງຫລາຍເກີນໄປ ແລະ ບໍ່ເໝາະສົມ ເຊັ່ນ ກລ່າວໂທດຜູ້ອື່ນ)Projection(ການ ອ້າງເຫດຜົນເຂົ້າຂ້າງຕົວເອງ (Rationalization) ປະຕິເສດ)Denial (ແລະລົງໂທດຕົວເອງ)Introjection (ເປັນຕົ້ນ ເມື່ອອາລົມປ່ຽນແປງ ໄວທາ ໃຫຍ່ຂ້າດສະຕິໃນການພິຈາລະນາຫມາກໄຂ່ຫລັງຮີດຮອງສະພາວະທີ່ເກີດຂຶ້ນຕາມຄວາມເປັນຈິງ ທາ ໃຫຍ່ກ້ານຕັດສິນໃຈຜິດປາດ ແລະຖ້າມີບຸກຄົນຫລືສະພາບການບາງຢ່າງເຂົ້າມາຈຸ່ມຢ່າງກະທັນຫັນຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດອັນຕະລາຍຫລືຜົນເສຍ ຕໍ່ບຸກຄົນທີ່ມີຄວາມວິດກັກງວລນີ້ໄດ້ 3. ຜົນຕໍ່ການຮຽນຮູ້ ແລະການປັບຕົວ ຄວາມວິດກັກງວລໃນຮະດັບ ເລກໍ ນອ້ຍເຖິງປານກລາງຖ້າບຸກຄົນມີນັ້ນ ທັກສະອົບຖົ່ວວ່າ ທ່ານຈະສາມາດໃຊ້ທັກສະນັ້ນ ຊ່ວຍໃຫ້ເກີດການຮຽນຮູ້ທ່ານສາມາດທີ່ຈະສັງເກດ ພັນນາ ວິເຄາະຫາຄວາມສຳພັນຂອງສອງຢ່າງ ກວດສອບຄວາມຄິດເຫັນກັບຄົນອື່ນໆ ທົດສອບເບິ່ງແລະສາມາດ 12 ໃຊ້ປະສົບການເກົ່າໆ ໄດ້ ຄວາມວິດກັກງວລໃນຮະດັບຮຸນແຮງ ເຖິງຮຸນແຮງສຸດຂີດ ພຶດຕິກຳຂອງທ່ານຈະເປັນໄປ ໃນຮູບຂອງກຳຈັດພາວະວິດກັກງວລ ຊຶ່ງໂດຍຫລາຍເປັນພຶດຕິກຳອັດໂນມັດທີ່ບໍ່ຕ້ອງຄິດກ່ອນ 4. ຜົນຕໍ່ພຶດຕິກຳການສະແດງອອກ ເມື່ອເກີດຄວາມວິດກັກງວລພຶດຕິກຳການສະແດງອອກໂດຍຫລາຍຈະ ເປັນພຶດຕິກຳແບບອັດໂນມັດທີ່ເຫັນເລື້ອຍ ໆ ຄື ຫຼຸດຫງິດ ໂມໂຫງ່າຍ ແລະຄຽດ ກລ່າວກັນວ່າຄວາມຄຽດນັ້ນ ເປັນອນຸບັນດຂອງຄວາມວິດກັກງວລເປັນພຶດຕິກຳທີ່ບບໄດ້ບໍ່ ອົຍຮອງຈາກ ຫຼຸດຫງິດ ໂມໂຫງ່າຍການຈຸ່ມຈູ້ ອົດທົນ ສົນໃຈຕົນເອງມາກໍເປັນ ນການສະແດງອອກຂອງພາວະວິດກັກງວລຄືກັນ ເມື່ອໃດກໍຕາມທີ່ມີພາວະ ວິດກ ກັກງວລເກີດຂຶ້ນ ບຸກຄົນນັ້ນ ຈະຕ້ອງມີການປັບແລະປ່ຽນພຶດຕິກຳເພື່ອນອາໄສທີ່ດີ ພາວະວິດກັກງວລເສຍ ພຶດຕິກຳສະແດງອອກນັ້ນ ເຮົາອາດຈາ ແນກອອກເປັນ 4 ກລຸ່ມໃຫຍ່ ຄື 2.1.7 ທົດສະດີຂອງຄວາມວິດກັກງວລ ທົດສະດີຈິດວິເຄາະ)Psychoanalysis theory(ກລ່າວວ່າຄວາມວິດກັກງວລເກີດຂຶ້ນເພື່ອບຸກຄົນ ຮູ້ສຶກວ່າຕໍ່ສູ້ກັບ ບໍ່ເຫດການນັ້ນ ບໍ່ໄດ້ມີສິ່ງເອົາຮຸນແຮງຈົນບຸກຄົນບໍ່ຮູ້ຈະຈັດການອຢ່າ ໆໄຮດີຈິງເກີດຄວາມວິດກ ກັກງວລຄວາມວິດກັກງວລທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຈະເຕືອນໃຫຍ່, ຄືກລຮູ້ເຖິງອັນ ຕຣາຍທີ່ນອອຍຊູ່ ັງຫນ້າ ເຕືອນໃຫຍ່ຮູ້ວ່າບໍ່ ຄວນ ຫາວິທີການທີ່ບໍ່ເໝາະສົມມາແກ້ປັບຫາແລ້ວ ຈະຫາ ໃຫ້ເກີດພາວະຕຶງຄຽດຂຶ້ນ ຖ້າບໍ່ຫາວິທີແກ້ໄຂທີ່ມີ ປະສິດທິພາບ ຄວາມວິດກັກງວລຈະກະທົບກະເທືອນໃຈຢ່າງຮຸນແຮງ)Trauma(ແລະມີຜົນໃຫ້ສຸກຂະພາບຈິດ ເສຍແລະເປັນ ສາເຫດຂອງພະຍາດປະສາດພະຍາດຈິດ ທົດສະດີໂອໂອວາ)the Iova theory (ເປັນທົດສະດີຂອງ ສເປນຊ໌)Spence: 1936 (ສະຫລຸບໄດ້ວ່າ ຄວາມວິດກ ກັກງວລປຽບເທມືອນເປັນ ນແຮງຂັບ)ຫລືແຮງຈູງໃຈ (ຊຶ່ງຊ່ວຍກະຕຸ້ນໃຫ້

ອິນທິເກດພະລັງ ຫລືເກີດແຮງຈູງໃຈທີ່ ທ ພຶດຕິກຳບາງອຸປະ າ ດັ່ງນັ້ນ ຄວາມວິດກັກງົວລຳຈຶ່ງມີສ່ວນຊ່ວຍ ສົ່ງເສີມການຮຽນຮູ້ແລະເພີ່ມຄວາມໄວ ແລະປະສິດທິພາບໃນການທ າງານ ຜົນງານຄວາມວິດກັກງົວຈະ ຊ່ວຍໃຫ້ເກີດຄວາມເຂັ້ມໃນການຕອບສະຫນອງ ສາ ຫລັບການຮຽນຮູ້ທີ່ສິນບັ ຊບ ຊອື່ນນັ້ນ ຜົນຂອງ ຄວາມວິດກັກງົວລາດຈະຂັດກວາງການຮຽນຮູ້ໃນຣະຍະແຮກໆ ແຕ່ເມື່ອຜູ້ຮຽນຮູ້ໄດ້ຄຸ້ນເຄຍ ຫລືສ້າງນິ ສັຍໃນການຮຽນຮູ້ຖືກຕ້ອງແລ້ວ ຄວາມວິດກັກງົວຈະຊ່ວຍການຮຽນຮູ້ໃນ ທີ່ສຸດ ທຣີດຕິເຢນ)Yale theory (ເປັນທິດສະດີຄວາມວິດກັກງົວຂອງເລວິດ ເຢ)Levitt : 1938(ອະທິບາຍວ່າ ຄວາມວິດກັກ ງົວລາຈະມີຜົນຕ່ອກນເຮົາອຸປະ າ ໂຮຢອ່ ມຊື່ນອຍກູ່ ບັ ສະຖານນະການລະສິ່ງເຮົາທັງຫມົດທັງນັ້ນກັດນະຂອງ ບຸກຄົນດ້ວຍ ອັນໄດ້ແກ່ ເປົ້າໝາຍແລະຄ່ານິຍົມຂອງທ່ານ ດັ່ງນັ້ນ ຄວາມວິດກັກງົວລາດມີທັງຜົນດີແລະ ຜົນເສຍ ນອກຈາກນັ້ນ ບຸກຄົນອາດພຖັ ນາວິທິການຕອບສະຫນອງຕໍ່ຄວາມວິດກັກງົວ ຊຶ່ງວິທິການຕອບ ສະຫນອງນັ້ນອາດ ສມັ ພນັດຫັ ຣີບໍ່ສມັ ພນັດກັ ບັງານທີ່ທາ ກໍໄດ້ທັງນີ້ຂຶ້ນອຍກູ່ ບັທຳມະຊາດຂອງງານ ແລະຂຶ້ນອຍກູ່ ບັວ່າບຸກຄົນຮັບຮູ້ ງານໃນລັກສະນະຢ່າງໃດ 13 2.2 ທິດສະດີເກຍີ ວິກບັທກສະການເວົ້າ ພາສາອັງກຣິດ 2.2.1 ແນວຄິດເກຍີ ວິກບັ ຄວາມສາມາດໃນການເວົ້າພາສາອັງກຣິດ ຄວາມຫມາຍຂອງ ການເວົ້າພາສາອັງກຣິດ ການເວົ້າໝາຍເຖິງ ການຖ່າຍທອດຄວາມຄິດ ຄວາມເຂົ້າໃຈແລະຄວາມຮູ້ສຶກໃຫ້ຟັງ ໄດ້ຮັບຮູ້ແລະເຂົ້າໃຈ ຈຸດ ປົງໝາຍໃນການເວົ້າ ໂດຍຂະນະທີ່ເວົ້າຜູ້ເວົ້າຈະເກີດການປະຕິສຳພັນ (Interaction) (ກັບຜູ້ຮ່ວມສົນທະນາ ທັກສະການ ເວົ້າຈຶ່ງເປັນທັກສະທີ່ດ າຄັຍແລະຈ າເປັນ ສ າ ຫລັບການສື່ສານໃນຊີວິດປະຈ າ ນີ້ ນອກຈາກນັ້ນ ການເວົ້າ ຍັງມີ ຄວາມກ່ຽວເນື່ອງກັນກັບທັກສະການ ຟັງ ການອ່ານ ແລະການຂຽນອີກດ້ວຍເພຣາະຜູ້ທີ່ເວົ້າຄວນ ສາມາດຟັງຜູ້ອື່ນ ໄດ້ເຂົ້າໃຈ ບຸດບາ ສຸວັນນະ ໂສບນະ) (2539:18)ອ້າງເຖິງ Searle : 1978)ໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ ການເວົ້າສື່ສານຈະຕ້ອງ ປະກອບໄປດ ວ້ຍສິ່ງຕໍ່ໄປນີ້ 1. ການກ່າວຖ້ອຍຄ າ)Utterance Act (ຄືການພບົ່ງ ຫລືການກ່າວຖ້ອຍຄ າ ຂຶ້ນມາ ເພື່ອໃຊ້ໃນການ ສື່ສານແລະສິ່ງທີ່ບຸກລ່າວມານັ້ນ ຕອ້ງມີຈຸດປະສົງໃນການສື່ສານດວ້ຍ 2. ການ ກ່າວຄ າເວົ້າເພື່ອກໍ່ໃຫ້ເກີດຫລືບັນຈຸຈຸດປະສົງຢ່າງໃດຢ່າງໜຶ່ງ ຕາມສະຖານນະການ (Propositionary Act) ຄື ການເວົ້າທີ່ຜູ້ເວົ້າໃຊ້ຄ າເວົ້າໄດ້ໝາຍສົມກັບສະຖານນະການແລະບຸກຄົນທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງກັບ ສະຖານນະການນັ້ນ ໆ 3. ການສະແດງເຈດນາໃນການກ່າວຄ າ ພບົ່ງ ໝາຍເຖິງການສະແດງຊຶ່ງຄວາມຕັ ງໃຈ ຂອງຜູ້ເວົ້າໃນການກ່າວ ຖ້ອຍຄ າ ເຊັ່ນ ການຂໍຮ້ອງ ການຕັກເຕືອນ ເປັນຕົ້ນ ປະເທືອງ ໃຈຫາຍ (2546)ອ້າງອີງຈາກ Scott (1981:15) ກ່າວວ່າ ການເວົ້າເພື່ອການສື່ສານເປັນ ຮູບແບບພຶດຕິກຳທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງກັບ ບຸກຄົນ ສອງຄົນຂຶ້ນໄປ ຄືຜູ້ ເບິ່ງ ແລະຜູ້ຟັງແລະໝາຍເຖິງປະຕິກິຣິຢາໃຫຍ່ຕ້ອບ ກບັ ສິ່ງ

ທີ່ໄດ້ຢືນຢັນ ຜູ້ວິມສິນທະນາແຕ່ລະຄົນຕ້ອງສາມາດຕິຄວາມໃນສິ່ງທີ່ຟັງໄດ້ຊຶ່ງບໍ່ສາມາດທາ ນາຍໄດ້ ລ່ວງໜ້າ ວ່າມີຮູບແບບພາສາໃດ ແລະມີ ຄວາມຫມາຍແບບໃດ ທັງຫມົດເຖິງການໂຕ້ຕອບດ້ວຍພາສາທີ່ດີ າໃຫ້ເກີດ ປະໂຫຍດແລະສະແດງເຖິງຄວາມຕັ້ງໃຈໃນ ການມີປະຕິສັມ ພັນທ໌ ສຸພັດຣາ ອັກສະນະເຄາະ 2532) (54 - 53:ກ່າວວ່າ ຄວາມສາມາດໃນການເວົ້າ ໝາຍຖື ງ ຄວາມສາມາດທີ່ໃຊ້ໃນການຜະລິດພາສາແລະ ປັ ນິກະບວນການສື່ຄວາມຫມາຍ ຜູ້ເວົ້າຕ້ອງຖ່າຍທອດ ຄວາມຄິດ ຄວາມຮູ້ສຶກອອກມາເປັນ ນິນທັດຂອງ ພາສາຫລືເປັນ ນິນທັດຂອງພາສາ ຫລືເປັນ ນິກ າເວົ້າທີ່ກ່ອນອື່ນເຂົ້າໃຈ ແລະນອກຈາກນີ້ ໃຊ້ການເນັ້ນໜັກໃນຄ າແລະຣະຕັບສຽງສູງຕ່ າໃນປະໂຫຍດເພື່ອສື່ຄວາມຫມາຍແລ້ວ ຜູ້ເວົ້າ ຍັງໄດ້ສະແດງເຖິງ ວັດທະນະທຳ ແລະສະພາບຂອງຜູ້ເວົ້າ ຄື ສະແດງຈຸດມັງໝາຍໃນການເວົ້າວ່າຕ້ອງການເວົ້າຫຍັງ ເວົ້າກັບໃຜ ທີ່ໃດ ແລະພ ເບິ່ງອຸປະ າໄຮ ແລະ ອື່ນ ໆ ໃຫ້ຖັກ ຕອ້ງເໝາະສົມກັບ ສະຖານນະການນອກຈາກນີ້ຜູ້ ເບິ່ງ ຍັງຕ້ອງ ມີ ຄວາມຄລ່ອງ 14 (Fluency)ແລະຄວາມຖືກຕ້ອງຊັດເຈນ)Accuracy (ແລະບໍ່ຮຸ້ນອທີ່ຈະໃຫຍ່ຕ້ອບ ມີສະນັ້ນ ຈະ ທາ ໃຫ້ກ້ານພເບິ່ງ ຢຸດຊະກັກເພຣາະຜູ້ຟັງບໍ່ສົນໃຈແລະບໍ່ມີຄວາມອິດທິນທີ່ຈະຟັງຕໍ່ໄປ ວິໄລ ພິນ ທິນສຸວຣິນນະ (2536:24)ໃຫ້ຄວາມຫມາຍຂອງການເວົ້າວ່າ ເປັນ ເຄື່ອງມືໃນການສື່ ສານທີ່ ສາ ຄຍ໌ ແລະເປັນທັກສະພື້ນຖານຂອງການຮຽນຮູດກັສະເຊັ່ນດຽວກັບການຟັງການພເບິ່ງ ໝາຍເຖິງການ ສະແດງ ອອກຊຶ່ງຄວາມຄິດ ຄວາມຕ້ອງການທາງວາຈາ ໂດຍໃຊ້ພາສາເປັນ ນສື່ ເປັນ ການກ່າວອອກສຽງເປັນ ນ ຖ້ອຍຄ າ ວລິຫລືເປັນປະໂຫຍດທັງຫມົດທັງການໃຊ້ກຣິຢາທ່າທາງເພື່ອຖ່າຍທອດຄວາມຄິດ ຄວາມເຂົ້າໃຈ ຄວາມຮູ້ສຶກແລະ ຄວາມຕ້ອງການຂອງຜູ້ເວົ້າ ໃຫ້ຜູ້ຟັງໄດ້ຮັບຮູ້ແລະເກີດການຕອບສະຫນອງ)ສຸມິດ ອັງ ວັດນກຸນ , 2540, ໜ້າ 167 ອ້າງໃນສົມປອງ ຫຼອມປະໂຄນ, 2544) ຈຶ່ງອາດສະຫລຸບໄດ້ວ່າ ການເວົ້າ ໝາຍເຖິງພຶດຕິກຳການສື່ສານ ທີ່ປະກອບດ້ວຍສຽງແລະຣຫັດຕ່າງໆ ເພື່ອການສື່ຄວາມຮູ້ສຶກແລະຄວາມຕ້ອງ ການຂອງຜູ້ ດ ໃຫຍ່ ຟັງເຂົ້າໃຈແລະຕອບສະຫນອງທັງຫມົດທັງເປັນການ ແລກປ່ຽນຂ່າວສານຄວາມຮູ້ ຄວາມຄິດເຫັນແລະກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມເຂົ້າໃຈຊຶ່ງກັນແລະກັນ 2.2.1ແນວຄິດເກຢ໌ ວິກັບ ຄວາມສາມາດໃນ ການເວົ້າພາສາອັງກຣິດ ວາເອັດ)Valette, 1997:120(ໄດ້ໃຫ້ຄວາມຫມາຍຂອງການເວົ້າເພື່ອການສື່ສານ ວ່າ ບໍ່ໄດ້ເປັນແຕ່ ການ ອອກສຽງຄາ ແລະການອອກສຽງສູງ ສຽງຕ່ າ ໃນປະໂຫຍດເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ເປັນການພ ເບິ່ງ ຕາມຫນ້າທີ່ຂອງພາສາ ກ່າວຄືເປັນການທາ ໃຫຍ່ຜູ້ອື່ນເຂົ້າໃຈເຖິງຈຸດປະສົງຄືໃນສິ່ງທີ່ດຶມບເບິ່ງ ແລະ ການພເບິ່ງຂອງຜູ້ ເບິ່ງ ທີ່ມີຄວາມສາມາດໃນ ຣະດັບ ທີ່ສູງຂຶ້ນໄປ ຕ້ອງສາມາດເລືອກໃຊ້ສໍ າ ນວນພາສາ ທີ່ດຶກ ຕ້ອງເໝາະສົມແລະເປັນທີ່ຍອມຮັບຂອງເຈົ້າຂອງ ພາສາອີກດ້ວຍ ກ່າວໂດຍສະຫລຸບຄືການພເບິ່ງ ເພື່ອການສື່ສານຄືການປຕິດມັ ພັນດທ໌ າຄາ ພເບິ່ງ ລະຫວ່າງບຸກຄົນຕັ້ງແຕ່2 ຄົນຂຶ້ນໄປ ໄດ້ແກ່ຜູ້ ເບິ່ງ

ແລະຜູ້ຊຶ້ງຈະຕ້ອງສາມາດເລືອກໃຊ້ສໍາ ນວນພາສາໃຫ້ເໝາະສົມກັບ ບຣົບທຸກແລະ ສະຖານນະການ ທັງຫມົດທັງເປັນ ນິຕິຍອມຮັບຂອງເຈົ້າຂອງພາສາ ຄວາມສາມາດໃນການເວົ້າພາສາອັງກຣິດ ຄວາມສາມາດ ໃນການພົບເບິ່ງ ພາສາອັງກຣິດເປັນສິ່ງສາ ຄຍ໌ ແລະຈາ ເປັນຕໍ່ຜູ້ຮຽນທີ່ຮຽນພາສາອັງກຣິດ ເປັນ ພາສາຕ່າງ ປະເທດຫລືພາສາທີ່ສອງຕ້ອງສາມາດເວົ້າ ເຈນຈາ ສື່ສານ ຕາມສະຖານນະການຕ່າງໆໄດ້ຢ່າງ ຖືກຕ້ອງເໝາະສົມຕາມກົດເກນທາງພາສາອັງກຣິດ ແລະສາມາດເວົ້າພາສາອັງກຣິດໄດ້ຢ່າງຮາບຮື້ນ ຄລ່ອງແຄລ່ວ ຕາມ ຄວາມເໝາະສົມໃນຣະດັບການສື່ສານ ຈາກການສຶກສາເອກະສານແລະງານວິຈັຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງມີຜູ້ຊ່ຽວຊານ ທາງດ້ານການຈັດການຮຽນຮູ້ພາສາອັງກຣິດຫຼາຍຄົນໄດ້ສະເໜີແນວຄິດແລະຄວາມຫມາຍຂອງຄວາມ ສາມາດໃນ ການພົບເບິ່ງ ພາສາອັງກຣິດ ດຽນີ ໄບຣນ)Byrne, 1987: 22-24 (ສະເໜີຄວາມຄິດເຫັນ ກ່ຽວກັບຄວາມສາມາດໃນການເວົ້າພາສາອັງກຣິດວ່າ ມີ ຄວາມກ່ຽວຂ້ອງກັບກະບວນການຟັງຂອງມະນຸດ ໂດຍກົງ ຊຶ່ງຜູ້ເວົ້າ ຫນ້າທີ່ເປັນ ຜູ້ສົ່ງສານໃຫ້ກັບຜູ້ຟັງໃນການສື່ສານ ສອງທາງ ຄື ແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຫລື ສານຊຶ່ງກັນແລະກັນ ແລະແລກປ່ຽນບົດບາດກັນເປັນ ຜູ້ເວົ້າແລະຜູ້ຟັງ 15 ປະເທືອງ ໃຈຫາຍ (2546) ອ້າງເຖິງຈາກ ຟີ ນັອກເຊຍໂຣແລະບຣັມຟີ ຕ)Finocchiaro&Brumfit , 1989: 197-198 (ກລ່າວ ວ່າຄວາມສາມາດໃນການເວົ້າພາສາອັງກຣິດເປັນ ນປະຕິກິຣິຍາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງສໍາພັນກັນ ລະຫວ່າງການເວົ້າຕາມ ສະຖານນະການໂດຍປັບປ່ຽນອະໄວຍະວະໃນການເວົ້າໄດ້ຖືກຕ້ອງເໝາະສົມສາມາດໃຊ້ ຄາ ພົບເບິ່ງ ຕາມ ກົດເກນຖດ ັ້ນໄວຍາກຣນຄວາມຫມາຍແລະວຖ ນທໍາໃຫ້ຖັກ ຕອ້ງເໝາະສົມທັງຫມົດທັງປະຕິກິຣິຍາ ຕໍ່ ການຮັບຮູ້ການປ່ຽນແປງຂອງຄູ່ສົນທະນາຊຶ່ງທັງໝົດທີ່ກລ່າວມານີເປັນປະຕິກິຣິຍາທີ່ດມັ ພັນດກ ນີ ທັງ ທາງດ້ານດມອງ ແລະຮ່າງກາຍຊຶ່ງຈະຕ້ອງເກີດຂຶ້ນຢ່າ ງດນີ ທີແລະພຣັອມກນີ ໃນການພົບເບິ່ງ ພາສາອັງກຣິດ ນີ້ນັ້ນຜູ້ ເບິ່ງ ຕອ້ງສິ່ງສາໂດຍໃຊ້ ຣ ພາສາພົບເບິ່ງ ທີ່ເໝາະສົມມີການເນນີ ເສີຍງການອອກສຽງສູງຕ່າ ທັງ ຫມົດທັງສະແດງສີຫນ້າທໍາທາງເປັນເຄື່ອງຊ່ວຍໃນການ ສະແດງຄວາມຫມາຍຂອງສິ່ງທີ່ບົບເບິ່ງເຖິງຜູ້ຟັງຈຶ່ງ ຈະສາມາດເຂົ້າໃຈສານ ວິດໂດວສັນ)Widdowson, 1989: 37-128 (ສະແດງຄວາມຄິດເຫັນກ່ຽວກັບ ຄວາມຫມາຍຂອງ ຄວາມສາມາດໃນການເວົ້າພາສາອັງກຣິດວ່າເປັນ ນກິດຈະກໍາສື່ສານທີ່ມີຊີວິດຊີວາໂດຍ ການເວົ້າພາສາອັງກຣິດຢ່າງ ມີປະຕິສໍາພັນແບບຜະເຊີນຫນ້າໂດຍຜ່ານທາງຄ າເວົ້າແລະການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານໂດຍການພົບເບິ່ງ ມີທັງ ການຮັບສານແລະການສົ່ງສານຄວາມສາມາດໃນການພົບເບິ່ງ ພາສາອັງກຣິດ ນີ້ນີ້ ກ່ຽວຂ້ອງກັບ ນ້າ ສຽງ ທໍາທາງແລະ ທາງກາຍພາບທັງໝົດຂອງຮ່າງກາຍ ລິດເຕີນວູດ)Littlewood, 1995: 17-18(ກລ່າວກ່ຽວກັບຄວາມຫມາຍຄວາມສາມາດໃນການເວົ້າ ພາສາອັງກຣິດວ່າ ເປັນກິດຈະກໍາ ທີ່ໃຊ້ພາສາອັງກຣິດໃນການສື່ສານລະຫວ່າງບຸກຄົນສອງຄົນຂຶ້ນໄປ ຊຶ່ງໄດ້ແກ່ຜູ້ ພຸດແລະຜູ້ຟັງ ໂດຍທີ່ຜູ້ເວົ້າ

ຄາດຄະເນຄວາມຮູ້ແລະຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຜູ້ຟັງເພື່ອທີ່ຈະເລືອກໃຊ້ຄວາມສາມາດໃນການ ເວົ້າພາສາອັງກຣິດ ໃຫ້ເໝາະສົມກັບບຣົບທຂອງການໃຊ້ພາສາອັງກຣິດ ຊຸນິດສິນີ ສຸບພິມລ (33 :2545)ສະຫລຸບຄວາມ ຫມາຍຂອງຄວາມສາມາດໃນການເວົ້າພາສາອັງກຣິດວ່າ ເປັນຄວາມສາມາດໃນການສື່ສານທີ່ປະກອບດ້ວຍ ສຽງແລະຮັດຕ່າງໆເພື່ອສື່ຄວາມຮູ້ສຶກແລະຄວາມຕ້ອງການ ຂອງຜູ້ ເບິ່ງ ໃຫ້ຜູ້ ຟັງເຂົ້າໃຈແລະຕອບ ສະຫນອງທັງຫມົດທັງເປັນການແລກປ່ຽນຂ່າວສານຄວາມຮູ້ຄວາມຄິດເຫັນ ແລະ ກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມເຂົ້າໃຈ ຊຶ່ງກັນແລະກັນ ນອກຈາກນັ້ນການພົບເບິ່ງ ພາສາອັງກຣິດຈະຕ້ອງມີບຣະສິດທິພາບຫລື ປຣະສິບຄວາມສາ ເຮັດໄດ້ນັ້ນ ນັ້ນ ຜູ້ ເບິ່ງ ຕ້ອງຄາ ນຶງເຖິງການໃຊ້ສັ າ ນວນແລະປຣະໂຍກທາງພາສາທີ່ມີຄວາມຖາ ຕ້ອງ ເໝ າະສົມ ຈິດຕິບຣ ໄຊຢຣິນຄ າ (33 :2549)ກລ່າວວ່າ ຄວາມສາມາດໃນການເວົ້າພາສາອັງກຣິດເປັນ ຄວາມສາມາດ ຂອງຜູ້ເວົ້າດ້ວຍການຖ່າຍທອດຄວາມຮູ້ສຶກນິກຄິດອອກມາເປັນ ນິກ າເວົ້າໂດຍຄ ານຶງເຖິງ ຄວາມເໝາະສົມຕໍ່ສະຖານນະການ ນັ້ນ ໆ ເພື່ອສື່ຄວາມຫມາຍໃຫ້ຜູ້ສົນທະນາເຂົ້າໃຈແລະສາມາດໃຫຍ່ ຕ້ອບໄດ້ອ້ຢ່າ ງມີບຣະສິດທິພາບ ຂວັຍຣິທັຍ ເຊີດຊຸ (14 :2550)ສະຫລຸບຄວາມສາມາດໃນການເວົ້າ ພາສາອັງກຣິດວ່າ ເປັນຄວາມສາມາດ ໃນການພົບເບິ່ງ ສື່ສານດວ້ຍການປະຕິສັມ ພັດທ າງຄາ ພົບ ລະຫວ່າງບຸກຄົນຕັ້ງແຕ່ສອງຄົນຂຶ້ນໄປຊຶ່ງໄດ້ແກ່ຜູ້ ເບິ່ງແລະ ຜູ້ຟັງ ຊຶ່ງເປັນ ນການສະແດງເຈດນາຂອງຜູ້ເວົ້າ ໃນການສື່ສານ ໂດຍທີ່ຜູ້ເວົ້າຈະຕ້ອງມີຄວາມສາມາດໃນການຄາດຄະເນ ຄວາມຮູ້ແລະຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຜູ້ ຟັງ ທີ່ສາມາດເວົ້າໃຫ້ຜູ້ຟັງເຂົ້າໃຈໃນຂໍ້ມູນທີ່ຕ້ອງການສື່ສານໄດ້ ແລະຄ າເວົ້າ 16 ນັ້ນ ຈະຕ້ອງມີຄວາມຖາ ຕ້ອງທາງດ້ານນິກຄເກນຖຂ້ອງພາສາແລະມີຄວາມເໝາະສົມກັບ ສະຖານນະການແລະເປັນທີ່ ຍອມຮັບຂອງ ເຈົ້າຂອງພາສາ ສຸພັດຣາ ອັກສຣານຸເຄາະ (54 - 53 : 2532)ກລ່າວວ່າ ຄວາມສາມາດໃນການເວົ້າ ໝາຍ ເຖິງ ຄວາມສາມາດທີ່ໃຊ້ໃນການຜະລິດພາສາແລະເປັນ ນິກຣະບວນການສື່ຄວາມຫມາຍ ຜູ້ເວົ້າຕ້ອງຖ່າຍ ທອດ ຄວາມຄິດ ຄວາມຮູ້ສຶກອອກມາເປັນ ນິນຫັດຂອງພາສາຫລືເປັນ ນິນຫັດຂອງພາສາ ຫລືເປັນ ນິກ າເວົ້າ ທີ່ກນອື່ນເຂົ້າໃຈ ແລະນອກຈາກນີ້ ໃຊ້ການເນັ້ນໜັກໃນຄ າແລະຣະຕັບສຽງສູງຕ່ າໃນປຣະໂຍກເພື່ອສື່ ຄວາມຫມາຍແລ້ວ ຜູ້ເວົ້າ ຢັງໄດ້ສະແດງເຖິງ ວັດທະນະທຳ ແລະ ສະພາບຂອງຜູ້ເວົ້າ ຄື ສະແດງຈຸດມຸ້ງໝ າຍໃນການເວົ້າວ່າຕ້ອງການເວົ້າຫຍັງ ເວົ້າກັບໃຜ ທີ່ໃດ ແລະພົບເບິ່ງອຢ່າ ງໄຮ ແລະ ອື່ນ ໆ ໃຫ້ຖັກ ຕ້ອງເໝ າະສົມກັບ ສະຖານນະການນອກຈາກນີ້ຜູ້ ເບິ່ງ ຢັງຕ້ອງ ມີຄວາມຄລ່່(ງFluency) ແລະ ຄວາມຖືກຕ້ອງ ຊັດເຈນ)Accuracy (ແລະບໍ່ຮຸ້ນອທີ່ຈະໃຫຍ່ຕ້ອບ ມີສະນັ້ນ ຈະ ທາ ໃຫ້ການພົບເບິ່ງ ຫຍດ ຊະງກັ ເພຣາະຜູ້ຟັງບໍ່ສົນໃຈແລະໄຟມີຄວາມອິດທິນທີ່ຈະຟັງຕໍ່ໄປ ວິໄລພິນ ທິນສຸວຣິນນະ (24 :2536)ໃຫ້ ຄວາມຫມາຍຂອງການເວົ້າວ່າ ເປັນເຄື່ອງມືໃນການສື່ສານທີ່ດ າຄັຍ ແລະ ເປັນທັກສະພື້ນຖານຂອງການ

ຮຽນຮູດກັສະເຊັ່ນດຽວກັບການຟັງການພເບິ່ງ ໝາຍເຖິງການສະແດງອອກ ຊຶ່ງ ຄວາມຄິດ ຄວາມຕ້ອງການ ທາງວາຈາ ໂດຍໃຊ້ພາສາເປັນສີ່ ເປັນການກ່າວອອກສຽງເປັນ ຖ້ອຍຄຳ ວລີ ຫລືເປັນ ນ ປະໂຍກທັງ ຫມົດທັງການໃຊ້ກຣິຢາທ່າທາງເພື່ອຖ່າຍທອດຄວາມຄິດ ຄວາມເຂົ້າໃຈຄວາມຮູ້ສຶກແລະຄວາມຕ້ອງການຂອງ ຜູ້ ຮ ເວົ້າ ໃຫ້ຜູ້ຟັງໄດ້ຮັບຮູ້ແລະເກີດການຕອບສະຫນອງ)ສຸມິດຣາ ອັງວັດນກຸນ, 2539:167 ອ້າງໃນ ສົມປອງ ຫຼອມປຣະ ໂຄນ, 2544) ຈຶ່ງອາດສະຫລຸບໄດ້ວ່າ ການເວົ້າໝາຍເຖິງພຶດຕິກຳການສື່ສານ ທີ່ ປະກອບດ້ວຍສຽງແລະຮັດຕ່າງໆ ເພື່ອການສື່ຄວາມຮູ້ສຶກແລະຄວາມຕ້ອງການຂອງຜູ້ ດູ ໃຫຜ່ ຟັງເຂົ້າໃຈ ແລະຕອບສະຫນອງທັງຫມົດທັງເປັນການແລກປ່ຽນ ຂ່າວສານຄວາມຮູ້ ຄວາມຄິດເຫັນແລະກໍ່ໃຫ້ເກີດ ຄວາມເຂົ້າໃຈຊຶ່ງກັນແລະກັນ ປັດຈຸບັນທີ່ມີຜົນຕໍ່ຄວາມສາມາດໃນການເວົ້າພາສາອັງກຣິດ ພົດມານ ສົມອິນ (1998)ໄດ້ອ້າງເຖິງຄວາມຄິດຂອງ ບຣາວນ໌)Brown, 1987:104(ແລະຣູບິນ (Rubin,1975:41- 51)ວ່າລັກສະນະທີ່ດີບຣະການໜຶ່ງຂອງຜູ້ທີ່ຈະຮຽນພາສາໄດ້ດີຄືຕ້ອງມີຄວາມພ້ອມທີ່ຈະ ສ່ຽງໃນການ ສະແດງອອກໂດຍການເດົາ ແລະພ້ອມທີ່ຈະຖືກມອງວ່າໂງ່ ເພື່ອທີ່ຈະສື່ສານໃຫ້ເປັນຜົນ ຜູ້ຮຽນ ປະ ເພດນີ້ຈະໃຊ້ຄວາມຮູ້ທີ່ດວ້ອງມີອິຍະພື້ນຜິດພາສາອອກມາສື່ສານໄດ້ຄວາມຄິດນີ້ສອດຄົງອີກກັບ ການ ສຶກສາປັດຈຸບັນພາຍໃນທີ່ມີ ຜົນຕໍ່ຄວາມສາມາດໃນການເວົ້າພາສາອັງກຣິດຂອງຜູ້ຮຽນໃນສ່ວນຂອງ ລັກສະນະ ນີ້ສັບຂອງຕົວຜູ້ຮຽນເອງທີ່ເປັນ ຄົນກລ້າເວົ້າ ກລ້າສະແດງຄວາມຄິດເຫັນ ກລ້າສ່ຽງໜ້າຈະເປັນ ຜູ້ມີຄວາມສາມາດ ໃນການເວົ້າພາສາອັງກຣິດໄດ້ດີ ແມກນາມາຣາ)Mc Namara,2001(ກ່າວໄວ້ໃນ ການວິຈັຍການທົດສອບການເວົ້າພາສາວ່າຄວາມສາມາດໃນ ການພເບິ່ງ ພາສາອັງກຣິດນັ້ນ ສາມາດສຶກສາ ກາ ໜົດ ແລະອະທິບາຍໄດ້ 17 ແຄຣດເຊນ)Krashen, 1995:75-76(ອະທິບາຍວ່າ ຜູ້ຮຽນຈະອອກ ສຽງພາສາທີ່ຮຽນໄດ້ເມື່ອຜ່ານ ກະບວນການຮຽນຮູ້ພາສານັ້ນ ໆ ໂດຍໄດ້ຮັບປັດຈຸບັນປ້ອນທີ່ມີຄວາມ ຫມາຍສາມາດເຂົ້າໃຈໄດ້ແລະຜູ້ເຮີຍນ ຕ້ອງຮຽນຮູ້ພາສາໂດຍປາດສະຈາກການບັງຄັບ ກ່າວໂດຍສະຫລຸບ ຄວາມສາມາດໃນການເວົ້າພາສາອັງກຣິດເປັນການໃຊ້ຄວາມສາມາດໃນການຜະລິດ ພາສາອັງກຣິດດ້ວຍ ຕົນເອງຈາກການຖ່າຍທອດຄວາມຮູ້ສຶກນິກົດອອກມາເປັນ ຂໍ້ມູນທີ່ຖືກຕ້ອງຊັດເຈນ ເໝາະສົມ ກັບການ ເທສະຕາມສະຖານນະການຕ່າງໆ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ຟັງຫລືຄູ່ສົນທະນາເຂົ້າໃຈໄດ້ຈາກສື່ທີ່ຜູ້ເວົ້າສື່ອອກມາ ຊຶ່ງອາດ ຈະ ສື່ອໍອິກມາດວັຍວຈັນພາສາແລະອົວຈັນພາສາ ທັງນີ້ຂຶ້ນອຍກຸ່ ບ ສະຖານນະການນັ້ນ ໆ ຈົນທາ ໃຫຜ່ ພູ ດູ ເກີດການ ຕອບສະຫນອງເປົ້າໝາຍຂອງການພເບິ່ງ ສື່ສານໃນສະຖານນະການການນັ້ນ ໆຊຶ່ງຄວາມ ສາມາດໃນການພເບິ່ງ ພາສາອັງກຣິດ ນັ້ນ ຕ້ອງສາມາດໃຊ້ຄຳ ພເບິ່ງ ທ່າທາງ ຫລືປະໂຍກທີ່ມີ ອະດັບ ຄວາມສາມາດໃນການເວົ້າ ກາຍຈນາ ປຣາບພານ (2530)ໄດ້ສະຫລຸບຣະດັບຄວາມສາມາດໃນການເວົ້າ

119

ຈະພົບ ໃນສິ່ງທີ່ດຳລົງການສື່ໄດ້ ເຊັ່ນ ຄ າສັບການອອກສຽງ ໂຄງສ້າງທາງໄວຍາກຣນ໌ ຫົວຂໍ້ທາງພາສາເປັນຕົ້ນ ອັດສະຣາ ວົງໂສດຣ (316 : 2538)ໄດ້ໃຫ້ຄວາມຫມາຍວ່າທັກສະເວົ້າເປັນທັກສະທາງສັງຄົມ)Social Skill(ການພົວພັນຢ່າງມີບຣະສິດທິພາບຂຶ້ນອຍກູ່ ບັດຄວາມຮູ້ອົງຄ໌ ຣະກອບທາງພາສາແລະຄວາມຕຣະຫິນກັດເຖິງລິລາ ພາສາຕະຫລອດຈົນການສື່ຄວາມຫມາຍໂດຍສິ່ງທີ່ບໍ່ໄດ້ເປັນຕົວພາສາ)Non-Verbal Medium (ພາສາເວົ້າມີ ລັກສະນະສະເພາະຂອງຕົວເອງ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍການໃຊ້ລັກດນະພາສາຕໍ່ໄປນີ້ເລື້ອຍຄືກວ່າພາສາຂຽນ ຄືອ ການທັງຫມົດຄາ ໃຫສັ້ນ)Contractions (ບຸຣຸດສັບນາມ)Personal Pronoun(ຄ າຖາມ)Questions(ຄ າທີ່ເປັນ ຮູບທຳ(Concrete Words)ຄາ ທີ່ມີປຢາງຄສັ້ນ ນັ້ນ)Fewer Syllables (ການຫວນຄ າ ຫວນຄວາມ)Restatement(ການ ຊ້າ ຄາ ຊ້າຄວາມ)Repetition(ການອອກອຸທານ)Interjection(ນອກຈາກນີ້ໂຄງສ້າງທາງພາສາມັກບໍ່ ເປັນລະບຽບແບບແຜນເໝືອນພາສາເວົ້າເພາະມີການກ່າວດ້ວຍຄວາມລັງເລການເວົ້າກັບໄປກັບມາການປ່ຽນຕົວປະທານໃນຂໍ້ຄວາມ ພຣິດວັນຄ໌ ສີປ໌ ອ (163 : 2550)ໄດ້ໃຫ້ຄວາມຫມາຍວ່າການເວົ້າ ຄືການປະຕິສຳພັນລະຫວ່າງບຸກຄົນໃນ ສັງກົມເປັນການສື່ສານທາງວາຈາຂອງຄົນຕັ້ງແຕ່ສອງຄົນຂຶ້ນໄປຕ່າງຝ່າຍຕ່າງມີຈຸດປະສົງຄ໌ ີ່ຈະສື່ຄວາມຫມາຍ ມາຍ ຕວັອງແລະຕ່າງຝ່າຍກໍຕ້ອງຕິຄວາມສິ່ງທີ່ຕົນເອງໄດ້ຟັງດັງນັ້ນ ຈຸດປະສົງຄ໌ຂອງທັກສະການພົວພັນ ສາມາດ ສື່ສານໄດ້ຢ່າງມີບຣະສິດທິພາບຕ້ອງສາມາດເວົ້າໃຫ້ຜູ້ອື່ນເຂົ້າໃຈຫຼືກລ້ຽງການທ າໃຫ້ຜູ້ຟັງສັບສົນເນື່ອງຈາກການ ອອກສຽງຜດິໄວຍາກຣນ໌ຜດິໃຊຄ້າ ຜດິຫລືບໍ່ເໝາະສົມນອກຈາກນັ້ນ ຢັດອີງພົວພັນ ໃຫ້ເໝາະສົມກັບ ສັງກົມ ແລະ ວັດທະນະທຳດ້ວຍສະຫລຸບໄດ້ວ່າການພົວພັນສື່ຄວາມຫມາຍໂດຍໃຊ້ພາສາແລະກຣິຢາທາທາງ ຕະຫລອດຈົນນ້າ ສຽງສີຫນ້າ ແວວຕາເພື່ອຖ່າຍທອດອາລົມຄວາມຮູ້ສຶກ ຄວາມຮູ້ ແລະ ຄວາມຄິດເພື່ອໃຫ້ເກີດຄວາມເຂົ້າໃຈລະຫວ່າງກັນ 19 2. ຄວາມສ າຄຍ໌ ຂອງທັກສະການເວົ້າພາສາອັງກຣິດ ກຸດຢາ ແສງເດດ (136 : 2548)ໄດ້ກ່າວວ່າ ການເວົ້າເປັນເຄື່ອງມືທີ່ດ າຄຍ໌ໃນການສື່ສານ ໃນການ ສອນທັກສະການພົວພັນ ເບື້ອງຕົ້ນ ມຸ່ງເນັ້ນ ໃຫ້ໃຊ້ທັກສະການພົວພັນ ເພື່ອການສື່ສານໄດ້ໃນສະຖານນະການຈິງ ສິ່ງສາ ຄຍ໌ ຄືຕົວຄຣຸຜູ້ສອນຈະຕ້ອງໃຫ້ຄວາມຖືກຕ້ອງ ຮູບແບບ ສຽງ ດງນັ້ນ ກິດຈະກຳຕ່າງໆ ຈິ່ງເປັນ ກິດຈະກຳທີ່ຜູ້ຮຽນ ຈະຕ້ອງປະຕິບຕິຕາມແບບຫລືຕວັອຢ່າ ງທີ່ກາ ຫລືເພື່ອນາ ໄປສູ່ຂັ້ນການສອນພົວພັນ ໃຫ້ມີບຣະສິດທິພາບແລະໄດ້ຜົນສມັຣິດທິສູງສຸດການຕຽມກິດຈະກຳທີ່ຈະນາ ໄປສູ່ກິດຈະກຳການສອນພົວພັນ ຄຣຸຜູ້ອື່ນຕ້ອງຄາ ນຶ່ງເຖິງຄວາມຖືກ ຕອ້ງ ເໝາະສົມກັບສະຖານນະການແລະຣະດັບພາສາທີ່ເໝາະສົມກັບຜູ້ຮຽນ ສຸພັດຣາ ອັກສະຣາ ນຸເຄາະ (56-55: 2532)ໄດ້ກ່າວເຖິງ ການສອນທັກສະການເວົ້າໂດຍເນັ້ນການເວົ້າ ພາສາອັງກຣິດເພື່ອໃຫ້

ຜູ້ຮຽນສາມາດນ ພາສາອັງກຣິດທີ່ຮຽນມາແລ້ວມາໃຊ້ໃນການສື່ສານໄດ້ ແລະຝຶ ກ ຄວາມເຂົ້າໃຈໃນການ ຟັງພາສາອັງກຣິດຂອງຊາວຕ່າງປະເທດໂດຍທີ່ຜູ້ຮຽນບໍ່ຈ າເປັ ນຕ້ອງອອກສຽງແຈ້ງ ເໝືອນຊາວຕ່າງ ປະເທດທັງນີ້ໃນການສົນທະນາຄຣູມີຫນ້າທີ່ຊ່ວຍເຫລືອແນະນາ ແລະຄວນຄາ ນຶ່ງວ່າຜູ້ ເບິ່ງ ສາມາດພ ເບິ່ງ ໃຫ້ຜູ້ຟັງເຂົ້າໃຈສິ່ງທີ່ຕົນເອງຕ້ອງການຈະສື່ຄວາມຫມາຍຫລືບໍ່ຖ້າຜູ້ຟັງເຂົ້າໃຈດີກໍຖືວ່າຜູ້ເຮື່ຍນ ສາມາດ ຖືໃຊ້ພາສາອັງກຣິດສື່ສານໄດ້ເຖິງແມ່ນວ່າຈະເວົ້າຜິດໄວຍາກຣນຫລືໃຊ້ສັບຜິດກໍຕາມຕ້ວຢ່າງຈຸດປະສົງ ຂອງທັກສະພເບິ່ງ ມີດງນີ້ຄື ຟັງການສົນທະນາແລວັບເບິ່ງອອກຄວາມຄິດເຫັນພເບິ່ງ ຕໍ່ຫລືຖາມກ່ຽວກັບ ສິ່ງທີ່ດນິດນພູດາ ອອກຄາ ສັ່ງ ໄດຕ້າມທີ່ດອ້ງການ ຕັ້ງຄາ ຖາມຫລືອພິບຣາຍກ່ຽວກັບ ສິ່ງທີ່ອ່ານ ພເບິ່ງ ຫລືອ່ານຣາຍງານໃຫ້ຜູ້ອື່ນ ເຂົ້າໃຈເວົ້າແລະສົນທະນາໄດ້ຕາມຄວາມຕ້ອງການໃນຊີວິດປຣະຈ າມີ ເຊັ່ນ ໃຫ ໄຊຢເພື່ອນໄປງານເລີຢງວນີ ເກີດໃຫ້ ສົນທະນາກ່ຽວກັບການທ າງານໃນລະຫວ່າງປີ ດເທີມໃຫ້ສຳພາດເພື່ອ ຮັບສະໝັກເຂົ້າທ າງານໃຫ້ສະແດງ ຄວາມ ຄິດເຫັນແລະຂໍຄວາມຄິດເຫັນ ພົນສະຫວັນສີປໍ ອ :2550) (166ກລ່າວວ່າ ການສອນທັກສະການເວົ້າມັກຈະສອນຄອບຄູ່ໄປກັບທັກສະ ການຟັງການສອນແບບເດີມ ມັກຈະເປັນການຝຶກໂດຍໃຫ້ຄັ ນຫນຶ່ງຖາມອີກຄົນຕອບທັ້ງຄາ ຖາມແລະຄາ ຕອບຈະຖກູ ກາ ຫນົດໄວສ້າ ມານຖເດີຄາ ຕອບໄດມັກຈະມີຄາ ຕອບທີ່ດກູ ພຽງຄາ ຕອບດຽວຊຶ່ງໄດກ້າ ຫນົດໄວກ້ອນແລວັດງນີນີ ຈຸດປະສົງຂອງການເວົ້າຄືການສະແດງຄວາມສາມາດໃນການຖາມແລະຕອບຄ າຖາມ ບໍ່ແມ່ນການເວົ້າທີ່ ແທ້ດຣຶງ ສະຫລຸບໄດ້ວ່າການເວົ້າເປັ ນທັກສະທີ່ດ າເປັ ນ ເພຣາະເປັນສິ່ງທີ່ມນຸດຢຕ້ອ້ງໃຊ້ໃນຊີວິດປຣະຈາ ວນີ ຫລາຍກວ່າ ທັກສະອື່ນໆການພເບິ່ງ ໄດແລະພເບິ່ງ ເປັນທາ ໃຫ້ກ້ານໃຊທັກສະອື່ນໆຢຂຶ້ນແລະການ ພເບິ່ງ ນາ ໄປສູ່ປະຕິສັມ ພນັດອ ັ ດີ ລະຫວ່າງກັນແລະກັນການສອນທັກສະການເວົ້າຄວນຈັດກົດຈະກຳ ການຮຽນການສອນໃຫ້ຜູ້ຮຽນໄດ້ລົງມືປະຕິບັດ ກົດຈະກຳໃນການຝຶກການພເບິ່ງ ທີ່ໃຊ້ສື່ສານກັນ ໃນຊີວິດ ປຣະຈາ ວນີການຝຶກພເບິ່ງຄວນເຮື່ມຈາກງ່າຍໄປຫາຍາກແລະໃຫ້ ໂອກາດຜູ້ຮຽນທຸກຄົນໄດ້ຝຶ ກ ການວັດ ແລະປຣະເມນີ ຜົນທັກສະການເວົ້າພາສາອັງກຣິດ ອັດສຣາວົງໂສດຣ(2538: 79-81)ໄດ້ສະຫລຸບຮູບ ແບບການວັດແລະປຣະເມີນຜົນທັກສະການເວົ້າໄວ້ 3 ປຣະເພດ ດງນີ້ 20 1.ການເວົ້າດ່ຽວພຽງຄົນດຽວ ເຊັ່ນການກລ່າວຣາຍງານ ການອະທິບາຍການເລົ່າເລື່ອງການໃຫ້ຄ າແນະນ າໃນ ການທ າຢ່າງໃດຢ່າງຫນຶ່ງ ການກລ່າວສະແດງຄວາມຄິດເຫັນຫລືການກລ່າວວິພາກສ່ວິຈານນີ ເທກນິກວິທີການວັດ ຄວາມສາມາດ ທາງການພເບິ່ງ ປຣະເພດນີ້ມັກເປັນວິທີທີ່ດສອບແບບກົງເພຣາະຜູ້ ເບິ່ງ ໄດ້ເສີດງົດກັສະພເບິ່ງຈົງໃນ ເນື ອຫາທີ່ໄດ້ເຕຣີຍມມາ 2.ການສຳພາດຫລືການສົນທະນາຊຶ່ງມັກເປັ ນ ນການເວົ້າລະຫວ່າງບຸກຄົນ2ຄົນໂດຍຝ າຍຫນຶ່ງເປັ ນີກຣູ ຫລືຜູ້ທີ່ດ າເນີນການສອບເປັ ນຜູ້ປໍ ອີນຕ້ວກະຕຸ້ນຊຶ່ງມັກເປັ ນີກ າຖາມໃຫ້ຜູ້ຮຽນໄດ້

ສະແດງທັກສະເວົ້າຂອງຕົນການ ໃຫ້ຄະແນນອາດທ າໂດຍຄຣູຜູ້ສອນແລະ/ຫລືກຳມະການໃຫ້ຄະແນນທີ່ເຂົ້າຮ່ວມຟັງການສົນທະນາດ້ວຍການ ສົນທະນາມັກເຮີມຕັ້ງ ດວ້ຍການທັກທາຍເພື່ອໃຫ້ຜູ້ຮິຍນິກລາຍຄວາມຄຣູດຫລືຄວາມຫົວນັ້ ວິດກທີ່ເກີດຂຶ້ນແລະ ຊ່ວຍໃຫ້ຄູ່ນີ້ກັບ ສະຖານນະການຂອງການສອບໄດດີຂຶ້ນຕໍ່ຈາກນັ້ນ ເປັນການເຂົ້າສູ່ເລື່ອງທີ່ມຸ້ງທົດສອບຊຶ່ງອາດເປັນ ເລື່ອງທວ່ ໄປຕາມບົດບາດສົມມຕິທີ່ກາຫົດໃຫ້ຜູ້ຮິຍນເຊັ່ນ ການຖາມທົດທາງການຈອງບັດຣົດມການສະແດງດົນຕີ ການສັ່ງ ອາຫານໃນພຕັ ຕາຄານແລະ ອື່ນ ໆຫລືເປັນການພບຶ່ງອອກຄວາມຄິດເຫັນເລື່ອງການເມືອງການສຶກສາເຫດການ ປະຈຸບັນການເວົ້າກ່ຽວກັບແຜນການໃນອະນາຄົດຂອງຕົນເອງເຊັ່ນ ການສຶກສາຕໍ່ການທ າງານແລະ ອື່ນ ໆ 3.ການອພິບຣາຍຫລືການໄຕ້ວາທິຊຶ່ງມີການສະແດງຄວາມຄິດເຫັນເປີ ນິກລຸ່ມໂດຍມີກຳມະການໃຫ້ຄະແນນ ເປັນຜູ້ໃຫ້ຄະແນນຜູ້ຮິຍນເປັນຣາຍບຸກຄົນແຕ່ເນື່ອງຈາກການພບຶ່ງ ເປັນກລຸ່ມແບບນີ້ມີການພບຶ່ງຂອງຜູ້ອື່ນເປັນຕວັແປຣ ສ ຣັຍທີ່ມີອິດທິພົນຕໍ່ຄວາມສາມາດໃນການເວົ້າຂອງແຕ່ລະຄົນເຊັ່ນການກລ່າວແກ້ບຣະເດັນຂອງຝ ຢາກົງກັນຂ້າມໃນ ການໄຕ້ວາທິ ການສະໜັບສະໜຸນຄວາມຄິດເຫັນຂອງຜູ້ອພິບຣາຍອື່ນຫລືຜູ້ໄຕ້ວາທີ່ຢູ່ຝ ຢາດຽວກັນຊຶ່ງຜູ້ຮຽນ ຈະຕ້ອງສະແດງຄວາມສາມາດໃນການພບຶ່ງ ທັງທີ່ໄດ້ເຕຣິຍມມາລ່ວງຫນ້າແລະທີ່ຄິດຂຶ້ນໃນສະຖານນະການອຢ່າ ງສບັໄວ ໂດຍບໍ່ໄດ້ເຕຣິຍມມາລ່ວງຫນ້າຄວາມສາມາດທີ່ວັດໄດຈຶງເປັນທັງທາງດ້ານສະແດງຄວາມຄິດເຫັນ ການໃຫ້ຂໍ້ອ້ມລຸ ຂ່າວສານຂອງຕົນເອງ ແລະການແກ້ຂ້ອກລ່າວຫາໄຕ້ແປງປຣະເດັນຫລືການສະໜັບສະໜຸນຂໍ້ຄິດເຫັນຫລືຂໍ້ສະເໜີ ຂອງຜູ້ອື່ນ ນອກຈາກນີ້ການຖືຮັກສາປະຕິສມັ ພນັດໃນການພບຶ່ງ ຊຶ່ງເປັນມານຢາດທາງສງັກມທີ່ຊ່ວຍໃຫ້ການພບຶ່ງ ເປັນໄປ ຢ່າງຣາບຣື່ນຕາມລະບຽບວິທີການທາງສັງຄົມກໍເປີ ນສ່ວນຫນຶ່ງຂອງເກນການໃຫ້ຄະແນນ ເກນຖກັ ຣົບຣະເມີນທັກສະການພບຶ່ງຄວນຄາ ນຶງເຖິງສິ່ງຕໍ່ໄປນີ້ 1.ການອອກສຽງວ່າດັເຈນຫລືບໍ່ພຽງໃດ ການລົງສຽງຫົນກັເປີການໃຊ້ເສີຍງຂຶ້ນນຶງການເວນັ ຈັງຫວະໃນການເວົ້າ 2.ທ່ວງທິສີໜ້າ ການສືບຕາກັບຜູ້ຟັງວ່າດອິດຄລ້ອງແລະເໝາະສົມກັບການສະແດງອອກທາງການເວົ້າ ຫລືບໍ່ ແລະຜູ້ເວົ້າສາມາດໃຊ້ຢ່າງໄດ້ຜົນຫລືບໍ່ 3.ສັບ ສ ານວນທີ່ໃຊ້ວ່າເໝາະສົມແລະໄດ້ຄວາມຫມາຍຫລືບໍ່ 4.ໂຄງສ້າງປຣະໂຢກທີ່ໃຊ້ວ່າຖືກຕ້ອງຫລືບໍ່ 5.ໃຈຄວາມສ າຄັຍຂອງການເວົ້າ 6.ຣາຍລະອຽດສົນບັ ສນຸນຫລືໃຫຍ່ແຢງື້ບຣ້ອມທັງການໃຫ້ເຫຕຸຜົນ 21 7.ການສະຫລຸບປຣະເດັນຫລືການຂະຫມວດທ້າຍການເວົ້າ 8.ການຖືຮັກສາສັມພັນທພາບກັບຜູ້ທີ່ເວົ້າດ້ວຍໂດຍການໃຊ້ປະຕິສຳພັນທາງພາສາທີ່ເໝາະສົມເຊັ່ນ ກົນວິທີການສອດແທຣກຄ າເວົ້າຂອງຜູ້ອື່ນການນ າເຂົ້າສູ່ການເວົ້າຂອງຕົນເອງຢ່າງຣາບຣື່ນບໍ່ຫ້ວນ ບໍ່ແມ່ນການຂັດ ຄໍອຢ່າ ງບໍ່ສຸພາບກົນວິທີການຂຶ້ນດັ້ງນັ້ແລະການລົງທ້າຍການພບຶ່ງ ທີ່ເໝາະສົມ ເກີນຖກັ ຣົບຣະເມີນທັກສະການພບຶ່ງກາ ຫົດໄວດັງນີ້ 1. ໄວຍາກຣນັ ກ.

ຂອບເຂດ 2. ຄວາມຖືກຕ້ອງ 2. ຄ າສັບ 3. ການອອກສຽງ 3. ການສຽງຄ າ
ດ່ຽວໆ) ໂດຍສະເພາະອຸປະກອນ ຈຸນຍົງ ຂອບເຂດຂອງໜ່ວຍສຽງ (ຂ.ການລົງສຽງໜັກເປົ້າແລະຈັງຫວະການ
ເວົ້າ ຄ.ການໃຊ້ສຽງສູງຕ່ າໃນປະໂຫຍກ ງ.ການເຊື່ອມສຽງ/ການລະສຽງ/ການປະສົມສຽງ 4. ຄວາມຄລ່ອງ
ກ.ຄວາມໄວຂອງການເວົ້າ ຂ.ການຕິດຂັດລັງເລລະຫວ່າງເວົ້າ ຄ.ການຕິດຂັດລັງເລກ່ອນເວົ້າ 5. ທັກສະໃນ
ການສົນທະນາ ກ.ການສານເລື່ອງຕາມຫົວຂໍ້ທີ່ເວົ້າ ຂ.ການໃຫ້ຜູ້ອື່ນໄດ້ເລີ່ມພບໍ່ເບິ່ງ ຫລືການໃຫ້ຕໍ່ ນເອງໄດ້
ມີໂອກາດພບໍ່ເບິ່ງແລະການພບໍ່ເບິ່ງ ນອກປະເດັນ ຄ.ຄວາມສອດຄ້ອງສໍາພັນກັນຂອງຄ າເວົ້າຂອງຕົນ ແລະ
ກັບຜູ້ສໍາພາດ ງ.ການດ າເນີນການສົນທະນາໃຫ້ຕໍ່ເນື່ອງ ການຂະຫຍາຍຄວາມໃຫ້ຊັດເຈນ ການປັບປຸງແກ້
ໄຂ ການ ທົບທວນກວດສອບ ການຢຸດ ການໃຊ້ຄ າເສີມ ແລະ ອື່ນ ໆ 6. ທັກສະການໃຊ້ພາສາທາງສັງຄົມ
ກ.ຈ າແນກທ າ ນຽບແລະລິລາພາສາ ເຊັ່ນ ແບບເປັນ ນທາງການອອກຈາກແບບກັນເອງ ແບບເກືອບຈູງໃຈ
ຫລືແບບຮອມຊອມໄດ້ ຂ.ທ່າທາງແລະສິໝໍ້າ 22 7. ອັດຕນພາສາ ກ າການສືບຕໍາແລະການໃຊ້ທ່າທາງທີ ຂ .
ທ່າທາງແລະສິໝໍ້າ 8. ເນື້ອຫາການພບໍ່ເບິ່ງ ກ.ຄວາມສອດຄ້ອງເຊື່ອມໂປ່ງຂອງຂໍ້ຄົດເຫັນ ຂ.ຄວາມກ່ຽວ
ຂ້ອງກັບປະເດັນ ສຸພັດຮາອັກສະຣາ(2532 : 68-70)ໄດ້ໃຫ້ຫຼັກເກນໃນການໃຫ້ຄະແນນການເວົ້າ
ຂອງຜູ້ຮຽນ ໂດຍໃຊ້ມາດຕາສ່ວນປະມານຄ່າ6 ຣະດັບ ດັ່ງນີ້ 1. ຄວາມຄລ່ອງແຄລ່ວ 1.1 ເວົ້າຕະກຸກຕະ
ກັກແລະບໍ່ປະຕິດປະຕໍ້າກັນຈົນບໍ່ສາມາດສົນທະນາກັນໄດ້ 1.2 ພບໍ່ເບິ່ງ ຊ້າຫລາຍແລະບໍ່ສມໍ້າ ສະເໝີຍົກເວນັ້ນ
ປະໂຫຍກສັ້ນ ໆ ຫລືປະໂຫຍກທີ່ໃຊ້ກັ ນັ້ນອີ່ຫລ່ຽ ຣະຈາ 1.3 ມີຄວາມລັງເລເລື້ອຍ ແລະເວົ້າຕະກຸກຕະກັກ
ບາງປະໂຫຍກບໍ່ສົມບູນ 1.4 ມີຄວາມລັງເລໃນການພບໍ່ເບິ່ງ ບາງຄັ້ງບາງຄຣາມີຕະກຸກຕະກັກບ້າງເພຣາະພ
ບໍ່ເບິ່ງ ປະໂຫຍກໃໝ່ແລະ ຕ້ອງຈັດຮຽງຄ າ 1.5 ເວົ້າໄດ້ຢ່າງສະບາຍແລະຣາບຣື່ນແຕ່ຢັ້ງຮູ້ວ່າບໍ່ແມ່ນເຈົ້າຂອງ
ພາສາເມື່ອພິຈາລະນາຈາກຄວາມໄວ ແລະຄວາມສົມ າສະເໝີຂອງການເວົ້າ 1.6 ເວົ້າໄດ້ທຸກຫົວເລື່ອງຢ່າງ
ສະບາຍແລະຣາບຣື່ນເໝືອນເຈົ້າຂອງພາສາ 2. ຄວາມສາມາດເວົ້າໃຫ້ຜູ້ອື່ນເຂົ້າໃຈ 2.1 ບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈສິ່ງ
ທີ່ຜູ້ຮິຍນົບເບິ່ງ ເລຍ 2.2 ເຂົ້າໃຈພຽງນ້ອຍໆທີ່ເປັນສ່ວນຍ່ອຍໆ ຫລືຄ າດ່ຽວໆ 2.3 ເຂົ້າໃຈບາງກລຸ່ມຄ
າຫລືບາງວລີ 2.4 ເຂົ້າໃຈເອກັດຖົບປະໂຫຍກ)Simple Sentences (ທີ່ສັ້ນ ໆ 2.5 ເຂົ້າໃຈຄ າເວົ້າທີ່ຜູ້
ຮຽນເວົ້າເປັນສ່ວນໃຫຍ່ 2.6 ເຂົ້າໃຈຄ າ ພບໍ່ເບິ່ງ ທີ່ຜູ້ຮິຍນົບເບິ່ງ ທັງໝົດ 3. ປະລິມານຂອງຂໍ້ຄວາມໃນ
ການສື່ສານ 3.1 ຜູ້ຮຽນບໍ່ໄດ້ນ າຂໍ້ຄວາມທີ່ກ່ຽວຂ້ອງມາເວົ້າເລຍ 3.2 ຜູ້ຮຽນນ າຂໍ້ຄວາມທີ່ກ່ຽວຂ້ອງມາ
ເວົ້ານ້ອຍຫລາຍ 3.3 ຜູ້ຮຽນນ າຂໍ້ຄວາມທີ່ກ່ຽວຂ້ອງມາເວົ້າດ້ວຍ 3.4 ຜູ້ຮຽນນ າຂໍ້ຄວາມທີ່ກ່ຽວຂ້ອງມາ
ເວົ້າພອດມົກວົນ 23 3.5 ຜູ້ຮຽນນ າຂໍ້ຄວາມທີ່ກ່ຽວຂ້ອງມາເວົ້າເປັນສ່ວນຫລາຍ 3.6 ຜູ້ຮິຍນນ າ ຂອ້
ຄວາມທີ່ກ່ຽວຂ້ອງມາບໍ່ເບິ່ງ ທັງໝົດ 4. ຄຸນນະພາບຂອງຂໍ້ຄວາມທີ່ນ າສື່ສານ 4.1 ຄ າເວົ້າທີ່ຜູ້ຮຽນເວົ້າ

ບໍ່ຖືກຕ້ອງເລຍ 4.2 ມີກ າເວົ້າທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມໂຄງສ້າງນ້ອຍຫລາຍ 4.3 ມີກ າເວົ້າທີ່ຖືກຕ້ອງດ້ວຍ ແຕ່ຍັງ
ມີບັນຫາດ້ານໂຄງສ້າງທາງພາສາຢູ່ຫລາຍ 4.4 ມີກ າເວົ້າທີ່ຖືກຕ້ອງຫລາຍ ແຕ່ຍັງມີບັນຫາດ້ານໂຄງສ້າງທາງ
ພາສາຢູ່ຫລາຍ 4.5 ຄ າເວົ້າຖືກຕ້ອງເປັນ ນສ່ວນຫລາຍແລະມີບັນຫາດ້ານໂຄງສ້າງນ້ອຍຫລາຍ 4.6 ຄາ ພ
ດູດກູ ຕອ້ງທັງໝົດ 5. ສ ານຽງ 5.1 ອອກສຽງຜດິງ ຈົນຜຟູງບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈເລື້ອຍຄຣັງ 5.2 ອອກສຽງ
ຜດິຫລາຍເລື້ອຍຄຣັງແລະລົງສຽງທົນກັຜດິທີ່ທາ ໃຫ້ເຂົ້າໃຈຍາກຕອ້ງພເບິ່ງ ຊ້າ ເລື້ອຍ ໆ ຜູ້ຟັງຈຶ່ງຈະ
ເຂົ້າໃຈ 5.3 ສາ ນຽງຢັງເປັນໄທ ທາ ໃຫ້ຕອ້ງຕັ້ງໃຈຟັງແລະການອອກສຽງຜດິບາງຄຣັງທາ ໃຫ້ເຂົ້າໃຈຜດິ
ດ້ານໄວຍາກຣນແລະຄ າສັບ 5.4 ສາ ນຽງຢັງເປັນໄທອີຍບູ່ ັງແລະອອກສຽງຜດິບາງຄຣັງແຕ່ກໍຢັງສາມາດ
ເຂົ້າໃຈໄດ້ 5.5 ອອກສຽງບໍ່ຜິດເດັ່ນແຈ້ງ ແຕ່ຢັງບໍ່ເໝືອນເຈົ້າຂອງພາສາ 5.6 ອອກສຽງເໝືອນເຈົ້າຂອງ
ພາສາ ບໍ່ມີດ ານຽງໄທເລຍ 6. ຄວາມພະຍາຍາມໃນການສື່ສານ 6.1 ຜູ້ຮຽນຢຸດງຽບເປັນ ນເວລາດົນ ໂດຍບໍ່
ໃຊ້ຄວາມພະຍາຍາມເວົ້າໃຫ້ຈົບຄວາມ 6.2 ຜູ້ຮຽນພະຍາຍາມທີ່ຈະສື່ສານນ້ອຍຫລາຍ ແຕ່ຢັງຂາດຄວາມ
ກະຕືຣືອ້ນ 6.3 ຜູ້ຮຽນພະຍາຍາມທີ່ຈະສື່ສານດ້ວຍ ແຕ່ຢັງສະແດງຄວາມບໍ່ສົນໃຈ 6.4 ຜູ້ຮຽນ
ພະຍາຍາມທີ່ຈະສື່ສານ ແຕ່ບໍ່ຮູ້ຈັກໃຊ້ທາທາງຫລືສີໜ້າ 6.5 ຜູ້ຮຽນພະຍາຍາມທີ່ຈະສື່ສານຮ້ຽງແທ້ດຣິງ
ແລະຮູ້ຈັກໃຊ້ທາທາງຊ່ວຍ 6.6 ຜູ້ຮືຍນພະຍາຍາມພິເສດທີ່ຈະສື່ສານໂດຍໃຊ້ທັ້ ງພາສາພເບິ່ງແລະທາທາງ
ເພື່ອການສະແດງອອກ 2.3 ເອກະສານແລະງານວິຈັຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ 2.3.1 ງານວິຈັຍກ່ຽວຂ້ອງໃນປະເທດ
ງານວິດຢັທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບງານວິດຢັເລື່ອງຄວາມວິດກັກງ່ວລຂອງນັກສຶກສາ ມີດງຕໍ່ໄປນີ້ 24 ວິໄລຣັດນ໌
ແສງສີ (2543)ສຶກສາຣະດັບຄວາມວິດກັກງົວນ ຣະດັບຄວາມຄຣຽດຂອງນັກສຶກສາ ຈ າແນກ ຕາມເພດ
ມີການຄັດເລືອກ ພາກເວລາຮຽນ ແລະຄະນະວິຊາດ າການສຶກສາກັບນັກສຶກສາຣະດັບປຣະກາດນິຍບັດຣ
ວິຊາຊີບຊັ້ນ ສູງ ພາກຮຽນທີ່2 ປີ ການສຶກສາ 2543 ຈ ານວນ 2,105 ຄົນ ໂດຍໃຊ້ແບບວັດ ຄວາມວິດ
ກັກງົວນ ແລະແບບວັດຄວາມຄຣຽດສ່ວນປຣຸງແລ້ວນ າເອົາຂໍ້ມູນມາ ວິເຄາະໂດຍໃຊ້ໂປຣແກຣມສ າເຣັດ
ຮູບ SPSS /PC + ປາກົດຜົນຄື ນັກສຶກສາສ່ວນໃຫຍ່ມີຄວາມວິດກັກງົວນ ຢູ່ໃນຣະດັບປານກລາງ ມີ
ຄວາມຄຣຽດຢູ່ໃນຣະດັບສູງ ແລະມີທີ່ມາຂອງຄວາມຄຣຽດຈາກເລື່ອງການເງິນຫລາຍ ທີ່ສຸດ ສຸທທົນກັດນ໌
ແສງສຸດທິ(2544)ໄດ້ສຶກສາປັດຈັຍທາງການສຶກສາທີ່ສິ່ງຜົນຕໍ່ຄວາມຄຣຽດແລະຄວາມ ວິດກັກງົວນຂອງ
ນັກສຶກສາ ພົບວ່າ ປັດຈັຍທີ່ສິ່ງຜົນຕໍ່ການເກີດຄວາມຄຣຽດ ຄື ເກຣດເສລີຍສະສົມ ສະພາບ ການສຶກສາ
ໃນມະຫາວິທະຍາລັຍດ້ານການຮຽນການສອນ ດ້ານກິດຈະກຳນັກສຶກສາ ແລະດ້ານສະພາບແວດລ້ອມ ສ າ
ຫຣັບປັດຈັຍທີ່ສິ່ງຜົນຕໍ່ຄວາມວິດກັກງົວນ ຄື ເກຣດເສລີຍສະສົມ ການທ າງານ ສະພາບການສຶກສາໃນ
ມະຫາວິທະຍາລັຍດ້ານກິດຈະກຳນັກສຶກສາ ຈາກການປຣະເມີນຄວາມສ່ຽງຂອງການເກີດຄວາມຄຣຽດ

ແລະຄວາມວິດກ ກັງວົນໃນຣະດັບຕ່າງ ໆ ພົບວ່າ ນັກສຶກສາມີຄວາມສ່ຽງທີ່ຈະເກີດຄວາມຄຣຽດແລະ
ຄວາມວິດກກັງວົນໃນຣະດັບສູງ ຫລາຍທີ່ສຸດ ຮອງລົງມາຄື ຄວາມຄຣຽດແລະຄວາມວິດກກັງວົນໃນຣະ
ດັບປານກລາງ ຊຶ່ງຄວາມຄຣຽດແລະຄວາມ ວິດກກັງວົນໃນຣະດັບ ທີ່ບອເໝາະຈະເປັນແຮງໝູນໃໝ່ກັສຶກ
ສາສາມາດທາ ສິ່ງຕ່າງ ໆ ໃນຊີວິດໄດດີຂຶ້ນ ບໍ່ວ່າ ຈະເປັນການຮຽນ ການທາ ງານ ຫລືການແຂ່ງຂັນ ແຕ່
ຫາກມີຫລາຍເກີນໄປຫລືດົນເກີນໄປກໍຢ່ອ ມົບນັ້ ທອນ ສຸກຂະພາບກາຍແລະສຸກຂະພາບຈິດໄດ້ ພນິດາ
ຕາສີ : 2552)ບົດຄັດຫຍໍ້(ໄດ້ສຶກສາວິຈັຍເລື່ອງປັດຈັຍທີ່ສິ່ງຜິດຕໍ່ຄວາມວິດກກັງວົນໃນການເວົ້າ ພາສາອັງ
ກຣິດຂອງນັກສຶກສາວິຊາເອກພາສາອັງກຣິດພົບວ່າໂດຍພາບທັງຫມົດຄວາມວິດກກັງວົນໃນການເວົ້າ ພາສາ
ອັງກຣິດຂອງນັກສຶກສາອີຍໃນຣະດັບ ປານກລາງທັງນີ້ພົບວ່ານັກສຶກສາມີຄວາມເຫັນວ່າຣະດັບການປຣະ
ເມີນ ການເວົ້າທີ່ດີ ເປັນສາເຫດສ ຄ້າຍທີ່ດີ ເຖິງເກີດຄວາມວິດກກັງວົນຫລາຍກວ່າຄວາມວິດກກັງວົນໃນ
ການສື່ສານແລະ ຄວາມກັງວົນກ່ຽວກັບການສອບນອກຈາກນີ້ຢັບວ່າມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນຂອງຄວາມ
ວິດກກັງວົນໃນການພເບິ່ງ ດ້ານ ເພດຂອງນັກສຶກສາດ້ານການຮັບຮູ້ຄວາມສາມາດໃນການເວົ້າພາສາອັງກຣິດ
ແລະດ້ານບຸກຄະລິກກະພາບຂໍ ໆ ນັກສຶກສາໂດຍພົບວ່ານັກສຶກສາເພດຊາວມີຄວາມວິດກກັງວົນໃນການເວົ້າ
ຫລາຍກວ່ານັກສຶກສາເພດຊາຍ ນັກສຶກສາທີ່ຮັບຮູ້ຄວາມສາມາດໃນການເວົ້າພາສາອັງກຣິດຂອງຕົນເອງຣະ
ດັບຕໍ່ ມີຄວາມວິດກກັງວົນໃນການເວົ້າ ຫລາຍກວ່າຜູ້ທີ່ຮັບຮູ້ຄວາມສາມາດໃນການເວົ້າພາສາອັງກຣິດຂອງ
ຕົນເອງໃນຣະດັບສູງແລະນັກສຶກສາທີ່ມີບຸກຄະລິກ ແບບສະແດງຕົວມີຄວາມວິດກກັງວົນໃນການເວົ້າ
ຫລາຍກວ່າຜູ້ທີ່ມີບຸກຄະລິກກະພາບແບບເກັບຕົວ 25 ສາ ຫຼັບວິທີການຄລາຍຄວາມວິດກກັງວົນໃນການ
ພເບິ່ງ ນັ້ນ ພົບວ່າທັງນັກສຶກສາທີ່ມີຄວາມວິດກກັງວົນໃນ ການເວົ້າຢູ່ໃນຣະດັບສູງແລະນັກສຶກສາທີ່ມີ
ຄວາມວິດກກັງວົນໃນການເວົ້າຢູ່ໃນຣະດັບຕໍ່ ເຊິ່ງວິທີການທີ່ຄ້າຍກັນ ເພື່ອນຄວາມວິດກກັງວົນໃນການ
ເວົ້າ ໄດ້ແກ່ ວິທີການທີ່ໃຊ້ໃນການລຸດຄວາມກັງວົນດ້ານຈິດໃຈແລະວິທີການທີ່ໃຊ້ລຸດ ຄວາມກັງວົນດ້ານ
ກາຍພາບ ສ່ວນວິທີທີ່ອາຈານຜູ້ສອນພາສາອັງກຣິດສ່ວນໃຫຍ່ໃຊ້ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ນັກສຶກສາມີກວາມ ວິດກກ
ກັງວົນໃນການພເບິ່ງ ນອ້ຍລົງນັ້ນ ໄດ້ແກ່ການຊ່ວຍເຫລືອດ້ານຈິດໃຈແລະການໃຫ້ຄວາມຮູ້ທີ່ເປັນປຣະໂຢດ
ນຕໍ່ການ ເວົ້າ ນພາ ສຸກປຣະເສຣິດ(2549 : ບົດຄັດຫຍໍ້(ໄດ້ທ າການສຶກສາວິຈັຍເລື່ອງ ຄວາມວິດກກັງ
ວົນໃນການຮຽນວິຊາ ພາສາອັງກຣິດຂອງນັກຮຽນ ຊັ້ນ ປຣະຖົມສຶກສາປີທີ່5 ໂຮງຮຽນອນຸບານກາສິນທຸ ອ
າເພີເມືອງກາສິນທຸ ຈຸງຫົວດີ ກາສິນທຸຜົນການສຶກສາຄນີ້ກວ່າ ປາກົດດງນີ້ 1. ນັກຮຽນຊັ້ນ ມທັຍມສຶກສາປີ
ທີ່5 ມີຄວາມວິດກກັງວົນໃນການຮຽນວິຊາພາສາອັງກຣິດໂດຍທັງຫມົດແລະ ເປັນຣາຍດ້ານທຸກດ້ານ ຢູ່ໃນ
ຣະດັບປານກລາງ ໂດຍຮຽງຄ່າເສລີຍຈາກຫລາຍໄປຫນ້ອຍ ໄດ້ແກ່ ດ້ານການອ່ານ ດ້ານການເວົ້າ ດ້ານ

ການຟັງ ແລະດ້ານການຂຽນ 2. ນັກຮຽນຊາວຊັ້ນ ມັດຍມຊັ້ນ ມັດຍມສຶກສາປີທີ5 ມີຄວາມວິດກກັງວົນ ໃນການຮຽນວິຊາພາສາອັງກຣິດ ໂດຍທັງຫມົດແລະເປັນ ນຮາຍດ້ານ 3 ດ້ານ ຄື ດ້ານການອ່ານ ດ້ານການເວົ້າ ດ້ານການຟັງ ຫລາຍກວ່ານັກຮຽນຊາຍຢ່າງມີ ນັຍສ າຄັຍທາງສຖິຕິທີ່ຮະດັບ .3 05.ນັກຮຽນທີ່ມີຜລິດມັ ຣິດທິທາງການຮຽນສູງ ມີຄວາມວິດກກັງວົນໃນການຮຽນວິຊາພາສາອັງກຣິດ ໂດຍທັງຫມົດແລະເປັນນຮາຍ ດ້ານທຸກດ້ານ ອີຍໃນຮະດັບ ປານກລາງ ນອ້ຍກວ່ານັກຮຽນທີ່ມີຜລິດມັຣິດທິທາງການຮຽນ ປານກລາງແລະຕ ະ ຢ່າງມີນັຍສ າຄັຍທາງສຖິຕິທີ່ຮະດັບ 05.ແລະນັກສຶກສາທີ່ມີຜລິດມັຣິດທິທາງການຮຽນປານ ກລາງ ມີ ຄວາມວິດກໃນການຮຽນວິຊາພາສາອັງກຣິດ ໂດຍທັງຫມົດແລະເປັນ ນຮາຍດ້ານ 2 ດ້ານ ຄື ດ້ານການເວົ້າ ແລະ ການຟັງ ນອ້ຍກວ່ານັກຮຽນທີ່ມີຜລິດມັຣິດທິທາງການຮຽນຕ່ຳ ອຢ່າ ງມີນັຍສາຄັຍ ທາງສຖິຕິທີ່ຮະດັບ .4 05.ບໍ່ມີປະຕິສັມ ພນັດຣະຫວ່າງເພດກັບຜລິດມັຣິດທິທາງການຮຽນຕໍ່ການມີຄວາມວິດ ກກັງວົນໃນການ ຮຽນວິຊາພາສາອັງກຣິດ ທັງໂດຍທັງຫມົດແລະເປັນນຮາຍໄດ້ ປຣະພາວິດຍະໄພບຸນຢ້ : 2551)ບົດຄັດຫຍໍ້ (ສຶກສາຜລິດມັຣິດທິທາງການຮຽນ ຄວາມສາມາດທາງການ ພເບິ່ງ ແລະຄວາມວິດ ກກັງວົນໃນການຮຽນພາສາອັງກຣິດຂອງນັກຮຽນໃນຊັ້ນ ມັດຍມສຶກສາ ປີ ທີ່ 6 ທີ່ຮຽນໂດຍວິທີ ສອນ ແບບກລຸ່ມສຳພັນຜົນການວິຈັຍພົບວ່າ 1) ນັກສຶກສາຊັ້ນ ປຣະຖົມສຶກສາປີທີ6 ທີ່ຮຽນ ໂດຍວິທີການສອນ ແບບກລຸ່ມສມ ພນັດມ ືຜລິດມັຣິດທິທາງການຮຽນພາສາອັງກຣິດຫົນງຽນຕ່ຳ ກວ່າເກນຮ້ອຍລະ70 ທີ່ກ າໜົດ ໄວ້ ຢ່າງມີນັຍສ າຄັຍທາງສຖິຕິທີ່ຮະດັບທີ່ (2 01.ນັກສຶກສາຊັ້ນ ປຣະຖົມສຶກສາປີທີ6 ທີ່ຮຽນ ໂດຍວິທີການສອນ ແບບກລຸ່ມສມ ພນັດມ ືຜລິດມັຣິດທິທາງການຮຽນພາສາອັງກຣິດຫົນງຽນສູງກວ່າ ກ່ອນຮຽນ ອຢ່າ ງມີນັຍສາ ຄັຍ ທາງສຖິຕິທີ່ຮະດັບ (3 01.ນັກສຶກສາຊັ້ນ ປຣະຖົມສຶກສາປີທີ6 ທີ່ຮຽນ ໂດຍວິທີການສອນ 26 ແບບກລຸ່ມສຳພັນມີຄວາມສາມາດການເວົ້າພາສາອັງກຣິດຫຼັງຮຽນສູງກວ່າກ່ອນ ຮຽນ ຢ່າງມີນັຍສ າຄັຍທາງ ສຖິຕິທີ່ຮະດັບ (4 01.ນັກສຶກສາຊັ້ນ ປຣະຖົມສຶກສາປີທີ6 ທີ່ຮຽນໂດຍວິທີ ການສອນແບບກລຸ່ມສຳພັນມີຄວາມ ວິຕິກກັງວົນໃນການຮຽນພາສາອັງກຣິດຫຼັງຮຽນຕ່ຳ ກວ່າກ່ອນຮຽນ ຢ່າງມີນັຍສ າຄັຍທາງສຖິຕິທີ່ຮະດັບ 01.ສສິພາ ໄຊຢວງສ໌ : 2553)ບົດຄັດຫຍໍ້ (ສຶກສາເລື່ອງການໃຊ້ ການສອນແບບຊັກຊວນຮ່ວມກັບກິດຈະກຳ ບົດບາດສົມມຕິເພື່ອເພີ່ມພນູ ການຟັງ ພເບິ່ງ ພາສາອັງກຣິດ ເພື່ອການສື່ສານແລະລຸດຄວາມວິດກກັງວົນຂອງນັກສຶກສາ ໃນຊົມຣົມມັກຄຸເທດກັບນ້ອຍຜົນການວິຈັຍພົບ ວ່າ 1) ນັກຮຽນທີ່ໄດ້ຮັບການສອນແບບຊັກຊວນຮ່ວມກັບກິດຈະກຳ ບົດບາດສົມມຕິມີຄວາມສາມາດທາງ ການຟັງເວົ້າພາສາອັງກຣິດເພື່ອການສື່ສານຜ່ານເກນຮ້ອຍລະ 60 ຢູ່ໃນ ຮະດັບ ດີແລະມີຄວາມສາມາດການ ຟັງ ພເບິ່ງ ພາສາອັງກຣິດເພື່ອການສື່ສານເພີ່ມຂຶ້ນຫົນງການທົດລ ອົງ 2) ນັກຮຽນໃນທີ່ໄດ້ຮັບການສອນ

ແບບຊັກຊວນຮ່ວມກັບກິດຈະກຳບົດບາດສົມມຸດຕິ ມີຮະດັບຄວາມວິດກກັງວົນ ລຸດລົງຫຼັງການທົດລອງ ນີ້ ຮັດຊາ ເງິນດີ : 2547)ບົດຄັດຫຍໍ້ (ສຶກສາເລື່ອງການໃຊ້ກິດຈະກຳທີ່ເນັ້ນຄວາມສະຫລາດທາງອາລົມ ເພື່ອ ສົ່ງເສີມຄວາມສາມາດທາງການພະຍັງແລະການຂຽນພາສາອັງກຣິດ ແລະລຸດຄວາມວິດກກັງວົນໃນຊັ້ນ ຮຽນ ຂອງນັກສຶກສາຮະດັບປຣິຍາດຣິຜົນການວິຈັຍພົບວ່າ 1.ຫຼັງຈາກທີ່ຮຽນໂດຍໃຊ້ກິດຈະກຳທີ່ເນັ້ນຄວາມ ສະຫລາດທາງອາລົມ ນັກສຶກສາມີຄວາມສາມາດ ທາງການພະຍັງ ພາສາອັງກຣິດເພີ່ມຂຶ້ນ 2. ຫຼັງຈາກທີ່ ຮຽນໂດຍໃຊ້ກິດຈະກຳທີ່ເນັ້ນຄວາມສະຫລາດທາງອາລົມ ນັກສຶກສາມີຄວາມສາມາດ ທາງການຂຽນພາສາ ອັງກຣິດເພີ່ມຂຶ້ນ 3.ຫຼັງຈາກທີ່ຮຽນໂດຍໃຊ້ກິດຈະກຳທີ່ເນັ້ນຄວາມສະຫລາດທາງອາລົມ ນັກສຶກສາມີ ຄວາມວິດກກັງວົນ ໃນຊັ້ນ ຮຽນລຸດລົງ ປັນດາ ຈົນປະຣະຊາ : 2545)ບົດຄັດຫຍໍ້(ສຶກສາເລື່ອງການໃຊ້ ວິທີການສອນພາສາແບບກລຸ່ມສັມພັນ ທີ່ ເພື່ອສົ່ງເສີມຄວາມສາມາດທາງການເວົ້າ ແລະການຂຽນພາສາອັງ ກຣິດ ແລະເພື່ອນຄວາມວິດກກັງວົນໃນການ ຮຽນຂອງນັກຮຽນມັດຢົມສຶກສາປີ ທີ່ 1 ຜົນການວິຈັຍພົບ ວ່າ 1.ນັກຮຽນມີຄວາມສາມາດທາງການພະຍັງ ເພີ່ມຂຶ້ນຫຼັງຈາກຮຽນດ້ວຍວິທີການສອນແບບກລຸ່ມສັມ ພັນທີ 2. ນັກຮຽນມີຄວາມສາມາດທາງການຂຽນເພີ່ມຂຶ້ນຫຼັງຈາກຮຽນດ້ວຍວິທີການສອນແບບກລຸ່ມສັມ ພັນທີ 3. ນັກຮຽນມີຄວາມວິດກກັງວົນໃນການຮຽນພາສາອັງກຣິດດ້ວຍວິທີການສອນພາສາແບບກລຸ່ມ ສຳພັນ ຊັຍຍານຸດ ມະໂນປາ : 2552)ບົດຄັດຫຍໍ້ (ສຶກສາເລື່ອງ ການສອນແບບແລກປ່ຽນບົດບາດເພື່ອ ເພີ່ມພູ ຄວາມເຂົ້າໃຈໃນການອ່ານພາສາອັງກຣິດແລະລຸດຄວາມວິດກກັງວົນໃນການຮຽນ ຂອງນັກສຶກສາ ກາ ລັງ ພັດທະນາຜົນການວິຈັຍພົບວ່າ 1)ຄະແນນຄວາມເຂົ້າໃຈໃນການອ່ານພາສາອັງກຣິດຂອງນັກສຶກສາ ສູງຂຶ້ນຫຼັງຈາກ ກາຮຽນໂດຍໃຊ້ການສອນແບບແລກປ່ຽນບົດບາດແລະ 2) ນັກຮຽນມີຄວາມວິດກກັງວົນ ໃນການຮຽນລຸດລົງ ຫຼັງການຮຽນໂດຍການໃຊ້ສອນແບບແລກປ່ຽນບົດບາດ 27 ບົດທີ່ 3 ວິທີດ າເນີນ ການວິຈັຍ ໃນການດ າເນີນການວິຈັຍ ເລື່ອງ ປັດຈັຍທີ່ສົ່ງຜົນຕໍ່ຄວາມວິດກກັງວົນໃນການເວົ້າພາສາອັງກ ຣິດຂອງ ນັກສຶກສາຫົນກັສຸດສາຂາວິຊາພາສາອັງກຣິດເພື່ອການສື່ສານສາກົນ ຊັ້ນ ປີທີ4 ປີ ການສຶກສາ 2556 ຜູ້ວິຈັຍໄດ້ ດາ ເນີນການຕາມລາ ດປັ້ນ ຕອນ ດງນີ້ 1. ປະຊາກອນແລະກລຸ່ມຕົວຢ່າງ 2. ເຄື່ອງມື ໃນການວິຈັຍ 3. ການດ າເນີນການເກັບລວບລວມຂໍ້ມູນ 4. ການວິເຄາະຂໍ້ມູນ 5. ສຖິຕິທີ່ໃຊ້ໃນການວິ ເຄາະຂໍ້ມູນ 3.1 ປະຊາກອນແລະກລຸ່ມຕົວຢ່າງ ປະຊາກອນທີ່ໃຊ້ໃນການວິດຢັກຮັງນີ້ຄື ນັກສຶກສາຫົນກັ ສຸດສາຂາວິຊາພາສາອັງກຣິດເພື່ອການສື່ສານ ສາກົນ ສາຂາພາສາຕ່າງປະເທດຊັ້ນ ປີທີ4 ປີ ການສຶກສາ 2556 ຈ ານວນ 7 8 ຄົນ ຊຶ່ງໄດ້ມາໂດຍການຄັດເລືອກ ແບບສະເພາະເຈາະຈົງ ໂດຍນັກສຶກສາກລຸ່ມຕັ້ງ ກລ່າວເປັ ນນັກສຶກສາທີ່ຮຽນວິຊາເອກພາສາອັງກຣິດເພື່ອການສື່ສານ ສາກົນ ສາຂາພາສາຕ່າງປະເທດ 3.2

ເຄື່ອງມືໃນການວິຈັຍ ເຄື່ອງມືທີ່ໃຊ້ໃນການສຶກສາຄັ້ງນີ້ກວ່າໃນງານວິດຢ໌ນີແບບສອບຖາມ 3 ຕອນ ຊຶ່ງມີ ຮາຍລະອຽດ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ ຕອນທີ່ 1 ແບບສອບຖາມຂໍ້ມູນສ່ວນບຸກຄົນ ຕອນທີ່ 2 ແບບສອບຖາມຄວາມ ວິດກັງວົນໃນການເວົ້າພາສາອັງກຣິດຂອງນັກສຶກສາສາຂາ ພາສາຕ່າງປະເທດຫຼັກສູດສາຂາວິຊາພາສາອັງກ ຣິດເພື່ອການສື່ສານສາກົນ ຕອນທີ່ 3 ຂໍ້ເສນ ອແນະ 28 3.3 ວິທີສ້າງເຄື່ອງມື ແບບສອບຖາມປັດຈັຍ ຄວາມວິດກັງວົນໃນການເວົ້າພາສາອັງກຣິດຂອງນັກສຶກສາຫຼັກສູດສາຂາວິຊາ ພາສາອັງກຣິດເພື່ອການສື່ ສານສາກົນ ສາຂາພາສາຕ່າງປະເທດ ໂດຍມີຂັ້ນ ຕອນການສ້າງ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ 1.1 ສຶກສາດຣິດດີ ເອກະສານ ແລະງານວິຈັຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຄວາມວິດກັງວົນໃນການຮຽນທັກສະການ ເວົ້າພາສາອັງກຣິດ 1.2 ສຶກສາ ແບບສອບຖາມທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຄວາມວິດກັງວົນໃນການຮຽນທັກສະການເວົ້າພາສາອັງກຣິດ 1.3 ຮ່າງ ແບບສອບຖາມໂດຍກ າໜົດປັດຈັຍຄວາມວິດກັງວົນໃນການຮຽນທັກສະການເວົ້າພາສາອັງກຣິດ ໂດຍ ໃຊ້ຄ າຖາມໃນເຊີງບວກ ຈ ານວນ 15 ຂໍ້ແລະຄ າຖາມໃນເຊີງລົບ 15 ຂໍ້ ເປັນແບບ ສອບຖາມຊະນິດ ມາດຕາ ສ່ວນປະມານຄ່າ)Rating Scale (ຕາມແບບຂອງລິເຄີຣ໌ ມີ 5 ຣະດັບ ໂດຍກ າໜົດເກນການ ໃຫ້ ຄະແນນ ໃນແຕ່ລະຂອ້ຄາ ຖາມໄວ້ດັ່ງນີ້ ເກນການໃຫ້ຄະແນນ ຄະແນນຂອງຂໍ້ຄວາມເຊີງບວກ 5 ໝ າຍເຖິງ ເຫັນດວ້ຍອຢ່າ ງຢຶ່ງ 4 ໝາຍເຖິງ ເຫັນດ້ວຍ 3 ໝາຍເຖິງ ເຫັນດ້ວຍປານກລາງ 2 ໝາຍເຖິງ ບໍ່ ເຫັນດ້ວຍ 1 ໝາຍເຖິງ ບໍ່ເຫັນດວ້ຍອຢ່າ ງຢຶ່ງ ຄະແນນຂອງຂໍ້ຄວາມເຊີງລົບ 1 ໝາຍເຖິງ ເຫັນດວ້ຍອຢ່າ ງຢຶ່ງ 2 ໝາຍເຖິງ ເຫັນດ້ວຍ 3 ໝາຍເຖິງ ເຫັນດ້ວຍປານກລາງ 4 ໝາຍເຖິງ ບໍ່ເຫັນດ້ວຍ 5 ໝາຍເຖິງ ບໍ່ ເຫັນດວ້ຍອຢ່າ ງຢຶ່ງ ການແປລຄວາມຫມາຍຂອງແບບວັດຄວາມວິດກັງວົນໃນການເວົ້າພາສາອັງກຣິດ 4.50 – 5.00 ໝາຍເຖິງ ຣະດັບຄວາມວິດກັງວົນໃນການເວົ້າພາສາອັງກຣິດຫລາຍທີ່ສຸດ 3.50 – 4.49 ໝາຍເຖິງ ຣະດັບຄວາມວິດກັງວົນໃນການເວົ້າພາສາອັງກຣິດຫລາຍ 2.50 – 3.49 ໝາຍເຖິງ ຣະດັບ ຄວາມວິດກັງວົນໃນການເວົ້າພາສາອັງກຣິດປານກລາງ 1.50 – 2.49 ໝາຍເຖິງ ຣະດັບຄວາມວິດກັງ ວົນໃນການເວົ້າພາສາອັງກຣິດນ້ອຍ 1.00 – 1.49 ໝາຍເຖິງ ຣະດັບຄວາມວິດກັງວົນໃນການເວົ້າພາສາ ອັງກຣິດນ້ອຍທີ່ສຸດ 29 ການຫາຄຸນນະພາບເຄື່ອງມື 1. ຫາຄວາມທ່ຽງກົງເຊີງເນື້ອຫາ)Content Validity (ຂອງແບບສອບຖາມ ຜູ້ວິຈັຍນ າແບບສອບຖາມ ໄປໃຫ້ຜູ້ຊົງລັກຊະນະ 3 ທ່ານ ກວດສອບ ຄວາມສອດຄ້ອງ ນິຢາມສັບສະເພາະ ແລະການໃຊ້ພາສາແລ້ວນ າມາ ປັບປຸງແກ້ໄຂກ່ອນນ າໄປທົດລອງ ໃຊ້ 2. ນ າຜົນການພິຈາລະນາຂອງຜູ້ຊົງລັກຊະນະ ມາພິຈາລະນາຄວາມສອດຄ້ອງຂອງຄວາມເຫັນໂດຍ ຫາຄ່າ ດັດນິຄວາມສອດຄ້ອງ)IOC (ໄດ້ຄ່າຄວາມສອດຄ້ອງຢູ່ໃນລະຫວ່າງ 80.ເຖິງ 1.00 ເພື່ອຄັດ ເລືອກຂໍ້ອຸດອົບທີ່ ຕ້ອງປັບປຸງແກ້ໄຂ +1 = ສອດຄ້ອງ 0 = ບໍ່ແນ່ໃຈ -1 = ບໍ່ສອດຄ້ອງ 3.4 ການ

ເກບີ ລວບລວມຂໍ້ມູນ ຜູ້ຈັດໄດ້ດ້າ ເນີນການເກັບລວບລວມຂໍ້ມູນ ຕາມລາ ດັບຂັ້ນ ຕອນດັງນີ້ 1. ຜູ້ວິ
ຈັຍນ າແບບສອບຖາມແບບຄວາມວິດກັງວົນໃນການເວົ້າພາສາອັງກຣິດໄປເກັບລວບລວມຂໍ້ມູນ ດ້ວຍ
ຕົນເອງ ໃຫ້ກັບກຸ່ມຕົວຢ່າງໃນການຕອບແບບ ສອບຖາມ ຈາ ນວນທັງສິ້ນ 7 8 ຊຸດ ກ່ອນການຕອບ
ແບບສອບຖາມຜູ້ວິຈັຍຈະອະທິບາຍ ຈຸດປະສົງຂອງການເກັບຂໍ້ມູນ ແລະອະທິບາຍວິທີການກຮອກແບບ
ສອບໃຫ້ ເຂົ້າໃຈກ່ອນເປັນ ພາສາໄທ ແລ້ວຈຶ່ງໃຫ້ກຸ່ມຕົວຢ່າງ 2. ຫຼັງຈາກນັ້ນ າແບບສອບຖາມຄວາມວິດ
ກັງວົນໃນການເວົ້າພາສາອັງກຣິດທີ່ດມບຸນນ໌ ຄື ຕອບ ຄົບທຸກຂໍ້ປາກົດວ່າສົມບູນທຸກສະບັບ ຜູ້ວິຈັຍນ າ
ແບບສອບຖາມແບບທີ່ໄດ້ມາດຕາວັດໃຫ້ຄະແນນຕາມເກນ ທີ່ກ າໜົດໄວ້ ແລະນ າຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ມາກ ານວນ
ຫາຜົນຄວາມວິດກັງວົນຂອງນັກສຶກສາໃນການເວົ້າພາສາອັງກຣິດ 3.5 ການວິເຄາະຫໍ້ຂໍ້ມູນ ຜູ້ວິຈັຍນ າ
ຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ຈາກແບບ ສອບຖາມມາວິເຄາະໂດຍໃຊ້ໂປຣແກຣມສ າເຣັດຮູບເພື່ອກ ານວນຫາຄ່າ ດັງຕໍ່ໄປນີ້
ການວິເຄາະຂໍ້ມູນແບບສອບຖາມຄວາມວິດກັງວົນໃນການເວົ້າພາສາອັງກຣິດ ຜູ້ວິຈັຍໃຊ້ສຖິຕິເຊິງ ພຣິນ
ນະນາ)Descriptive statistics (ໂດຍຜູ້ວິຈັຍວິເຄາະຂໍ້ມູນດ້ວຍໂປຣແກຣມ ສ າເຣັດຮູບເພື່ອຫາຄ່າ
ຮ້ອຍລະ ຄ່າເສລີຍ)X (ແລະສ່ວນປ່ຽງເບນມາດຕະຖານ)S.D (.ໂດຍມີຮາຍລະອຽດການວິເຄາະດັງຕໍ່ໄປ
ນີ້ 30 1. ການວິເຄາະຣະດັບຄວາມວິດກັງວົນໃນການເວົ້າພາສາອັງກຣິດຜູ້ວິຈັຍຈະປຽບທຽບຄະແນນ
ເສລີຍຂອງປັດຈັຍກັບຄະແນນເກນຖືກຣະດັບ ບັນຫາທີ່ຜູ້ຈັດສ້າງຂຶ້ນ 5 ຣະດັບຄື ຄ່າເສລີຍ 4.51 - 5.00
ໝາຍເຖິງ ຄວາມວິດກັງວົນໃນຣະດັບຫລາຍທີ່ສຸດ ຄ່າເສລີຍ 3.51 - 4.50 ໝາຍເຖິງ ຄວາມວິດກັງ
ວົນໃນຣະດັບຫລາຍ ຄ່າເສລີຍ 2.51 - 3.50 ໝາຍເຖິງ ຄວາມວິດກັງວົນໃນຣະດັບປານກລາງ ຄ່າເສ
ລີຍ 1.51 - 2.50 ໝາຍເຖິງ ຄວາມວິດກັງວົນໃນຣະດັບນ້ອຍ ຄ່າເສລີຍ 1.00 - 1.50 ໝາຍເຖິງ
ຄວາມວິດກັງວົນໃນຣະດັບນ້ອຍທີ່ສຸດ 3.6 ສະຖິຕິທີ່ໃຊ້ໃນການວິເຄາະຫໍ້ຂໍ້ມູນ ສຖິຕິທີ່ໃຊ້ໃນການວິ
ເຄາະຂໍ້ມູນ ທີ່ໃຊ້ໃນແຕ່ລະຂັ້ນ ຕອນຂອງການວິເຄາະມີດັງນີ້ 1. ສຖິຕິທີ່ໃຊ້ໃນການວິຈັຍ 1.1 ຫາຄ່າສ
ຖິຕິພື້ນຖານ ໄດ້ແກ່ຄ່າເສລີຍ)X (ຄ່າຄວາມປ່ຽງເບນມາດຕະຖານ)S.D (.ບົດທີ່ 4 ການວິເຄາະຫໍ້ ຂໍ້
ມູນ ຂອບເຂດໃນເນື້ອຫາຂອງບົດນີ້ຈະກ່າວເຖິງການວິເຄາະຂໍ້ມູນ ຜົນການວິເຄາະຂໍ້ມູນແລະສຍ໌ ລກັ
ທີ່ດນ໌ ໃຊ້ໃນການວິເຄາະ 4.1 ການວິເຄາະຫໍ້ຂໍ້ມູນ ງານວິດຢູ່ສົບບ໌ ນີ້ເປັນການວິດຢູ່ປັດຈຸບັນທີ່ສົ່ງຜົນຕໍ່
ຄວາມວິດກັງວົນໃນການພະຍັງ ພາສາອັງກຣິດຂອງ ນັກສຶກສາທົນກັສຸດສາຂາວິຊາພາສາອັງກຣິດເພື່ອການ
ສື່ສານສາກົນ ຊັ້ນ ປີທີ່4 ປີ ການສຶກສາ 2556 ໂດຍໃຊ້ ຂໍ້ມູນພາກສນາມທີ່ໄດ້ຈາກການເກັບລວບລວມຂໍ້
ມູນໂດຍໃຊ້ແບບສອບຖາມ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ມາຊຶ່ງຂໍ້ມູນໃນຕົວ ແປຣຕ່າງໆ ຕາມສົມມຕິຖານທີ່ຕັ້ງໄວ້ຈ້າ ນວນ
78 ຊຸດ ຈາກນັກສຶກສາທີ່ຮຽນວິຊາເອກພາສາອັງກຣິດເພື່ອການ ສື່ສານສາກົນສາຂາພາສາຕ່າງປະເທດ ໂດຍ

ການແປລຄວາມຫມາຍຂອງການວິເຄາະຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ນ າສະເໜີ ຜົນການວິຈັຍອອກເປັນ 3 ຕອນດັງນີ້ ຕອນທີ່ 1 ຂໍ້ມູນລູ ທວ່ ໄປຂອງນັກສຶກສາທີ່ຮຽນວິຊາເອກພາສາອັງກຣິດເພື່ອການສື່ສານສາກົນສາຂາພາສາຕ່າງປະເທດເປັນຄາ ຖາມທີ່ໃຊ້ຮ່ວມທັງຫມົດຂໍ້ມູນ ພື້ນຖານຂອງກຸ່ມປະຊາກອນ ຕອນທີ່ 2 ສຶກສາຄວາມວິດກັງວົນໃນການເວົ້າພາສາອັງກຣິດຂອງນັກສຶກສາຫຼັກສູດສາຂາວິຊາ ພາສາອັງກຣິດເພື່ອການສື່ສານສາກົນ ສາຂາພາສາຕ່າງປະເທດ ຊັ້ນ ປີທີ່ 4 ປີ ການສຶກສາ 2556 ຕອນທີ່ 3 ຂໍ້ສະເໜີແນະ 4.2 ສັຍລກັດນີ້ທີ່ໃຊ້ໃນການວິເຄາະຫໍຂໍ້ມູນ ໃນການວິເຄາະຂໍ້ມູນ ຜູ້ວິຈັຍໄດ້ນ າຄ່າສຸດຕິຕັດຕ່າງໆ ມາໃຊ້ໃນການວິເຄາະຂໍ້ມູນ ຊຶ່ງມີສັນຍະລັກ ໃຊ້ແທິນຕວັກາ ໜີດຄ່າສຸດຕິຕັດຕ່າງໆ ໄປນີ້ 4.2.1 X ແທນ ຄ່າເສລີຍ 4.2.2 S.D. ແທນ ສ່ວນບ່ຽງເບນມາດຕະຖານ 32 4.3 ຜົນການວິເຄາະຫໍຂໍ້ມູນ ຕອນທີ່ 1 ວິເຄາະຫໍຂໍ້ມູນທົ່ວໄປຂອງກຸ່ມມີດວັຍ່າງ ໃນສ່ວນຂອງຕອນທີ່ 1 ຈະເປັນການວິເຄາະຂໍ້ມູນ ທວ່ ໄປຂອງຜູ້ອົບແບບສອບຖາມ ໄດ້ແກ່ ເພດ ອາຍຸ ປະສົບການການຮຽນຮາຍວິຊາການເວົ້າພາດອັງກຣິດບຸກຄະລິກກະພາບ ຕາຮາງ 4.1 ຈ ານວນຮ້ອຍລະຂອງຜູ້ຕອບແບບສອບຖາມຂອງກຸ່ມນັກສຶກສາທີ່ຮຽນວິຊາເອກພາສາອັງກຣິດເພື່ອ ການສື່ສານສາກົນ ສາຂາພາສາຕ່າງປະເທດ ຈ າແນກຕາມເພດ ເພດ ຈ ານວນ)ຄົນ (ຮ້ອຍລະ (%)) ຊາຍ ຊາວ 5 73 6.4 93.6 ທັງຫມົດ 78 100 ຈາກຕາຮາງ 4.1 ເມື່ອພິຈາລະນາກຸ່ມຕວັອຢ່າ ງທັງໝົດ 78 ຄົນ ຊຶ່ງເກັບລວບລວມຂໍ້ມູນຈາກກຸ່ມ ນັກສຶກສາທີ່ຮຽນວິຊາເອກພາສາອັງກຣິດເພື່ອການສື່ສານສາກົນ ສາຂາພາສາຕ່າງປະເທດ ພົບວ່າ ສ່ວນໃຫຍ່ ເປັນເພດຊາວ ຈ ານວນ 73 ຄົນ ຄິດເປັນຮ້ອຍລະ 93.6 ຕາຮາງ 4.2 ຈ ານວນຮ້ອຍລະຂອງຜູ້ຕອບແບບສອບຖາມຂອງກຸ່ມນັກສຶກສາທີ່ຮຽນວິຊາເອກພາສາອັງກຣິດເພື່ອ ການສື່ສານສາກົນ ສາຂາພາສາຕ່າງປະເທດ ຈ າແນກຕາມອາຍຸ ອາຍຸ ຈ ານວນ)ຄົນ (ຮ້ອຍລະ21 (%))ປີ 22ປີ 23ປີ ຫລາຍກວ່າ 24 ປີ 19 51 7 1 24.3 65.4 9 1.3 ທັງຫມົດ 78 100 ຈາກຕາຮາງ 4.2 ເມື່ອພິຈາລະນາກຸ່ມຕວັອຢ່າ ງທັງໝົດ 78 ຄົນ ຊຶ່ງເກັບລວບລວມຂໍ້ມູນຈາກກຸ່ມ ນັກສຶກສາທີ່ຮຽນວິຊາເອກພາສາອັງກຣິດເພື່ອການສື່ສານສາກົນ ສາຂາພາສາຕ່າງປະເທດ ພົບວ່າ ມີອາຍຸຢູ່ ໃນຊ່ວງ 22 ປີ ຈ ານວນ 51 ຄົນ ຄິດເປັນຮ້ອຍລະ 65.4 ຮອງລົງມາຄືອາຍຸ 21 ປີ ຈ ານວນ 19 ຄົນ ຄິດເປັນຮ້ອຍລະ 24.4 ແລະອາຍຸ 23 ປີ ຈ ານວນ 7 ຄົນ ຄິດເປັນຮ້ອຍລະ 9 33 ຕາຮາງ 4.3 ຈ ານວນຮ້ອຍລະຂອງຜູ້ຕອບແບບສອບຖາມຂອງກຸ່ມນັກສຶກສາທີ່ຮຽນວິຊາເອກພາສາອັງກຣິດເພື່ອ ການສື່ສານສາກົນ ສາຂາພາສາຕ່າງປະເທດ ຈ າແນກຕາມປະສົບການການຮຽນຮາຍວິຊາການເວົ້າ ພາສາອັງກຣິດປະສົບການການຮຽນຮາຍວິຊາການເວົ້າພາສາອັງກຣິດ ຈ ານວນ)ຄົນ (ຮ້ອຍລະ 2 (%))ຮາຍວິຊາ 3 ຮາຍວິຊາ ຫລາຍກວ່າ 3 ຮາຍວິຊາ 4 12 62 5.1 15.4 79.5 ທັງຫມົດ 78 100 ຈາກຕາຮາງ 4.3 ເມື່ອ

ພິຈາລະນາກຸ່ມຕວ້ອຍຢ່າງທັງໝົດ 78 ຄົນ ຊຶ່ງເກັບລວບລວມຂໍ້ມູນຈາກກຸ່ມ ນັກສຶກສາທີ່ຮຽນວິຊາເອກ
ພາສາອັງກຣິດເພື່ອການສື່ສານສາກົນ ສາຂາພາສາຕ່າງປະເທດພົບວ່າສ່ວນໃຫຍ່ມີ ປະສົບການການຮຽນ
ຮາຍວິຊາການເວົ້າພາສາອັງກຣິດ ຄືຫລາຍກວ່າ 3 ຮາຍວິຊາ ຈ ນວນ 62 ຄົນ ຄິດເປັນຮ້ອຍ ລະ 79.5
ຮອງລົງມາຄື 3 ຮາຍວິຊາ ຈ ນວນ 12 ຄົນ ຄິດເປັນຮ້ອຍລະ 15.4 ແລະ 2 ຮາຍວິຊາ ຈ ນວນ 4 ຄົນ
ຄິດເປັນຮ້ອຍລະ 5.1 ຕາຕາງ 4.4 ຈ ນວນຮ້ອຍລະຂອງຜູ້ຕອບແບບສອບຖາມຂອງກຸ່ມນັກສຶກສາທີ່
ຮຽນວິຊາເອກພາສາອັງກຣິດເພື່ອ ການສື່ສານສາກົນ ສາຂາພາສາຕ່າງປະເທດ ຈ າແນກຕາມບຸກຄະລິກກະ
ພາບ ບຸກຄະລິກກະພາບ ຈ ນວນ)ຄົນ (ຮ້ອຍລະ (%))ກລ້າສະແດງອອກ ບໍ່ກລ້າສະແດງອອກ 31 47 39.7
60.3 ທັງໝົດ 78 100 ຈາກຕາຕາງ 4.4 ເມື່ອພິຈາລະນາກຸ່ມຕວ້ອຍຢ່າງທັງໝົດ 78 ຄົນ ຊຶ່ງເກັບ
ລວບລວມຂໍ້ມູນຈາກ ກຸ່ມ ນັກສຶກສາທີ່ຮຽນວິຊາເອກພາສາອັງກຣິດເພື່ອການສື່ສານສາກ ລ ສາຂາພາສາ
ຕ່າງປະເທດພົບວ່າ ມີ ບຸກຄະລິກກະພາບບໍ່ກລ້າສະແດງອອກ ຈ ນວນ 47 ຄົນ ຄິດເປັນຮ້ອຍລະ 60.3
34 ຕອນທີ່ 2 ວິເຄາະ ປັດຈັຍຄວາມວິກິດກ່ຽວໃນການເວົ້າພາສາອັງກຣິດຂອງນັກສຶກສາຫົນກັສຸດສາ
ຂາວຊາ ພາສາອັງກຣິດເພື່ອການສື່ສານສາກົນ ສາຂາພາສາຕ່າງປະເທດ ຊັ້ນປີ ທີ່ 4 ປີ ການສຶກສາ 2556
ຕາຕາງ 4.5 ຄ່າເສລີຍແລະສ່ວນບ່ຽງເບນຂອງຄວາມຄິດເຫັນກ່ຽວກັບປັດຈັຍທີ່ສົ່ງຜົນຕໍ່ຄວາມວິດກ
ກັງວົນ ໃນການເວົ້າພາສາອັງກຣິດ ຂອງນັກສຶກສາຫຼັກສູດສາຂາວິຊາພາສາອັງກຣິດເພື່ອການສື່ສານສາກົນສາ
ຂາ ພາສາຕ່າງປະເທດ ຊັ້ນ ປີທີ່4 ປີ ການສຶກສາ 2556 ປັດຈັຍ ຄ່າເສລີຍ S.D. ຣະດັບຄວາມຄິດເຫັນ 1.
ຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມຮູ້ສຶກບໍ່ມ່ນ ໃຈໃນຕົນເອງເມື່ອດອ້ງເບິ່ງ ພາສາອັງກຣິດໃນຊັ້ນ ຮຽນເຊັ່ນ ການແນະນາ
ຕົນເອງ ການ ນ າສະເໜີຮາຍງານ ເປັນຕົ້ນ 2.ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ສຶກວິດກັງວົນເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າຖືກຮຽກ
ໃຫ້ ຕອບແລະໃຫ້ ເບິ່ງ ໃນຊັ້ນ ຮຽນວິຊາການພົວພັນ ພາສາອັງກຣິດ 3. ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ສຶກຕົກໃຈກົນວ່າເມື່ອຮູ້
ວ່າຕົນເອງບໍ່ເຂົ້າໃຈໃນສິ່ງທີ່ ອາຈານກ າລັງເວົ້າພາສາອັງກຣິດ 4.ຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມວິດກັງວົນຫາກສອບບໍ່
ຜ່ານຮາຍວິຊາການເວົ້າ ພາສາອັງກຣິດ 5.ເຖິງວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະຕຽມຕົວໃນການເວົ້າມາຢ່າງດີ ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າ ຢັງ
ຮູ້ສຶກວິດກັງວົນໃນການເວົ້າພາສາອັງກຣິດ 6. ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ສຶກວິດກັງວົນວ່າອາຈານຜູ້ສອນພາສາອັງກຣິດ
ຈະ ແກ້ໄຂຂໍ້ຜິດພາດທັນທີທັນໃດທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າພາສາອັງກຣິດ ຜິດ 7. ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ສຶກໃຈແຕ່ນ້ຳແຮງແລະຕ
ວັດນັ້ນ ເມື່ອຮູ້ວ່າກາ ລຈະຖືກ ຮຽກໃຫ້ ເບິ່ງ ພາສາອັງກຣິດໃນຊັ້ນ ຮຽນ 8.ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ສຶກກະວົນກະ
ວາຍແລະວິດກັງວົນເມື່ອບໍ່ເຂົ້າໃຈ ປະໂຫຍກບາງປະໂຫຍກທີ່ອາຈານເວົ້າເປັນ ພາສາອັງກຣິດ 9. ຂ້າພະເຈົ້າ
ຮູ້ສຶກກະວົນກະວາຍແລະວິດກັງວົນລົດນລົມສິ່ງທີ່ ຂ້າພະເຈົ້າເຄຍຮຽນຮູ້ມາຫາກຕ້ອງເວົ້າໃນສະຖານນະ
ການທີ່ບໍ່ ຄຸ້ນເຄຍ 10.ຂ້າພະເຈົ້າມັກຈະວິດກັງວົນວ່ານັກສຶກສາກນອື່ນຈະເວົ້າ ພາສາອັງກຣິດໄດ້ດີກວ່າ

ຂ້າບເຈົ້າ 3.59 3.69 3.49 4.04 3.73 3.54 3.69 3.46 3.69 3.31 0.87 0.78 0.98 0.86
 0.83 0.91 0.92 0.89 0.98 1.02 ຫລາຍ ຫລາຍ ປານກລາງ ຫລາຍ ຫລາຍ ຫລາຍ ຫລາຍ ປານ
 ກລາງ ຫລາຍ ປານກລາງ 35 ຕາຣາງ 4.5 ຄ່າເສລີຍແລະສ່ວນບ່ຽງເບນຂອງຄວາມຄິດເຫັນກ່ຽວກັບປັດ
 ຈັຍທີ່ສິ່ງຜິດຕໍ່ຮະດັບຄວາມວິດກກັງວົນ ໃນການເວົ້າພາສາອັງກຣິດ ຂອງນັກສຶກສາຫຼັກສູດສາຂາວິຊາພາສາ
 ອັງກຣິດເພື່ອການສື່ສານສາກົນສາຂາ ພາສາຕ່າງປະເທດ ຊັ້ນ ປີທີ4 ປີ ການສຶກສາ 2556 (ຕໍ່) ປັດຈັຍ ຄ່າ
 ເສລີຍ S.D. ຮະດັບຄວາມຄິດເຫັນ 11. ຂ້າບເຈົ້າຈະຕື່ນເຕັ້ນຫາກຕ້ອງເວົ້າພາສາອັງກຣິດໂດຍບໍ່ໄດ້ ຕຽມ
 ຕົວລ່ວງໜ້າ 12. ໃນຊຸວ໌ ໂມງຮຽນພາສາອັງກຣິດ ຂ້າພເຈົ້າຮູ້ສຶກກງ້ວລເມື່ອດອ້ງ ຕອບຄ າຖາມທີ່ບໍ່ໄດ້
 ຕຽມຕົວລ່ວງໜ້າ 13. ຂ້າບເຈົ້າຮູ້ສຶກອິດອັດທີ່ຕ້ອງເວົ້າພາສາອັງກຣິດຕໍ່ໜ້າເພື່ອນ ໆ 14. ເມື່ອຂ້າພເຈົ້າ
 ຮູ້ສຶກປະໝ່າຂ້າພເຈົ້າມັກຈະລືມສິ່ງທີ່ຕັ້ງໃຈຈະ ເວົ້າ 15. ຂ້າບເຈົ້າຮູ້ສຶກປະໝ່າແລະສັບສົນເມື່ອ າ
 ກິດຈະກຳທີ່ກ່ຽວກັບ ການພເບິ່ງ ພາສາອັງກຣິດໃນຊັ້ນ ຮຽນ 16. ຂ້າພເຈົ້າເຕັມໃຈຖ້າຕ້ອງຮຽນພາສາອັງກ
 ຣິດເພີ່ມເຕີມເປັນພິເສດ 17. ຂ້າບເຈົ້າບໍ່ເຂົ້າໃຈວ່າດ ໂມບາງຄົນຮູ້ສຶກເປື່ອໜ່າຍເມື່ອ ຮຽນວິຊາພາສາອັງກ
 ຣິດ 18.ຂ້າບເຈົ້າບໍ່ຮູ້ສຶກປະໝ່າເມື່ອຕ້ອງເວົ້າພາສາອັງກຣິດກັບ ຊາວຕ່າງຊາດ 19. ຂ້າພເຈົ້າມີຄວາມມັ່ນ
 ໃຈເມື່ອດອ້ງພເບິ່ງ ພາສາອັງກຣິດໃນຊັ້ນ ຮຽນ 20.ຂ້າບເຈົ້າຮູ້ສຶກສະບາຍໃຈເມື່ອໄດ້ມີໂອກາດພົບປະເວົ້າ
 ຄຸຍກັ ບ ຊາວຕ່າງຊາດ 21.ໂດຍຫວັ ໄປແລວັ ຂ້າພເຈົ້າຮູ້ສຶກສະບາຍໃຈທີ່ໃຊ້ພາສາອັງກຣິດໃນ ການອພົບ
 ຣາຍກລຸ່ມ 22.ຂ້າບເຈົ້າມັກມີສ່ວນຮ່ວມໃນການອພົບຣາຍກລຸ່ມທີ່ໃຊ້ ພາສາອັງກຣິດ 23. ຂ້າບເຈົ້າບໍ່ຮູ້ສຶກ
 ຄຣຽດເມື່ອໃຊ້ພາສາອັງກຣິດຂະນະເຂົ້າຮ່ວມ ກິດຈະກຳກລຸ່ມ 24.ຂ້າບເຈົ້າບໍ່ຢ້ານທີ່ຈະໃຊ້ພາສາອັງກຣິດ
 ເພື່ອສະແດງຄວາມຄິດເຫັນ ຢ່າງບໍ່ເປັນທາງການ 3.95 3.69 3.32 3.82 3.46 3.91 3.56 3.47
 3.13 3.64 3.44 3.45 3.63 3.46 0.88 0.78 1.03 0.86 1.01 0.90 1.08 0.94 1.01
 0.97 0.86 0.92 0.85 0.96 ຫລາຍ ຫລາຍ ປານກລາງ ຫລາຍ ປານກລາງ ຫລາຍ ຫລາຍ ປານກລາງ
 ປານກລາງ ຫລາຍ ປານກລາງ ປານກລາງ ຫລາຍ ປານກລາງ 36 ຕາຣາງ 4.5 ຄ່າເສລີຍແລະສ່ວນບ່ຽງເບນ
 ຂອງຄວາມຄິດເຫັນກ່ຽວກັບປັດຈັຍທີ່ສິ່ງຜິດຕໍ່ຮະດັບຄວາມວິດກກັງວົນ ໃນການເວົ້າພາສາອັງກຣິດ ຂອງ
 ນັກສຶກສາຫຼັກສູດສາຂາວິຊາພາສາອັງກຣິດເພື່ອການສື່ສານສາກົນສາຂາ ພາສາຕ່າງປະເທດ ຊັ້ນ ປີທີ4 ປີ
 ການສຶກສາ 2556 (ຕໍ່) ປັດຈັຍ ຄ່າເສລີຍ S.D ຮະດັບຄວາມຄິດເຫັນ 25. ຂ້າບເຈົ້າຮູ້ສຶກຜ່ອນຄລາຍ
 ຂະນະທີ່ເວົ້າພາສາອັງກຣິດຢ່າງບໍ່ ເປັນທາງການກັບຄົນທີ່ຫາກໍ່ຮູ້ດກັນ 26. ຂ້າບເຈົ້າບໍ່ຮູ້ສຶກປະໝ່າເມື່ອ
 ໃຊ້ພາສາອັງກຣິດສົນທະນາກັບ ຄົນທີ່ຄຸ້ນເຄຍ 27. ເມື່ອຕ້ອງສອບເວົ້າພາສາອັງກຣິດ ຂ້າບເຈົ້າບໍ່ຮູ້ສຶກກັງ
 ວົນວ່າຈະ ເວົ້າຜິດຫລືເວົ້າຖືກ 28. ໂດຍປົກກະຕິແລ້ວຂ້າບເຈົ້າບໍ່ຮູ້ສຶກຄຣຽດເມື່ອດອບເວົ້າ ພາສາອັງກຣິດ

29. ເມື່ອຕ້ອງສອບເວົ້າພາສາອັງກຣິດຂ້າບເຈົ້າຈະຕຽມຕົວຢ່າງດີ 30. ຂ້າບເຈົ້າບໍ່ວິດກັງ
ວົນວ່າຈະເວົ້າຜິດເມື່ອຕ້ອງເວົ້າພາສາອັງກຣິດ 3.59 3.69 3.19 3.21 3.59 3.35 0.93 0.97 0.94
0.99 0.83 0.92 ຫລາຍ ຫລາຍ ປານກລາງ ປານກລາງ ຫລາຍ ປານກລາງ ທັງຫມົດ 3.35 0.88 ປານ
ກລາງ ຈາກຕາຮາງ 4.5 ຣະດັບຄວາມວິດກັງວົນໃນການເວົ້າພາສາອັງກຣິດຂອງນັກສຶກສາຫຼັກສູດສາຂາວິ
ຊາ ພາສາອັງກຣິດເພື່ອການສື່ສານສາກົນ ສາຂາພາສາຕ່າງປະເທດ ຊັ້ນ ປີທີ4 ປີ ການສຶກສາ 2556 ພົບວ່າ
ຢູ່ໃນ ຣະດັບຫລາຍຄື ນັກສຶກສາມີຄວາມວິດກັງວົນຫາກສອບບໍ່ຜ່ານຣາຍວິຊາການເວົ້າພາສາອັງກຣິດ
ຮອງລົງມາຄື ນັກສຶກສາເຕັມໃຈຖ້າຕ້ອງຮຽນພາສາອັງກຣິດເພີ່ມເຕີມເປັນພິເສດນັກສຶກສາຈະຕື່ນເຕັ້ນຫາກ
ຕ້ອງເວົ້າພາສາອັງກຣິດ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຕຽມຕົວລ່ວງໜ້າ ນັກສຶກສາເຕັມໃຈຖ້າຕ້ອງຮຽນພາສາອັງກຣິດເພີ່ມເຕີມ
ເປັນພິເສດ ເມື່ອ ນັກສຶກສາ ຮູ້ສຶກປຣະໝາ ນັກສຶກສາມັກຈະລົມສິ່ງທີ່ຕັ້ງໃຈຈະພເບິ່ງ ແມວ່ານັກສຶກສາຈະ
ຕຽມຕົວໃນການເວົ້າມາຢ່າງດີ ແຕ່ ນັກສຶກສາຢັງຮູ້ສຶກວິດກັງວົນໃນການເວົ້າພາສາອັງກຣິດ ນັກສຶກສາ
ຮູ້ສຶກວິດກັງວລໍປັ້ງຫລາຍເມື່ອນັກສຶກສາຖືກ ຮຽກໃຫ້ຕອບແລະໃຫພໍ້ ເບິ່ງ ໃນຊັ້ນ ຮຽນວິຊາການພເບິ່ງ
ພາສາອັງກຣິດ ນັກສຶກສາຮູ້ສຶກໃຈເຕັ້ນແຮງແລະຕວັດນັ້ນ ເມື່ອຮູ້ ວ່າກ າລັງຈະຖືກຮຽກໃຫພໍ້ ເບິ່ງ ພາສາອ
ັງກຣິດໃນຊັ້ນ ຮຽນ ນັກສຶກສາຮູ້ສຶກກະວົນກະວາຍແລະວິດກັງວົນຈົນ ລົມສິ່ງທີ່ນັກສຶກສາເຄຍຮຽນຮູ້
ມາຫາກຕ້ອງພເບິ່ງ ໃນສະຖານນະການທີ່ບໍ່ຄຸ້ນ ເຄຍ ໃນຊວັ ໂມງຮຽນພາສາອັງກຣິດ ນັກສຶກສາຮູ້ສຶກກັງ
ວົນເມື່ອຕ້ອງຕອບຄ າຖາມທີ່ບໍ່ໄດ້ຕຽມຕົວລ່ວງໜ້າ ນັກສຶກສາຮູ້ສຶກສະບາຍໃຈເມື່ອໄດ້ມີ ໂອກາດພົບປະ
ເວົ້າຄຸຍກັບຊາວຕ່າງຊາດ ນັກສຶກສາບໍ່ຮູ້ສຶກຄຣຽດເມື່ອໃຊ້ພາສາອັງກຣິດຂະນະເຂົ້າຮ່ວມກິດຈະກຳ ກລຸ່ມ
ນັກສຶກສາ ມີຄວາມຮູ້ສຶກບໍ່ມັ້ນ ໃຈໃນຕົນເອງເມື່ອດອ້ງພເບິ່ງ ພາສາອັງກຣິດໃນຊັ້ນ ຮຽນເຊັ່ນ ການແນະນາ
37 ຕົນເອງ ການນ າສະເໜີຣາຍງານ ເປັ ນຕົ້ນ ນັກສຶກສາຮູ້ສຶກຜ່ອນຄລາຍຂະນະທີ່ເວົ້າພາສາອັງກຣິດຢ່າງ
ບໍ່ເປັ ນ ທາງການກັບຄືນທີ່ຫາກໍຮູ້ດັກກັນ ເມື່ອດອ້ງສອບພເບິ່ງ ພາສາອັງກຣິດນັກສຶກສາຈະຕຽມຕົວຢ່າງ
ດີດ າໃຫ້ບໍ່ກັງວົນ ນັກສຶກສາບໍ່ເຂົ້າໃຈວ່າດ າໄມບາງຄືນຮູ້ສຶກເປື້ອໜ້າຍເມື່ອຮຽນວິຊາພາສາອັງກຣິດ ນັກ
ສຶກສາຮູ້ສຶກວິດກັງວົນວ່າ ອາຈານຜູ້ສອນພາສາອັງກຣິດຈະແກ້ໄຂ ຂໍ້ຜິດພລາດທັນທີທັນໃດທີ່ ນັກສຶກສາ
ເວົ້າພາສາອັງກຣິດຜິດ ໂດຍມີ ຄ່າເສລີຍເທົ່າກັບ 4.04 3.95 3.91 3.82 3.73 3.69 3.69 3.69
3.69 3.69 3.64 3.63 3.59 3.59 3.59 3.56 3.54 ຕາມລ າດັບ ແລະຄວາມວິດກັງວລໍຢູ່ໃນ
ຣະດັບປານກລາງ ຄື ນັກສຶກສາຮູ້ສຶກຕົກໃຈຢ້ານເມື່ອຮູ້ວ່າ ຕົນເອງບໍ່ເຂົ້າໃຈໃນສິ່ງທີ່ອາຈານຢກຳ ລງັບເບິ່ງ
ພາສາອັງກຣິດ ນັກສຶກສາ ບໍ່ຮູ້ສຶກປຣະໝາເມື່ອຕ້ອງເວົ້າ ພາສາອັງກຣິດກັບຊາວຕ່າງຊາດ ນັກສຶກສາຮູ້ສຶກ
ກະວົນກະວາຍແລະວິດກັງວົນເມື່ອບໍ່ເຂົ້າໃຈປຣະໂຍກບາງ ປຣະໂຍກທີ່ອາຈານເວົ້າເປັ ນພາສາອັງກ

ຣິດນັກສຶກສາຮູ້ສຶກປະໝາແລະສັບສົນເມື່ອດ າກິດຈະກຳທີ່ກ່ຽວກັບການ ພະຍັງ ພາສາອັງກຣິດໃນຊັ້ນ
 ຮຽນນັກສຶກສາບໍ່ຢ້ານທີ່ຈະໃຊ້ພາສາອັງກຣິດເພື່ອສະແດງຄວາມຄິດເຫັນຢ່າງບໍ່ເປັນ ທາງການ ນັກສຶກສາ
 ມັກມີສ່ວນຮ່ວມໃນການອພິບຣາຍກລຸ່ມທີ່ໃຊ້ພາສາອັງກຣິດ ໂດຍທົ່ວ ໄປແລ້ວນັກສຶກສາຮູ້ສຶກ ສະບາຍ
 ໃຈທີ່ໃຊ້ພາສາອັງກຣິດໃນການອພິບຣາຍກລຸ່ມ ນັກສຶກສາ ບໍ່ວິດກກັງວົນວ່າຈະເວົ້າຜິດເມື່ອຕ້ອງເວົ້າ ພາສາ
 ອັງກຣິດ ນັກສຶກສາຮູ້ສຶກອິດອັດທີ່ຕ້ອງເວົ້າພາສາອັງກຣິດຕໍ່ໜ້າເພື່ອນ ໆ ນັກສຶກສາມັກຈະວິດກກັງວົນວ່າ
 ນັກສຶກສາກນອື່ນຈະເວົ້າພາສາອັງກຣິດໄດ້ດີກວ່ານັກສຶກສາໂດຍປົກກະຕິແລ້ວນັກສຶກສາບໍ່ຮູ້ສຶກຄຣຽດ
 ເມື່ອດອົບເວົ້າ ພາສາອັງກຣິດ ເມື່ອຕ້ອງສອບເວົ້າພາສາອັງກຣິດ ນັກສຶກສາບໍ່ຮູ້ສຶກກັງວົນວ່າຈະເວົ້າຜິດຫລື
 ເວົ້າຖືກ ແລະ ນັກສຶກສາມີຄວາມມັ້ນ ໃຈເມື່ອດອ້ງພະຍັງ ພາສາອັງກຣິດໃນຊັ້ນ ຮຽນໂດຍມີຄ່າເສລີຍເທົ່າກ
 ບັ 3.49 3.47 3.46 3.46 3.46 3.45 3.44 3.35 3.32 3.31 3.21 3.19 3.13 ຕາມລ າດັບ
 38 ບົດທີ່ 5 ສະຫລຸບຜົນ ອົບປິຣາຍຜົນແລະຂໍ້ສະເໜີແນະ ການສຶກສາປັດຈັຍທີ່ສິ່ງຜົນຕໍ່ຄວາມວິດກກັງ
 ວົນໃນການເວົ້າພາສາອັງກຣິດຂອງນັກສຶກສາຫຼັກສູດ ສາຂາວິຊາພາສາອັງກຣິດເພື່ອການສື່ສານສາກົນ ຊັ້ນ
 ປີທີ່4 ປີ ການສຶກສາ 2556 5.1ວັດຖຸບຣະສິງຄ໌ ຂອງການວຈິຢັ 1.ເພື່ອສຶກສາປັດຈັຍທີ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່
 ຄວາມວິດກກັງວົນໃນການເວົ້າພາສາອັງກຣິດຂອງນັກສຶກສາ ຫຼັກສູດສາຂາວິຊາພາສາອັງກຣິດເພື່ອການສື່
 ສານສາກົນ ສາຂາພາສາຕ່າງປະເທດ ຊັ້ນ ປີທີ່ 4 ປີ ການສຶກສາ 2556 2.ເພື່ອສຶກສາຣະດັບຄວາມວິດກກັງ
 ວົນໃນການເວົ້າພາສາອັງກຣິດຂອງນັກສຶກສາຫຼັກສູດສາຂາວິຊາ ພາສາອັງກຣິດເພື່ອການສື່ສານສາກົນ ສາຂາ
 ພາສາຕ່າງປະເທດ ຊັ້ນ ປີທີ່4 ປີ ການສຶກສາ 2556 5.2 ສົມມຕິຖານຂອງການວິຈັຍ ປະຊາກອນ ຄື ນັກ
 ສຶກສາຫຼັກສູດສາຂາວິຊາພາສາອັງກຣິດເພື່ອການສື່ສານສາກົນ ສາຂາ ພາສາຕ່າງປະເທດ ຊັ້ນ ປີທີ່4 ປີ ການ
 ສຶກສາ 2556 ຈ ານວນ 78 ຄົນ 5.3 ວິທີການດ າເນີນການວິຈັຍ ເຄື່ອງມືທີ່ໃຊ້ໃນການວິດຢັກຮັງນີໄດ
 ຈ້າກການເກັບລວບລວມຂໍ້ມູນໂດຍໃຊ້ແບບສອບຖາມ ເພື່ອໃຫ້ ໄດ້ມ້າຊິງກືກືອ້ມລູ ໃນຕວັແປຣຕ່າງໆ
 ຕາມສົມມຕິຖານທີ່ຕັ້ງໄວ້ຈ້າ ານວນ 78 ຊຸດ ຈາກນັກສຶກສາຫຼັກສູດສາຂາວິຊາ ພາສາອັງກຣິດເພື່ອການສື່
 ສານສາກົນ ສາຂາພາສາຕ່າງປະເທດ 5.4 ເຄຣ ັອົງມ ື ອທີ່ໃຊ້ໃນການເກັບລວບລວມຂໍ້ມູນ ຄະນະຜູ້ວິ
 ຈັຍດ າເນີນການເກັບຂໍ້ມູນຈາກແບບສອບຖາມປັດຈັຍທີ່ສິ່ງຜົນຕໍ່ຄວາມວິດກກັງວົນໃນການເວົ້າ ພາສາອ
 ັງກຣິດຂອງນັກສຶກສາຫົນກັສູດສາຂາວິຊາພາສາອັງກຣິດເພື່ອການສື່ສານສາກົນ ຊັ້ນ ປີທີ່4 ປີ ການສຶກສາ
 2556 39 5.5ການສ້າງເຄື່ອງມືວິຈັຍ ຜູ້ວຈິຢັໄດ້ດ າເນີນການຕາມລາ ດັບດັ່ງນີ້ 1.ກວດສອບຈ ານວນ
 ແລະຄວາມສົມບູນຂອງແບບສອບຖາມທີ່ໄດ້ຮັບຄືນ 2.ໃຊ້ໂປຣແກຣມສ າເຣັດຮູບໃນການວິເຄາະຂໍ້ມູນ
 ແບ່ງອອກເປັນ 2 ຕອນ ດງນີ້ ຕອນທີ່ 1 ວິເຄາະຫໍ້ຂໍ້ມູນທົ່ວໄປຂອງນັກສຶກສາ ຜົນການວິເຄາະຂໍ້ມູນ

ທວ່ ໄປຂອງກລຸ່ມຕວ້ອຢ່າ ງ ທັງໝົດ 78 ຄົນ ສ່ວນໃຫຍ່ເປັນພຸດຊາວ ມີອາຍຸ ຢູ່ໃນຊ່ວງ 22 ປີ ສ່ວນ
 ໃຫຍ່ມີປະສົບການການຮຽນຮາຍວິຊາການເວົ້າພາສາອັງກຣິດ ຄືຫລາຍກວ່າ 3 ຮາຍວິຊາ ມີ ບຸກຄະລິກກະ
 ພາບບໍ່ກລ້າສະແດງອອກ ຕອນທີ່ 2 ສຶກສາຮະດັບຄວາມວິດກກັງວົນໃນການເວົ້າພາສາອັງກຣິດຂອງນັກສຶກ
 ສາຫຼັກສູດສາຂາວິຊາ ພາສາອັງກຣິດເພື່ອການສື່ສານສາກົນສາຂາພາສາຕ່າງປະເທດ ຊັ້ນ ປີທີ່ 4 ປີການສຶກ
 ສາ 2556 ເກນຖໍ ການວິເຄາະ ຂໍ້ມູນ ການວິເຄາະຮະດັບຄວາມວິດກກັງວົນໃນການເວົ້າພາສາອັງກ
 ຣິດຜູ້ວິຈັຍຈະປຽບທຽບຄະແນນ ເສລີຍຂອງບັນຫາກັບຄະແນນເກນຖຣະດັບ ບັນຫາທີ່ຜູ້ຈຳຢັ້ງຂຶ້ນ 5
 ຮະດັບຄື 4.51 - 5.00 ໝາຍເຖິງ ຄວາມວິດກກັງວົນໃນຮະດັບຫລາຍທີ່ສຸດ 3.51 - 4.50 ໝາຍເຖິງ
 ຄວາມວິດກກັງວົນໃນຮະດັບຫລາຍ 2.51 - 3.50 ໝາຍເຖິງ ຄວາມວິດກກັງວົນໃນຮະດັບປານກລາງ
 1.51 - 2.50 ໝາຍເຖິງ ຄວາມວິດກກັງວົນໃນຮະດັບນ້ອຍ 1.00 - 1.50 ໝາຍເຖິງ ຄວາມວິດກກັງວົນ
 ໃນຮະດັບນ້ອຍທີ່ສຸດ 5.6 ການເກັບລວບລວມຂໍ້ ອມູນ ສະຫລຸບຜົນການວິເຄາະທີ່ດອິນທີ່1 ວິເຄາະ
 ທີ່ຂໍ້ມູນທົ່ວໄປຂອງນັກສຶກສາ ຜົນການວິເຄາະຂໍ້ມູນ ທວ່ ໄປຂອງກລຸ່ມຕວ້ອຢ່າ ງ ທັງໝົດ 78 ຄົນ ເປັນ
 ພຸດຊາວ ຈ ານວນ 73 ຄົນ ຄິດເປັນຮ້ອຍລະ 93.6 ພຸດຊາຍ ຈ ານວນ 5 ຄົນ ຄິດເປັນຮ້ອຍລະ 6.4
 ສ່ວນໃຫຍ່ມີອາຍຸຢູ່ໃນຊ່ວງ 22 ປີ ຈ ານວນ 51 ຄົນ ຄິດເປັນຮ້ອຍລະ 65.4 ຮອງລົງມາຄືອາຍຸ 21 ປີ ຈ
 ານວນ 19 ຄົນ ຄິດເປັນຮ້ອຍລະ 24.4 40 ແລະອາຍຸ 23 ປີ ຈ ານວນ 7 ຄົນ ຄິດເປັນຮ້ອຍລະ 9 ນັກ
 ສຶກສາສ່ວນໃຫຍ່ມີປະສົບການການຮຽນຮາຍວິຊາ ການເວົ້າພາສາອັງກຣິດ ຄື ຫລາຍກວ່າ 3 ຮາຍວິຊາ ຈ າ
 ນວນ 62 ຄົນ ຄິດເປັນຮ້ອຍລະ 79.5 ຮອງລົງມາຄື 3 ຮາຍວິຊາ ຈ ານວນ 12 ຄົນ ຄິດເປັນຮ້ອຍລະ
 15.4 ແລະ 2 ຮາຍວິຊາ ຈ ານວນ 4 ຄົນ ຄິດເປັນຮ້ອຍລະ 5.1 ແລະມີ ບຸກຄະລິກກະພາບບໍ່ກລ້າ
 ສະແດງອອກ ຈ ານວນ 47 ຄົນ ຄິດເປັນຮ້ອຍລະ 60.3 ແລະມີບຸກຄະລິກກະພາບກລ້າສະແດງອອກ ຈ າ
 ນວນ 31 ຄົນ ຄິດເປັນຮ້ອຍລະ 39.7 ສະຫລຸບຜົນການວິເຄາະທີ່ດອິນທີ່2 ສຶກສາຮະດັບຄວາມວິດກກ
 ງົວລໃນການເວົ້າພາສາອັງກຣິດຂອງ ນັກສຶກສາທຶນກັສຸດສາຂາວິຊາພາສາອັງກຣິດເພື່ອ ການສື່ສານສາກົນ
 ສາຂາພາສາຕ່າງປະເທດ ຊັ້ນປີ ທີ່ 4 ປີ ການສຶກສາ 2556 ຜົນການວິເຄາະ ພົບວ່າ ນັກສຶກສາມີຮະດັບ
 ຄວາມວິດກກັງວົນໃນການເວົ້າພາສາອັງກຣິດຢູ່ໃນຮະດັບ ຫລາຍ ໂດຍຮຽງລ າດັບຈາກຫລາຍໄປຫນ້ອຍ
 5 ລາ ດັບແຮກດັບນີ້ນັກສຶກສາມີຄວາມວິດກກັງວົນຫາກສອບບໍ່ຜ່ານ ຮາຍວິຊາການເວົ້າພາສາອັງກຣິດ)X
 = 4.04 (ນັກສຶກສາຈະຕື່ນເຕັ້ນຫາກຕ້ອງເວົ້າພາສາອັງກຣິດໂດຍບໍ່ໄດ້ຕຽມ ຕົວລ່ວງໜ້າ)X = 3.95 (ນັກສຶກສາ
 ເຕັມໃຈຖ້າຕ້ອງຮຽນພາສາອັງກຣິດເພີ່ມເຕີມເປັນພິເສດ (X = 3.91) ເມື່ອນັກສຶກສາຮູ້ສຶກ
 ປຣະໜ້າ ນັກສຶກສາມັກຈະລືມສິ່ງທີ່ຕັ້ງໃຈຈະພະບັງ)X = 3.82 (ເຖິງວ່ານັກສຶກສາ ຈະຕຽມຕົວໃນການ

ເວົ້າມາຢ່າງດີ ແຕ່ນັກສຶກສາຢັງຮູ້ສຶກວິດກັງວົນໃນການເວົ້າພາສາອັງກຣິດ ($X = 3.73$) ແລະນັກສຶກສາມີຣະດັບຄວາມວິດກັງວົນໃນການເວົ້າພາສາອັງກຣິດຢູ່ໃນຣະດັບປານກລາງ ໂດຍ ຮຽນລາດັບຈາກຫລາຍໄປຫນ້ອຍ 5 ລາ ດັບແຮກດັງນີ້ນັກສຶກສາຮູ້ສຶກຕົກໃຈກົນວ່າເມື່ອຮູ້ວ່າຕົນເອງບໍ່ເຂົ້າໃຈໃນສິ່ງທີ່ ອາຈານກາລັງເວົ້າພາສາອັງກຣິດ) $X = 3.49$ (ນັກສຶກສາ ຮູ້ສຶກປະໝາເມື່ອຕ້ອງເວົ້າພາສາອັງກຣິດກັບ ຊາວຕ່າງຊາດ) $X = 3.47$ (ນັກສຶກສາຮູ້ສຶກກະວົນກະວາຍແລະວິດກັງວົນເມື່ອບໍ່ເຂົ້າໃຈປະໂຫຍກບາງ ປະໂຫຍກທີ່ອາຈານເວົ້າເປັນພາສາອັງກຣິດ) $X = 3.46$ (ນັກສຶກສາຮູ້ສຶກປະໝາແລະສັບສົນເມື່ອດາກິດຈະກຳ ທີ່ກ່ຽວກັບການພົວພັນ ພາສາອັງກຣິດໃນຊັ້ນ ຮຽນ) $X = 3.46$ (ນັກສຶກສາບໍ່ຢ້ານທີ່ຈະໃຊ້ພາສາອັງກຣິດເພື່ອສະແດງ ຄວາມຄິດເຫັນຢ່າງບໍ່ເປັນທາງການ) $X = 3.46$) 41 5.7 ການວິເຄາະຫໍຂໍ້ມູນ ຜົນການວິຈັຍກ່ຽວກັບປັດຈັຍທີ່ສິ່ງຜິດຕໍ່ ຣະດັບ ຄວາມວິດກັງວົນໃນການເວົ້າພາສາອັງກຣິດຂອງນັກສຶກສາທຶນກັສຸດສາຂາວິຊາພາສາອັງກຣິດເພື່ອການສື່ສານສາກົນ ຊັ້ນ ປີທີ 4 ປີ ການສຶກສາ 2556 ສາມາດ ອພິບຣາຍຜົນໄດ້ດັງນີ້ ຕອນທີ 1 ວິເຄາະຫໍຂໍ້ມູນທົ່ວໄປຂອງນັກສຶກສາ ຜົນການວິດຢັ ພົບວ່າ ນັກສຶກສາທັງໝົດຈາ ນວນ 78 ຄົນ ໂດຍສ່ວນໃຫຍ່ເປັນພຣາດຊາວຫລາຍກວ່າພຣາດ ຊາຍ ອາຍຸຢູ່ໃນຊ່ວງ 22 ປີ ໂດຍຜ່ານການຮຽນຮາຍວິຊາການເວົ້າພາສາອັງກຣິດຫລາຍກວ່າ 3 ຮາຍວິຊາ ຊຶ່ງນັກສຶກສາ ສ່ວນໃຫຍ່ມີບຸກຄະລິກທີ່ບໍ່ກລ້າສະແດງອອກສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ມີບຸກຄະລິກກະພາບທີ່ບໍ່ມີຄວາມມັ່ນ ໃຈໃນຕວັເອງທາງດ້ານທັກສະການເວົ້າພາສາອັງກຣິດ ຕອນທີ 2 ສຶກສາຣະດັບຄວາມວິດກັງວົນໃນການເວົ້າພາສາອັງກຣິດຂອງນັກສຶກສາທຶນກັສຸດສາຂາວິຊາ ພາສາອັງກຣິດເພື່ອການສື່ສານສາກົນ ສາຂາພາສາຕ່າງປະເທດ ຊັ້ນປີທີ 4 ປີ ການສຶກສາ 2556 ຜົນການວິຈັຍ ພົບວ່າ ຣະດັບຄວາມວິດກັງວົນໃນການເວົ້າພາສາອັງກຣິດຂອງນັກສຶກສາທັກສຸດ ສາຂາວິຊາພາສາອັງກຣິດເພື່ອການສື່ສານສາກົນ ສາຂາພາສາຕ່າງປະເທດ ຊັ້ນ ປີທີ4 ປີ ການສຶກສາ 2556 ຢູ່ໃນ ຣະດັບ ປານກລາງ ທັງນີ້ພົບວ່າ ນັກສຶກສາມີຣະດັບຄວາມວິດກັງວົນຫາກສອບບໍ່ຜ່າ ນຣາຍວິຊາການພົວພັນ ພາສາອັງກຣິດຢູ່ໃນຣະດັບຫລາຍ ຮອງລົງມາ ຄື ນັກສຶກສາຈະຕື່ນເຕັ້ນຫາກຕ້ອງເວົ້າພາສາອັງກຣິດໂດຍບໍ່ໄດ້ ຕຽມຕວັລ່ວງຫນ້າ ນອກຈາກນັ້ນ ພົບວ່າ ນັກສຶກສາມີຣະດັບຄວາມວິດກັງວົນຣະດັບ ປານກລາງເມື່ອຮູ້ວ່າຕົນເອງ ບໍ່ເຂົ້າໃຈໃນສິ່ງທີ່ອາຈານຢກ້າ ລັງບໍ່ເບິ່ງ ພາສາອັງກຣິດ ໂດຍສອດຄົນອັງກັບງານວິດຢັຂອງລັກກນາ ສຣິວຖັ ນັຊິງໄດ້ ກລ່າວໄວ້ວ່າ ຄວາມວິດກັງວົນ)Anxiety (ເປັນຄວາມຮູ້ສຶກຊະນິດໜຶ່ງທີ່ບໍ່ສະບາຍໃຈ ຊຶ່ງຈະອອກມາໃນຮູບຂອງ ຄວາມຢ້ານ)Fear (ເຊັ່ນ ກົນວັການສອບ ກົນວັດອົບຕົກ ຊຶ່ງຄວາມກົນວັເຫຼົ່ານີ້ຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມບໍ່ສະບາຍໃຈ ຊຶ່ງອາດເກີດຂຶ້ນກ່ອນຫລືຫຼັງສະຖານນະການທີ່ບຸກຄລົນນີ້ ຕອັງປະສົບ ອາດເກີດຂຶ້ນໄດ້ຈາກສິ່ງເຮົາທັງພາຍນອກ ແລະພາຍໃນ ເຊັ່ນ

ຄຳນິຍົມ ຄວາມເຊື່ອຖື ແລະສະພາບເສດຖະກິດ 42 ຕອນທີ່ 3 ສຶກສາປັດຈຸບັນທີ່ສິ່ງຜົນຕໍ່ຄວາມວຸ້ນວາຍກ່ຽວ
 ລະຫວ່າງການເວົ້າພາສາອັງກຣິດ ຂອງນັກສຶກສາທຶນກັສຕູດ ສາຂາວິຊາພາສາອັງກຣິດເພື່ອການສື່ສານສາກົນ ສາ
 ຂາພາສາຕ່າງປະເທດ ຊັ້ນປີ ທີ່ 4 ປີ ການສຶກສາ 2556 ຜົນການວິຈາຍ ພົບວ່າ ປັດຈຸບັນທີ່ສິ່ງຜົນຕໍ່ຄວາມວຸ້ນວາຍ
 ຄວາມວຸ້ນວາຍກ່ຽວກັບການເວົ້າພາສາອັງກຣິດຂອງ ນັກສຶກສາທຶນກັສຕູດສາຂາວິຊາພາສາອັງກຣິດເພື່ອການສື່
 ສານສາກົນ ສາຂາພາສາຕ່າງປະເທດຊັ້ນ ປີທີ່ 4 ປີ ການສຶກສາ 2556 ໄດ້ແກ່ 1)ການສອບ ປັດຈຸບັນນີ້ເກີດ
 ຈາກສາເຫດຫຼາຍປະການເຊັ່ນ ກົນວິການສອບຊຶ່ງທາ ໃຫ້ເກີດຄວາມບໍ່ ສະບາຍໃຈ ໂດຍສອບຄວ້າກັບ
 ທິດສະດີຂອງ ແຄຣດເຊນ)Krashen, 1995:75-76 (ໄດ້ອະທິບາຍວ່າ ຜູ້ຮຽນຈະ ອອກສຽງພາສາທີ່
 ຮຽນໄດ້ເມື່ອ ນັກຮະບວນການຮຽນຮູ້ພາສານັ້ນ ໆ ໂດຍໄດ້ຮັບປັດຈຸບັນປ້ອນທີ່ມີ ຄວາມຫມາຍສາມາດ
 ເຂົ້າໃຈໄດ້ ແລະຜູ້ຮຽນ ຕ້ອງຮຽນຮູ້ພາສາ ແລະພຣັອມສອບ ໂດຍປາດສະຈາກການບັງຄັບ ແລະຢັງສອດ
 ຄວ້າກັບງານວິຈາຍຂອງ ລັກຂນາ ສຣີວັດນ໌ (70 : 2545)ຊຶ່ງໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ ຄວາມວຸ້ນວາຍກ່ຽວກັບ
 (Anxiety) ເປັນຄວາມຮູ້ສຶກຊະນິດໜຶ່ງທີ່ບໍ່ສະບາຍໃຈຊຶ່ງຈະອອກມາໃນຮູບຂອງຄວາມຢ້ານ)Fear (ເຊັ່ນ
 ຢ້ານ ການສອບ ຢ້ານສອບຕົກ 2)ຄວາມຕື່ນເຕັ້ນ ເນື່ອງຈາກຂາດການຕຽມຕົວ ຕ້ອງມີການຮຽນຮູ້
 ເພີ່ມເຕີມ ເພື່ອເສີມສ້າງຄວາມ ມັ່ນ ໃຈເຊັ່ນ ການຮຽນພິເສດເພີ່ມເຕີມນອກຫ້ອງຮຽນ ຊຶ່ງອິດທິພົນອ້າງກັບ
 ງານວິດຢັກອິງ Brown (1994 : 141-142)ໄດ້ຈັດປະເພດຄວາມວຸ້ນວາຍກ່ຽວກັບການເປັນ ນສອງປະ
 ເພດຕ່າງກັນ ໄດ້ແກ່ ຄວາມວຸ້ນວາຍກ່ຽວກັບ ປະເພດນີ້ຈະທາ ໃຫ້ຜົນການຮຽນດີຂຶ້ນ ເຊັ່ນກົນວິຈາຍຮຽນໄດ້ໄວ
 ມີກົດລະບຽບສອບຕົກກວ່າຄວາມກ່ຽວລະຫວ່າງປະເພດນີ້ຈະ ເປັນສິ່ງຜົນກັດນັ້ນ ໃຫ້ຜູ້ເຮົາຢືນຢັນກັນແຂງ ຊຶ່ງທາ
 ໃຫ້ຜົນການຮຽນດີຂຶ້ນ ແລະຄວາມວຸ້ນວາຍກ່ຽວກັບທາ ໃຫ້ຜົນການ ຮຽນເປັນ ນໄປໃນທາງທີ່ບໍ່ດີ ເຊັ່ນ ການວິດ
 ກ່ຽວກັບຫລາຍໆ ທາ ໃຫ້ ສິ່ງທີ່ເຮົາລືມສິ່ງທີ່ເຮົາຮູ້ໄປຊວ້ ຂນະ ທາ ໃຫ້ ວຸ້ນວາຍໃຈຄິດບໍ່ອ້ອມຄອບ ຊຶ່ງ
 ຄວາມວຸ້ນວາຍກ່ຽວລະຫວ່າງປະເພດນີ້ຮຽກວ່າ Debilitating Anxiety ໂດຍ Kleinmann (ອ້າງເຖິງ
 Phillips 2005:7) ພົບວ່າ Debilitating Anxiety ມີຜົນກະທົບ ຢ່າງຫລາຍຕໍ່ທັກສະການເວົ້າ ພາສາ
 ອັງກຣິດເປັນ ຕົ້ນ 3)ຄວາມປະໝາດຂາດຄວາມມັ່ນ ໃຈຈາກການຄາດການນັ່ງລ່ວງຫນ້າ ເຊັ່ນ ການຄິດວ່າ
 ຕົນເອງຈະບໍ່ ສາມາດທາ ໄດ້ຫລືຈາກປັດຈຸບັນພາຍນອກເຊັ່ນ ກົນວິຈາຍການຫລືອາດເກີດຈາກສິ່ງແວດລ້ອມ
 ເຊັ່ນ ໃນກໍລະນີທີ່ ອພິບຣາຍງານຫນ້າຊັ້ນ ຮຽນແລ້ວເກີດອາການປະໝາດຈາກສະພາບແວດລ້ອມໃນຫ້ອງ
 ຮຽນແລະຈາກເພື່ອນຮ່ວມ ຊັ້ນ ຮຽນ ເປັນຕົ້ນ ຊຶ່ງອິດທິພົນອ້າງກັບງານວິດຢັກອິງ ປະສາດ ອິດຣິບຣິດາ
 (45 : 2531)ໄດ້ໃຫ້ຄວາມຫມາຍຂອງ ຄວາມວຸ້ນວາຍກ່ຽວກັບໄວ້ວ່າ ໝາຍເຖິງ ຄວາມວຸ້ນວາຍໃຈທີ່ເກີດຂຶ້ນ
 ຈາກການຄາດການນັ່ງລ່ວງຫນ້າວ່າຈະມີສິ່ງໃດເກີດຂຶ້ນ ຫລືຈະມີບຸຢັນ ຕຣາຍໃດ ໆ ເກີດຂຶ້ນແກ່ຄວາມ

ວິດກັງວົນຕ່າງຈາກຄວາມຢ້ານກົງທີ່ວ່າ ຄວາມວິດກັງວົນເປັນ ສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກຄວາມນຶກຄິດພາຍໃນ
 ຕນເອງ)Subjective Danger (ສ່ວນຄວາມກົນວັເປັນສິ່ງທີ່ເກີດຈາກສິ່ງ ອື່ນທີ່ຢູ່ພາຍນອກ
 (Objective Danger) 43 ອພິບຣາຍຜົນທົດສະດີຄວາມວິດກັງວົນຂອງເຢນ)Yale Theory (ກັບ
 ຄວາມວິດກັງວົນໃນການເວົ້າ ພາສາອັງກຣິດຂອງນັກສຶກສາທຶນກັສຕສາຂາວຊາພາສາອັງກຣິດເພື່ອ ການສື່
 ສານສາກົນ ຊັ້ນປີ ທີ່ 4 ປີ ການສຶກສາ 2556 ຖ້າພິຈາລະນາຈາກທົດສະດີຄວາມວິດກັງວົນຂອງເຢນ
)Yale Theory (ຊຶ່ງກ່າວໄວ້ວ່າຄວາມວິດກັງວົນ ຈະມີຜົນຕໍ່ການເຮົາອຢ່າ ງໄຮນັ້ນຂຶ້ນອຍກູ່ ບັ
 ສະຖານນະການແລະສິ່ງເຮົາທັງຫມົດທັງນັ້ນກັດນະຂອງບຸກຄລົດວິຍອນໄດ້ແກ່ ເປົ້າໝາຍແລະຄ່ານິຍົມຂອງ
 ຕວັບຸກຄົນນັ້ນ ຊຶ່ງຕິຄວາມໄດວ້າຄວາມວິດກັງວົນລາດມີທັງຜົນດີແລະຜົນເສຍ ທຣືດດີ ຂອງເຢນ ບໍ່ໄດ້ກ
 າໜົດໃນເລື່ອງຂອງຜົນທີ່ເກີດຈາກຄວາມວິດກັງວົນ ແຕ່ກ່າວເຖິງຄວາມວິດກັງວົນຈະມີຜົນຕໍ່ ຕວັເຮົາອ
 ຢ່າ ງໄຮຂຶ້ນອຍກູ່ ບັ ສະຖານນະການແລະສິ່ງເຮົາແລະບຸກຄະລິກກະພາບຂອງບຸກຄົນນັ້ນ ໆ ດັງນັ້ນ ຄວາມ
 ວິດກັງວົນ ອາດຈະມີທັງຜົນດີຫລືຜົນເສຍ ທັງນີ້ແລ້ວແຕ່ວິທີການຕອບສະຫນອງທີ່ບຸກຄົນໃຊ້ເຊັ່ນ ການ
 ຕອບສະຫນອງໂດຍຫາ ວິທີການທີ່ເໝາະສົມແລະແກ້ໄຂໄດ້ຖືກຈຸດ ຊຶ່ງຈະຊ່ວຍພັດທະນາບຸກຄົນເກີດຜົນ
 ດີແກ່ຕົວບຸກຄົນແຕ່ໃນທາງກົງກັນຂ້າມ ກັນ ຖ້າບຸກຄົນຍອມຟ່າຍແພ້ຕໍ່ຄວາມວິດກັງວົນ ເຊັ່ນ ຄິດວ່າໝົດ
 ຫົນທາງທີ່ຈະແກ້ໄຂບັນຫາຫລືມີວິທີການແກ້ໄຂ ບັນຫາທີ່ບໍ່ກົງກັບປຣະເດັ້ນສ ຄ້ຍຂອງບັນຫາການຕອບ
 ສະຫນອງດັ່ງກ່າວຄວນເປັນ ນອັນຕະລາຍຫລືເກີດຜົນເສຍຕໍ່ ພຖ ນາການທາງບຸກຄະລິກກະພາບຂອງບຸກ
 ຄົນນັ້ນ ເມື່ອບຸກຄົນທີ່ມີຄວາມວິດກັງວົນເປັນ ນຣະຢະເວລາດົນ ໂດຍບໍ່ສາມາດຫາວິທີການທີ່ເໝາະສົມ
 ເພື່ອນດຫລື ຂີດຕໍ່ຄວາມວິດກັງວົນໃຫ້ ມົດໄປ ບຸກຄົນນັ້ນ ຈະເກີດຂະບວນການທາງຈິດໃຈໂດຍຫນີ
 ໄປໃຊ້ວິທີການທີ່ບໍ່ກົງກັບຄວາມ ເປັນຈິງເພື່ອນດຄວາມຕຶງຄຣຽດຂອງຈິດໃຈຮຽກວ່າ ການໃຊ້ກົນວິທານ
 ໃນການປ້ ອງກັນຕົນເອງ)Defense Mechanism (ຊຶ່ງເຖິງວ່າຈະຊ່ວຍລຸດຄວາມວິດກັງວົນໄປໄດ້
 ດ້ວຍແຕ່ມີຜົນເສຍ ຄື ຖ້າໃຊ້ຫລາຍຈະ ຫາໃຫ້ບຸກຄົນລືມຄວາມເປັນຈິງຂອງ ໂລກ)Reality (ຫລືບໍ່
 ເຂົ້າໃຈຕົນຕາມຄວາມເປັນ ນິດຮຶງ)Actual self (ຫລາຍຢ່າງ ຂຶ້ນ ຊຶ່ງຫາ ໃຫ້ເປັນພະຍາດຈິດໃນຣະຢະ ຕໍ່
 ມາ ເມື່ອພິຈາລະນາເຖິງຄວາມວິດກັງວົນໃນການເວົ້າພາສາອັງກຣິດຂອງນັກສຶກສາກັບທົດສະດີຄວາມວິດ
 ກັງວົນ ຂອງເຢນ)Yale Theory (ຊຶ່ງສອດຄ້ອງໄປໃນທິດທາງດຽວກັນເພຣາະຈາກຜົນການວິຈັຍ ພ
 ບວ່າ ມີຄວາມວິດກ ັງວົນໃນການເວົ້າພາສາອັງກຣິດຢູ່ໃນຣະດັບຫລາຍ ຫຼາຍດ້ານ ເຊັ່ນ ຄວາມວິດກັງ
 ວົນໃນການສອບບໍ່ຜ່ານຣາຍວິຊາ ການພບໍ່ເບິ່ງ ພາສາອັງກຣິດໂດຍບໍ່ມີການຕຽມຕົວມາລ່ວງຫນ້າ ຫລືຄວາມ
 ຮູ້ສຶກປຣະໝາດນລືມສິ່ງທີ່ຕັ້ງໃຈຈະພບໍ່ເບິ່ງ ເປັນຕົ້ນ ເຫັນໄດ້ວ່າ ຖ້ານັກສຶກສາເລືອກວິທີການຕອບ

ສະຫນອງເພື່ອຈະແກ້ບັນຫາຄວາມວິດກັງວົນໃນການເວົ້າ ພາສາອັງກຣິດຂອງຕົນເອງສິ່ງທີ່ຄວນປະຕິບຕົມ ຄືການຝຶກຝົນທັກສະທາງດ້ານການພເບິ່ງ 44 ພາສາອັງກຣິດໃຫ້ເພີ່ມຫລາຍຂຶ້ນ ຊຶ່ງມີຫຼາຍວິທີທີ່ສາມາດ ເພີ່ມທັກສະໃນການພເບິ່ງ ພາສາອັງກຣິດຂອງນັກສຶກສາ ໄດ້ແກ່ 1) ການຝຶກພເບິ່ງແຍງວັກພເບິ່ງ ເປັນວິທີ ງ່າຍໆ ເພື່ອເພີ່ມຄວາມມັ້ນ ໃຈໃນຕວ້ອງ ເພີ່ມໂອກາດທາງການພເບິ່ງ ໂດຍ ຝຶກພເບິ່ງ ເລື້ອຍ ໆ ກັບ ທຸກ ຄົນເທົ່າທີ່ເຈົ້າຈະທາ ໄດ້ອຢ່າ ອາຍທີ່ຈະພເບິ່ງຜດີຍິ່ງ ຝຶກຫລາຍເທົ່າໄຫຮ່ຄວາມມັ້ນ ໃຈໃນການພເບິ່ງ ແລະ ຄວາມຮູ້ທາງດ້ານນິດພັ ທຄວາມຖຽງ ຕອ້ງໃນການອອກສຽງກໍຢັ່ງ ຈະເພີ່ມຂຶ້ນດ້ວຍເຊັ່ນກັນ 2) ຟັງຂ່າວແລະ ຟັງເພລງພາສາອັງກຣິດ ເພື່ອຟັງການອອກສຽງຂອງຄ າສັບແລ້ວເຈົ້າຈະໄດ້ຮຽນສັບ ໃໝ່ໆ ເພີ່ມຂຶ້ນດ້ວຍຢັ່ງ ຟັງຫລາຍຢັ່ງ ຮຽນຮູ້ຫລາຍ 3) ເບິ່ງໜັງ ການເບິ່ງໜັງພາກພາສາອັງກຣິດແລ້ວພະຍາຍາມໃສ່ໃຈຄ າສັບໃໝ່ ໆ ແລະອອກສຽງ ຕາມ ພະຍາຍາມລຽນແບບການເວົ້າຂອງດາຣາໃຫ້ສະໝຸກສະໜານແລະເພລິດເພລິນໄປ ພຣ້ອມກັບການຊົມພາບຢືນຕຣ໌ 4) ເກມສາມາດຊ່ວຍຢຶກກະຕຸ້ນຜູ້ຮູ້ຍິນໃຫມີຄວາມສົນໃຈໃນການຮຽນ ພາສາຫລາຍຂຶ້ນແລະຢັ່ງຊ່ວຍໃຫ້ ບັນຢາກາດໃນການຮຽນພາສາດີຂຶ້ນ ທາ ໃຫຜູ້ຮູ້ຍິນໄດມີສ່ວນຮ່ວມໃນ ການຮຽນຮູ້ສິ່ງໃໝ່ໆ ຂອ້ ດີອີກອຢ່າ ງົກອີງ ເກມຄື ຊ່ວຍໃຫຜູ້ຮູ້ຍິນນິດຄວາມວິດກັງວົນ ທາ ໃຫສ້ າ ມານຖົບເບິ່ງ ໄດ້ອ້ຢ່າ ງົກລ່ອງແຄລ່ວຂຶ້ນ ແລະທາ ໃຫ້ເກີດ ທັດນິກຕິທີ່ດີຕໍ່ການຮຽນຮູ້ພາສາ ແຕ່ຖ້ານັກ ສຶກສາເລືອກວິທີການຕອບສະຫນອງແບບຍອມພ່າຍແພ້ຕໍ່ຄວາມວິດກັງວົນ ນັກສຶກສາຈະຮູ້ສຶກວ່າການ ຝຶກຝົນທັກສະການພເບິ່ງ ພາສາອັງກຣິດເປັນເລື່ອງທີ່ຍາກ ຊຶ່ງຕົນເອງບໍ່ມີຄວາມມັ້ນ ໃຈໃນບຸກຄະລິກກະ ພາບຂອງຕົນເອງ ດ້ວຍແລ້ວຈຶ່ງທ າໃຫ້ໝົດຫວັງຍອມພ່າຍແພ້ໃນການພັດທະນາທັກສະທາງດ້ານພາສາອັງ ກຣິດ ຊຶ່ງທາ ໃຈຍອມຮັບກັບກອ້ ດອ້ຍຂອງຕົນເອງແລະບໍ່ພະຍາຍາມຮຽນຮູ້ເພີ່ມເຕີມແລະແກໂຂຫລືຂົດດັ ຄວາມວິດກ ັງວົນໃນການເວົ້າພາສາອັງກຣິດຂອງຕົນເອງໃຫ້ໝົດໄປ ຄວາມກັງວົນເປັ ນເລື່ອງທຳມະຊາດ ຢ່າງໜຶ່ງທີ່ບບໄດ້ເປັ ນປົກກະຕິໃນມະນຸດເພື່ອຕຽມພຣ້ອມໃນການ ຜະເຊີນບັນຫາຫລືສະຖານນະການ ຄວາມຄຣຽດຕ່າງ ໆ ຊຶ່ງສະແດງອອກທັງໃນທາງຄວາມຄິດແລະຄວາມຮູ້ສຶກທາງ ກາຍຝົນກັດນັ້ ໃຫຄ້ ນ ເຮົາແກປັຍຫາແລະຄິດພຖ້ ນາສິ່ງຕ່າງ ໆ ປັດຈັຍທີ່ເກືອບນ າໃຫ້ເກີດອາການ ໄດ້ແກ່ ຄວາມຮູ້ສຶກ ປຣະໜ່າ ງ່າຍບໍ່ມັ້ນ ໃຈຕົນເອງ ຕຕັສິນໃຈບໍ່ຄ່ອຍໄດ້ຊຶ່ງອາການເຫຼົ່ານີ້ສິ່ງຝົນໃໝ່ກັສຶກສາມີຄວາມວິດກັງວົນ ໃນ ການເວົ້າພາສາອັງກຣິດ 45 ຂໍສະເໜີແນະ 1.ຄວນນາ ຂອ້ມລູ ທີ່ໄດ້ຈຳກການວິດຢັກຮັງນີ້ໄປສຶກສາແລະ ປັບປຸງດ້ານປັດຈຢັທີ່ສິ່ງຝົນກະທົບຕໍ່ຄວາມວິດກ ັງວົນໃນການພເບິ່ງ ພາສາອັງກຣິດຂອງນັກສຶກສາໃນຊັ້ນ ປີຕໍ່ໄປ 2.ອາຈານຄວນຈະ ຊ່ວຍໃຫ້ນັກຮຽນເອົາຊະນະຄວາມຮູ້ສຶກຄວາມວິດກັງວົນແລະຄວາມກັງວົນ ແລະສິ່ງເສີມໃຫ້ ນັກຮຽນຮູ້ສຶກວ່າຕົນເອງປຣະສົບຄວາມສ າເຣັດໃນການໃຊ້ພາສາອັງກຣິດ ຂໍສະເໜີແນະ

ໃນການທ າວິຈັຍຕໍ່ໄປ 1. ຄວນມີການສຶກສາຄວາມວິດກກັງວົນໃນການເວົ້າພາສາອັງກຣິດໃນປັດຈັຍອື່ນ
 2. ຄວນສຶກສາປັດຈັຍທີ່ສິ່ງຜົນຕໍ່ຄວາມວິດກກັງວົນໃນກຸ່ມເປົ້າ ທາຍອື່ນ ບັນນານຸກຣົມ 47 ບັນນານຸກ
 ຣົມ ກາຍຈນາ ປຣາບພານ .(2530) .ການທົດສອບແລະການປຣະເມີນຜົນການຮຽນການສອນພາສາ .
 ກຣຸງເທບຯ : ສຖາບັນພາສາຈຸລານງົກຣົມມະຫາວິທະຍາລັຍ .ກຸດຢາ ແສງເດດ .(2548) .ພາສາອັງກຣິດ
 ພາກປະຕິບັດສີ ຫຣັບຄຣູບຣະຖົມສຶກສາ.ກຣຸງເທບຯ. ວິ.ເຈ.ພຣິນຕິ້ງ ຂວັຍຣີທັຍ ເຊີດຊູ . (2545) .
 ການສຶກສາກົນວິທີການສື່ສານພາສາອັງກຣິດຂອງນັກສຶກສາຊັ້ນປີ ທີ່ 1 ໂປຣແກຣມ ພາສາອັງກຣິດສຖາ
 ບັນເພັດບຸຣິດງັກວັດເພັດບຸຣິ.ວິທະຍານິບນທັບຣິຍາສຶກສາສາດຕົນມະຫາບັນຖິດ ສາຂາການສອນພາສາ
 ອັງກຣິດໃນຖານະພາສາຕ່າງປະເທດ.ມະຫາວິທະຍາລັຍສິນປາກຣ ຈິດຕິບຣ ໄຊຍຣິນຄ າ .(2549) .ການ
 ໃຊ້ກຣິກຳທີ່ເນັ້ນກລົວທິທາງການສື່ສານເພື່ອ ເພມີ ພູນຄວາມສາມາດ ໃນການຟັງເວົ້າພາສາອັງກຣິດແລະ
 ຄວາມວິກກງັວລຂອງນັກຮຽນຣະດັບກາ ລັງບັຖ ນາ .ວິທະຍານິບນທັ ສິດ.ມ.ຊຽງໃໝ່ : ມະຫາວິທະຍາ
 ລັຍຊຽງໃໝ່ .ຊນິດສິຣິ ສຸບພົມລິ. .(2545) ການພຖັ ນາຄວາມສາມາດທາງການເວົ້າພາສາອັງກຣິດແລະ
 ຄວາມເຊື່ອມນັ້ ໃນ ຕົນເອງ ຂອງນັກສຶກສາຣະດັບອຸດົມສຶກສາໂດຍໃຊ້ກຣິກຳກຣະບວນການກຸ່ມສັມພນັ
 ທັ .ວິທະຍານິບນທັ ສຶກສາສາດຕົນມະຫາບັນຖິດ ມະຫາວິທະຍາລັຍຊຽງໃໝ່ .ຊັຍຍານຸດ ມະໂນປາ .
 .(2552)ການສອນແບບແລກເປລຢີ ນິບທບາດເພື່ອ ເພມີ ພູນຄວາມເຂົ້າໃຈໃນການອ່ານ ພາສາອັງກຣິດ
 ແລະລຸດຄວາມວິດກກັງວົນໃນການຮຽນຂອງນັກຮຽນຣະດັບກາ ລັງພັດທະນາ.ບັນຖິດ ວິທະຍາລັຍ ມະຫາ
 ວິທະຍາລັຍຊຽງໃໝ່ .ເຕືອນໃຈ ສະເຫລີມກິດ .(2545) .ການພຖັ ນາທັກສະການເວົ້າພາສາອັງກຣິດ ໂດຍ
 ໃຊ້ຫົນກັການໃຊ້ສະຫມອງເປັນຖານ ຕາມຫຼັກການຂອງອິຣິກ ເຈນເຊ່ນ ຊັ້ນມັດຢົມສຶກສາປີ ທີ່ 1.ວິທະຍາ
 ນິບນທັຄະນະສຶກສາສາດ. ມະຫາວິທະຍາລັຍບູນພາ .ນພາ ສຸກປຣະເສຣິດ..(2549) ຄວາມວິດກກັງວົນ
 ໃນການຮຽນວິຊາພາສາອັງກຣິດຂອງນັກຮຽນຊັ້ນ ປຣະຖົມສຶກສາປີ ທີ່ 5 ໂຮງຮຽນອນຸບານກາສິນທຸ່ອາ ເພີ
 ເມອຶງກາສິນທຸ່ຈັງຫົວດັກາສິນທັ, ການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າອິດສະຫລະ)ກິດ.ມ .ຈິດວິທະຍາການໃຫ້ຄ າປຣິກ
 ສາ (ມະຫາວິທະຍາລັຍມະຫາສານຄາມ ນວນພັນ ນິຍົມຄ້າ. .(2541) ຜົນຂອງການຝຶກເທກນິກຈຸງໃຈສູ່
 ສະພາວະອລັຟາຕາມແນວຄິນິໂອຣິວແມນນິດ ທີ່ມີຕໍ່ຜລິດມລິດທາງການຮຽນແລະການລຸດຄວາມວິດກ
 ກັງວົນຮຽນ. ວິທະຍານິບນທັສຶກສາສາດຕົນ ມະຫາບັນຖິດ .ມະຫາວິທະຍາລັຍຊຽງໃໝ່ ບຸດບາ ສຸວັນນະ
 ໂສບນະ. .(2539) ການລຸດຄວາມວິກກງັວລຂອງຜູ້ຮຽນທັກສະການເວົ້າພາສາອັງກຣິດໂດຍໃຊ້
 ກິດຈະກຳທີ່ເນັ້ນຈິດພິສັຍ. ວິທະຍານິບນທັສຶກສາສາດມະຫາບັນຖິດ .ມະຫາວິທະຍາລັຍຊຽງໃໝ່ 48 .
 ປຣະພາບຣ ວິດຍະໄພບູນຢັ. .(2551) ຜົນສັມຣິດທິທາງການຮຽນຄວາມສາມາດທາງການເວົ້າແລະ

ຄວາມວິດກັງວົນໃນການຮຽນພາສາອັງກຣິດຂອງນັກຮຽນຊັ້ນປະຖົມສຶກສາປີ ທີ່ 6 ທີ່ຮຽນໂດຍ ໃຊ້ວິທີສອນແບບກຸ່ມສັມພັນທ໌. ຄຣຸສາດມະຫາບັນຖັຕິທິນັກສູດການສອນ .ສ ນັກວິດຍົບຮິການ ແລະເທກໂນໂລຢີສານສິນເທດມະຫາວິທະຍາລັຍຣາດພັດທະນະຄອນຣາດສີມາ .ປນັດດາ ຈິນປະຣະຊາ. .(2545) ການໃຊ້ກລິວທິສອນແບບກຸ່ມສັມພັນທ໌ເພື່ອ ສົ່ງເສີມຄວາມສາມາດທາງການ ເວົ້າແລະການຂຽນພາສາອັງກຣິດເພື່ອ ລຸດຄວາມວິກັງວົນໃນການຮຽນຂອງນັກຮຽນ ຊັ້ນມັດຢົມສຶກສາປີ ທີ່ 1. ວິທະຍານິບນທ໌ສຶກສາສາດຕິນມະຫາບັນຖັດ. ມະຫາວິທະຍາລັຍຊຽງໃໝ່ .ປະສາດ ອິດຣິບຣິດາ. .(2531) ຈິດວິທະຍາການສຶກສາ. ພາກວິຊາການແນະແນວແລະຈິດວິທະຍາການສຶກສາ ຄະນະສຶກສາສາດ ມະຫາວິທະຍາລັຍສຣິນິກຣິນທິນວິໂຣດມະຫາສານຄາມ .ປະເທືອງ ໃຈຫາຍ .(2546) .ການປຽບທຽບຄວາມສາມາດດ້ານທັກສະການເວົ້າພາສາອັງກຣິດເພື່ອ ການ ສື່ສານແລະແຮງຈູງໃຈໃນການຮຽນວິຊາພາສາອັງກຣິດສ ທຣັບນັກຮຽນຊັ້ນມັດຢົມສຶກສາປີທີ່1 ທີ່ ເຮືອນໂດຍໃຊ້ແລະບໍ່ໃຊ້ກິດຈະກຳການລະຄົນ. ວິທະຍານິບນທ໌ພາກວິຊາຫຼັກສູດແລະວິທີການສອນ .ບັນຖັດວິທະຍາລັຍ ມະຫາວິທະຍາລັຍສິນປາກຣ .ພິງສ໌ເທບ ບຸຍເຮືອງ. .(2553) ຄວາມວິດກັງວົນໃນການຮຽນວິຊາພາສາອັງກຣິດເພື່ອການສື່ສານຂອງນັກສຶກສາ ມະຫາວິທະຍາລັຍຣາດພັດເລຍ .ມະຫາວິທະຍາລັຍຣາດພັດເລຍ ພິດມານ ໂສມອິນທຣ໌ .(2541) .ການກວ້າງສຽງທີ່ຈະເວົ້າເພື່ອເພີ່ມ ການມສື່ວນຮ່ວມໃນຊັ້ນຮຽນຂອງນັກສຶກສາ .ພາສາສາດປະຢຸກຕ໌)ການຮຽນຮູ້ພາສາອັງກຣິດແບບພື້ນຖານເອງ .(ມະຫາວິທະຍາລັຍເທກໂນໂລຢີປະຣະ ຈອມເກລ້າທິນບຸຣິ ພຣິດວັນຄ໌ ສີປ໌ ອ“ (2550) .ສຸດຢອດວິທີສອນພາສາອັງກຣິດນ າໄປສູ່ການຈັດການຮຽນຮູ້ຂອງຄຣຸຢຸກໃໝ່” ກຣຸງເທບຯ .ອັກຄະຈະເລີນທສັນພິມພຣັຣັງທີ່1. ພນິດາ ຕາສີ .(2552) .ປັດຈຸບັນທີ່ສິ່ງຜົນຕໍ່ຄວາມວິກັງວົນໃນການເວົ້າພາສາອັງກຣິດຂອງນັກສຶກສາວິຊາເອກ ພາສາອັງກຣິດ .ມະຫາວິທະຍາລັຍເທກໂນໂລຢີສຸນນາຣີ ລັກຂນາ ສຣິວັດນ໌ . .(2545)ສຸກວທິຢາດຕິແລະການປັບຕວັ. ກຣຸງເທບຯ :ໂອດຽນສ໌ໃຫຍ່ຣ໌ .ວິໄລຣັດນ໌ແສງສຣີ. .(2543) ບັນຫາຂອງນັກສຶກສາແລະຄວາມຕ້ອງການບໍລິການແນະແນວໃນສຖາບັນ ເທກໂນໂລຢີຣາດມົງຄິນວິທະຍາເຂດພາກພາຍັບ ການຄົ້ນຄວ້າແບບອິດສະຫລະສຶກສາສາດມະຫາບັນຖັດ ບັນຖັດວິທະຍາລັຍ. ມະຫາວິທະຍາລັຍຊຽງໃໝ່ .ວິໄລພິນ ທິນສຸວຣິນນະ .(2536) .ເທກນິກການສອນການຂຽນພາສາອັງກຣິດ ໃນຣະດັບມັດຢົມສຶກສາ .ເອກະສານ ຄ ສອນກຣະບວນວິຊາ 058457. ຊຽງໃໝ່ :ຄະນະສຶກສາສາດ .ມະຫາວິທະຍາລັຍຊຽງໃໝ່ 49 .ສິຣິບຣ ຈິນວັດນ໌ກຸນ. .(2546) ການວິຊີຢື່ເຊີງຄຸນນະພາບໃນວິຊາຊີບການພຢາບານ) .ພິມພຣັຣັງທີ່2). ຂອນແກ່ນ .ສິຣິພັນຖ໌ ອໍຟເຊັດ .ສສິພາ ໄຊຢວງສ໌ .(2553) .ການໃຊ້ການສອນແບບຊັກຊວນຮ່ວມກັບຈິກຳບົດບາດສົມມົດເພື່ອ ເພີ່ມ ພຸນ ການຟັງເວົ້າພາສາອັງກຣິດ ເພື່ອ

ການສື່ສານແລະລູກຄວາມວິກິດກ່ຽວຂ້ອງນັກຮຽນໃນຊົມຮົມ ມັດຖະເທດກໍ່ນ້ອຍ .ມະຫາວິທະຍາລັຍຊຽງໃໝ່ ສານຮີຢ໌ ນຸ່ມນວນ. .(2543)ຜົນການວາງເງື່ອນໄຂໃນການສອບທົ້ມຕື່ອຄວາມວິກິດກ່ຽວແຮງຈູງໃຈແລະຜົນການ ສອບຂອງນັກຮຽນຊັ້ນມັດຢົມສຶກສາປີ ທີ່ 3 . ວິທະຍານິບນທັບຮິຍາການສຶກສາມະຫາບັນຖິດ ສາຂາ ວິຊາເອກວັດຜົນການສຶກສາ ບັນຖິດວິທະຍາລັຍ. ມະຫາວິທະຍາລັຍສຣິນິກຣິນທິນວິໄຣດ . ສົມພົບ ເຮືອງຕະກຸນ .(2533) .ຄູ່ມອີດຕິເວດສາດ. ກຣຸງເທບຍ໌ :ໂຮງພິມເຮືອນແກ້ວການພິມ .ພິມພຣັຣັງທີ່4. ສຸວິໄລ ຣຽງວັດນສຸກ .(2532) .ຈິດວິທະຍາສັງຄົມ ກຣຸງເທບຍ໌ :ມະຫາວິທະຍາລັຍຣາມຄ າແຫງ. ພິມພຣັຣັງທີ່5. ສຸພັດຣາອັກສຣາບຸເຄາະ. .(2532) ການສອນທັກສະພາສາອັງກຣິດ .ກຣຸງເທບຍ໌ : ສ ານັກພິມ ຈຸລານງິກຣນ໌ມະຫາວິທະຍາລັຍ ສຸມິດຣາ ອັງວັດນກຸນ. .(2539) ວິທີການສອນພາສາອັງກຣິດ. ກຣຸງເທບຍ໌ : ສ ານັກພິມຈຸລານງິກຣນ໌ ມະຫາວິທະຍາລັຍ ສົມປອງ ຫຼອມປຣະໂຄນ .(2544) .ການໃຊ້ກິດຈະກຳການເລົ່ານິທານເພື່ອສົ່ງເສີມທັກສະຟັງ-ເວົ້າ ພາສາອັງກຣິດແລະຄວາມຄົງທົນໃນການຮຽນຮູ້ຄາສັບຂອງນັກຮຽນຊັ້ນບຣະຖົມສຶກສາປີທີ່5 . ວິທະຍານິບນທັສຶກສາສາດມະຫາບັນຖິດ. ມະຫາວິທະຍາລັຍຊຽງໃໝ່ .ສຸດທິນກັດນ໌ແສວງສຸດທິ. . (2544) ປັດຈັຍທາງການສຶກສາທີ່ມີຜົນຕໍ່ຄວາມຄຣຽດແລະຄວາມວິດກກັງວົນຂອງ ນັກສຶກສາມະຫາວິທິຢານຢັດນບຸນິ.ຣາຍງານສືບເນື່ອງຈາກການປຣະຊຸມທາງວຊິການແລະນ າສະເໜີ ຜົນງານວິຈັຍ “ ມິດທ” ມະຫາວິທະຍາສຸໂຂໄທທັນມາທິຣາດ ແສງເດືອນ ໂຄວິບຸນຢັຊັຍ . .(2545)ຜົນການຝຶ ກພິດຕິກຳການສະແດງອອກເພື່ອນດຄວາມວິດກກັງວົນທາງສັງຄົມ ຂອງພນັກງານບໍລິສັດໃຫຍ່ໂຍຕ້າດຣາດ ຈ າກັດ ແຂວງຕຣາດ. ວິທະຍານິບນທັບຮິຍາການສຶກສາ ມະຫາບັນຖິດສາຂາວິຊາຈິດວິທະຍາການສຶກສາ ບັນຖິດວິທະຍາລັຍ. ມະຫາວິທະຍາລັຍສຣິນິກຣິນທິນວິໄຣດ .ອຸບລ ນິວັຕິຊັຍ. “ .(2531)ຄວາມວິດກກັງວົນແລະການພຢາບານ”. ໃນເອກະສານການສອນຊຸດວິຊາກຣນິ ເລືອກສັນການພຢາບານແມ່ແລະເດັກນ້ອຍແລະການພຢາບານຈິດເວດ ສາຂາວິທະຍາສາດສຸກຂະພາບ ກຣຸງເທບຍ໌ :ສ ານັກພິມວິທະຍາລັຍສຸໂຂທັຍທັນມາທິຣາດ .ອັດສຣາວົງໂສດຣ..(2538) ການທົດລອງແລະປຣະເມີນຜົນການຮຽນການສອນພາສາອັງກຣິດ .ກຣຸງເທບຍ໌ :ຈຸລານງິກຣນ໌ມະຫາວິທະຍາລັຍ 50 .ເຣນສ໌,ໄດແອນນ໌ແລະເຣນສ໌ .(2546) .ພະຍາດວິດກກັງວົນ .ແປລໂດຍ ແສງອຸສາ ສຸດທິດນກຸນ :ໜໍຊາວບ້ານ .ກຣຸງເທບຍ໌

AretiKeramida (2009). Helping Students Overcome Foreign Language Speaking Anxiety in the English Classroom: Theoretical Issues and Practical Recommendations. Vol.2,No. 4. MEd in TESOL, Greek Open University Avery, Ellen. (1999). Psychology at work. 2nded.Australia : Prentice-Hall. Byrne, Donn. (1987). Teaching Oral English.NewYork: Longman. Bygate, M. (1987).Speaking. Oxford: Oxford University

Press. Brown, H. Douglas. (1994). Teaching by principles. USA: Prentice Hall Regents. Chapter 4. Developed by teacher Francisco Amador Garcia. July 2008.

Corsini, Raymond J. The Dictionary of Psychology. Philadelphia: Brunner Mazel, 1999

Finocchiaro & Brumfit (1989). The Functional-Notional Approach: From Theory to Practice. New York: Oxford University Press

Khairilzwan Abdullah & Nurul Lina Bt Abdul Rahman (2010). A STUDY ON SECOND LANGUAGE SPEAKING ANXIETY AMONG UTM STUDENTS. Universiti Teknologi Malaysia.

Krashen, S. (1995). School libraries, public libraries, and the NAEP reading scores. School Library Media Quarterly.

Lindy Woodrow (Abstract :2011) Anxiety and Speaking English as a Second Language. University of Sydney, Australia.

Littlewood, William. (1995). Communicative Language Teaching. Cambridge. University Press.

Philips, L. A Study of the Impact of Foreign Language Anxiety on Tertiary Students' Oral Performance. MA Dissertation, The University of Hong Kong, 2005

Scott Roger. (2002). "Speaking in Keith" Johnson and Keith Morrow. "In Communication in the Classroom. London Group Ltd., Valette, Rebecca M. (1977). Modern language testing, a handbook 1. New York Harcourt, Brace. 51

Widdowson, H.G. (1989). Knowledge of language and ability for use. Applied linguistics, 10(2), 128-137.

Zhang Xiuqin. (2006). SPEAKING SKILLS AND ANXIETY. Vol. 29 No. 1. CELEA journal. Yanshan University.

ພາກຜົນ ວົກ 53 ແບບສອບຖາມເພື່ອການວິຈັຍ ເລື່ອງ ຄວາມວຸດທິກຳງົວລໃນການເວົ້າພາສາອັງກຣິດຂອງນັກສຶກສາ ຫຼັກສູດສາຂາວິຊາພາສາອັງກຣິດເພື່ອ ການສື່ສານ ສາກົນສາຂາພາສາຕ່າງປະເທດ ຄ າຊື່ແຈງ 1. ແບບສອບ ຖາມນີ້ຈັດທາ ຂຶ້ນມີວັດຖຸບຣະສົງຄ໌ເພື່ອສຶກສາ ຄວາມວຸດທິກຳງົວລໃນການເວົ້າພາສາອັງກຣິດຂອງ ນັກສຶກສາ ຫຼັກສູດສາຂາວິຊາພາສາອັງກຣິດເພື່ອການສື່ສານສາກົນ ສາຂາພາສາຕ່າງປະເທດ 2. ແບບສອບຖາມແບ່ງ ອອກເປັນ 3 ຕອນ ຄື ຕອນທີ່ 1 ແບບສອບຖາມຂໍ້ມູນສ່ວນບຸກຄົນ ຕອນທີ່ 2 ແບບສອບຖາມຄວາມວຸດທິ ກຳງົວລໃນການເວົ້າພາສາອັງກຣິດຂອງນັກສຶກສາຫຼັກສູດສາຂາວິຊາ ພາສາອັງກຣິດເພື່ອການສື່ສານສາກົນ ສາ ຂາພາສາຕ່າງປະເທດ ຕອນທີ່ 3 ຂໍ້ສະເໜີແນະ ຜູ້ຈັດຢັ້ງຢືນຮອງວ່າກວ້າງ ທີ່ໄດ້ຮັບຈາກການຕອບແບບ ສອບຖາມນີ້ຈະຖືກ ເກັບເປັນຄວາມລັບ ຊຶ່ງຈະບໍ່ມີ ຜລກະທົບໃດໆ ຕໍ່ອົດວັທ່ານແລະຂໍຂອບໃຈໃນຄວາມ ຮ່ວມມື ສາ ຫຼັກສູດສາຂາວິຊາພາສາອັງກຣິດ ມີຄຳຍັງ ຂອງທ່ານເພື່ອ ການຕອບແບບສອບຖາມມາ ນະ ໂອ ກາດນີ້ ຄະນະຜູ້ວິຈັ ນາງສາວເຈນຈິຣາ ຊັຍປານ ນາງສາວທຣາຍຂວັຍ ພິມແກ້ວ ນາຍສິດທິ ສຣິນາກ ນັກ ສຶກສາຊັ້ນ ປີທີ່ 4 ຫຼັກສູດສາຂາວິຊາພາສາອັງກຣິດ ເພື່ອການສື່ສານສາກົນ ສາຂາພາສາຕ່າງປະເທດ ຄະນະ ສິລະປະສາດ ມະຫາວິທະຍາລັຍເທກໂນໂລຢີຣາດມົງຄລິດຣີວິຊັຍ ສົງຂລາ 54 ຕອນທີ່ 1 ແບບສອບຖາມ

ຂໍ້ມູນສ່ວນບຸກຄົນ ໜ້າຂໍ້ຄວາມທີ່ຖືກຕ້ອງກັບສະພາບຄວາມເປັນຈິງກ່ຽວກັບ(ລົງໃນຊ່ອງ(ຄ າຊື່ແຈງ
ໂປຣດໃສ່ເຄື່ອງໝາຍ 1. ເພດ ຊາວ(ຊາຍ (2. ອາຍຸ 21 ປີ(20 ປີ (23 ປີ(22 ປີ (ຫລາຍກວ່າ
24 ປີ(24 ປີ (3. ປະສົບການການຮຽນຮາຍວິຊາການເວົ້າພາສາອັງກຣິດ 2 ຮາຍວິຊາ(1 ຮາຍວິຊາ (ຫລາຍກວ່າ3
ຮາຍວິຊາ(3 ຮາຍວິຊາ (4. ບຸກຄະລິກກະພາບ ບໍ່ກລ້າສະແດງອອກ/ເກັບຕົວ(ກລ້າສະແດງ
ອອກ/ເປີ ດເຜຍ (55 ຕອນທີ່2 ແບບສອບຖາມຄວາມວິດກກັງວົນໃນການເວົ້າພາສາອັງກຣິດຂອງນັກສຶກ
ສາຫຼັກສູດສາຂາວິຊາພາສາອັງກຣິດ ເພື່ອການສື່ສານສາກົນ ສາຂາພາສາຕ່າງປະເທດ ໃນຊ່ອງທີ່ກົງກັບ
ຄວາມເປັນຈິງຫລາຍທີ່ສຸດ(ຄ າຊື່ແຈງ ໂປຣດກາເຄື່ອງໝາຍ 5 ໝາຍເຖິງ ເຫັນດ້ວຍໃນຣະດັບຫລາຍທີ່
ສຸດ 4 ໝາຍເຖິງ ເຫັນດ້ວຍໃນຣະດັບຫລາຍ 3 ໝາຍເຖິງ ເຫັນດ້ວຍໃນຣະດັບປານກລາງ 2 ໝາຍເຖິງ
ເຫັນດ້ວຍໃນຣະດັບນ້ອຍ 1 ໝາຍເຖິງ ເຫັນດ້ວຍໃນຣະດັບນ້ອຍທີ່ສຸດ ຂໍ້ ປັດຈັຍຄວາມວິດກກັງວົນ
ຄວາມຄິດເຫັນ ເຫັນດ້ວຍ ອຢ່າ ງິຍົງ ເຫັນດ້ວຍ ເຫັນດ້ວຍ ປານກລາງ ບໍ່ເຫັນດ້ວຍບໍ່ເຫັນດ້ວຍ ອຢ່າ ງິຍົງ
1. ຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມຮູ້ສຶກບໍ່ມັ່ນ ໃຈໃນຕົນເອງເມື່ອ ຕອ້ງເບິ່ງ ພາສາອັງກຣິດໃນຊັ້ນ ຮຽນເຊັ່ນ ການ ແນະ
ນ າຕົນເອງ ການນ າສະເໜີຮາຍງານ ເປັນຕົ້ນ 2. ຂ້າບເຈົ້າຮູ້ສຶກວິດກກັງວລໍປັ້ງຫລາຍເມື່ອຂ້າບເຈົ້າ ຖຸກ
ຮຽກໃຫ້ຕອບແລະໃຫ້ ເບິ່ງ ໃນຊັ້ນ ຮຽນ ວິຊາການເວົ້າພາສາອັງກຣິດ 3 ຂ້າບເຈົ້າຮູ້ສຶກຕົກໃຈຢ້ານເມື່ອຮູ້
ວ່າຕົນເອງບໍ່ເຂົ້າໃຈ ໃນສິ່ງທີ່ອາຈານຢກ ລຽບເບິ່ງ ພາສາອັງກຣິດ 4. ຂ້າບເຈົ້າມີຄວາມວິດກກັງວົນຫາກ
ສອບບໍ່ຜ່ານ ຮາຍວິຊາການເວົ້າພາສາອັງກຣິດ 5. ເຖິງວ່າຂ້າບເຈົ້າຈະຕຽມຕົວໃນການເວົ້າມາຢ່າງດີ ແຕ່ຂ້າບ
ເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ສຶກວິດກກັງວົນໃນການເວົ້າ ພາສາອັງກຣິດ 6. ຂ້າບເຈົ້າຮູ້ສຶກວິດກກັງວົນວ່າອາຈານຜູ້ດອນ ພາສາ
ອັງກຣິດຈະແກ້ໄຂຂໍ້ຜິດພາດທັນທີທັນໃດ ທີ່ຂ້າບເຈົ້າເວົ້າພາສາອັງກຣິດຜິດ 56 ຂໍ້ ປັດຈັຍຄວາມວິດກກັງ
ວົນ ຄວາມຄິດເຫັນ ເຫັນດ້ວຍ ອຢ່າ ງິຍົງ ເຫັນດ້ວຍ ເຫັນດ້ວຍ ປານກລາງ ບໍ່ເຫັນດ້ວຍບໍ່ເຫັນດ້ວຍ ອຢ່າ
ງິຍົງ 7. ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ສຶກໃຈເຕັ້ນແຮງແລະຕວັດນີ້ ເມື່ອຮູ້ວ່າ ກາ ລັງຈະຖຸກ ຮຽກໃຫ້ ເບິ່ງ ພາສາອັງກຣິດ
ໃນຊັ້ນ ຮຽນ 8. ຂ້າບເຈົ້າຮູ້ສຶກກະວົນກະວາຍແລະວິດກກັງວົນ ເມື່ອບໍ່ເຂົ້າໃຈປະໂຍກບາງປະໂຍກ
ທີ່ອາຈານ ເວົ້າເປັນພາສາອັງກຣິດ 9. ຂ້າບເຈົ້າຮູ້ສຶກກະວົນກະວາຍແລະວິດກກັງວົນຈົນ ລົມສິ່ງທີ່ຂ້າພ
ເຈົ້າເຄຍຮຽນຮູ້ມາຫາກຕອ້ງເບິ່ງ ໃນ ສະຖານນະການທີ່ບໍ່ຄຸ້ນເຄຍ 10. ຂ້າບເຈົ້າມັກຈະວິດກກັງວົນວ່າ
ນັກສຶກສາກນອື່ນຈະ ເວົ້າພາສາອັງກຣິດໄດ້ດີກວ່າຂ້າບເຈົ້າ 11. ຂ້າບເຈົ້າຈະຕື່ນເຕັ້ນຫາກຕ້ອງເວົ້າພາສາອັງ
ກຣິດ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຕຽມຕົວລ່ວງໜ້າ 12. ໃນຊວັ ໂມງຮຽນພາສາອັງກຣິດ ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ສຶກ ກັງວົນເມື່ອຕ້ອງ
ຕອບຄ າຖາມທີ່ບໍ່ໄດ້ຕຽມຕົວ ລ່ວງໜ້າ 13. ຂ້າບເຈົ້າຮູ້ສຶກອິດອັດທີ່ຕ້ອງເວົ້າພາສາອັງກຣິດຕໍ່ ໜ້າເພື່ອນໆ
14. ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ສຶກປະໝາຂ້າພະເຈົ້າມັກຈະລົມສິ່ງ ທີ່ຕັ້ງໃຈຈະພະເບິ່ງ 15. ຂ້າບເຈົ້າຮູ້ສຶກປະໝາ

ແລະສັບສິນເມື່ອດ ກິດຈະກຳ ທີ່ກ່ຽວກັບການພົບ ພາສາອັງກຣິດໃນຊັ້ນ 16. ຂ້າບເຈົ້າເຕັມໃຈຖ້າ ຕ້ອງຮຽນພາສາອັງກຣິດ ເພີ່ມເຕີມເປັນພິເສດ 17. ຂ້າບເຈົ້າບໍ່ເຂົ້າໃຈວ່າດ າໄມບາງຄົນຮູ້ສຶກເປັນໜ້າຍເມື່ອ ຮຽນວິຊາພາສາອັງກຣິດ 57 ຂໍ້ ປັດຈັຍຄວາມວິດກັງວົນ ຄວາມຄິດເຫັນ ເຫັນດ້ວຍ ອຢ່າ ງຢຶ່ງ ເຫັນດ້ວຍ ເຫັນດ້ວຍ ປານກລາງ ບໍ່ເຫັນດ້ວຍບໍ່ເຫັນດ້ວຍ ອຢ່າ ງຢຶ່ງ 18. ຂ້າບເຈົ້າບໍ່ຮູ້ສຶກປະໝາເມື່ອຕ້ອງເວົ້າ ພາສາອັງກຣິດກັບຊາວຕ່າງຊາດ 19. ຂ້າບເຈົ້າມີຄວາມມັ່ນ ໃຈເມື່ອດອ້ງພົບ ພາສາອັງກຣິດ ໃນຊັ້ນ 16. ຮຽນ 20. ຂ້າບເຈົ້າຮູ້ສຶກສະບາຍໃຈເມື່ອໄດ້ມີໂອກາດພົບປະ ເວົ້າຄຸຍກັບຊາວຕ່າງຊາດ 21 ໂດຍທວ່ ໄປແລ້ວ ຂ້າບເຈົ້າຮູ້ສຶກສະບາຍໃຈທີ່ໃຊ້ ພາສາອັງກຣິດໃນການອພິບຣາຍກລຸ່ມ 22. ຂ້າບເຈົ້າມັກມີສ່ວນຮ່ວມໃນ ການອພິບຣາຍກລຸ່ມທີ່ ໃຊ້ພາສາອັງກຣິດ 23. ຂ້າບເຈົ້າບໍ່ຮູ້ສຶກຄຣຽດເມື່ອໃຊ້ພາສາອັງກຣິດ ຂະນະເຂົ້າ ຮ່ວມກິດຈະກຳກລຸ່ມ 24. ຂ້າບເຈົ້າບໍ່ຢ້ານທີ່ຈະໃຊ້ພາສາອັງກຣິດເພື່ອສະແດງ ຄວາມຄິດເຫັນຢ່າງບໍ່ເປັນ ທາງການ 25. ຂ້າບເຈົ້າຮູ້ສຶກຜ່ອນຄລາຍຂະນະທີ່ເວົ້າ ພາສາອັງກຣິດອຢ່າ ງບໍ່ເປັນທາງການກັບຄົນທີ່ຫາກໍ່ ຮູ້ຈັກກັນ 26. ຂ້າບເຈົ້າບໍ່ຮູ້ສຶກປະໝາເມື່ອໃຊ້ພາສາອັງກຣິດ ສົນທະນາກັບຄົນທີ່ຄຸ້ນເຄຍ 27. ເມື່ອຕ້ອງ ສອບເວົ້າພາສາອັງກຣິດ ຂ້າບເຈົ້າບໍ່ຮູ້ສຶກ ກັງວົນວ່າຈະເວົ້າຜິດຫລືເວົ້າຖືກ 28. ໂດຍປົກກະຕິແລ້ວຂ້າບເຈົ້າ ບໍ່ຮູ້ສຶກຄຣຽດເມື່ອດອົບ ເວົ້າພາສາອັງກຣິດ 29. ເມື່ອຕ້ອງສອບເວົ້າພາສາອັງກຣິດຂ້າບເຈົ້າຈະ ຕຽມຕົວ ຢ່າງດີດ າໃຫ້ບໍ່ກັງວົນ 30. ຂ້າບເຈົ້າບໍ່ວິດກັງວົນວ່າຈະເວົ້າຜິດເມື່ອຕ້ອງເວົ້າ ພາສາອັງກຣິດ 58 ຕອນທີ່ ຂອບໃຈທີ່ໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມືເປັນ ນັ້ງດີ 59 ປະຣວຕຜູ້ທ າວຈີຢີ ຊື່ ນາງສາວເຈນຈິຣາ ຊັຍປານ ປະຫວັດ ການສຶກສາ ມັດຢົມສຶກສາດອິນຕີ້ນ ໂຮງຮຽນສຫສາດວິທະຍາຄານ ພ .ສ 2549 - 2547 .ປະຣາດນິຍ ບັດຣວິຊາຊີບ ໂຮງຮຽນຫາດໃຫຍ່ອ ານວຍວິດຢື່ນນິດຢການ ສາຂາພາສາຕ່າງປະເທດ ພ .ສ - 2550 . 2552ປຣິຍາດຣີ ຫຼັກສູດສາຂາວິຊາພາສາອັງກຣິດເພື່ອການ ສື່ສານສາກົນ ສາຂາພາສາຕ່າງປະເທດ ຄະນະສິລະປະສາດ ມະຫາວິທະຍາລັຍເທກໂນໂລຢີຣາດມິງຄລິດຣີວິຊັຍ ສິງຂລາ ພ.ສ 2556– 2553 . ປະຫວັດການວິຈັຍ -ປະຫວັດການທ າງານ -ທີ່ອຢູ່ທີ່ດີຕໍ່ໄດ້ 64/1 ໝູ່ 9 ຕ າບິນ ທຸ່ງຕ າເສົາ ອ າເພີ ຫາດໃຫຍ່ ແຂວງ ສິງຂລາ 90110 ເບີໂທຣສັບ 080 146 1346 60 ປະຣວຕຜູ້ທ າວຈີຢີ ຊື່ ນາງສາວ ທຣາຍຂວັຍ ພົມແກ້ວ ປະຫວັດການສຶກສາ ມັດຢົມສຶກສາດອິນຕີ້ນ ໂຮງຮຽນຫາດໃຫຍ່ອ ານວຍວິດຢື່ນ ພ .ສ 2549 - 2547 .ປະຣາດນິຍບັດຣວິຊາຊີບ ໂຮງຮຽນຫາດໃຫຍ່ອ ານວຍວິດຢື່ນນິດຢການ ສາຂາ ພາສາຕ່າງປະເທດ ພ .ສ 2552 - 2550 .ປຣິຍາດຣີ ຫຼັກສູດສາຂາວິຊາພາສາອັງກຣິດເພື່ອການ ສື່ສານ ສາກົນ ສາຂາພາສາຕ່າງປະເທດ ຄະນະສິລະປະສາດ ມະຫາວິທະຍາລັຍເທກໂນໂລຢີຣາດມິງຄລິດຣີວິຊັຍ ສິງຂລາ ພ.ສ 2556– 2553 .ປະຫວັດການວິຈັຍ -ປະຫວັດການທ າງານ -ທີ່ອຢູ່ທີ່ດີຕໍ່ໄດ້ 17/1 ໝູ່

6 ຕ ບົນ ສລຸງ ອ າເພີ ຫາດໃຫຍ່ ແຂວງ ສິງຂລາ 90110 ເບີໂທຣສັບ 087 968 5295 61 ປຣະວ
 ຕັຜູ້ທ າວຈີຢັ ຊື່ ນາຍສິດທິ ສຣິນາກ ປະຫວັດການສຶກສາ ມັດຢົມສຶກສາດອິນຕີ້ນ ໂຮງຮຽນທຸ່ງໂພທິ
 ວິທະຍາ ພ.ສ 2548 - 2546 .ປຣະກາດນິຍບັດຣວິຊາຊີບ ໂຮງຮຽນຫາດໃຫຍ່ອ ານວຍວິດຍີບນິດຢການ
 ສາຂາພາສາຕ່າງປະເທດ ພ .ສ 2551 - 2549 .ປຣິຍາດຣີ ຫຼັກສູດສາຂາວິຊາພາສາອັງກຣິດເພື່ອການ ສື່
 ສານສາກົນ ສາຂາພາສາຕ່າງປະເທດ ຄະນະສິລະປະສາດ ມະຫາວິທະຍາລັຍເທກໂນໂລຢຣາດມົງຄລິດຣີວິ
 ຊັຍ ສິງຂລາ ພ.ສ 2556– 2553 .ປະຫວັດການວິຈັຍ -ປະຫວັດການທ າງານ -ທີ່ອຢູ່ທີ່ດຕິຕໍ່ໄດ້
 154/3 ໝູ່ 13 ຕາ ບົນໂຄກກລອຍອາ ເພີ ຕະກວັ ທຸ່ງຈັງຫົວດີ ພງັງາ 82140 ເບີໂທຣສັບ 086 696
 1194

ບົດທີ 3

ວິທີການດຳເນີນງານວິໃຈ

ໃນການວິໄຈເລື່ອງ:ສຶກສາສະພາບການຮຽນ-ການສອນພາສາອັງກິດ,ຫັກສະການອ່ານລະບົບ
 12+4 ບົທີ 4EA ທີ່ວິທະຍາໄລຄຸສາລະວັນ ສິກຮຽນ 2017-2018. ຜູ້ວິໄຈໄດ້ດຳເນີນການວິໄຈຕາມຂັ້ນ
 ຕອນລະອຽດດັ່ງນີ້:

1. ປະຊາກອນ ແລະ ກຸ່ມຕົວຢ່າງ.
2. ການສ້າງເຄື່ອງມືໃນການເກັບກຳຂໍ້ມູນ.

3. ການເກັບກຳຂໍ້ມູນ ແລະ ການສ້າງເຄື່ອງມື.

4. ການວິເຄາະຂໍ້ມູນ.

5. ສະຖິຕິທີ່ນຳມາໃຊ້ໃນການວິໄຈ.

1. ປະຊາກອນ ແລະ ກຸ່ມຕົວຢ່າງ

1.1 ປະຊາກອນ

ປະຊາກອນທີ່ໃຊ້ເຂົ້າໃນການວິໄຈຄັ້ງນີ້:ໄດ້ປະກອບດ້ວຍອາຈານສອນວິຊາພາສາອັງກິດ ແລະ ນັກຮຽນລະບົບ 12+4 ປີທີ 4EA ຂອງວິທະຍາໄລຄຸສາລະວັນສີກຮຽນ2017-2018 ເຊິ່ງມີປະຊາກອນ ທັງໝົດ 32 ຄົນ, ຍິງ 13 ຄົນ, ໃນນັ້ນປະກອບດ້ວຍອາຈານສອນວິຊາພາສາອັງກິດ 8 ຄົນ,ຍິງ 5 ຄົນ.

1.2 ກຸ່ມຕົວຢ່າງ

ການວິໄຈຄັ້ງນີ້ໄດ້ນຳໃຊ້ກຸ່ມຕົວຢ່າງທີ່ປະກອບດ້ວຍອາຈານສອນວິຊາພາສາອັງກິດ ແລະ ນັກຮຽນ ລະບົບ 12+4 ປີທີ 4EA ຂອງວິທະຍາໄລຄຸສາລະວັນສີກຮຽນ 2017-2018.

ຕາຕະລາງ 3.1 ປະຊາກອນ ແລະ ກຸ່ມຕົວຢ່າງທີ່ໃຊ້ໃນການວິໄຈ

ລ/ດ	ປະເພດຜູ້ຕອບ	ປະຊາກອນ	ກຸ່ມຕົວຢ່າງ
1	ອາຈານສອນ	8	8
2	ນັກຮຽນ	32	32
	ລວມ	40	40

2. ເຄື່ອງມືທີ່ໃຊ້ໃນການເກັບກຳຂໍ້ມູນ.

ການສ້າງເຄື່ອງມືເພື່ອໃຊ້ໃນການເກັບກຳຂໍ້ມູນ, ຜູ້ວິໄຈໄດ້ດຳເນີນການສ້າງເຄື່ອງມືຈຳນວນໜຶ່ງສະບັບຕາມຂັ້ນຕອນດັ່ງນີ້:

1. ສຶກສາເອກະສານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການອ່ານເພື່ອກຳນົດປະເດັນຄຳຖາມທີ່ຈະໃຊ້ສ້າງແບບທົດສອບໃນການອ່ານ.
2. ພິຈາລະນາຊອກຫາເລື່ອງທີ່ມີເນື້ອໃນທີ່ໜ້າສົນໃຈ, ຄວາມຍາກ-ງ່າຍໃນຄວາມເຂົ້າໃຈໃນລະດັບເທົ່າໆກັນຈຳນວນ 3 ເລື່ອງ.
3. ແບບທົດສອບເປັນລັກສະນະແບບປາລະໄນ ແລະແບບຕື່ມໃສ່ບ່ອນຫວ່າງທີ່ມີຄຳຕອບ 2-3 ຕົວເລືອກຈຳນວນ 30 ຂໍ້ຄະແນນແຕ່ 30 ຄະແນນ
4. ນຳແບບທົດສອບທີ່ສ້າງຂຶ້ນສະເໜີຕໍ່ປະທານ, ກຳລັງການທີ່ປຶກສາ ເພື່ອພິຈາລະນາແກ້ໄຂ ແລະປັບປຸງແບບທົດສອບຕາມການແນະນຳຂອງປະທານ ແລະກຳລັງການທີ່ປຶກສາຄື ນໃໝ່.
5. ຈັດພິມແບບທົດສອບເປັນສະບັບສົມບູນເພື່ອນຳໄປໃຊ້ໃນການເກັບກຳຂໍ້ມູນ.

ລັກສະນະຂອງແບບທົດສອບ

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ແບ່ງແບບທົດສອບອອກເປັນ 2 ຕອນຄື:

ຕອນທີ 1 : ສອບຖາມເຖິງສະຖານະພາບຂອງຜູ້ຕອບແບບທົດສອບຖາມ.

ຕອນທີ 2 : ທົດສອບເຖິງຄວາມເຂົ້າໃຈໃນການອ່ານພາສາອັງກິດຂອງວິຊາພາສາອັງກິດທົ່ວໄປ (General English) ລັກສະນະຂອງແບບທົດສອບແມ່ນແບບປະເມີນຄ່າໂດຍໃຊ້ເກນກຳນົດ ແລະມາດຕາສ່ວນປະເມີນຄ່າຈັດລຳດັບເປັນເປີເຊັນດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- 80-100 ໝາຍຄວາມວ່າຄວາມເຂົ້າໃຈໃນການອ່ານດີທີ່ສຸດ
- 70-79 ໝາຍຄວາມວ່າຄວາມເຂົ້າໃຈໃນການອ່ານດີ
- 60-69 ໝາຍຄວາມວ່າຄວາມເຂົ້າໃຈໃນການອ່ານປານກາງ
- 50-59 ໝາຍຄວາມວ່າຄວາມເຂົ້າໃຈໃນການອ່ານໜ້ອຍ

- 1-49 ໝາຍຄວາມວ່າຄວາມເຂົ້າໃຈໃນການອ່ານໜ້ອຍທີ່ສຸດ

3. ການເກັບກຳ ແລະ ລວບລວມຂໍ້ມູນ

ການດຳເນີນການເກັບກຳ ແລະ ການລວບລວມຂໍ້ມູນ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ດຳເນີນຕາມຂັ້ນຕອນດັ່ງລຸ່ມນີ້

- ຂໍໃບສະເໜີເກັບກຳຂໍ້ມູນຈາກຜູ້ອຳນວຍການວິທະຍາໄລຄູສາລະວັນ
- ນຳແບບທົດສອບໄປຢາຍໃຫ້ກຸ່ມຕົວຢ່າງດ້ວຍຕົວຂ້າພະເຈົ້າເອງ.
- ລວບລວມເອົາແບບທົດສອບນຳກຸ່ມຕົວຢ່າງເພື່ອມາກວດສອບ ແລະ ວິເຄາະຂໍ້ມູນ

4. ການວິເຄາະຂໍ້ມູນ.

ການວິເຄາະຂໍ້ມູນໃນຄັ້ງນີ້ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນລຸ່ມນີ້:

ວິເຄາະຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຜົນໄດ້ຮັບໃນການອ່ານພາສາອັງກິດຂອງນັກຮຽນ ລະບົບ 12+4 ປີທີ 4EA ຂອງວິທະຍາໄລຄູສາລະວັນໂດຍການຊອກຄ່າ ($\bar{X}$) ແລະ ຄ່າບ່ຽງເບນ (SD) ໂດຍອີງໃສ່ເກນການແປຄວາມໝາຍຄ່າສະເລ່ຍບຸນຊົມສີະອາດ (2535:100) ທີ່ວ່າ:

ຄ່າສະເລ່ຍ 4,51-5,00	ໝາຍເຖິງເຂົ້າໃຈໃນການອ່ານຫຼາຍທີ່ສຸດ.
ຄ່າສະເລ່ຍ 3,51-4,50	ໝາຍເຖິງເຂົ້າໃຈໃນການອ່ານຫຼາຍ.
ຄ່າສະເລ່ຍ 2,51-3,50	ໝາຍເຖິງເຂົ້າໃຈໃນການອ່ານປານກາງ.
ຄ່າສະເລ່ຍ 1,51-2,50	ໝາຍເຖິງເຂົ້າໃຈໃນການອ່ານໜ້ອຍ.

5. ສະຖິຕິທີ່ໃຊ້ໃນການວິເຄາະຂໍ້ມູນ

ສະຖິຕິທີ່ໃຊ້ໃນການວິເຄາະຂໍ້ມູນຄັ້ງນີ້ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍົກຂຶ້ນມາ 2 ຢ່າງຄື :

- ການຊອກຫາຄ່າສະເລ່ຍ $\bar{X}$
- ການຊອກຫາຄ່າບ່ຽງເບນມາດຕະຖານ (Standard Deviation)

ການຊອກຫາຄ່າສະເລ່ຍ $\bar{X} = \frac{\sum fx}{N}$

$\bar{X}$ ແທນຄ່າສະເລ່ຍ

x ແທນໃຫ້ຄະແນນ

f ແທນຄວາມຖີ່ຂອງກຸ່ມຕົວຢ່າງ.

N ແທນຈຳນວນປະຊາກອນທັງໝົດ.

$\sum fx$ ແທນຜົນບວກຄວາມຖີ່ຄູ່ກັບນ້ຳໜັກຂອງອັນດັບຄະແນນ.

ການຊອກຫາຄ່າບ່ຽງເບນມາຕະຖານ. ສຸດຄິດໄລ່ດັ່ງນີ້:

$$SD = \sqrt{\frac{1}{N} (\sum fx^2 - N\bar{X}^2)}$$

SD ຄ່າບ່ຽງເບນມາຕະຖານ(SD)

$\bar{X}$ - ແມ່ນຄ່າສະເລ່ຍ.

f - ແມ່ນຄວາມຖີ່

x - ແມ່ນແທນໃຫ້ຄະແນນ.

N - ແມ່ນຈຳນວນຂອງປະຊາກອນ.

(ທ່ານ ບຸນຊົມ ສີສະອາດ, ການວິໄຈເບື້ອງຕົ້ນ ຄ.ສ 2000:100)

ບົດທີ 4

ຜົນການວິເຄາະຂໍ້ມູນ

ເພື່ອຈະໄດ້ການວິເຄາະຂໍ້ມູນຈຸດສົງຂອງການສຶກສາຈຶ່ງໄດ້ຈັດແບ່ງການວິເຄາະຂໍ້ມູນເປັນ 5 ພາກ
ຄື: **ພາກທີ1.**

ການວິເຄາະຂໍ້ມູນສ່ວນຕົວຂອງຈຳນວນກຸ່ມຕົວຢ່າງ ທີ່ໄດ້ຮອບແບບສອບຖາມນັ້ນແມ່ນ 50 ຄົນ
ເປັນຄ່າຄວາມຖີ່ (F) ແລະເປີເຊັນ (%) ໂດຍການຈຳແນກທາງດ້ານເພດ.

ພາກທີ2.

ການວິເຄາະຂໍ້ມູນການປະຕິບັດການຮຽນ-ການສອນທັກສະການອ່ານພາສາອັງກິດໃນຂັ້ນຕອນ
ການປະຕິບັດການຮຽນ-ການສອນພາສາອັງກິດພາກກ່ອນການອ່ານ ດ້ວຍຄ່າສະເລ່ຍ ($\bar{X}$) ແລະ ແປຄວາມ
ໝາຍ, ລະດັບການປະຕິບັດການຮຽນ-ການສອນ.

ພາກທີ3.

ການວິເຄາະຂໍ້ມູນການປະຕິບັດການຮຽນ-ການສອນ. ທັກສະການອ່ານພາສາອັງກິດໃນຂັ້ນຕົ້ນ
ການປະຕິບັດການປະຕິບັດການຮຽນ - ການສອນພາສາອັງກິດພາກກ່ອນການອ່ານດ້ວຍຄ່າສະເລ່ຍ ($\bar{X}$) ແລະ
ແປຄວາມ ໝາຍ,ລະດັບການປະຕິບັດການຮຽນ-ການສອນ.

ພາກທີ4.

ການວິເຄາະຂໍ້ມູນການປະຕິບັດການຮຽນ-ການສອນ, ທັກສະການອ່ານພາສາອັງກິດໃນຂັ້ນຕຽມ
ການປະຕິບັດການຮຽນ-ການສອນພາສາອັງກິດພາກຫຼັງການອ່ານ (*Post Reading*) ຄ່າສະເລ່ຍ ($\bar{X}$), ແປ
ຄວາມ ໝາຍ ແລະ ລະດັບການປະຕິບັດການຮຽນ-ການສອນ.

ພາກທີ5.

ຜົນການສັງເກດຂໍ້ມູນຈາກການສຳພາດຄູ-ອາຈານທີ່ສອນພາສາອັງກິດທີ່ໂຮງຮຽນວິທະຍາໄລຄູ
ສາລະວັນໃນຂັ້ນຕອນການປະຕິບັດການຮຽນ-ການສອນທັກສະການອ່ານພາສາອັງກິດລວມທັງສາມພາກຄື:
ພາກກ່ອນການອ່ານ (*pre-Reading*) , ພາກລະຫວ່າງການອ່ານ (*while Reading*) ແລະ ພາຍຫຼັງ
ການອ່ານ (*post Reading*).

ພາກທີ1. ຕາຕະລາງທີ1

**ຕາຕະລາງທີ1ສະແດງເຖິງການວິເຄາະຂໍ້ມູນສ່ວນຕົວຂອງຈຳນວນກຸ່ມຕົວຢ່າງ
ທີ່ຕອບແບບສອບຖາມແມ່ນກຸ່ມນັກຮຽນ 32 ຄົນ. ໂດຍການຈຳແນກເພດ.**

ລະດັບ	ເພດ	ຄ່າຄວາມຖີ່	ຄ່າເປີເຊັນ
1	ຊາຍ	20	40%
2	ຍິງ	30	60%
ລວມ			100%

ຈາກຕາຕະລາງທີ1. ເຫັນວ່າ: ນັກສຶກສາວິທະຍາໄລຄູສາລະວັນໃນຈຳນວນກຸ່ມຕົວຢ່າງທີ່ຕອບແບບ
ສອບຖາມທັງໝົດ 50 ຄົນ. ເມື່ອຈຳແນກເພດແລ້ວເຫັນວ່າມີນັກຮຽນຍິງ 30 ຄົນ. ຄິດເປັນເປີເຊັນ 60%
ແລະມີນັກຮຽນຊາຍ 20 ຄົນ. ຄິດເປັນເປີເຊັນເທົ່າກັບ 40% ດັ່ງນັ້ນກຸ່ມຕົວຢ່າງທີ່ນຳມາສຶກສາຄັ້ງນີ້ເພດຍິງ
ຫຼາຍກ່ວາເພດຊາຍເຊິ່ງກວມເອົາ 60% .

ພາກທີ2. ຕາຕະລາງທີ2ຕາຕະລາງສະແດງຜົນວິເຄາະຂໍ້ມູນຂັ້ນຕອນການວິເຄາະການຮຽນ-ການສອນທັກສະການອ່ານພາສາອັງກິດໃນຂັ້ນຕອນການປະຕິບັດການຮຽນ-ການສອນພາກກ່ອນການອ່ານ (pre-Reading) ດ້ວຍຄ່າສະເລ່ຍ ($\bar{X}$) ແລະລະດັບການປະຕິບັດ.

ລ/ດ	ປະຕິບັດການຮຽນ-ການສອນທັກສະການອ່ານ English	ລະດັບການປະຕິບັດ	
		($\bar{X}$)	ແປຜົນ
I	ກ່ອນການອ່ານ (pre-Reading)		
1	ຄູອະທິບາຍຈຸດປະສົງຂອງການອ່ານ	4.96	ດີຫຼາຍ
2	ຄູຂຽນຄໍາສັບຍາກໃສ່ກະດານແລະແປເປັນລາວ	4.40	ດີ
3	ຄູເວົ້າພາສາອັງກິດກ່ອນກ່ຽວກັບເນື້ອໃນບົດອ່ານ	3.96	ປານກາງ
4	ຄູໂຊຮຸບພາບທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບບົດອ່ານ	4.36	ດີ
5	ຄູສົນທະນາກັບນັກຮຽນກ່ຽວກັບຄວາມຮູ້ໃນບົດອ່ານເປັນພາສາອັງກິດ	5.00	ດີຫຼາຍ
6	ຄູຖາມນັກຮຽນເປັນພາສາອັງກິດກ່ຽວກັບເນື້ອໃນບົດອ່ານ	4.36	ດີ
7	ຂຽນເປັນຄໍາຖາມໃສ່ກະດານເພື່ອໃຫ້ນັກຮຽນຄິດຫາຄໍາຕອບ	4.66	ດີຫຼາຍ
ລວມ		4.52	ດີຫຼາຍ

ຈາກຕາຕະລາງທີ2. ເຫັນວ່າ: ການປະຕິບັດການຮຽນ-ການສອນທັກສະການອ່ານພາສາອັງກິດສໍາລັບພາກກ່ອນການອ່ານຢູ່ໃນລະດັບດີຫຼາຍມີຄ່າສະເລ່ຍ($\bar{X}$)=4.52). ແລະ ຖ້າເອົາຈໍານວນແຕ່ລະຂໍ້ໃນພາກກ່ອນການອ່ານເຫັນວ່າ: ຄູໄດ້ອະທິບາຍຈຸດປະສົງເນື້ອໃນຂອງບົດອ່ານແລະຂຽນຄໍາສັບຍາກໃສ່ກະດານຢູ່ໃນລະດັບດີ($\bar{X}$)=4.40).ຄູເວົ້າພາສາອັງກິດກ່ອນການອ່ານເຊິ່ງຢູ່ໃນລະດັບກາງ ($\bar{X}$)= 3.96). ຄູໂຊຮຸບພາບເຮັດໃຫ້ນັກຮຽນສົນໃຈຢູ່ໃນລະດັບດີ($\bar{X}$)=4.36.ຄູສົນທະນາກັບນັກຮຽນໃນບົດອ່ານຢູ່

ໃນລະດັບດີຫຼາຍ ($\bar{X}$) = 5.00. ຄູຖາມນຮຽນເປັນພາສາອັງກິດກ່ຽວກັບບົດອ່ານ ຢູ່ໃນລະດັບດີຫຼາຍ ($\bar{X}$) = 4.36. ຄູຄຳຖາມໃສ່ກະດານເພື່ອໃຫ້ນັກຮຽນ ຄິດຫາຄຳຕອບຢູ່ໃນລະດັບດີຫຼາຍ ($\bar{X}$) = 4.36 ຈາກຂໍ້ມູນທີ່ພວກເຮົາເຫັນໄດ້ຢູ່ໃນພາກສ່ວນການອ່ານນີ້ກຸ່ມນັກສຶກສາຂໍ້ນຳເອົາ 2 ປະເດັນທີ່ເຫັນວ່າ: ຄູປະຕິບັດໄດ້ດີ ແລະ ເອົາໃຈໃສ່ກ່ວາ. ອັນນີ້ມາຈາກການຮຽນ-ການສອນ ທັກສະການອ່ານພາສາອັງກິດ ເລື່ອງຄຳສັບເປັນບັນຫາສຳຄັນທີ່ສຸດສຳລັບການຮຽນ-ການສອນພາສາອັງກິດ. ສະນັ້ນນັກຮຽນຄວນຈຶ່ງ, ທ່ານຈຳຖ້າວ່ານັກຮຽນບໍ່ໄດ້ຄຳສັບ ແລະ ບໍ່ເຂົ້າໃຈຈະເຮັດໃຫ້ການຮຽນ-ການສອນໄດ້ພົບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກເພາະສະນັ້ນ ຄູຕ້ອງຂຽນຄຳຖາມໃສ່ກະດານເພື່ອນັກຮຽນມີຄວາມຄິດຫາຄຳຕອບ, ອະທິບາຍຈຸດປະສົງບົດອ່ານ ແລະ ສົນທະນາກັບນັກຮຽນກ່ຽວກັບຄວາມຮູ້ໃນບົດອ່ານ.

ພາກທີ 3. ຕາຕະລາງ 3 ຕາຕະລາງ 3: ສະແດງຜົນການວິເຄາະຂໍ້ມູນຂັ້ນຕອນການຮຽນ-ການສອນທັກສະການອ່ານພາສາອັງກິດ ພາກລະຫວ່າງການອ່ານ (While Reading) ດ້ວຍຄ່າສະເລ່ຍ ($\bar{X}$) ແລະ ລະດັບການປະຕິບັດ.

ລ/ດ	ການປະຕິບັດການຮຽນ-ການສອນທັກສະການອ່ານ English	ລະດັບການປະຕິບັດ	
		$\bar{X}$	ແປຜົນ
II	ພາກລະຫວ່າງການອ່ານ (While Reading)	4.38	ດີ
1	ນັກຮຽນທຸກຄົນມີບົດອ່ານ		ດີຫຼາຍ
2	ຄູຂຽນຄຳຖາມເພື່ອໃຫ້ນັກຮຽນຊອກຫາຄຳຕອບທີ່ຖືກຕ້ອງ	4.62	ດີຫຼາຍ
3	ຄູອະທິບາຍຈຸດປະສົງຂອງເນື້ອໃນບົດອ່ານ	5.00	ດີຫຼາຍ
4	ຄູພານັກຮຽນອ່ານບົດທີ່ຄູຂຽນໃສ່ກະດານ	5.00	ດີຫຼາຍ
5	ຄູໃຫ້ນັກຮຽນບາງຄົນພາໝູ່ອ່ານຢູ່ກະດານ	4.82	ດີຫຼາຍ
6	ຄູພານັກຮຽນອ່ານໝົດທຸກຄົນໃນຫ້ອງ	4.81	ດີຫຼາຍ

7	ຄູແບ່ງນັກຮຽນອ່ານເປັນກຸ່ມ	4.16	ດີ
8	ຄູແບ່ງນັກຮຽນອ່ານເປັນແຖວໂຕະ	3.64	ດີ
9	ຄູໃຫ້ນັກຮຽນເມື່ອອ່ານຢູ່ບ້ານ	4.24	ດີ
10	ຄູເຝິກນັກຮຽນອ່ານໄວ	3.28	ປານກາງ
11	ຄູເອົາບົດອ່ານທີມີໃນປຶ້ມ	4.84	ດີຫຼາຍ
12	ຄູແນະນຳໃນເມື່ອນັກຮຽນອ່ານບໍ່ຖືກສຽງ	5.00	ດີຫຼາຍ
13	ຄູອ່ານຄືນເມື່ອນັກຮຽນອ່ານບາງຄຳສັບບໍ່ໄດ້	5.00	ດີຫຼາຍ
14	ຄູພານັກຮຽນຫຼິ້ນເກມຖາມອ່ານ	4.82	ດີຫຼາຍ
15	ຄູຂຽນຫ້າຄຳສັບໃສກະດານ	4.78	ດີຫຼາຍ
16	ຄູແປຄວາມໝາຍຄຳສັບແຕ່ລະຄຳໃຫ້ນັກຮຽນຟັງ	4.60	ດີຫຼາຍ
17	ຄູໃຫ້ນັກຮຽນອ່ານເພື່ອສັງລວມຄວາເຂົ້າໃຈໃນການອ່ານ	4.40	ດີ
	ລວມ	4.28	ດີ

ຈາກຕາຕະລາງທີ3: ເຫັນວ່າລະດັບການປະຕິບັດການຮຽນ - ການສອນທັກສະການອ່ານພາສາອັງກິດ ສຳລັບພາກລະຫວ່າງການອ່ານ (While Reading) ຢູ່ໃນລະດັບດີ ເຊິ່ງມີຄ່າສະເລ່ຍ ($\bar{X} = 4.52$) ແລະ ຖ້າເຮົາຈຳແນກລາຍລະອຽດແຕ່ລະຂັ້ນໃນພາກລະຫວ່າງການອ່ານນີ້ເຫັນວ່າ: ຄູຂຽນຄຳຖາມເພື່ອໃຫ້ນັກຮຽນຊອກຫາຄຳຕອບແມ່ນປະຕິບັດຢູ່ໃນລະດັບດີຫຼາຍເຊິ່ງຄ່າສະເລ່ຍ ($\bar{X} = 4.62$), ຄູອະທິບາຍຈຸດປະສົງເນື້ອໃນບົດອ່ານແມ່ນປະຕິບັດຢູ່ໃນບົດອ່ານແມ່ນປະຕິບັດຢູ່ໃນລະດັບດີຫຼາຍ ($\bar{X} = 5.00$), ຄູພານັກຮຽນອ່ານ ແລະ ແບ່ງນັກຮຽນອ່ານເປັນກຸ່ມເຫັນວ່າໄດ້ດີຫຼາຍເຊິ່ງຄ່າສະເລ່ຍ ($\bar{X} = 4.82$), ຄູແບ່ງ

ນັກຮຽນອ່ານເປັນກຸ່ມເຫັນວ່າປະຕິບັດໄດ້ດີ ເຊິ່ງມີຄ່າ ($\bar{X} = 4.16$), ຄູແບ່ງນັກຮຽນໜ້ອຍເປັນແຖວໂຕະ ໄດ້ປະຕິບັດໃນລະດັບປານກາງເຊິ່ງຄ່າສະເລ່ຍ ($\bar{X} = 4.24$), ຄູເຝິກນັກຮຽນອ່ານໄວເຫັນວ່າການປະຕິບັດ ໄດ້ດີຫຼາຍເຊິ່ງຄ່າສະເລ່ຍ ($\bar{X} = 4.84$), ຄູແນະນຳໃນເມື່ອນັກຮຽນອ່ານບໍ່ຖືກສຽງ ແລະ ອ່ານຄືນເມື່ອ ນັກຮຽນອ່ານບາງຄຳສັບບໍ່ໄດ້ໃນລະດັບດີຫຼາຍເຊິ່ງມີຄ່າສະເລ່ຍ ($\bar{X}$) = 5.00, ຄູພານັກຮຽນຫຼິ້ນເກມຖາມ ອ່ານແມ່ນປະຕິບັດໃນລະດັບດີຫຼາຍເຊິ່ງມີຄ່າສະເລ່ຍ ($\bar{X}$) = 4.82, ຄູຂຽນຫ້າຄຳສັບໃສ່ກະດານໄດ້ປະຕິບັດ ໃນລະດັບດີຫຼາຍ ເຊິ່ງມີຄ່າສະເລ່ຍ ($\bar{X}$) = 4.78, ຄູແປຄວາມໝາຍຄຳສັບແຕ່ລະຄຳໃຫ້ນັກຮຽນຟັງເຫັນ ວ່າການປະຕິບັດດີຫຼາຍເຊິ່ງມີຄ່າ ($\bar{X}$) = 4.6, ດັ່ງນີ້, ເຫັນວ່າເນື້ອໃນທີ 2,3,4,5,6,10,11,12,13,14,15, ແມ່ນການຈັດຕັ້ງໃນການຮຽນ-ການສອນຢູ່ໃນລະດັບດີຫຼາຍ, ສ່ວນເນື້ອໃນອື່ນໆນັ້ນແມ່ນຢູ່ໃນລະດັບດີ ແລະປານກາງ.

ພາກທີ4. ຕາຕະລາງທີ4

**ຕາຕະລາງທີ4. ແມ່ນຕາຕະລາງສະແດງຜົນວິເຄາະຂໍ້ມູນການປະຕິບັດການ
ຮຽນ-ການສອນທັກສະການອ່ານພາສາອັງກິດໃນຂັ້ນຕອນການຮຽນ-ການ
ສອນພາກຫຼັງການອ່ານ (postReading) ດ້ວຍຄ່າສະເລ່ຍແລະລະດັບການ
ປະຕິບັດ.**

ລ/ດ	ການປະຕິບັດການຮຽນ-ການສອນທັກສະການອ່ານ English	ລະດັບການ ປະຕິບັດ	
		$\bar{X}$	ແປຜົນ
III	ພາກຫຼັງການອ່ານ (post Reading)		
1	ຄູພານັກຮຽນຕອບຄຳຖາມໃນບົດອ່ານ	4.48	ດີ
2	ຄູຖາມຄືນບົດອ່ານໄປແລ້ວໂດຍຂຽນຄຳຖາມໃສ່ກະດານ	3.08	ປານກາງ
3	ຄູໃຫ້ນັກຮຽນເລົ່າຄືນສິ່ງທີ່ໄດ້ອ່ານ	4.40	ດີ

4	ຄູໃຫ້ວຽກບ້ານແລະແນະນຳໃຫ້ນັກຮຽນອ່ານຢູ່ບ້ານ	4.34	ດີ
5	ຄູເປີດໂອກາດໃຫ້ນັກຮຽນຖາມກ່ຽວກັບຄຳສັບທີ່ເຂົາເຈົ້າອ່ານບໍ່ໄດ້	4.74	ດີຫຼາຍ
	ລວມ	4.28	ດີ

ຈາກຕາຕະລາງທີ4:ເຫັນວ່າການປະຕິບັດການຮຽນ-ການສອນທັກສະການອ່ານພາສາອັງກິດສຳລັບພາກຫຼັງການອ່ານ (post Reading). ຢູ່ໃນລະດັບດີເຊິ່ງມີຄ່າສະເລ່ຍ($\bar{X}$)=4.82,ແລະຖ້າເຮົາຈຳແນກລາຍລະອຽດແຕ່ລະຂໍ້ໃນພາກຫຼັງການອ່ານນີ້ເຫັນວ່າ:ຄູນຳພານັກຮຽນຕອບຄຳຖາມໃນບົດອ່ານເຫັນວ່າການປະຕິບັດໄດ້ດີຫຼາຍເຊິ່ງຄ່າສະເລ່ຍ($\bar{X}$)=4.68, ຄູຖາມຄືນບົດອ່ານໄປແລ້ວໂດຍຂຽນຄຳຖາມໃສ່ກະດານໄດ້ປະຕິບັດຢູ່ໃນລະດັບປານກາງ, ເຊິ່ງຄ່າສະເລ່ຍເທົ່າ($\bar{X}$)=3.08, ຄູໃຫ້ນັກຮຽນເລົ່າຄືນສິ່ງທີ່ໄດ້ອ່ານໄດ້ປະຕິບັດຢູ່ໃນລະດັບດີ, ເຊິ່ງຄ່າສະເລ່ຍເທົ່າກັບ($\bar{X}$)=4.40, ຄູໃຫ້ວຽກບ້ານແລະແນະນຳໃຫ້ນັກຮຽນອ່ານຢູ່ບ້ານເຫັນວ່າປະຕິບັດຢູ່ໃນລະດັບດີ, ເຊິ່ງຄ່າສະເລ່ຍ($\bar{X}$)=4.34, ຄູເປີດໂອກາດໃຫ້ນັກຮຽນຖາມກ່ຽວກັບຄຳສັບທີ່ເຂົາເຈົ້າອ່ານບໍ່ໄດ້ປະຕິບັດຢູ່ໃນລະດັບດີຫຼາຍເຊິ່ງຄ່າສະເລ່ຍ($\bar{X}$)=4.74, ດັ່ງນັ້ນ, ຈຶ່ງເຫັນໄດ້ວ່າ:ເນື້ອໃນ 1 ແລະ 5 ແມ່ນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຮຽນ-ການສອນຢູ່ໃນລະດັບດີຫຼາຍ, ສ່ວນເນື້ອໃນທີ 2ແມ່ນປານກາງ, ສ່ວນເນື້ອໃນອື່ນໆແມ່ນຢູ່ໃນລະດັບດີ.

ພາກທີ5. ຕາຕະລາງທີ5

ຜົນການສະຫຼຸບກ່ຽວກັບການສຳພາດຄູອາຈານສອນພາສາອັງກິດທີ່ໂຮງຮຽນວິທະຍາໄລຄຸສາລະວັນໃນຂັ້ນຕອນການປະຕິບັດການຮຽນ-ການສອນທັກສະການອ່ານພາສາອັງກິດທັງ 3 ພາກຄື: ພາກກ່ອນການອ່ານ (Pre – Reading). ພາກລະຫວ່າງການອ່ານ (While Reading) ພາກຫຼັງການອ່ານ (post Reading). ເຊິ່ງແຕ່ລະພາກສາມາດສະຫຼຸບໄດ້ດັ່ງນີ້:

ກ. ພາກກ່ອນການອ່ານ (pre –Reading).

- ຄູອະທິບາຍຈຸດປະສົງຂອງເນື້ອໃນບົດອ່ານ ແລະ ອ່ານໃຫ້ນັກຮຽນຟັງກ່ອນ.
- ຄູສ້າງຮູບພາບທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບບົດອ່ານ

- ຄູຂຽນຄໍາສັບຍາກໃສ່ກະດານຈາກບົດອ່ານແລ້ວແປເປັນລາວ
- ຄູນຳພານັກຮຽນຫຼິ້ນເກມທີ່ມີລັກສະນະທີ່ພົບເຖິງບົດຮຽນໃໝ່ບົດອ່ານ
- ຄູແນະນຳນັກຮຽນອ່ານປຶ້ມເລື່ອຍໆຕ່າງໆທີ່ງາຍໆ (ຊອກຫາຈາກຫ້ອງສະໝຸດ)
- ໃນເວລາອະທິບາຍບົດຮຽນຫຼືໃນເວລາທັກທາຍກັບຄູໃຊ້ພາສາອັງກິດ ແລະ ພາສາລາວໄປພ້ອມກັນ
- ຄູອະທິບາຍບົດອ່ານກ່ອນການອ່ານເພື່ອໃຫ້ນັກຮຽນມີຄວາມຄິດລ່ວງໜ້າຫຼືຊອກຫາຄໍາຕອບທີ່ຖືກຕ້ອງ.
- ສອບຖາມຄວາມຮູ້ພື້ນຖານຂອງນັກຮຽນກ່ຽວກັບເລື່ອງທີ່ຈະອ່ານ.

ຂ. ພາກລະຫ່ວາງການອ່ານ (while Reading)

- ຄູຈັດກັນຮຽນເຮັດກິດຈະກຳເປັນຄູ່ ຫຼື ເປັນກຸ່ມແລ້ວມາລາຍງານ.
- ຄູຂຽນຄໍາສັບຍາກໃສ່ກະດານ ແລ້ວອ່ານ 2-3 ເທື່ອໃຫ້ນັກຮຽນຟັງແລ້ວນັກຮຽນອ່ານ.
- ຄູຊ່ວຍນັກຮຽນຜູ້ອ່ານດ້ວຍການເຮັດວຽກບ້ານໃຫ້ເຂົ້າເຈົ້າເຮັດແລ້ວມາລາຍງານດ້ວຍປາກເປົ່າ (Sometime).
- ຄູຈັດກິດຈະກຳເປັນກຸ່ມຫຼືຄູ່ພາຍໃນຫ້ອງ ແລະ ນັກສະຖານທີ່ໂດຍອີງໃສ່ຄວາມເໝາະສົມຂອງບົດອ່ານ.
- ຄູເອົາບົດອ່ານຈາກປຶ້ມແບບຮຽນ ແລະ ຫ້ອງສະໝຸດ.
- ຄູຕ້ອງ Elicit ຄໍາສັບໃໝ່ຈາກບົດເລື່ອງຂອງບົດອ່ານຈາກນັ້ນພານັກຮຽນອ່ານຄໍາສັບໃໝ່ແລ້ວເຂົ້າສູ່ການອ່ານບົດເລື່ອງ.
- ຕິດຕາມສັງເກດການອ່ານຂອງນັກຮຽນພ້ອມແນະນຳຈຸດຜິດຜາດໃນການອ່ານຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ຄ. ພາກຫຼັງການອ່ານ (Post Reading)

- ຄູແນະນຳໃຫ້ນັກຮຽນອ່ານຢູ່ເຮືອນດ້ວຍເຂົາເຈົ້າເອງ.
- ຄູໃຫ້ນັກຮຽນອ່ານຄືນບົດເກົ່າແລ້ວມາລາຍງານປາກເປົ່າ.
- ນັກຮຽນບາງຄົນບໍ່ມັກອ່ານ ແລະ ການອ່ານຂອງເຂົາເຈົ້າບໍ່ຖືກຕາມສຳນຽງພາສາອັງກິດ.

- ຄູໃຫ້ວຽກບ້ານໃຫ້ນັກຮຽນຫຼາຍຂຶ້ນ ພ້ອມທັງສັງເກດເບິ່ງວ່າການອ່ານຂອງເຂົາໃນແຕ່ລະຄັ້ງ ແລະ ແນະນຳໄປພ້ອມດ້ວຍການໃຫ້ກຳລັງໃຈໃຫ້ແກ່ນັກຮຽນ.
- ສຶກສານັກຮຽນໃຫ້ຮູ້ເຖິງຄຸນປະໂຫຍດຂອງການອ່ານພ້ອມທັງແນະນຳວິທີການອ່ານ.

ຕົວຢ່າງ, “Sorry ກັບ Sorry”

1. ອະພິປາຍຜົນ.

ການວິໄຈຄັ້ງນີ້ແມ່ນໄດ້ສຸມໃສ່ໃນການສຶກສາສະພາບບັນຫາການຮຽນ-ການສອນທັກສະການອ່ານພາສາອັງກິດທີ່ວິທະຍາໄລຄຸສາລະວັນປະຈຳສົກຮຽນ2011-2012. ເຊິ່ງໄດ້ຂໍ້ມູນຈາກການທົດສອບນັກຮຽນແລ້ວມາວິເຄາະຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວມາອະພິປາຍຜົນທີ່ເຫັນວ່າມີຄວາມສຳຄັນ ແລະ ຈຳເປັນຕໍ່ການພັດທະນາການຮຽນ-ການສອນໃນທັກສະການອ່ານພາສາອັງກິດ. ຄູຄວນເອົາໃຈໃສ່ໃນການປະຕິບັດໂຄງການຫຼັກສູດທີ່ກະຊວງສຶກສາທິການໄດ້ລະບຸໄວ້ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບສະພາບຄວາມເປັນຈິງຂອງທ້ອງຖິ່ນຫຼືຄວາມຮູ້,ຄວາມສາມາດຂອງນັກຮຽນໂດຍຄູເນັ້ນຫຼັກການສອນອ່ານເປັນບັນຫາສຳຄັນໃນການຮຽນ-ການສອນເຊິ່ງມັນສະແດງໃຫ້ເຫັນໃນການອະພິປາຍຜົນທັງ3ພາກຄື:

1. ພາກກ່ອນການອ່ານແມ່ນທັກສະໜຶ່ງທີ່ເຫັນວ່າຄູເອົາໃຈໃສ່ໃນການສົນທະນາກັບນັກຮຽນເປັນພາສາອັງກິດທີ່ເຮັດໃຫ້ນັກຮຽນມີຄວາມສົນໃຈໃນການຮຽນພາສາອັງກິດແລະຮູ້ເຖິງຄຸນຄ່າຂອງການຮຽນພາສາອັງກິດເຊິ່ງມັນສອດຄ່ອງກັບບົດນຳຂອງທ່ານ ຄຳແພງ ແສງພະຈັນ 2006ໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ: ສຳລັບຢູ່ ສ.ປ.ປລາວຂອງພວກເຮົາພາສາອັງກິດມີຄວາມສຳຄັນໃນການຮຽນຮູ້ເພາະວ່າປະເທດລາວໄດ້ເປີດກ້ວາງການຄ້າ ແລະ ການພົວພັນນັບມື້ນັບຫຼາຍຂຶ້ນທັງເປັນການຕອບສະໜອງນະໂຍບາຍຂອງພັກແລະລັດທະບານໃນການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ.

2. ພາກລະຫ່ວາງການອ່ານເຫັນວ່າການດຳເນີນການຮຽນ-ການສອນທັກສະການອ່ານພາສາອັງກິດຢູ່ໃນລະດັບດີເຊິ່ງຄູອະທິບາຍຈຸດປະສົງຂອງເນື້ອໃນບົດອ່ານ ແລະ ແນະນຳໃນເມື່ອນັກຮຽນອ່ານບໍ່ຖືກຕາມສຳນຽງຂອງພາສາອັງກິດເຊິ່ງສອດຄ່ອງກັບຫຼັກສູດການຮຽນ-ການສອນພາສາອັງກິດຊັ້ນມັດທະຍົມສຶກສາສຳລັບໂຮງຮຽນສ້າງຄູລະບົບ 11+3 ປີທີ່1ກະຊວງສຶກສາທິການສູນພັດທະນາຄູ1999. ໄດ້ກຳນົດການນຳໃຊ້ພາສາອັງກິດຂອງນັກຮຽນເພື່ອເຮັດໃຫ້ນັກຮຽນມີຄວາມສາມາດໃນການສື່ສານກັບຄົນທີ່ເວົ້າພາສາອັງກິດໃຫ້ອ່ານໄດ້ຂຽນເປັນ.

3. ພາກຫຼັງການອ່ານໃນຂັ້ນຕອນການຮຽນ - ການສອນທັກສະການອ່ານພາສາອັງກິດຢູ່ໃນລະດັບດີເຊິ່ງຄູໄດ້ໃຫ້ວຽກບ້ານ ແລະ ແນະນຳໃຫ້ນັກຮຽນເມື່ອອ່ານຢູ່ບ້ານແລ້ວມາລາຍງານເຫັນວ່ານັກຮຽນກໍ່ໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ວຽກບ້ານທີ່ຄຸມອບໃຫ້ເຊິ່ງມັນສອດຄ່ອງກັບຫຼັກສູດການສອນຊັ້ນມັດທະຍົມສຶກສາສຳລັບໂຮງຮຽນສ້າງຄູ 11+3 ປີທີ1 ກະຊວງສຶກສາທິການສຸພັດທະນາຄູ(1998 : 29-31) ໄດ້ລະບຸໄວ້ການສິດສອນຕ້ອງແມ່ນນັກຮຽນເປັນຈຸດໃຈກາງ ແລະ ສິດສອນແບບທົດລອງ,ແບບໂຄງການ, ແບບສູນກາງຮຽນ ແລະ ສືບສວນສອບສວນ.

2. ພາກສະເໜີແນະ

ຂໍສະເໜີກ່ຽວກັບໜ່ວຍງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

- ຂໍສະເໜີແນະໃຫ້ພາກສ່ວນວຽກງານການສຶກສາມັດທະຍົມຕົ້ນ ດັ່ງກ່າວ.ໃຫ້ມີການຈັດຫາທຶນ, ຈັດຫາເອກະສານຫຼືປຶ້ມແບບຮຽນພາສາອັງກິດແຕ່ຊັ້ນມ1-ມ4.
- ສະເໜີໃຫ້ວິຊາການໂຮງຮຽນດັ່ງກ່າວຄວນມີການຕິດຕາມເບິ່ງພາກສ່ວນສອນພາສາອັງກິດໃຫ້ມີການຈັດກຸ່ມນັກສຶກສາຄືນຄ້ວາດ້ານການອ່ານເພື່ອພັດທະນາການຮຽນ-ການສອນພາສາອັງກິດໃຫ້ດີຂຶ້ນເທື່ອລະກ້າວ.
- ສະເໜີໃຫ້ຄູອາຈານທີ່ສອນພາສາອັງກິດທີ່ມັດທະຍົມຕົ້ນ ໃຫ້ເນັ້ນໜັກດ້ານທັກສະການອ່ານໃນການປະຕິບັດການຮຽນ-ການສອນພາສາອັງກິດ
- ສະເໜີໃຫ້ຄູອາຈານທີ່ສອນພາສາອັງກິດໃຫ້ມີການຈົດບັນທຶກໃນການຮຽນ-ການສອນການອ່ານເມື່ອຈົບການສອນໃນແຕ່ລະຊົ່ວໂມງຈະໄດ້ຮັບປະສິດທິພາບສຳໃດ.
- ສະເໜີໃຫ້ຄູອາຈານທີ່ສອນພາສາອັງກິດໃຫ້ຕິດຕາມເບິ່ງນັກຮຽນໃດອ່ານໄດ້ ແລະ ອ່ານບໍ່ທັນໄດ້ໃຫ້ເອົາໃຈໃສ່ເປັນພິເສດດ້ວຍການສຶກສາຊື້ ແລະ ຍ້ອງຍໍ.

ຂໍສະເໜີແຕ່ການເອົາໃຈໃສ່ ຄູ ແລະ ນັກຮຽນ.

- ສະເໜີໃຫ້ຄູກ່ອນຂຶ້ນຫ້ອງທຸກຄັ້ງໃຫ້ໃຊ້ສື່ການສອນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບບົດອ່ານ.
- ສະເໜີໃຫ້ນັກຮຽນມີການສຶກສາຄືນຄ້ວາຈາກປຶ້ມຕຳລາຕ່າງໆ ໂດຍແອບອ່ານຈາກບົດເລື່ອງງ່າຍໆຈຶ່ງຄ່ອຍອ່ານເລື່ອງຍາກ.

- ສະເໜີໃຫ້ນັກຮຽນແອບຟັງ, ເວົ້າ,ອ່ານ ແລະ ຂຽນໂດຍໃຊ້ພາສາອັງກິດ.

ບົດທີ5

ສະຫຼຸບຜົນການສຶກສາຂໍ້ມູນອະພິປາຍຜົນ ແລະ ຂໍ້ສະເໜີແນະ.

ໃນການວິໄຈຄັ້ງນີ້ມີຈຸດປະສົງເພື່ອສຶກສາສະພາບບັນຫາການຮຽນ-ການສອນທັກສະການອ່ານພາສາອັງກິດຊັ້ນມັດທະຍົມຕົ້ນ ສຶກຮຽນ 2010-11ໃນ 1 ດ້ານຄື:ທັກສະການອ່ານພາສາອັງກິດ.ເຊິ່ງສະຫຼຸບໄດ້ໃນແຕ່ລະດ້ານດັ່ງນີ້:

1. ສະຫຼຸບຜົນການສຶກສາຂໍ້ມູນ.

ການວິເຄາະຂໍ້ມູນສ່ວນຕົວຂອງຈຳນວນກຸ່ມຕົວຢ່າງທີ່ຕອບແບບສອບຖາມແມ່ນກຸ່ມນັກຮຽນຈຳນວນ 50 ຄົນ. ເມື່ອຈຳແນກເພດແລ້ວເຫັນວ່າ: ມີນັກຮຽນຍິງ: 30 ຄົດເປັນເປີເຊັນ 60%, ມີນັກຮຽນຊາຍ: 20. ຄົດເປັນເປີເຊັນເທົ່າກັບ 40%, ດັ່ງນັ້ນ, ກຸ່ມຕົວຢ່າງຕົວຢ່າງທີ່ນຳມາສຶກສາຄັ້ງນີ້ມີເພດຍິງຫຼາຍກ່ວາເພດຊາຍເຊິ່ງກວມເອົາ 60%

ການວິເຄາະຂໍ້ມູນຂັ້ນຕອນການປະຕິບັດການຮຽນ-ການສອນທັກສະການອ່ານພາສາອັງກິດໃນພາກກ່ອນການອ່ານ (Pre-Reading) ເຫັນວ່າຢູ່ໃນລະດັບດີຫຼາຍ ເຊິ່ງມີຄ່າສະເລ່ຍ $(\bar{X}) = 4.52$ ແລະ ຖ້າຈຳແນກລາຍລະອຽດຕາມແຕ່ລະຂັ້ນໃນບົດອ່ານ ແມ່ນປະຕິບັດໄດ້ດີເຊິ່ງມີຄ່າສະເລ່ຍ $(\bar{X}) = 5.00$ ຄູອະທິບາຍຫຼາຍຈຸດປະສົງຂອງບົດ ແລະ ຂຽນຄຳຖາມໃສ່ກະດານເພື່ອໃຫ້ນັກຮຽນຄິດຫາຄຳຕອບ ເຫັນວ່າການປະຕິບັດໃນການເປັນຄູໄດ້ດີຫຼາຍເຊິ່ງຄ່າສະເລ່ຍ $(\bar{X}) = 4.66$ ຄູເວົ້າພາສາອັງກິດກ່ອນການອ່ານກ່ຽວກັບເນື້ອໃນບົດອ່ານເຫັນວ່າຢູ່ໃນລະດັບປານກາງເຊິ່ງຄ່າສະເລ່ຍ $(\bar{X}) = 3.96$ ຈາກການສະຫຼຸບຂໍ້ມູນນີ້ທີ່ໄດ້ເຫັນຢູ່ໃນພາກກ່ອນການອ່ານກຸ່ມນັກສຶກສາຂອງພວກຂ້າພະເຈົ້າຂໍນຳເອົາ 3 ປະເດັນທີ່ເຫັນວ່າຄູປະຕິບັດ ແລະ ເອົາໃຈໃສ່ໄດ້ດີຫຼາຍອັນເນື່ອງຈາກວ່າຄູສອນພາສາອັງກິດໃນທັກສະການອ່ານພາສາອັງກິດ ກ່ຽວກັບການສອນອ່ານຄຳສັບກໍເປັນປັດໄຈໜຶ່ງທີ່ສຳຄັນການຮຽນ-ການສອນ, ທີ່ຂາດບໍ່ໄດ້ໃນການດຳເນີນການຮຽນ-ການສອນ, ຖ້າວ່ານັກຮຽນບໍ່ເຂົ້າໃຈຄວາມໝາຍຂອງບົດອ່ານຫຼືອ່ານຄຳສັບບໍ່ໄດ້ກໍຈະເຮັດໃຫ້ການປະຕິບັດການຮຽນ-ການສອນພົບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ. ສະນັ້ນນັກຮຽນຄວນຈຶ່ງ, ທ່ອງຈຳ ແລະ ຄູຄວນສືບທະນາກັບນັກຮຽນ, ຂຽນຄຳສັບຍາກໃສ່ກະດານແລ້ວແປເປັນພາສາລາວໃຫ້ນັກຮຽນຟັງ.

2. ການວິເຄາະຂໍ້ມູນຂັ້ນຕອນການຮຽນ-ການສອນ ທັກສະການອ່ານພາສາອັງກິດໃນພາກລະຫວ່າງການອ່ານ (While Reading) ເຫັນວ່າການປະຕິບັດການຮຽນ-ການສອນ ທັກສະການອ່ານຢູ່ໃນລະດັບດີ ເຊິ່ງມີຄ່າສະເລ່ຍ $(\bar{X}) = 4.28$ ແລະ ຈຳແນກລາຍລະອຽດໃນແຕ່ລະຂັ້ນໃນພາກລະຫວ່າງການອ່ານນີ້ເຫັນວ່າ ຄູອະທິບາຍຈຸດປະສົງຂອງເນື້ອໃນບົດອ່ານ, ພານັກຮຽນອ່ານບົດທີ່ຂຽນໃສ່ກະດານແລະແນະນຳໃຫ້ເມື່ອນັກຮຽນອ່ານບໍ່ຖືກຕາມສຳນຽງຂອງພາສາອັງກິດແມ່ນປະຕິບັດຢູ່ໃນລະດັບດີຫຼາຍ $(\bar{X}) = 5.00$, ຄູເອົາບົດອ່ານທີ່ມີໃນປຶ້ມ, ໃຫ້ນັກຮຽນບາງຄົນພາໝູ່ອ່ານຢູ່ກະດານ ແລະ ພານັກຮຽນຫຼິ້ນເກມຖາມອ່ານແມ່ນປະຕິບັດຢູ່ໃນລະດັບດີຫຼາຍເຊິ່ງຄ່າສະເລ່ຍ $(\bar{X}) = 4.81$ ຄູຝຶກນັກຮຽນອ່ານໄວ, ແບ່ງນັກຮຽນອ່ານເປັນແຖວໂຕະເຫັນວ່າການປະຕິບັດຢູ່ໃນລະດັບປານກາງເຊິ່ງມີຄ່າສະເລ່ຍ $(\bar{X}) = 3.28$ ດັ່ງນັ້ນ, ການປະຕິບັດເນື້ອໃນ

ທີ 2,3,4,7,6,10,11,12,13,14,15 ແມ່ນຢູ່ໃນລະດັບດີຫຼາຍ, ສ່ວນເນື້ອໃນ 7,9,16, ແມ່ນການປະຕິບັດຢູ່ໃນລະດັບດີ ແລະ ເນື້ອໃນທີ 2 ຢູ່ໃນລະດັບປານກາງ.

ການວິເຄາະຂໍ້ມູນການປະຕິບັດການຮຽນ-ການສອນທັກສະການອ່ານພາສາອັງກິດໃນຂັ້ນຕອນປະຕິບັດການຮຽນ-ການສອນພາຍຫຼັງການອ່ານ (post Reading) ແມ່ນຢູ່ໃນລະດັບດີເຊິ່ງມີຄ່າສະເລ່ຍ($\bar{X}$)= 4.28 ແລະ ຖ້າເຮົາຈຳແນກລາຍລະອຽດແຕ່ລະຂໍ້ມູນໃນພາກຫຼັງການອ່ານນີ້ເຫັນວ່າ: ຄູເປີດໂອກາດໃຫ້ນັກຮຽນຖາມກ່ຽວກັບຄຳສັບທີ່ເຂົາເຈົ້າອ່ານບໍ່ໄດ້ແມ່ນຢູ່ໃນລະດັບດີຫຼາຍເຊິ່ງຄ່າສະເລ່ຍ($\bar{X}$)=4.47, ຄູນຳພານັກຮຽນຕອບຄຳຖາມໃນບົດອ່ານແມ່ນປະຕິບັດຢູ່ໃນລະດັບດີເຊິ່ງຄ່າສະເລ່ຍ($\bar{X}$)=4.68, ຄູໃຫ້ວຽກບ້ານແລະແນະນຳໃຫ້ນັກຮຽນອ່ານຢູ່ບ້ານແມ່ນການປະຕິບັດລະດັບດີເຊິ່ງຄ່າສະເລ່ຍ($\bar{X}$)=4.43, ຄູຖາມຄືນບົດອ່ານທີ່ອ່ານໄປແລ້ວໂດຍຂຽນຄຳຖາມໃສ່ກະດານຢູ່ໃນປານກາງເຊິ່ງຄ່າສະເລ່ຍ($\bar{X}$)=3.08, ດັ່ງນັ້ນເຫັນວ່າ: ເນື້ອໃນທີ1 ແລະ5 ແມ່ນປະຕິບັດດີຫຼາຍ, ສ່ວນເນື້ອໃນທີ3 ແລະທີ4 ແມ່ນປະຕິບັດການຮຽນ-ການສອນຢູ່ໃນລະດັບດີແລະເນື້ອໃນທີ2 ຢູ່ໃນລະດັບກາງ.

3. ຜົນການສະຫຼຸບກ່ຽວກັບການສຳພາດຄູອາຈານທີ່ສອນພາສາອັງກິດທີ່ໂຮງຮຽນວິທະຍາໄລຄູສາລະວັນເມືອງສາລະວັນ ແຂວງສາລະວັນຂັ້ນຕອນປະຕິບັດການຮຽນ-ການສອນທັກສະການອ່ານທັງສາມພາກຄື: ພາກກ່ອນການອ່ານ (pre Reading) ,

ເອກະສານອ້າງອີງ

- ກະຊວງສຶກສາສູນພັດທະນາຄູຫຼັກສູດ ແລະ ການສອນມັດທະຍົມສຶກສາ ສຳລັບໂຮງຮຽນສ້າງຄູລະບົບ11+3 ປີທີ I (1998)
- ມະຫາວິທະຍາໄລແຫ່ງຊາດຄະນະສຶກສາສາດວິຊາປະສົບການວິຊາຊີບຄູ (ປີ 2001).
- ມະຫາວິທະຍາໄລແຫ່ງຊາດຄະນະສຶກສາສາດວິຊາຈິດຕະວິທະຍາການຮຽນ-ການສອນ(2001)
- ດຣ ບຸນສົມ ສີສະອາດ “ການວິໄຈເບື້ອງຕົ້ນ” ພສ(2543).
- ບົດນຳຂອງທ່ານຄຳແພງ ແສງພະຈັນ ຄຸນປະໂຫຍດການຮຽນພາສາອັງກິດ(2006 new Vision English).

- ອາຈານ ສິດສະໝອນ ສິດທິລາດ Oxford Advanced learner' s dictionary ເອກະສານປະກອບການສອນ. Lecture By Robert A Day(1990).
- Reading instruction (1990).
- Ministry of Education Nationnal Keresarch in statute for education Sciences English for Lao secondary school books.
- 3rd years Mythlogy Materials pedagogy university Dong Dok (1993-1995). By;Christine E.ELLIOTT, English teaching fellow USIS, Vientiane
- Keophouthone INTIVONG , PUU, English Depatment

ພາກພະໜວກ

ແບບທົດສອບ

Somphone and his Family

Somphone was born in Savannakhet in 1983. His father is a soldier. His mother is a teacher. He's got an older brother and two younger sisters.

His family has lived in Vientiane since 1992. His brother Saysamone has studied at Vientiane University since 1993. Somphone has studied at secondary school since 1995. His sister, Daravane, has attended primary school since 1994. They' ve got a new baby sister called Khamla. They are very happy to live in Vientiane.

(ENGLISH FOR LAO SECONDARY SCHOOLS 2 : 2008 : 27)

I. Read the sentences and Answer “ True “ or “ False “

1. Somphone has got two brothers.

A: True.

B: False.

2. Somphone’s family has lived in Vientiane since 1991.

A: True.

B: False.

3. Somphone has studied at Vientiane University since 1993.

A: True.

B: False.

4. Saysamone has studied at secondary school since 1995.

A: True.

B: False.

5. They are very happy to live in Vientiane.

A: True.

B: False.

II. Complete these sentences:

1. Somphone wasin Savannakhet.....1983.

2. His family has.....in Vientiane.....1992.

3. Saysamone has studied.....Vientiane University.....

4. Somphone.....at secondary school since 1995.

5. They.....happy to.....in Vientiane.

Laos – climate and seasons

Laos is in the tropical region of southeast Asia. The climate is generally hot and humid.

In Laos there are two seasons, The dry season and the wet season (or rainy season). The dry season is from November to April. The wet season is from May to October. The average temperature and rainfall in different parts of Laos varies according to latitude and altitude.

In the lowlands and the Mekong valley, the average daytime temperatures over the whole year are high around 25°C . The coolest months are December and January, with temperatures dropping to 15°C in most parts of the country. In Xiengkhouang, however, temperatures at night can easily drop to 0°C during this period.

During the hottest period in March and April, temperatures can reach 38°C, especially in the south. During most of the rainy season, the average daytime temperature is around 29°C in the lowlands, and around 25°C in the highlands.

The driest part of the year is from March to May. At this time there is little rainfall. The wettest month is August. Rainfall is very variable in different parts of the country. There is much more rain in the mountainous areas than in the lowland areas. The annual rainfall may be as high as 3,900 mm.

(ENGLISH FOR LAO SECONDARY SCHOOLS 3 : 2008 : 132)

I. Complete these sentences:

1. In Lao there are two season: the.....season and the.....season.
2. In Xiengkhouang, the.....can be as low as 0°C.
3. August is themonth.
4. During the rainy season, the average daytime temperature in the..... Is 25°C.

5. The wet season is from.....And the dry Season from.....

II. Complete the sentences by choosing the correct word or phrase from the brackets.

1. The weather in January isthan in March. (cool / cooler / coolest)

2. In April there is.....rain than in June. (fewer / less)

3. There is much.....rain in the highlands than in the lowlands.

(more / fewer / less)

4. August has.....rain. (the more / many / the most)

5. Vientiane is not as cool.....Xiengkhouang. (as / than / the)

Pi Mai Lao – Lao New Year

Pi Mai Lao, or The Lao New Year festival, comes in the middle of April, the fifth month of the Lao lunar calendar. Everyone throws water over everyone else. This is great fun, and very cooling in the hot weather.

Last Pi Mai, Somphone's family was very busy preparing to celebrate the new year. Somphone and his brother helped their father to work in the garden. They cut the grass, and swept the playground and made it clean. Somphone and his sister helped their mother to do some housework. They washed the curtains, cleaned the house, and mopped the floor.

Somphone's grandmother prepared flowers and banana leaves to make a phakhouane for the baci ceremony.

On the day of Pi Mai, Somphone's family invited their friends and relatives to the baci. They wished each other good health, good luck and great happiness by tying white cotton thread on each other's wrists and sprinkling water. There was a lot of food and drink. Everyone ate a lot, sang and danced. They all talked and laughed a lot, too.

(ENGLISH FOR LAO SECONDARY SCHOOLS 2 : 2008 : 54)

I. Read the sentences from the text and Answer “ True “or“ False “

1. The Lao New Year comes in the fifth month of the Lao lunar calendar.

A: True.

B: False.

2. Last Pi Mai Lao, Somphone's family was very happy to celebrate the New Year.

A: True.

B: False.

3. On the day of Pi Mai Lao, Every one throws water over everyone else.

A: True.

B: False.

4. Somphone and his mother prepared flowers and banana leaves to make a phakhouane for the baci ceremony.

A: True.

B: False.

5. On the day of Pi Mai Somphone's family invited their friends and relatives to the baci.

A: True.

B: False.

II. Complete the sentences about Somphone's Pi Mai, using the text above and then say them to your partner.

1. Somphone and his brother.....in the garden.
2. Somphone's grandmother.....the phakhouane.
3. Last Pi Mai, Somphone's family.....to celebrate the new year.
4. In the Lao New Year, Everyone..... everyone else.
5. Somphone's grandmother.....
6. ..For the baci ceremony.

